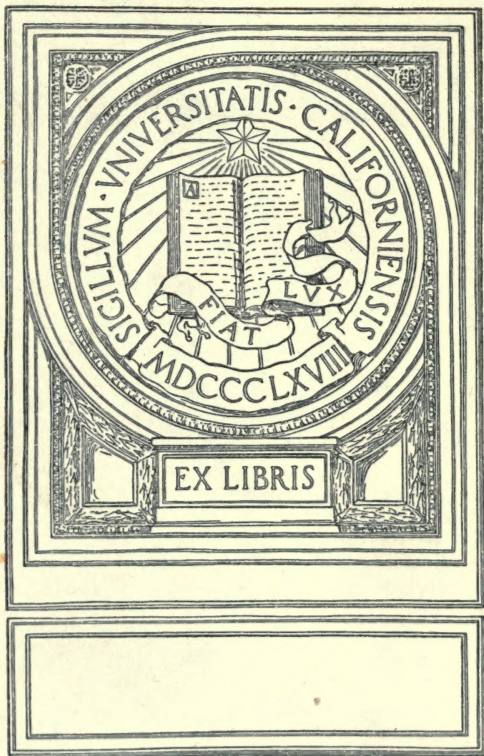




1571



REVISED EDITION

J. D. Duffin

THE

1835

GREEK READER,

FRANCIS

Ward

PROFESSOR OF THE GREEK LANGUAGE IN HARVARD, AND EDITOR OF THE
HARVARD GREEK LECTURES.

Pennington

THE GRAMMAR OF GREEK AND ROMAN

Eligatus B. Campbell

THE FIRST OF TWO VOLUMES, AND THE
SECOND VOLUME, IS THE SECOND EDITION
EDITIONS, TOGETHER WITH MANY ADDITIONS,
NOTES, ORIGINAL AND TRANSLATED,
BY THE AUTHOR.

BOSTON

PUBLISHED BY WILLIAMS, GRAY & CO.

1835



Alfred D. Smith

STEREOTYPE EDITION.

THE

GREEK READER,

BY

FREDERIC JACOBS,

PROFESSOR OF THE GYMNASIUM AT GOTHA, AND EDITOR OF THE
ANTHOLOGIA.

The Fourth American from the Ninth German Edition,

ADAPTED TO

THE GRAMMARS OF BUTTMANN AND FISK;

WITH

NEW SELECTIONS FROM THE TEXT OF JACOBS, AND HIS ANNOTA-
TIONS MORE AT LARGE THAN IN THE FORMER AMERICAN
EDITIONS, TOGETHER WITH MANY ADDITIONAL
NOTES, ORIGINAL AND SELECTED,
BY THE EDITORS.

BOSTON:

PUBLISHED BY HILLIARD, GRAY & CO.

1834.

717
Eb
1833

GIFT

Entered according to the act of Congress, in the year 1832,
by Hilliard, Gray, & Co.,
in the Clerk's office of the District Court of the District of
Massachusetts.


CAMBRIDGE:

E. W. METCALF AND COMPANY,
Printers to the University.

FIRST COURSE.

GRAMMATICAL EXERCISES

M185614



Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

PREFACE TO THIS EDITION.

The well established character of Jacobs's Greek Reader and the general use of the American selections from it in all our schools, render it unnecessary to say any thing farther than to apprise the reader of what has been done in the present edition.

It is proper to state in the first place, that although this edition is comprised in a smaller volume than the preceding American ones, yet it contains the whole of the former text, with considerable additional matter. The publishers have been enabled to make these additions by adopting a smaller type, and by dispensing with the imperfect Lexicon, which has accompanied the other editions. This Lexicon has been laid aside in conformity with the opinions of experienced instructors, and other persons, conversant with the study of the learned languages. Such partial lexicons, before we had general ones in English, were highly useful; but they are now superseded by the latter, and, in the opinion of the best judges, have a tendency to give the learner too limited and incomplete a view of a language, and thus in some measure to retard his acquisition of it.

The additions to the Text consist of prose and poetry; the first including several specimens of Epistolary composition, of which none were given in the former American editions, though some were contained in Jacobs's original work.

To the poetical part, which before only contained a few short extracts from the Iliad, and was disproportionate to the

prose, have been added some of the most beautiful and entirely unexceptionable odes of Anacreon, and extracts from Bion and Moschus.

The Notes which were published in the first American edition, consisted of only a selection from those of Jacobs ; but it being found, upon examining his edition, that a considerable number of valuable ones had been omitted for want of room, it has been deemed advisable to supply that deficiency from his work ; so that the pupil will now have all the valuable notes of that learned editor. Numerous other notes, both selected and original, have been added, for the purpose of elucidating some points, and the better adapting it to the course of study in our schools. All the notes have been placed at the end of the work, as is done in the *Collectanea Majora*, the *Collectanea Minora*, and other approved elementary books.

A separate Historical and Geographical Dictionary, explaining all the *proper names* in the work, is also added to the present volume.

The proof sheets of the whole work have been corrected with great care ; and it is confidently believed, that the present will be found to be the most correct American edition hitherto published. We may add, that notwithstanding the increased expense and labor bestowed upon it, this edition will be afforded at a much cheaper rate than any preceding one.

THE EDITORS.

Boston, August 31, 1832.

EXTRACT FROM THE PREFACE TO THE FIRST EDITION.

THE work, from which the following has been prepared, has superseded all others of the kind in Germany, and has been published in several editions in that country, under the title of “*Elementarbuch der Griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere*,” in four volumes. The first of these four volumes embraces the selections which are contained in the present work up to the 177th page. The second volume contains extracts from Plutarch’s Lives, of which a greater part are also transferred to the present volume. The remainder of the second volume of the *Elementarbuch* is filled with extracts from Xenophon, Herodotus, and Thucydides, which are omitted here, both that the work might not be swelled beyond its proper size, and because several of the extracts from those authors appear scarcely adapted to the degree of proficiency expected at our schools. From the third volume of the *Elementarbuch*, which bears in the original the name of *Socrates*, and contains extracts from Plato and other Greek philosophers, nothing has been taken for the same reasons. From the fourth volume, which is devoted to poetical extracts, and contains specimens of the gnomic, epic, pastoral, and lyric poetry of the Greeks, some of the selections from Homer have been adopted into this work.

It was one of the objects of the Editor to prepare a work for our schools, better adapted to them, than those now in use. It has been objected with justice to the *Collectanea Græca Minora*, that it contains too little; and that while, even in its easiest parts, it is not adapted to the purposes of a *first* book,

it makes a transition too rapid from the fables of *Æsop* to the obscure text of *Tyrtæus*. The *Greek Reader*, in the collection of Sentences in the first part, arranged according to the rules of Grammar, is designed to enable the learner to begin immediately to exercise himself, in putting to practice the principles and rules which he has learned in the grammar. To direct his attention, the word in which the rule is exemplified in each sentence, is distinguished in the printing. — These sentences, forming the *First Course*, are succeeded by a few Fables and a choice of the best Anecdotes and Apophthegms contained in the Greek writers; which will not present undue difficulties to the learner well acquainted with the grammatical exercises that precede them. — The extracts in the department of Natural History are from easy authors, and designed, in continuing the progress of the learner in the language, to afford him also matter of amusement and instruction. It must be left to the instructor to point out in what cases the limited knowledge or credulity of the ancient writers betrayed them into errors, that form a strong contrast with their general correctness. — The Mythology of the Greeks is so interwoven with their literature, their social character, and their history, that an early and intimate acquaintance with it is necessary, in order to acquire a thorough knowledge of that people. With this view the sections connected with mythology were compiled. The exquisite ridicule with which *Lucian* exposes the absurdities of the popular belief, makes his Dialogues a proper sequel to the mythological extracts which precede them. — The Geographical sections, notwithstanding the imperfections of the ancient geography, are still replete with instruction. If viewed with the aid of a map, they will leave a store of valuable knowledge in the learner's mind, independent of the progress he will have been making in the language. — The extracts from *Plutarch*, with which the prose of the volume

concludes, form a brief introduction to Grecian history, and will make the learner acquainted with some of its most distinguished names and events. — Poetical specimens are given from Homer, whose poems, at once the source and the most illustrious monument of the poetical language of Greece, cannot be too early or long studied. — The table of References, which follows, will furnish the means of consulting the passages quoted, as they stand in their context, in the original authors.

A chief object of the editor, in preparing this work, has been to furnish an elementary book to our schools, in which the Greek may be learned through the medium of English. No learner at school or elsewhere can be as well acquainted with the Latin as with his mother tongue. The practice of learning Greek through the medium of Latin, has descended to us from a time when the Latin was a common language among scholars, when lectures at the universities were exclusively given in that tongue, and commentaries on authors and lexicons were published in no other. For schools, however, there is no one circumstance to recommend the continuance of this practice, not even that of becoming more familiar with the Latin. The Latin of grammars, commentaries, and lexicons, is not that which the learner ought to acquire; and while the Latin language should be studied in the pure sources of the ancient writers, the learner of Greek ought not to be embarrassed by having his attention diverted to any thing else; nor ought his perceptions to be rendered difficult or indistinct by the foreign medium through which they are made, and with which he must of course be less familiar than with his native language. In Germany and France, editions of Latin and Greek authors for the use of schools are furnished with notes in the vernacular tongue; and the best lexicons of the Greek, in those countries, are also respectively in French and German. In this country, the opinion of scholars

appears to be decided in the same result, and the Greek and English lexicon on the basis of Schrevelius, already in press, is expected with anxiety by the friends of Greek studies and of an improved system of conducting them in this country.* The quantity of matter contained in this work will be perceived to be considerably greater than that contained in the *Collectanea Græca Minora*. The editor has been led to give it this extent from the opinion that, in the improving condition of our colleges and schools, more Greek might be advantageously studied in the latter. It was also his wish to meet the desires of several respected instructors, who wished for a substitute for a portion at least of the Greek Testament. The language of the Greek Testament differs so much from that of the heathen writers, that it does not form the best introduction to their study. The familiarity of most learners with the English of the Bible renders the *thorough* study of the original impossible. It may be also doubted whether the trivial use of the sacred volume as a school book, and the practice of repeating the most sublime and affecting parts of the records of our religion, as an exercise in grammar and language, be favorable to the feelings with which those records ought to be taken in hand. The inexperienced learner must often fall into mistranslations, which, to say the least, are painful to the ear.

Cambridge, Nov. 1823.

* This Lexicon has been since published in this country, and reprinted in Great Britain.

GRAMMATICAL EXERCISES.

I.

FIRST DECLENSION.

1. Ἡ μέθη μικρὰ μανία ἐστίν. — Πολλάκις βρα-
 χεῖα ἡ δονὴ μακρὰν τίκει λύπην. — Φίλει τὴν παι-
 δεῖαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰ-
 κονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — Βίων ἔλεγε
 τὴν φιλαργυρίαν εἶναι μητρόπολιν πάσης κακί- 5
 ας. — Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται, ἀλλ' ἐπιθυμία.
 — Ὡς συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὕτως πλοῦτος χωρὶς
 ἀρετῆς οὐδὲν ἡ δονῆς ἔχει.

2. Αἱ κτήσεις τῆς ἀρετῆς μόναι βέδαιαί
 εἰσιν. — Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος 10
 ἐστίν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή. — Πασῶν
 τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστίν ἡ εὐσέβεια. — Προσῆκει
 τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα αἰετὶ γυμνάζειν. — Κλεινότατον
 ἦν ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἄγαλμα, Φειδίου ἔργον. —
 Μετὰ τὸν Αἰνείου θάνατον, Ἀσκάνιος τὴν βασιλεί- 15
 αν παρέλαβεν. — Ὁ Αἶνος παῖς ἦν Ἐρμού καὶ μούσης
 Οὐρανίας. — Ἡ Ἰωνικὴ φιλοσοφία ἤρξατο ἀπὸ Θα-
 λοῦ, ἡ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου.

3. Νουμᾶς Πίστεως καὶ Τέρμονος ἱερὸν ἰδρύσατο.
 — Ἡ νέα Καρχηδὼν κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα, τοῦ
 δεξαμένου Βάρκαν, τὸν Ἀννίδα πατέρα. — Τὸ
 τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον δύο καὶ ἐβδομήκοντα μνᾶς
 5 Ἀττικᾶς δύναται. — Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας
 Σουνίου ναὸς ἐστὶν Ἀθηναῖς Σουνιάδος.

II.

SECOND DECLENSION.

1. Ὁ θυμὸς ἀλόγιστος. — Ὁ πλοῦτος θνη-
 τὸς, ἡ δόξα ἀθάνατος. — Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς
 εἰδωλὸν ἐστὶν. — Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον
 10 κακόν. — Ὁ Πήγασος ἵππος ἦν πτηνός. —
 Ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστὶ τοῦ Νείλου. — Μὴ
 κατόικει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν
 τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους. — Οἱ Ἡρακλέους ἔκγονοι
 κατῆλθον εἰς τὴν Πελοπόννησον.

15 2. Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην
 θεοὺς εἶναι λέγουσιν. — Ὁ Ἄρης μισεῖ τοὺς κα-
 κούς. — Οἱ Πυγμαῖοι τοῖς γεράνοις πολε-
 μοῦσιν.

3. Λύκω καὶ ἵππῳ συννόμῳ ἐστὸν· λέαινα δὲ
 20 καὶ λέων οὐ τὴν αὐτὴν ἴασιν. — Ἡ ὄργη καὶ ἡ ἀσυνεσία,
 δύο μεγίστω κάκῳ, πολλοὺς ἀπώλεσαν. — Ὁ Ζεῦξις
 ἐποίησεν Ἴπποκένταυρον, ἀνατρέφουσαν παιδίῳ Ἴπ-
 ποκενταύρῳ διδύμῳ, κομιδῇ νηπίῳ.

4. Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω ἐνοικοῦντες μακροβιώ-
 25 ταιτοὶ εἶναι λέγονται. — Πολλάκις ἀνθρώπων ὄργῃ

νόον ἐξεκάλυψε κρυπτόμενον. — Κάτοπτρον εἶδους χαλ-
κός ἐστὶ, οἶνος δὲ νοῦ. — Ἄνδρὸς οἶνος ἔδειξε
νόον.

5. Ἐν Ἑρῳικῇ τῆς Σικελίας, Ἀφροδίτης νεώς ἐστὶν
ἅγιος, ἐν ᾧ πολὺ πλῆθος περιστερῶν τρέφεται. — 6
Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατεσκεύασεν Ὀμήρω
νεών. — Αἰροῦνται οἱ λαγὼ ὑπὸ ἄλωπέκων, τοτὲ μὲν
δρόμῳ, τοτὲ δὲ τέχνῃ. — Ἐν τῇ Σάμῳ, τῇ Ἡρᾷ πλεί-
στους ταῶς ἔτρεφον, καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν
Σαμίων ταῶς ἦν. 10

III.

THIRD DECLENSION.

1. Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἐστίν. — Ὁ δειλὸς
τῆς πατρίδος προδότης ἐστίν. — Ἀδωνις ἔτι παῖς
ὢν, Ἀρτέμιδος χόλῳ ἐν θήρῃς ὑπὸ συὸς ἐπλήγη.
Πρόκνη ἐγένετο Ἀηδῶν, Φιλομήλα χελιδῶν, Τηρεὺς
ἐγένετο ἔποψ. — Ὁ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀρῶν- 15
δεῖ. — Γλαῦκος, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μῦν διώκων, εἰς
μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν.

2. Διεσπάσαντο τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ
αἱ Θρᾷται τὸν Ὀρφέα, καὶ τὸν Ἀκταίονα αἱ
κύβες. — Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες εἰσίν. 20
— Τὴν Ἰταλίαν ὥκησαν πρῶτοι Ἀὔσονες αὐτόχθο-
νες. — Ἀπαντεῖς οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι.

3. Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαινουσιν. — Ὁ
ὄρνυς ἡδύφωνος καὶ μαχητικός. — Οἱ φοίνικες τῷ
Ἡρακλεῖ ὄρνυγας ἔθνον. — Οἱ πέριδικες ἐν τῇ 25

Ἀπικῇ εὐφωνοί, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχνόφωνοι ἦσαν. — Ἡ παροιμία λέγει, παλὶμπαιδας τοὺς γέροντας γίνεσθαι. — Παλαιὸς μῦθος λέγει, τοὺς Μυρμιδόνους ἐκ μυρμήκων ἀνδρας γεγονέναι.

- 5 4. Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς νυξὶν ἀριθμοῦσιν. — Περιάνδρος ἐρωτηθεὶς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε, Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. — Γνώμη κρείσσω ἐστὶν ἢ ῥώμη χειρῶν. — Εὐωδία καὶ μῦρον γυψὶν αἰτία θανάτου.
- 10 — Γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει. — Χαλεπὸν ἐστι λέγειν πρὸς γαστέρα, ὥτα οὐκ ἔχουσιν.

5. Ἡφαιστος τῷ πόδε χολὸς ἦν. — Ἡ Μήδεια γράφεται τῷ παῖδε δεινὸν ὑποβλέπουσα· ἔχει δὲ ξίφος ἐν χειρὶ, τῷ δὲ ἀθλίῳ καθήστον γελῶντε, μηδὲν
- 15 τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χειροῖν τῆς μητρός.

IV.

CONTRACTED DECLENSION.

1. Ἡ φρόνησις μέγιστόν ἐστιν ἀγαθόν. — Ἡ φύσις ἀνευ μαθησεως τυφλόν, ἡ δὲ μάθησις ἀνευ φύσεως ἐλλιπές. — Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι. —
- 20 Οὐκ ἐστὶν οὐδὲν κρείσσω ἢ νόμοι πόλει. — Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν· Μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ.

2. Ἡ ὑδραυλὶς Κτησιβίου ἐστὶν εὖρημα Ἀλεξανδρέως, κουρέως τὴν τέχνην. — Ὀμοιοσύνην ἀδελφῶν
- 25 φῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα. —

Ἦθους βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος. — Πέλιαν, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱόν, ἵππος ἔθρεψεν. — Ἀπόλλων, ὁ Διὸς καὶ Ἀητοῦς παῖς, ὅτε τὸν Πύθωνα κατετόξευσεν, ἦλθεν εἰς Δελφούς καὶ παρέλαβε τὸ μαντεῖον τῆς Γῆς. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσθ, ἔάν 5
πρῶτον ἄρξης σαυτὸν αἰδεῖσθαι.

3. Οἱ ὄφεις τὸν ἰὸν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν ἔχουσιν. — Ὁ Παργασὸς μέγα καὶ σύσκιον ὄρος ἐστίν. — Ἐν Βοιωτίᾳ δύο εἰσὶν ἐπίσημα ὄρη, τὸ μὲν Ἑλικὸν καλούμενον, ἕτερον δὲ Κιθαιρῶν. — Ὁ Νεῖλος ἔχει παντοῖα 10
γένη ἰχθύων. — Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀεὶ φέρει. — Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ. — Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος. — Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς βίᾳ ἤρει τὰς πόλεις, κατασείων τὰ τείχη, Τιμόθεος δὲ πείθων. — Ἐγένετο κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνὴρ 15
εἰς Ἀπίκιος, ἀφ' οὗ πλακούντων γένη πολλὰ Ἀπικία ὀνομάζεται. — Τίμα τοὺς γόνεις. — Αἰακὸς τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου φυλάττει. — Οἱ πολupoδες ἔλλοχῶσι τοὺς ἰχθύς. — Ἀνάχαρσις τὴν ἄμπελον εἶπε τρεῖς φέρειν βότρυς· τὸν πρῶτον, ἡδονῆς· τὸν δεύτερον, μέ- 20
θης· τὸν τρίτον, ἀηδίας.

V.

EXAMPLES IN ALL THE DECLENSIONS.

1. Πόνος εὐκλείας πατήρ. — Εὐκλείαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων. — Ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος. — Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος. — Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος 25
παῖς ἦν Ἰναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖται. — Οὔτε τὸν ἄρρώστον ὠφελῇ
1*

ἡ χρυσῇ κλίνῃ, οὔτε τὸν ἀνόητον ἢ ἐπίσημος
εὐτυχία.

2. Οἱ τέτιγες σιτοῦνται τῆς δρόσου. — Δόξα
καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσιος οὐκ ἀσφαλὲς κτήμα-
5 τα. — Ἀγαθοκλέους ἐκλελοιπότης, πάντα ἐν Σι-
κελίᾳ μεστὰ ἦν στάσεως καὶ ἀναρχίας.

Ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνοσ μένοσ ἡδὲ χαλά-
ζης,

Βροντῇ δ' ἐκ λαμπρᾶς ἀστεροπῆς φέρεται,
10 Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται.

— Ἡ τῶν βροτῶν φύσις καὶ νόσων ἡττων, καὶ
γῆρως, καὶ ἡ μοῖρα ἀπαραίτητος.

3. Ἀργὸς ὁ πανόπτης ὀφθαλμοὺς εἶχε ἐν παντὶ
τῷ σώματι. — Κλεάνθης ἔφη, τοὺς ἀπαιδεύτους
15 μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν. — Ἀνά-
χαρσις ὀνειδιζόμενος, ὅτι Σκύθης ἐστίν, εἶπε, Τῷ γένει,
ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ. — Ἐξῆν καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν καὶ
βασилεύειν τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν
Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν, καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ οἶκοι
20 μένειν, ἢ παρὰ Καλυψοῖ ἐν ἄντρον καταρρύττω
καὶ κατασκήψω, ἄγῃρω ὄντι καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ'
οὐχ εἴλετο ἀθάνατος εἶναι, ἀργὸς ὢν, καὶ μηδὲν χρώμενος
τῇ ἀρετῇ. — Δεῖ τοὺς νέους κοσμιότητι χρη-
σθαι ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι καὶ περιβολῇ. —
25 Ἡρακλῆς τῇ χολῇ τῆς Λερναίας ὕδρας τοὺς
ὀϊστοὺς ἔβαπεν. — Ἀκρίσιος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
Δανάην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι
εἰς θάλασσαν ἔρριπεν· ἡ δὲ λάρναξ προσηνέχθη
Σερίφῳ τῇ νήσῳ.

4. Ποθεῖ ἄνθρωπος νύκτα μεθ' ἡλίον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν μετὰ μέθην· κἂν ἀφέλῃς αὐτοῦ τὴν μεταβολὴν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς. — Ἡρακλῆς ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου δὲ θώρακα 5 χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον. — Ω Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπόλλων, δότε μοι ἄρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἀμemptον, καὶ εὖελπιν θάνατον.

5. Ξέρξου ἐν Ἑλλάδι πολεμοῦντος, ἡ αὐτοῦ μήτηρ 10 ἐδόκει ἐν ὀνείροις ἰδεῖν δύο γυναιῖκε, μεγέθει πολὺ ἐκπρεπεστάτα, κάλλει ἁμώμω, καὶ κασιγνήτα τοῦ αὐτοῦ γένους, Ἀσίαν καὶ Ἑλλάδα. — Φίλιππος γενόμενος κριτῆς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε τὸν μὲν φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν. 15

6. Κολάζονται ἐν ἄδου πάντες οἱ κακοὶ, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί. — Αἱ Φόρκου θυγατέρες γράται ἦσαν ἐκ γενετῆς, ἓνα τε ὀφθαλμὸν καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, τρεῖς οὖσαι, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἀλλήλαις ὥπασαν. 20 — Κλεάνθης εἰς ὅστρακα καὶ βοῶν ὠμοπλάτας ἔγραφεν ἅπερ ἤκουε παρὰ τοῦ Ζήνωνος ἀπορίᾳ κερμάτων, ὥστε ὠνήσασθαι χάριτα.

7. Θεὸς ἐκάστω ὅπλόν τι ἔνιμε, λέουσιν ἀλκὴν καὶ ταχυτῆτα, ταύροις κέρατα, μελίσ- 25 σαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν. — Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλεῖα, παῖδα ἔτι ὄντα, ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σύων ἀγρίων, καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ καρτερόν ἔθηκε καὶ ποδῶκη. — Ζήνων ἔφη, δεῖν τὰς πόλεις κοσμεῖν οὐκ 30 ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων ἀρε-

ταῖς. — Ἡ Λερναία ὕδρα εἶχεν ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητὰς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον.

VI.

ADJECTIVE.

1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος. — Βραχὺς ὁ βίος, ἡ δὲ τέχνη μακρά. — Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς. Κέρδος αἰσχροῦ, βαρὺ κειμήλιον. — Τὸ μέλλον ἀσαφές. — Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν. — Τὸν πλούσιον ἀμαθὴ Διογένης πρόβατον εἶπε
10 χρυσόμαλλον.

2. Τυραννὶς χρημα μεν σφαλερόν, πολλοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσιν. — Τυφλὸν ὁ πλοῦτος. — Πιστὸν ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα. — Καλὸν ἡσυχία. — Καλὸν ἡ ἀλήθεια καὶ μόνιμον.
15 Τὰ μέγαλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον, Καὶ τὸ πᾶν λαμπρόν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ, Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει.

3. Κρεῖττόν ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι. — Οὐδὲν ὀργῆς ἀδίκωτερον. — Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχροῦς αἰσχετώτερος. — Βίον ἔφη, δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα, πανόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγενῆσθαι. — Οὐδὲν κτῆμα σοφίας τιμιώτερον. — Σοφία πλούτου κτῆμα τιμιώτερον. — Παρὰ Ταρτησίοις νεωτέρῳ πρεσβυτέρου
25

καταμαρτυρεῖν οὐκ ἔστιν. — Δόξα ἀσθενῆς ἄγκυρα, πλούτος ἐπὶ ἀσθενεστερά. — Ἀρετῆς οὐδὲν χρῆμα σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστιν.

4. Πολλὰ τῶν ζώων ἀναιμά ἐστι, καθόλου δέ, ὅσα πλείους πόδας ἔχει τετάρων. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, 5 τὸ δὲ κλεῦσαι ῥᾶδιον. — Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος. — Οὐκ ἐστὶν οὐδὲν μητρός ἡ διον τέκνοις. — Κρείσσων οἰκτιρμοῦ φθόνος. — Χρῆσιγᾶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν. — Διὰ τοῦτο δύο ὧτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ 10 λέγωμεν. — Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλεῖόν ἐστι τοῦ συμφέροντος. — Ἀρχὴ σαυτοῦ μηδὲν ἥττον ἢ τῶν ἄλλων. — Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω. — Οἱ τῶν τελετῶν μετέχοντες περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. 15

5. Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκός, λεπτότατος. — Ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη. — Πρεσβύτατον τῶν ὄντων, θεός· ἀγέννητος γάρ· κάλλιστον, κόσμος· ποίημα γάρ θεοῦ· μέγιστον, τόπος· 20 πάντα γάρ χωρεῖ· τάχιστον, νοῦς· διὰ παντός γάρ τρέχει· ἰσχυρότατον, ἀνάγκη· κρατεῖ γάρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει γάρ πάντα. — Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος· τὸ μὲν γάρ ὦν οὐ μεῖζόν ἐστι χηνείου, 25 αὐτὸς δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ καὶ δεκάπηγυς. — Ὁ τῶν πλείστων βίος μελλησμῷ παραπόλλυται.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· ῥᾶστόν θ' ὑγαίνειν,

Ἡδιστον δὲ τυχεῖν ὧν τις ἕναστος ἐστί.

30

— Ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς

βελτίστοις· οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θανμάζει.

6. Ἡ γῆ σφαιροειδὴς ἐστὶ καὶ ἐν μέσῳ κεῖται.
 — Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὑφ' ἡδονῆς διηνεκοῦς μὴ
 5 συνίενται τῆς εὐτυχίας. — Ἐπαμινώνδας πατὴρ ἦν ἀφ' α-
 νοῦς. — Πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς
 φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα
 γίγνεσθαι δύναται. — Ὅμηρος τοῖς ἥρωσιν ἀπλῆν καὶ
 πᾶσιν ὅμοιαν δίαιταν ἀποδέδωκε. — Διονύσιος ὁ τύραννος
 10 τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε, χρυσοῦς βοστρύχους
 ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην αὐτῷ χρυσῇν τράπεζαν
 ἀφῆλεν. — Σωκράτης ἰδὼν μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαί-
 δευτον, Ἴδου, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

7. Τὰ ὄρη πόρρωθεν ἀερόειδῃ φαίνεται καὶ λεῖα,
 15 ἐγγύθεν δὲ τραχέα. — Οὐ κρεῖττον, πενιχρὸν μὲν,
 ἀσφαλῆ δὲ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι, ἢ πλούσιον
 καὶ ἐπικίνδυνον; — Ἐλευθέρου ἀνδρός ἐστίν, ἀεὶ τ' ἀληθῆ
 λέγειν. — Νικοκρέων ὁ Κύπριος τετράκερων ἔλαφον
 εἶχεν. — Ἐν τινι ναῷ Διὸς τρίκερω καὶ τετράκερω
 20 πρόβατα ἦν. — Ἀριστοτέλης ἔφη, τῆς παιδείας τὰς μὲν
 ῥίζας εἶναι πικράς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς. — Τρεῖς
 εἰσι δικασταὶ καθ' ἑαυτοῦ, οἱ τοὺς εὖ σεβεῖς καὶ πονηροὺς
 διακρίνουσιν. — Δεινόν ἐστι τοὺς χεῖρους τῶν βελτιό-
 νων ἄρχειν.

8. Ἀνάχαρσις κρεῖττον ἔλεγεν, ἓνα φίλον ἔχειν πολλοῦ
 ἀξίον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. — Ἡ μυῖα, ἐξ ἁπλούς
 οὔσα, τοῖς μὲν τέσσαρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προ-
 σθίοις δυσὶ ὡς χειρὶ χρηταί. — Πύρρος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπο-
 λέμησεν ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας. — Φιλήμων ὁ
 30 κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἑπτὰ καὶ ἐννευήκοντα,
 βιώσας ἔτη ἐννέα καὶ ἐννευήκοντα. — Ἄνων, ὁ

πρεσβύτερος, ἐκ τῆς Λιδύης ἐπέρασσε μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἵππεῖς δὲ ἑξακισχιλίου, ἐλέφαντας δὲ ἑξήκοντα. — Τοὺς Σήρας ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ἔτην ἑτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος.

5

9. Ἀργανθώνιος, ὁ Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώσαι λέγεται. — Κτησίδιος συγγραφεὺς ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἑτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν. — Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιοὺς ἔτος 10 ἐν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. — Σιλουῖου ἐνὸς δέοντα τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος, Αἰνείας, υἱὸς αὐτοῦ, ἐνὶ πλείῳ τριάκοντα ἑτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσοντες ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια σάδια 15 διῆλθον.

VII.

PRONOUN.

1. Δημήτριός τις εἶπε τῷ Νέρῳ· Σὺ μὲν ἀπειλεῖς ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις. — Διδύμων ἀδελφῶν εἷς ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι, ἠρώτα· Σὺ ἀπέθανες ἢ ὁ ἀδελφός σου; — Τί τοῦτ' 20 ἐστίν, ὃ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολιπούσα ἄστυδε θαμίζεις; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν, οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατήρ σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκεν.

2. Σχολαστικὸς ἀπορῶν, τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπίπρασκε, καὶ γραφῶν πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε· Σύγχαίρε ἡμῖν, 25 πάτερ· ἡδὴ γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει. — Ἐν Λάτμῳ

τῆς Καρίας σκόρπιοι εἶναι λέγονται, οἳ τοὺς μὲν πολλὰς σφίσι παίουσιν εἰς θάνατον, τοὺς δὲ ξένους ἡσυχῇ. — Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσὶ πιστόταται καὶ πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσι σφᾶς.

- 6 3. Ἀνάχαρις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις; Ἀὐτοῖ, ἔφη, ἑαυτοῖς. — Ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηναίαν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς. — Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν. — Νόμος οὗτος Περσικὸς, ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλαύνῃ ὁ βασιλεὺς, πάντες Πέρσαι, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος, δῶρα αὐτῷ προσκομίζουσιν. — Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν, λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερεν. — Κριτὴς ὢν, ἀεὶ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε, οὐδὲν πρὸς χάριν ποιῶν. — Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ. — Βούλου ἀρέσκειν
10 πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνου.

VIII.

REGULAR VERB IN ω.

1. Active.

1. Οἱ πονηροὶ εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν. — Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη, αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται. — Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει
20 τῇ ἀρετῇ. — Ὅταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σῶζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βαράθρων. — Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας ἔχῃ. — Εὖ θνήσκουσιν, ὅταν σοὶ τὸ χρεῶν ἔλθῃ. — Τήρης, ὁ βασιλεὺς, ἔλεγεν, ὅποτε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο, τῶν ὑποκόμων
25 οἶεσθαι μηδὲν διαφέρειν. — Ἀγροῖλαος ἐρωτηθεὶς, πῶς

ἂν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκίμοιη, Εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πρῶττοι δὲ τὰ κάλλιστα. — Ἄγεις ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐλεύθερος διαμένοι, Θανατοῦ καταφρονῶν, ἔφη.

2. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταρι- 5
χεύοντες, Ῥωμαῖοι δὲ καίοντες. — Ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες, διώκουσιν. — Φίλιππος
τοὺς Ἀθηναίους εἵλαξε τοῖς Ἑρμαῖς, στόμα μόνον ἔχου-
σιν.

3. Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπού- 10
δασε, καὶ αὐτὸς ἰᾶτο, καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαιε, καὶ
τὰ λοιπὰ. — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστιασιαζέτην
ἔτι παῖδε ὄντε. — Θησεὺς τὴν Ἀριάδνην ἐν Νάξῳ κατέ-
λιπε καὶ ἐξέπλευσε· Διόνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγα-
γεν. — Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν. — 15
Ἐπρώτευσεν ἡ Λακεδαιμῶν τῆς Ἑλλάδος εὐνομία καὶ
δόξη, χρόνον ἑτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένῃ
νόμοις.

4. Ὁ Διογένης ἔλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς
ἐχθροὺς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω. — 20
Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσης, κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ
μέλλον ἀόρατον. — Κἂν μόνος ᾖς, φαῦλον μῆτε λέξης, μῆτε
ἐργάσῃ μηδέν. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση, εἰ
πρῶτον ἄρξης σαυτὸν αἰδεῖσθαι.

5. Ἀδύνατον ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεω- 25
γραφῆσαι. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι
ῥάδιον. — Διογένης λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας, Ἄνθρω-
πον, φησὶ, ζητῶ. — Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης
σκληρότητα καταλύσαντες, ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν.
— Ὁ Θησεὺς μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας 30

τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ, ἓνα δῆμον ἀπέφηνεν.

6. Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν ἴδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ φύσις ἀπένειμεν. — Οὐπόποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέ-
 5 μεινα τοσοῦτον χειμῶνα. — Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόη-
 σας, σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς ὀφρὺς ὑπὲρ τοὺς
 κροτάφους ἐπῆρας. — Ἄρτι μοι τὴν ἄλω διακαθή-
 ραντι ὁ δεσπότης ἐπέση καὶ ἐπῆνει τὴν φιλεργίαν.
 — Κάδμος ἀποκτείνει δράκοντα, τῆς Ἀρείας κρήνης
 10 φύλακα, καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπεῖρει· τούτων δὲ
 σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι. —
 Ἀφροσύνης ἐστὶ τὸ κρῖναι κακῶς τὰ πράγματα. — Οὔτε
 πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἀμαρτή-
 μα χρόνῳ.

15 7. Σχολαστικὸς μαθὼν ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ δια-
 κόσια ἔτη ζῇ, ἀγοράσας κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν.
 — Φιλεῖ τῷ κάμνοντι συγκάμνειν θεός. — Οὐκ ἂν
 δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν. — Ὁ Ἡρακλῆς τὸ ῥόπαλον,
 ὃ ἐφόρει, αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας. — Δημοσθένους
 20 εἰπόντος πρὸς τὸν Φωκίωνα, Ἀποκτενοῦσί σε Ἀθηναῖοι,
 εἰάν μανῶσι, Ναὶ, εἶπεν, ἐμὲ μὲν, εἰάν μανῶσι, σὲ δὲ, εἰάν
 σωφρονῶσιν.

8. Πλάτων λαιδορούμενος ὑπὸ τινος, Λέγε, ἔφη, κα-
 κῶς, ἐπεὶ καλῶς οὐ μεμάθηκας. — Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς
 25 ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχεν τῷ διοικοῦντι
 τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως.
 — Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι. — Σχολαστι-
 κὸς κατ' ὄναρ δοκῶν ἥλον πεπατηκέναι, τὸν πόδα
 ὑπαρ περιεδῆσατο· ἕτερος δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ἔφη· Διὰ
 30 τί γὰρ ἀνυπόδητος καθεύδεις; — Βίων ὁ σοφιστὴς ἰδὼν
 φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα, εἶπεν· Ἡ τοῦτ' ἐμέγα

κακὸν συμβέβηκεν, ἢ ἄλλω μέγα ἀγαθόν. — Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεχηρότεες σπανίως ἔνδοξοι γίνονται. — Εἰρήκασιν τινες, τὸν ἥλιον λίθον εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον. — Δαίδαλος, ἀρχιτέκτων ὢν, ἐν Κρήτῃ κατεσκεύασε Λαβύρινθον, πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. 5

9. Ἀταλάντῃ ἐπεφύκει ὠκίστη τοὺς πόδας. — Ἐπέπνεον οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐπεφρίκει ὁ πόντος, καὶ ὁ ἄφρὸς τοῦ ὕδατος ἐξηνθήκει. — Δημοσθένης πρὸς κλέπτῃν εἰπόντα, Οὐκ ἦδεν ὅτι σὸν ἐστιν, "Οτι δέ, ἔφη, σὸν οὐκ ἐστιν ἦδεις. — Τῆς τῶν παιδῶν τελευτῆς 10 προσαγγελθείσης Ἀναξαγόρα, εἶπεν· "Ἦδεν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας. — Ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

2. Middle.

1. Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐ συγγράφει, "Οτι, εἶπεν, ὥς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὥς δέ 15 δύναμαι, οὐ βούλομαι. — Πάντων μάλιστα σαιτὸν αἰσχύνο. — Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν, κἂν μὴ παραχοῇμα τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντίδοσις φαίνεται. — Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρὸν, ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρᾶν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — Τὸν ὀργιζόμενον 20 νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν. — Ἀντιγονος ὑποχωρῶν ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὐκ, ἔφη, φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω κείμενον. — Οἱ πάσαι Ἀθηναῖοι ἀλουργῇ ἡμπείχοντο ἱμάτια, ποικίλους δέ ἐνέδυνον χιτῶνας. — Ἐρω- 25 τήσαντός τις τὸν Ἀνταλκίδαν, πῶς ἂν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις; Εἰ ἥδιστα μὲν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δέ προσφέροιτο.

2. Γεγόναμεν ἅπαξ· δις δ' οὐκ ἔστι γενέ-
σθαι. — Ἐοικεν ὁ βίος θεάτρῳ. — Αἱ καμηλοπαρ-
δάλεις κατὰ τὴν ῥάχιν κύρτωμα παρεμφερές ἔχουσι κα-
μήλῳ, τῷ δὲ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδάλεσιν ἐοίκα-
5 σι. — Δεδόκασιν αἱ μέλισσαι οὐ τοσούτον τὸ
κρύος, ὅσον τὸν ὄμβρον. — Οὐκ ἀκήκοας, ὡς οἱ τέτι-
γες, ὄντες ἄνθρωποι τὸ παλαιόν, εἰς ὄρνιθας μετέβαλον; —
Ἐλπίς ἐγρηγορότος ἐνύπριον. — Πίνδαρος εἶπε, τὰς
ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια.

- 10 3. Δημόναξ ἐρωτηθεὶς, πότε ἦρξατο φιλοσοφεῖν,
"Οτε, ἔφη, καταγιγνώσκειν ἐμαντοῦ ἦρξάμην. — Ἀρί-
στιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, Μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν
διαστάσεως σὺ ἦρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ. — Φι-
λόξενος, ὁ γαστρίμαργος, ἐπιμεμφομένος τὴν
15 φύσιν, ἡὔξατο γεράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν. — Κύρος ὁ
μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ, φίλῳ ὄντι, ἐχαρίσατο
ἐπὶ πόλεις.

4. Δόγισαι πρὸ ἔργου. — Διογένης πρὸς τὸν
ἐνσείσαντα αὐτῷ δοκόν, εἶτα εἰπόντα, Φύλαξαι, πλήξας
20 αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, Φύλαξαι. — Τοιοῦτος γί-
γνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν εὔξαιο περὶ σεαυτὸν
γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — Λέγεται Ἰὼ ἡ
Ἰνάχου εἰς βοῦν μεταμορφωθείσα, τὸν Βόσπορον νή-
ξασθαι καὶ δοῦναι τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα. — Σχολα-
25 στικός κολυμβᾶν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν ἐπνίγη·
ᾧμοσεν οὖν μὴ ἄψασθαι ὕδατος, εἰ μὴ πρῶτον μάθῃ
κολυμβᾶν.

5. Γραῦν τινά φασι μόσχον μικρὸν ἄρα μένην, καὶ
τοῦτο καθ' ἡμέραν ποιούσαν, λαθεῖν βοῦν φέρουσαν. —
30 Μίλων, ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητῆς, ταῦρον ἄράμενος
ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου. — Λεύκουλλος ὁ Ῥωμαῖον

στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέραςον.

6. Ἐπειδὴ θεοὶ σωτήρες κυμάτων καὶ κινδύνου ἐμὲ ἐξείλοντο, ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι, καὶ βαδιοῦμαι 5 ἐν τῷ ἄγρῳ διατρίβων. — Λεωνίδης ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπισκιάζεσθαι τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, Χάριεν, ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιᾷ μαχούμεθα. — Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου, ὅπου αὐτὸν αὔριον ὄψοιτο; ἔφη, "Οπου ἐγὼ σέ οὐκ ὄψομαι. 10

3. *Passive.*

1. Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὥς ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται. — Ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμαί τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττά μοι πεπεδημένη ἔοικε, καὶ ἐπιλέλησμαι τὸ προοίμιον τῶν 15 λόγων, ὃ παρεσκευασάμην.

Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,
Ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

2. Οὐδεμία ἔτι τῶν πόλεων ἀκέραιός ἐστιν, ἥτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας, ὥς τετμησθαι 20 μὲν τὰς χώρας, πεπορθῆσθαι δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάτους δὲ γεγενῆσθαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνεστράφθαι δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελυσθαι τοὺς νόμους. — Ἄνθρωπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης. — Μέμνησο ὅτι θνητὸς εἶς. — Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθαπται. 25

3. Ὁ Σαρδανάπαλλος ἐκεῖνος, ὃ τὸ σῶμα ἐν τε τριμ-
 μένος, καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος, καὶ ἐν πορφύροις κατορωρυγμένος, καὶ ἐν βασιλείοις
 κατακεκλεισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ εὐδαι-
 5 μονίαν καὶ ἡδονήν. — Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον, ἐνδε-
 δέσθαι τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας
 χάριν. — Τυφὼν, Ἰῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, μεμιγμέ-
 νον εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.

4. Τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαιῷ
 10 πρὸς ῥητήται, τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στή-
 θει πρὸς πέπλασται. — Ῥωμαίων αἱ πολλαὶ γυ-
 ναῖκες τὰ αὐτὰ ὑποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν εἰθι-
 σμέναι εἰσίν. — Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχίαν, ἔτι παῖς ὢν, περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀλη-
 15 λιμμένος ἐχόρευσεν. — Διογένης ἰδὼν ποτε γυναῖκας
 ἀπ' ἐλαίας ἀπηγχονισμένους, Εὔθε γὰρ, ἔφη,
 πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν. — Οἱ περὶ
 τὸν Θεμιστοκλέα Ἕλληνες διεσπαρμένοις τοῖς
 Πέρσαις συνεπλέκοντο. — Τὸ εἶμαρμένον διαφυ-
 20 γεῖν ἀδύνατον. — Ζήνων δοῦλον ἐμασίγου ἐπὶ κλοπῇ·
 τοῦ δὲ εἰπόντος· Εἴμαρτό μοι κλέψαι· Καὶ δαρή-
 ναι, Ζήνων ἔφη. — Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἅπα-
 σιν ὥριστο τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία, θάνατος.
 — Οἱ Πίγαντες ἠκόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυς
 25 ἡμμένους.

5. Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν·
 οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν. — Πυθα-
 γόρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὦφθη
 ἐν Μεταπόντιῳ καὶ ἐν Κρότωνι. — Οἱ εὐεργέται τῶν ἀν-
 30θρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἡξιώθησαν. — Ἦν Ἀθη-
 ναίοις ποτὲ πάτριον, ἡγεῖσθαι τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῖς
 τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὗτος

ὁ νόμος ἤρξατο μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἤκμασε δὲ ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχθη δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. — Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεὺς, ὑπὸ Γαλατῶν ἐσφάγη, καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατε- 5
κόπη καὶ διεφθάρη. — Δούρις ὁ Σάμιός φησι, Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγὸν, εἰ μεθυσθεῖη, καίτοι πρεσβύτερον ὄντα, ἐν δείπνῳ ὀρχεῖσθαι. — Αἰτιθῆναι ἐμπιύουσι τοῖς παιδίοις, ὥς μὴ βα-
σκανθῶσιν. 10

6. Νεὸς ὢν ὁ Πλάτων οὕτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτε ὀφθῆναι γελῶν ὑπεράγαν. — Λόγος τις ἐστὶ, Ῥοδίους ὕσθηται χρυσῶν, χρυσὴν ἐπ' αὐτοὺς τοῦ Διὸς νεφέλην φήξαντος. — Ἡρόδοτος λέγει, ἐπὶ Ἄττος διὰ λιμὸν εὗρεθῆναι τὰς παιδιάς. — Ἀρι- 15
άδην οἱ μὲν φασὶν ἀπάγξασθαι ἀπολειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θησέως, οἱ δὲ εἰς Νάξον κομισθεῖσαν Διονύσῳ γαμηθῆναι. — Ἡρακλῆς ἐν Θήβαις τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις δια-
πονηθεὶς περιδόητος ἐγένετο. — Απόλλων καταδι- 20
κασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ καὶ ξο-
στρακισθεὶς διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατε-
πέμφθη ἐς γῆν, καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι. — Πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόροι γλυκεῖς. 25

7. Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ. — Βασιλεὺς ὢν, σκόπει, ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται. — Αἰδοῦσαντὸν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ. — Ἀπαντὰ δόκει ποιεῖν ὥς μηδένα 30
λήσων· καὶ γὰρ ἐὰν παραυτίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθθήσῃ.

8. Ἦλθε δὲ Θειοδάμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀποστα-
λεις ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπά-
γη. — Σοφοκλῆς δὲ τραγωδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς
καταπιὼν ἀπέπνιγέη. — Ἡφαιστος ἐρῶν ἱφὴ ὑπὸ
5 τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χολὸς ἐγένετο. — Σχολα-
στικός ἱατρῷ θυνατήσας, ἐκρύβη· πυθομένου δέ
τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη· Καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, καὶ
αἰσχύνομαι εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τοῦ ἱατροῦ. — Λέγεται, τὸν
Κινέαν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ
10 Πύρρῳ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν
συνέδριον φανείη. — Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπεί-
ρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσία, εἴτα
ἡ Διὸς, τελευταῖα δὲ ἡ Εὐρώπη.

IX.

CONTRACT VERBS.

1. Active.

1. Ὁ φθονέων ἑαυτὸν ὥς ἐχθρόν λυπέει. —
15 Ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε. — Θάρσος σὺν λόγῳ αἴνεε, τὸ δὲ
μετὰ ἀλογίης ὃν ἀποστύγεε. — Πολλοὶ δοκέον-
τες ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλέουσιν. —
Μηδενὶ φθόνει. — Νόει, καὶ τότε πράττει.

2. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν
20 ἄλλων οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, "Οτι αὐτάρκης
κόσμος μοι ἐστίν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — Ὁ οἶνος

τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ,

τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθει γελᾶν,

τὸν δ' ἀσθηνῇ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν.

- 25 Ἡ συνήθεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντες γῆν ζή-

τοῦμεν θάλασσαν, καὶ πλείοντες πάλιν περισκο-
ποῦμεν τὸν ἄγρόν. — Οἱ πλεονεκτοῦντες πο-
λεμοῦσιν αἰεὶ, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθορὰν εἶναι ἔμφυτον
ἔχοντες. — Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους θοροῦσι,
τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν.

5

Οἶνον γὰρ εὐροῖς ἂν τι πράκτικώτερον ;
Ὅρθας ; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
Ἐὐδαιμόνοῦσιν, ὡφελοῦσι τοὺς φίλους.

3. Λίσχυλος, ὡς λέγουσι, τὰς τραγωδίας μεθύων 10
ἐποίει. — Ὅρφεὺς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα.
— Οἱ Σαρδοῖοι τοὺς ἤδη γεγηρακότας τῶν πατέρων
ὑπάλους ἀνῆρουν. — Οἱ ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν ἐν
ἄντροις ὤκουν. — Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον
τῆς Ῥώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

15

4. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου. — Κυ-
βερνήτου νοσοῦντος, ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος. —
Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων πινακίδας ἤτει,
ἵνα διαθήκας γράφῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦν-
τας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη· Μὴ λυπεῖσθε, 20
ἐλεσθερῶ γὰρ ὑμᾶς. — Οὐ μόνος ὁ Πλοῦτος τυφλός,
ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν Τίχη. — Τὴν Ἀχιλλέως
ἄσπίδα Ὅμηρος ἐποίησε φέρουσαν ὅλον τὸν οὐρανόν, καὶ
γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους,
καὶ πολεμοῦντας.

25

5. Ὁ Βάκχος καὶ Ἀθηναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατήσαι
τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῷ. — Ὁ Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρο-
λογῆσαι. — Ἐν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλίνεσθαι
τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μή τις ἔξω λίνων ἦν ἄγριον κεντή-
σειεν. — Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλου- 30

τησειεν· Οὐ τοῖς οὖσι προστιθεῖς, ἔφη, τῆς δὲ χρείας
τὰ πολλὰ περιτέμνων. — Σχολαστικὸς ἱατρῷ συναντήσας,
Συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μοι μέμψη, ὅτι οὐκ
ἐνόησα. — Μηδέποτε φρονήσης ἐπὶ σεαυτῷ μέγα,
5 ἄλλὰ μηδὲ καταφρονήσης σεαυτοῦ. — Πλάτων τὴν
φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

6. Ὡ παῖ, σιώπα· πολλὴ ἔχει σιγὴ καλὰ. — Μὴ
κακοῖς ὁμίλει· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα·
μὴ ψεύδου. — Γελᾷ ὁ μῶρος κἄν τι μὴ γελοῖον ᾖ. —
10 Ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾶν ἐτόλμα τῷ Διὶ. —
Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν καλόν. — Νικί-
ας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾶν τοὺς
οἰκέτας, εἰ ἠρίστηκεν. — Ἀναξαγόρας πρὸς τὸν
δυσφοροῦντα, ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, Παντα-
15 χόθεν, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἢ εἰς ἄδου κατάβασις.

7. Οἱ πολὺποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον
τοῦτον· ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται, καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν
ἐκείνων μεταμορφοῦσι χοιρᾶν, καὶ πέτραι εἶναι
δοκοῦσιν. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσγέουσιν, οἱ δὲ πολὺ-
20 ποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν
πλεκάναις. — Ἴππειον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες
καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἰσθμῷ. — Οἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς
ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρθῶσιν. —
Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιόν φασι μὴ γελῶντά ποτε
25 ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα. — Διογένης ἰδὼν ποτε
μειράκιον ἐρυθριῶν, Θάρρει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς
ἀρετῆς τὸ χρῶμα. — Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν αἶρα τοῖς
ὄρνευσιν εἶων ἐλεύθερον.

8. Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον, οὐδὲν ἐσιτεῖτο
30 ἢ μυρρίνης ὀλίγον, οἶνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπει-
χετο, πλὴν ὕδατος. — Ὀδυσσεὺς τὸν Κύνκλωπα μεθύσαντα

ἐξετύφλωσεν. — Ὅμηρος τὸν οἶνον ἀπογνιούη λέγει. — Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν βίῳ· βιοῖ γὰρ οὐδείς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

2. Middle.

Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. — Παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ προσαγορευθέντι, ἐν τῷ δείπνῳ, πρὸς 5 ὅπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. — Οἱ Ταραντῖνοι ἐβουλευόντο ποιεῖσθαι Πύρρον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρρητήσατο, τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. — 10 Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. — Λάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθεὶς, πῶς ἐκτήσατο τὸν πλοῦτον; Οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόρως. — Οὕτω πειρῶ ζῆν, ὥς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — Ἡδῶς μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. — 15 Εἰ σὺ ἐθεάσω ἅπερ ἐγὼ, εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν. — Πάντων ἐστὶν ἡδιστὸν καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

3. Passive.

Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδι- 20 κτεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς. — Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο. — Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὢν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦντλει, μεθ' ἡμέραν δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο. — Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ 25 ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ. — Ἰππάλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος

ἐτιμᾶτο καὶ ἐν λόγοις ἦν. — Ὅταν αἱ μέλισσαι σκιρτή-
 σωσιν ἢ πλανήθωσιν, οἱ σμηνοῦργοι κροτοῦσι κρότον
 τινὰ ἐμμελῆ, οὗ ἀκούουσιν αἱ μέλισσαι ὑποστρέφουσιν. —
 Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνησθαι·
 5 πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ
 νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει. — Παρ' Ἰνδοῖς
 ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν, θανάτῳ ζήμι-
 οῦται. — Φινεὺς ὁ μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος
 ἦν· πηρωθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι
 10 προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. — Πλάτων πρὸς
 τινὰ τῶν παιδῶν, Μεμαστίγωσο ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὥργι-
 ζόμην.

X.

VERBS IN μι.

1. Active.

1. Θεὸς πάντα τίθεισιν, ὅπη θέλει. — Τί τὸν νεκρὸν
 ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι; — Λέοντα νεσοῦντα οὐδὲν ἄλλο
 15 ὀνίνησι φάρμακον, εἰ μὴ βρωθεὶς πίθηκος. — Χίλων
 ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον; Τὸ γιγνώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη·
 πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι
 μάτην. — Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μάζαν
 παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἐορταῖς προσπαρά-
 20 τίθεναι.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικεν· Εἴ τι ἀγα-
 θὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λαβέ. — Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀπο-
 θανούσιν ὀβολὸν εἰς τὸ στόμα κατέθηκαν. — Ῥάδιον
 εἰ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. — Ἀθηνᾶ
 25 ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν ἀνέθη-

κεν. — Νόμος ἐστὶ Θηβαῖκος, ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ Θηβαίῳ ἐκθεῖν αἰ παιδίον. — Φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς εὐρεῖν τὰ γράμματα, ἀλλὰ τοὺς τύπους μεταθεῖν αἰ μόνον. — Ἀντίγονος, ὁ βασιλεὺς, Διόνυσον πάντα ἐμιμεῖτο, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντιδιαδήματος, καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων. — Λυκοῦργον, τὸν θεντα Λακεδαιμονίοις νόμους, μάλιστα θαυμάζω καὶ σοφώτατον εἶναι ἡγοῦμαι.

3. Εἰ ἀηδὼν ἤμην, ἐποίουν ἂν τὰ τῆς ἀηδόνος· εἰ κύκνος, τὰ τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικός εἰμι, ὑμνεῖν 10 με δεῖ τὸν θεόν· τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν. — Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς βασιλεὺς. — Ἐὰν ᾗς φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής. — Οἱ Λουσιτανοὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις. — Εὐκόλον ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ἄδου 15 ὁδόν· καταμύοντας γὰρ αὐτὴν ἰεῖναι. — Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἔσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα.

4. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὸς ἔστηκεν. — Τριπολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἀνέσκησαν, ὅτι τὰς ἡμέρας τροφὰς ἡμῖν ἔδωκεν· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι 20 τίς ὑμῶν βωμὸν ἰδρύσατο; — Ἀριστῶντι Διογένηι ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχὲς ἔλεγον· Κύον, κύον· ὁ δὲ, Ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὶ κύνες, οἳ με ἀριστῶντα περιεστήκατε. — Οὐδὲ τὸν αἶρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνισιν εἶων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἰστάντες. — Τὸν Κρό- 25 νον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμερον μεταστῆσαι.

5. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός· ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα δωρεὰ τύχης ἀλόγου. — Ἀπλὴν Ὀμηρος θεοῖς δίαιταν ἀποδίδωσιν. — Δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ 30 φρονοῦσιν. — Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἥσθιε τὸ

ὄψον, ἔν' ὥς θερμότατον ἀναδιδοίη τῇ γλώττῃ. — Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαις. — Προμηθεὺς, Ἰαπέτου υἱός, τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκεν. — Οἱ Φοίνικες τοῖς Ἕλλησι τὰ
 5 γράμματα παρὰ δέδωκασιν. — Φασὶν Εὐριπίδην Σωκράτῃ, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρεσθαι, Τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι, Ἀ μὲν συνῆκα, γενναῖα, οἶμαι δὲ καὶ ἂ μὴ συνῆκα.

6. Ὁ οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς ῥώννυσι, πλείων δὲ
 10 παρήσιν. — Ἡ πλαστικὴ δεικνύσι τὰ εἶδη τῶν θείων, τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν. — Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν. — Οὐδὲν θαλάσσης ἀπιστότερον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχάς· καὶ τις ἀνα-
 15 χθεὶς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἢ συγκατέδν τοῖς χρήμασιν ἢ ἀπεσώθη γυμνός. — Ἡ σαλαμάνδρα, ὥς φασι, διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ.

2. Middle.

1. Ὅτε εἶλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέδοτο τοὺς ἐλευθέρους πάντας. — Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν
 20 προσηγορίαν ἔθετο· Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι δι' Ἡραν κλέος ἔσχεν. — Ὁ νόμος λέγει· Ὁ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε. — Ξενοφῶντι θύοντι ἦκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνάναι· καὶ κεῖνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον,
 25 διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. — Ἡρακλῆς χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμφιέσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι. — Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραῖα ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς

Ἑλλάδος κατεστήσαντο. — Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρὶ, θεμέλια θεμένῳ τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

2. Ἀρετὴ, καὶν θάνητις, οὐκ ἀπόλλυται. — Ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστίν, ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυται. — 5
Ὅσον ἐν πολέμῳ σίδηρος δύναται, τοσοῦτον ἐν πολιτείαις ἰσχύει λόγος. — Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐ-
δαιμονεῖν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο, Λιγυνητῶν ἐκά-
σιτῳ τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς,
ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ 10
ἐλαύνειν δύνωνται. — Μέγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι
φέρειν κακόν. — Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς
θυρίδος προκύψας, ἠρώτα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ
ἡ οἰκία. — Τὰ Τέμπη χωρὸς ἐστὶ κείμενος μεταξὺ τοῦ
Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. 15

3. Passive.

1. Ἐωράκαμεν ἀνθρώπους οἱ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ
ἵππων ἀισχυρῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν. — Δάφνιν τὸν
βούκολον λέγουσι τεχθέντα ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ,
ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. — Οἱ ἐστιῶντες τὸν Ἀλέξαν-
δρον τὸν Φιλίππου τῶν φίλων, τὸ μέλλον παραπεθή- 20
σεσθαι τῶν τραγημάτων περιεχρύνουν. — Τοῦ Καράνου
ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἐστιῶντος, τοῖς συγκεκλημένοις
εὐθέως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυρεᾶ, ἐκαστῷ μία, δω-
ρεά. — Ἡρακλῆς τὸν Ἐρμάνθιον κάπρον διώξας μετὰ
κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐνεβρόχισεν.

2. Πλάτων πρὸς Ἀρίστιππον εἶπε· Σοὶ μόνῳ δέδο- 25
ται καὶ χλαμύδα εὖ φορεῖν καὶ ῥάκος. — Πυθαγόρας ἔλεγε,
δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδοσθαι

κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὕρεσιν δοθῆναι. — Ὁ οἶνος εἰς τὴν ἱατρικὴν χρησιμώτατος· πολλάκις γὰρ τοῖς ποτοῖς φαρμάκοις κερᾶννυται. — Νεὸς ἐν 5 Ῥώμῃ δείκνυται, οὐ πρόσω τῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾗ αἱ εἰκόνες τῶν Τροϊκῶν θεῶν κεῖνται.

XI.

SOME IRREGULAR VERBS.

1. Κρεῖττον εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν· οἱ μὲν γὰρ νεκροὺς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν. — Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ 10 λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. — Εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιωτῶν πρὸς Πελοπίδαν, Ἐμπεπτώκαμεν εἰς τοὺς πολέμιους, τί μᾶλλον, εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι; — Νῆνος Σεμίραμιν ἔγημε, τὴν ἐπιφανεστάτην ἀπασῶν τῶν γυναικῶν, ᾧν παρειλήφαμεν. — Ὁ Κάτων φησὶν, 15 αὐτὸς πλείονας εἰληφέναι πόλεις, ᾧν διήγαγεν ἡμερῶν ἐν Ἰβηρίᾳ. — Πολὺς ὁ χειμὼν· πάντα ἡ χιὼν κατεείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς. — Ὡδαῖμον, ὅς με εἴληχας, ὥς πονηρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς, ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων.

20 2. Εἰς τοῦτό τινες ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὥςθ' ὑπειλήφασιν, τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδαλέαν δὲ, τὴν δὲ δικαιοσύνην, εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελῆ δέ. — Ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύης, ἀμείνων καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλευέσθαι. — Μαρσύας 25 εὐρὼν αὐλοῦς, οὓς ἔρύψεν Ἀθηνᾶ, ἥλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. — Σχολαστικὸς βουλούμενος περάσαι ποταμόν, ἀνῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον ἔφιππος· πυθόμενον

δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπουδάζειν. — Γαλατῶν στρατιὰ Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν ἐπέδραμε, καὶ πολλὰ λεηλατοῦντες εἰς τὴν Ἀσίαν διέβησαν.

3. Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν. — Ὁ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἑλλης ἐν αὐτῷ θανούσης. — Περικλῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέναι, καθάπερ τοὺς θεούς. — Τεθνάναι πολὺ κρεῖττον ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι. — Ἡρακλῆς τυχὼν ἀθανασίας καὶ διαλλαγείς Ἥρα, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν. — Τὸ κάλλος ἢ χρόνος ἀνήλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανεν· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις συγγηράσκει. — Τίς οὐκ οἶδεν, οἷα ἔπαθεν ὁ Προμηθεὺς, διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλόανθρωπος ἦν; — Δίκαια δράσας συμμάχου τεύξῃ θεοῦ.

4. Πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει. — Ἀνὴρ σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ὅσων οἷσει τῶν ἄλλων. — Μέγιστον μὲν καὶ θεοῦ μόνον τὸ ἀναμάρτητον· γενναίων δὲ, μετὰ τὸ ἁμάρτημα ὡς τάχιστα ἀνενεγκεῖν. — Θάμυρις κάλλει διενεγκὼν καὶ κιθαρωδία, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις. — Ὅτε οἱ Γαλάται κατέδραμον τὴν Ἰωνίαν καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων ὄντων, καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, μέρος τι τῶν βαρβάρων διήλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν, καὶ ἔξαπινάως ἐπιδραμὸν εἶλε τὰς γυναῖκας. — Ἡ Σφίγξ, Οἰδίποδος τὸ αὐτῆς αἶνγμα εὐρόντος, ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν ῥίψασα ἀνεῖλεν. — Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν, Ἀλκησις εἶλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον. — Λέγεται ὅτι ὁ Αἰγναῖος ὄφις πεντήκοντα κεφαλὰς εἶχε, σῶμα δὲ ἕν· καὶ ὅποτε Ἡρακλῆς ἀφέλοιτο κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνεφύοντο.

5. Γλαῦκος, ὁ Σισύφου υἱός, ὑφ' ἵππων κατεβρώ-
 θη. — Φασὶν Ἀτταίωνα μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κα-
 ταβρωθῆναι· πολλοὶ δὲ ὑπὸ κολάκων καὶ παρασίτων
 καταβιβρώσκονται. — Κύκνος ὑπ' Ἀχιλλέως πλη-
 5 γεῖς λίθῳ οὐκ ἐτρώθη· ὅθεν ἄτρωτος γεγονέναι
 λέγεται. — Μίνως, ὁ Κρήτης βασιλεὺς, Δαίδαλον καὶ
 Ἰκαρον καθεῖρξε· Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προς-
 θεῖας ἐξέπιτη μετὰ τοῦ Ἰκάρου. Ὁ δὲ Ἰκαρος
 τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος
 10 ἐκλήθη. — Φοῖβος μαθὼν ὅτι ὁ πατήρ αὐτὸν μέλλει
 θύειν, λαβὼν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀναβὰς σὺν αὐτῇ
 ἐπὶ κριὸν, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν Λύξεινον
 πόντον.

6. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν·
 15 καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις.
 — Πύρρος ἐπεὶ συμβαλὼν τοῖς Ῥωμαίοις δις ἐνίκησε,
 πολλοὺς τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, Ἄν' ἐτι
 μίαν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν, ἀπολώλα-
 μεν. — Θεμιστοκλῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπεσὼν, πλού-
 20 σιος γενόμενος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν· ὦ παῖδες,
 ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπολώλουμεν.

7. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὀμιλεῖν, πλὴν
 ὅσοι μετεσχέκασιν κάλλους. Πέλοψ γὰρ τούτου
 χάριν ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Ἰαννυμήδης, καὶ ἄλλοι
 25 τινές. — Ὁ Θησεὺς τὴν Ἑλένην ἥρπασε, Πειριθουν παρα-
 λαβὼν κοινωνοῦντα, καὶ μέγιστην ἔσχεν αὐτῷ χάριν τῆς
 συμμαχίας ταύτης. Ἡ γὰρ Ἑλένη πλεῖστον μέρος μετέ-
 σχηκε κάλλους. — Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν Ἄργος
 κατέσχευε.

XII.

MISCELLANEOUS EXAMPLES OF THE VERBS.

1. Οἱ Πέρσαι θύουσι πυρὶ, καὶ ἐπιφοροῦν-
 τες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφήν, λέγουσι· Πῦρ, δέσποτα,
 ἔσθιε. — Οἱ Αἰγύπτιοι θηρία τιμῶσι, καὶ οἱ αὐτῶν
 θεοὶ ἀποθνήσκουσι, καὶ πενθοῦνται, καὶ
 δείκνυνται τάφοι θεῶν. — Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου 5
 πορευομένοις ἔπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ
 τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος. —
 Τὸ ἐσθίειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαίρει, καὶ
 τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρως, ὀργῆς δὲ καὶ
 σκληρότητος ἐμπίπλησιν. — Ὁ Ἀθάμας, δυναστεύων 10
 Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγα-
 τέρα δὲ Ἑλλην· αὐτὸς δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος
 καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

2. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλέους, ὅτι
 ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλά- 15
 δα. — Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἀνὴρ, ὁ
 Περικλῆς, ἐξώρθου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίστη, καὶ
 ἐντετάττετο καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ.

3. Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον ἀπέστει-
 λε τοῖς Ἑλλήσι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι. — Ἦρα δύο 20
 δράκοντας ἀπέστειλεν, ἀναλώσοντας Ἡρακλέα, ἔτι
 βρέφος ὄντα. Ὁ δὲ παῖς οὐ καταπλάγεις ἐκατέρω τῶν
 χειρῶν τὸν αὐχένα σφίγξας, ἀπέπνιξε τοὺς δρά-
 κοντας. — Κόνων τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας
 Λακεδαιμονίους, ἐκατόμβην θύσας, πάντας Ἀθηναίους 25
 εἰστίσσε. — Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτας πόλεις
 ἐκένωσεν ἢ τοσαῦτα γένη ἀνθρώπων ἠφάνισεν

ἣ κατέδυσεν, ὅσα ἡ τῶν βασιλέων φιλοτιμία; —
 Ἀθηνᾶ Κόδρω βασιλείαν κατεσκεύασε· Ζεὺς δὲ
 ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, καὶ πάντες θεοὶ,
 καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον
 5 εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν. — Ὁ Ξέρξης τῷ στρατοπέδῳ
 ἔπλευσε μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, ἐπέζευσε δὲ διὰ τῆς
 θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω
 διορύξας.

4. Ὁ Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, Ἦν ἐτελήσω, ἔφη,
 10 ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθ' ἣσω, ὑμεῖς δ',
 ἦν ἀποκρεμασθέντες βιάζησθε με, μάτην ποινήσετε· οὐ
 γὰρ δὴ καθελεύσετε· εἰ δ' ἐγὼ ἐτελήσαιμαι, οὐ μό-
 νον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν
 συναρτήσας μετεωριῶ. — Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος
 15 ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι τὸ μὲν σῶμα
 τεθνήξεταί, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπιάσα οἰκήσεται
 ἀθάνατος καὶ ἀγήρω. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκρα-
 γαντῖνων τρυφὴν ἰδὼν, ἔλεγεν· Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι
 μὲν ὡς αὖριον ἀποθανούμενοι, οἰκίας δὲ κατα-
 20 σκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον βιωσόμενοι. —
 Ἡρακλῆς τὴν Ποιόνην ἰδὼν κήτει ἐκκεκμένην, ὑπέσχε-
 το σῶσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος
 λήψεται.

5. Τῷ Ἀλκίῳ παῖδε, ἀτασθάλῳ ὄντι, δίκας ἐτι-
 25 σάτην, ἥ κλίμακα ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐποίησά-
 σθην. — Πολλὰ ἦσαν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις θεῶν
 ἀγάλματα, ὧν τὰ μὲν δι' ἐκπληξιν ἐσεβάσθη, τὰ
 δὲ διὰ τὸ κάλλος ἐπηνέσθη. — Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς
 εἴπης, ὅτι ἀπώλεσα αὐτό, ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα·
 30 τὸ παιδίον ἀπέθανεν, ἀπέδόθη· τὸ χωρίον ἀφῆρέ-
 θη, οὐκουν καὶ τοῦτο ἀπέδόθη. — Ἀκταίων τρα-
 φεῖς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕψι-

ρον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν.

6. Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἡ τύχη οὐ δεδώρηται, ἀλλὰ δεδάνεικεν. — Ἀλεξάνδρου ἡ σκηνὴ πολυτελὴς ἦν· χρυσοῖ γὰρ κίονες διεϊλήφισαν 5 αὐτὴν, καὶ τὸν ὄροφον διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπύνητο ποικίλμασι πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ αὐτὴν εἰστήκεσαν, πορφυρᾶς καὶ μηλίνας ἡσθημένοι στολᾶς· ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι, φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὑγινοβαφῇ. 10

7. Γνωθι σαυτόν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τετελευτηκότα μακάριζε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου· ἡ γλῶσσά σου μὴ προτιρεχέτω τοῦ νοῦ· θυμοῦ κράτει· ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος δὲ τιμωροῦ. — Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μὲ- 15 μνησο.

Ἀγάπα τὸν πλησίον· νόμῳ πείθου· θεοὺς σέβου· γονεῖς αἰδοῦ· ἄρχε σεαυτοῦ· πρόνοίαν τίμα· κακίας ἀπέχου· χρόνου φείδου· ὄρα τὸ μέλλον· σοφοῖς χρῶ. — Λαβὼν ἀπόδος· τὸ συμ- 20 φέρον θηρῶ· ἐπὶ ῥώμῃς μὴ καυχῶ· κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· θεοὺς δείδιθι· ἐπίορκον μὴ ἐπόμνυθι.

Μίνως. Ὁ μὲν ληστὴς οὗτος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω· ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χι- 25 μαίρας διασπασθήτω· ὁ δὲ τύραννος ὑπὸ τῶν γυνῶν κειρέσθω τὸ ἥπαρ· ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον, καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν δίκαια ἐποιεῖτε κατὰ τὸν βίον.

8. Σωκράτης ἔλεγε, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν, 30 ἵνα ἐσθλείεν, αὐτὸν δὲ ἐσθλίειν ἵνα ζῷῃ. — Ὁ αὐτὸς

34 XII. Miscellaneous Examples of the Verbs

- ἤξιον τοὺς νέους συνεχῶς κατοπιρῖσθαι, ἢν, εἰ μὲν
καλοὶ εἶεν, ἄξιοι γίγνοιντο· εἰ δὲ αἰσχροὶ,
παιδείᾳ τὴν δυσειδεῖαν ἐπικαλύπτοιεν. — Σόλων
ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἄδικημα ἐν τῇ πόλει,
5 εἶπεν, Εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι
τοῖς ἀδικουμένοις. — Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν οἰνό-
φλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, Εἰ συνεχῶς, ἔφη, θεω-
ροίη τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρᾶσσόμενα. — Ἀνάχαρσις ἐρωτηθεὶς,
πῶς ἂν τις μὴ μεθύσκειτο, Εἰ, ἔφη, ὁ ρῶῃ τοὺς
10 μεθύοντας οἷα ποιοῦσι. — Θεόπομπος πρὸς τὸν ἐρω-
τήσαντα, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς τηροίη τὴν βασιλείαν,
Εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μεταδιδοίη παρῴησias
δικαίας, τοὺς δὲ ἀρχομένους κατὰ δύναμιν μὴ περιορῶῃ
ἀδικουμένους.
- 15 Εὐαγόρας τοσοῦτον ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς
ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν, ὥστε, ὅποτε μὲν αὐτὸν ὁ ρῶῃ
οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ
τῆς ἀρχῆς· ὅποτε δὲ εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψαιεν,
οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥστε καὶ εἴ τις ἄλλος το λμῶῃ
20 περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν, νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς
ἔσεσθαι βοηθόν. — Οἱ ποιηταὶ τοιούτους λόγους περὶ τῶν
θεῶν εἰρήκασιν, οὓς οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν το λμῆ-
σειε λέγειν.
- Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικός, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέ-
25 γοντος· Ἀπολοιμήν, εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην,
Ἐγὼ δὲ, εἶπεν, εἰ μὴ σε φιλεῖν ἡμᾶς πεῖσαιμι. —
Εἴ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου,
τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἢ τίς ἂν τι λαμπρὸν
ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν; — Τῷ αὐτῷ φυσήματι
30 τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἂν καὶ μεῖζον ποιή-
σειας ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέ-
σειας. — Μάλιστα ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο
ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπι-
τιμῶῃς. — Εἰ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακε-

δαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθύς ἂν ἀπολοι-
μεθα· εἰ δὲ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων χρῆσθαι νομίμοις
βουληθεῖμεν, εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατέ-
λοίμεν.

9. Σωκράτης λέγει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, 5
καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἢ ἐσθίωσιν, αὐτοὺς δὲ ἐσθίει,
ἵνα ζῇ. — Θεώρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαντοῦ πρά-
ξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπιχοσμήῃς, τὰς δ' αἰσχροὺς
καλύπτῃς. — Ὁ Πίττακος τῷ μεθύοντι, εἰ μὴ ἀμάρ-
την, διπλὴν ζημίαν ἔθηκεν, ἵνα μὴ μεθύοιεν οἱ 10
ποῦται. — Τὸν οἶνον ἦν πίνῃ τις μετρίως, τὸ σῶμα
ᾤκησε, τὴν δὲ ψυχὴν οὐκ ἔβλαψεν· ἦν δὲ πίνῃ πρὸς
ὑπερβολὴν, καὶ ἤδη μεθύσκηται, αἰσχροὺς πάσχει, καὶ
γελοῖον θέαμα τοῖς ἄλλοις παρέχει. — Ἀπόλλων ἡτί-
σατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ 15
τελευτᾷ, ἀπολυθεῖ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις
ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃ ἐληταί. — Πομπηίου καὶ Καί-
σαρος διασάντων, ὁ Κικέρων ἔφη· Γινώσκω ὃν φύγω,
μὴ γινώσκων πρὸς ὃν φύγω. — Οἱ δραπεταί, καὶ μὴ
διώκονται, φοβοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες καὶ μὴ κακῶς 20
πράττωσι, ταράττονται.

Οἱ Κρῆτες τοὺς παῖδας μαρθάνειν τοὺς νόμους κε-
λεύουσι μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυ-
χαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνή-
μῃ παραλαμβάνωσιν. — Διογένης ἰδὼν τοξότην 25
ἀφυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπὼν, Ἴνα μὴ
πληγῶ.

— Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν·
λυπούμεθ', ἦν πτόρη τις· ἦν ἐπὶ κακῶς, 30
ὀργιζόμεθ'· ἦν ἰδὲ τις ἐνύπνιον, σφόδρα
φοβούμεθ'· ἦν γλαυξ ἀνακράγη, δεδοίκαμεν.

10. Ἐδιδάχθη Ἡρακλῆς ἁρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος· παλαίειν δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου· ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάτορος· κιθάρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλείους τῇ κιθάρα πληγείς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν.

Πυθαγόρας λέγεται παρεγγυᾶν τοῖς μαθηταῖς, τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν, μὴ ὁμνύναι θεοῦς, ἀνομία πολεμεῖν, φυτὸν ἡμέρον μήτε φθεῖρειν
10 μήτε σίνεσθαι, μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. — Χείλων, εἰς τῶν ἐπὶ σοφῶν, προσέτατε, γλωττίης κρατεῖν, μὴ κακολογεῖν τοῖς πλησίον, γῆρας τιμᾶν, ζημίαν αἰρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχροῦν, ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελεῖν,
15 νόμοις πείθεσθαι.

Κάδμον φασὶ τὸν Ἀγήνορος ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνακάμπειν εἰς τὴν Φοινίκην. Μὴ δυνάμε-
20 νον δὲ ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδὴν, καὶ κατὰ τινα χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοικήσαντα γῆμαι μὲν Ἀρμονίαν, γεννηῖν δὲ ἕξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰνώ, καὶ Αὐτονόην, καὶ Ἀγάνην.

25 11. Λέγεται Ἐμπεκοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἰτνῆς ἐνάλιασθαι, καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενος τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι γεγόνοι θεός· ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρξίπισθεις αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶδιστο ὑπο-
30 δεῖσθαι.

Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥάδιον· τὸ δὲ, ὅπως τὰ παρόντα βελτιῶ γένηται, συμβουλεῦσαι, τοῦτ' ἔμφρονος συμβούλου ἔργον. — Θεὸν μὲν

νοῆσαι χαλεπὸν, φράσαι δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ
ἀσώματον σώματι σημεῖναι ἀδύνατον.

Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδο-
θῆναι φασί, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀτ-
τικῆς ἀναφῦναι· οἱ Θηβαῖοι δὲ ἐξ ὄφως ὀδόντων 5
ἄνδρας ἀναβεβλαστηκέναι λέγουσιν. — Οἱ Νά-
ξιοι μυθολογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι·
καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῷ γεγενέσθαι προσφιλε-
στάτην.

Λόγος ἐστὶ Ἀήλον τὴν νῆσον, πρὶν μὲν ἀνθρώποις 10
φανῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ πελάγει κρύπτεσθαι,
φανέντος δὲ τοῦ Θεοῦ ἀναδραμεῖν ἐκ τῶν βυθῶν
καὶ στήναι ἐν μέσοις τοῖς κύμασιν.

12. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας κριθῆναι, διότι
τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διάπυρον· ἀπολογησαμένου δὲ 15
ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους, πέντε ταλάντοις ζημιωθῆ-
ναι καὶ φυγαδευθῆναι. — Σχολαστικὸς νοσοῦν-
τα ἐπισκεπτόμενος, ἡρώτα περὶ τῆς ὑγείας· ὁ δὲ οὐκ
ἠδύνατο ἀποκριθῆναι· ὀργισθεὶς οὖν, Ἐλπίζω,
ἔφη, κάμει νοσήσειν, καὶ ἐλθόντι σοὶ μὴ ἀποκρι- 20
νέῃσθαι. — Λέγεται, τὴν Χίμαιραν τραφῆναι μὲν
ὑπὸ Ἀμισωδάρον, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ
Ἐχίδνης.

Ξέρξης ὡς ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον ἐξεῦχθαι,
καὶ τὸν Ἄθω διεσκάφθαι, προῆγεν ἐκ τῶν Σάρ- 25
δεων. — Ὁ Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε κατοπιρί-
ζεσθαι· ἀποστήσασθαι γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημο-
σύνης.

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται. — Οἱ
δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες χειμῶνα ἐπιόντα μη- 30
νύουσιν. — Οἱ περὶ τὴν Σαλαμίνα διατρίβοντες
Ἀθηναῖοι, θεωροῦντες τὴν Ἀττικὴν πυρπολοῦ-

μένην, καὶ τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούοντες
κατεσκάφθαι, δεινῶς ἠθύμουν.

Δαίδαλος πρῶτος ἀγαλμάτων τὰ σκέλη διαβεβηκότα,
καὶ τὰς χεῖρας διατεταμένους ποιῶν, ζῶντα
5 ἀγάλματα κατασκευάζεσθαι ἐλέγετο. Οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ
τεχνῖται κατασκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὄμμασι
μεμυκότα, τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθευμένους,
καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλημένους.

10 13. Βασκάνου τινὸς ἐσκυθρωπάκοτος, ὁ Βίων,
Ἦ τούτῳ, ἔφη, κακὸν γέγονεν ἢ ἄλλῳ ἀγαθόν. — Ὁ αὐτὸς
πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδεδυκότα, Τὸν μὲν Ἀμφιά-
ραον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν. — Τὸν Μίνω
βεβασίλευκότα νομιμώτατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης
15 πεφροντικότα, δικαστὴν καθ' ἧδου ἀποδεδείχθαι
λέγουσι. — Τὰ παιδιά, ἄχρι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν,
ἐγρηγόροτα μὲν οὐ γελᾷ, οὐδὲ δακρύει, ὑπνοῦντα δὲ
ἄμφοτερα.

14. Λάμαχος ἐπετίμα τινι τῶν λοχαγῶν ἁμαρτιά-
20 νοντι· τοῦ δὲ φήσαντος, μηκέτι τοῦτο ποιήσῃν,
Οὐκ ἔστιν, εἶπεν, ἐν πολέμῳ δις ἁμαρτάνειν. — Δημοσθένης
λοιδοροῦμένου τινὸς αὐτῷ, Οὐ συγκαταβαίνω, εἶπεν,
εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός ἐστι
κρείττων.

25 Εἴ τις οἶεται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν ἄστει βίον τοῦ
ἐν ἀγροῖς, ἐνθυμηθήτω πρὸς ἑαυτὸν, οἷον μὲν ἐστι βό-
τρους ὄρεᾶν ἐξ ἀμπέλου κρεμᾶμένου, οἷον δὲ ἰδεῖν
λήϊα Ζεφύρων αὔραις κινούμενα, οἷον δὲ ἀκοῦσαι
βοῶν μυκωμένων καὶ προβάτων βληχωμένων,
30 οἷον δὲ θέαμα δαμάλεις σκιρτῶσαι καὶ ἔλκουσαι
γάλα· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δεικνύ-
μενὰ μηδὲν εἶναι πρὸς τὴν ἀπ' ἐκείνων ἡδονήν.

Μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυνάμενην εὐ-
 ρεῖν τὴν Θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτην
 κρατήρων ἀναψάμενην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς
 οἰκουμένης, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην
 πρὸς δεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν 5
 ἀντιδωρησαμένην.

Τοῦ Κρόνου τὰ ἑαυτοῦ τέκνα κατεσθίωντος, ὁ Ζεὺς,
 κλαπεῖς ὑπὸ τῆς Ῥέας, καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκτε-
 θεῖς, ὑπ' αἰγὸς ἀνειράφη. — Ὁ Ἰκαρος, ὁ τοῦ Δαι-
 δάλου υἱός, τὰ κέντρος αὐτοῦ τοῦ κηροῦ, καὶ τῶν πτερῶν 10
 περιῶθέντων, εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπιπτεν.

SECOND COURSE.



EXERCISES IN READING

FABLES AND ANECDOTES.

I. FABLES.

1. *The Wolf.*

Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἔγγυς προσελθὼν, Ἠλίκος, ἔφη, ἂν ἦν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν!

2. *The Lioness.*

Λέαινα, ὄνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος, ἐπὶ τὸ διὰ παντὸς ἕνα τίκτειν, Ἐνα, ἔφη, ἀλλὰ λέοντα.

5

3. *The Fly and the Ox.*

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοὸς ἐκαθέσθη καὶ ἠΐλει· εἶπε δὲ πρὸς τὸν βοῦν· Εἰ βαρῶ σου τὸν τένοντα, ἀναχωρήσω. Ὁ δὲ ἔφη· Οὔτε ὅτε ἤλθες ἔγνων, οὔτε ἐὰν μένῃς, μελήσει μοι.

4. *The Peasant and the Serpent.*

Γεωργὸς χειμῶνος ὥρα ὄφιν εὐρὼν ὑπὸ κρύους πεπη- 10 γότα, τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο. Θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἔπληξε τὸν εὐεργέτην.

5. *The Fox and the Grapes.*

Βότρυας πεπεῖρους ἀλώπηξ κρεμαμένους ἰδοῦσα, τούτους ἐπιφῶτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμοῦσα καὶ μὴ δυνή- 15

Θείσα ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθουμένη, ἔλεγεν · Ὅμφα-
κες ἔτι εἰσίν.

6. *The Kid and the Wolf.*

Ἐριφος ἐπὶ τινος δώματος ἐστὼς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα
εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη · Ὡ
5 οὔτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος.

7. *The Boy, bathing.*

Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνιγῆναι.
καὶ ἰδὼν τινα παροδίτην, ἐπεφώνει, Βοήθησον. Ὁ δὲ
ἐμέμφετο τῷ παιδί τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον
εἶπεν · Ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σωθέντι
10 μέμφου.

8. *The Dog and the Fox.*

Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν, τοῦτον ἐδίωκεν · ὥς δὲ
ἐπιστραφεὶς ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς
τὰ ὀπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη ·
Ὡ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὔτινος οὐδὲ τὸν
15 βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας ;

9. *The Wolf and the Lamb.*

Λύκος ἄμνον ἐδίωκεν. Ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Προς-
καλουμένου δὲ τοῦ λύκου τὸν ἄμνον, καὶ λέγοντος, ὅτι
θυσιάσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν ·
Ἀλλ' αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπὸ σοῦ
20 διαφθαρῆναι.

10. *The Ass in the Lion's Skin.*

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς, λέων ἐνομίζετο πᾶσι,
καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ
ἄνεμος βιμιότερον πνεύσας ἐγύμνου αὐτὸν τοῦ προκα-
λύμματος, τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπαλοῖς
25 αὐτὸν ἔπαιον.

11. *The Woman and the Hen.*

Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε, καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὡὸν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δὲ, ὥς, εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δις τέσσεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὄρνις πιμελὴς γενομένη οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

5

12. *The Birds and the Peacock.*

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταῖς ἐαυτὸν ἡξίου διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἰρουμένων δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων, ὁ κολοῖός ὑπολαβὼν ἔφη· Ἄλλ' εἰ, σοῦ βασιλεύοντος, ὁ αἰτός ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρχέσεις;

10

II. ANECDOTES OF PHILOSOPHERS.

Zeno.

1. Ζήνων δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ ἐμαστίγου. Τοῦ δὲ εἰπόντος, Εἴμαρτό μοι κλέψαι, Καὶ δαρῆναι, ἔφη. — 2. Πρὸς τὸ φλυαροῦν μειράκιον, Διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥτινα δὲ λέγωμεν. — 3. Νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, Ζήνων 15 ἔφη, Τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεῳθύηκεν. — 4. Ζήνων Ἀντιγόνοῦ πρέσβεις Ἀθήναζε πέμπαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κακείνων παρὰ πότον σπενδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν πολυμαθίαν, αὐτὸς εἰσίγα. Τῶν δὲ πρεσβέων ζητούντων, 20 τί ἀπαγγέλλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον; Τοῦτ' αὐτὸ, ἔφη, ὃ βλέπετε, φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀθήναις σιγαῶν ἐπιστάμενον.

Aristotle.

5. Ἀριστοτέλης ὀνειδιζόμενός ποτε, ὅτι πονηρῷ ἀνθρώπῳ ἐλεημοσύνην ἔδωκεν, Οὐ τὸν τρόπον, ἔφη, ἀλλὰ τὸν ἀνθρώπον ἡλέησα. — 6. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὖρηκέναι πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή. — 7. Πρὸς τὸν καυχώμενον, ὥς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἶη, Οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν. — 8. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἀνπροκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη, Ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσιν. — 9. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἀν τοῖς φίλοις προσφεροίμεθα, ἔφη, Ὡς ἀν εὐξαίμεθα αὐτοὺς ἡμῖν προσφέρεισθαι. — 10. Ἀριστοτέλης ἐνοχλούμενος ὑπὸ ἀδολέσχου, καὶ κοπτόμενος ἀτόποις τισὶ διηγήμασι, πολλάκις αὐτοῦ λέγοντος, Οὐ θαυμαστὸν ὃ τι λέγω; Οὐ τοῦτο, φησὶ, θαυμαστὸν, ἀλλ' εἴ τις πόδας ἔχων σὲ ὑπομένει.

Plato.

11. Πλάτων θρασυνόμενον ἰδὼν τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, Οὐ παύσῃ, μειράκιον, εἶπε, τούτου καταφρονεῖν, δι' ὃν μέγα φρονεῖν ἄξιοις; — 12. Πλάτων ὀργιζόμενός ποτε τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάντος Ξενοκράτους, Λαβὼν, ἔφη, τοῦτον, 20 μαστίγωσον· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.

Socrates.

13. Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λαιδοροῦσα, Οὐ καὶ σὺ, εἶπε, χηνῶν βοῶντων ἀνέχῃ; — 14. Ἡ Ξανθίππη ἔφη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοὺς κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ Σωκράτους 25 πρόσωπον θεάσασθαι, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος.

Diogenes.

15. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν,
 Οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν. — 16. Διογένης ὁ
 Σινωπεὺς, ὁ Κύνων ἐπικαλούμενος, παντὶ τόπῳ ἐχρῆτο
 εἰς πάντα, ἀριστῶν τε καὶ καθεύδων, καὶ διαλεγόμενος.
 Βακτηρία ἐπηρείσατο ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ 5
 διαπαντὸς ἐφόρει αὐτήν. Καὶ πῆραν ἐκομίσατο, ἔνθα
 αὐτῷ τὰ σιτία ἦν. Ἐπιστείλας δὲ τινι οἰκίδιον αὐτῷ
 προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος, πίθον τινὰ ἔσχεν οἰκίαν.
 — 17. Διογένης ἡνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἰς αὐτῷ
 τῶν οἰκειῶν ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης· ὃς οὐ φέρων 10
 τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβὴν ἀπέδρα. Προτρεπόντων δὲ τινων
 ζητεῖν αὐτὸν, ἔφη, Οὐκ αἰσχρὸν ἔστι, Μάνην μὲν μὴ
 δεῖσθαι Διογένης, Διογένην δὲ Μάνους; — 18. Θεασά-
 μενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πῖνον, ἐξέβριψε τῆς πίρας
 τὴν κοτύλην, εἰπὼν, Παιδίον με ρενίκηκεν εὐτελεία. 15
 Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυβλίον, ὁμοίως παιδίον θεασάμενος,
 ἐπειδὴ κατέαξε τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ ἄρτῳ τὴν φακὴν
 ὑποδεχόμενον. — 19. Λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας, Ἀνθρω-
 πον, ἔφη, ζητῶ. — 20. Ὅτε ἀλοῦς καὶ πωλούμενος ἡρω-
 τήθη, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο, Ἀνδρῶν ἄρχειν· καὶ 20
 πρὸς τὸν κήρυκα, Κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην
 αὐτῷ πρίασθαι. — 21. Ἐλεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ προιαμένῳ
 αὐτὸν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη· καὶ γὰρ
 ἱατρὸς ἢ κυβερνήτης εἰ δοῦλος εἴη, πεισθῆναι δεῖν αὐτῷ.
 — 22. Μοχθηροῦ τινος ἀνθρώπου ἐπιγράφαντος ἐπὶ 25
 τὴν οἰκίαν· Μηδὲν εἰσὶτω κακόν· ὁ οὖν κύριος τῆς
 οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰσέλθοι ἄν; — 23. Ἐκ τοῦ βαλανείου
 ἐξιὼν, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἀνθρωποι λούνται,
 ἡρνήσατο· τῷ δὲ, εἰ πολλὸς ὄχλος, ὡμολόγησεν. — 24. Πρὸς
 τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς, Ἰδοῦ, φησὶ, 30
 καὶ Διογένης παρασίτους τρέφει. — 25. Πρὸς τὸν πυθό-

- μενον, ποία ὥρα δὲ ἀριστᾶν, Εἰ μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν
 θέλῃ, εἰ δὲ πένης, ὅταν ἔχῃ. — 26. Πλάτωνος ὀρισamenον,
 Ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον δίπουν, ἄπτερον, καὶ εὐδοκιμοῦντος,
 τίλας ἀλεκτρονόνα εἰσέηνεγκεν εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ, καὶ
 5 ἔφη, Οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτωνος ἄνθρωπος. — 27. Διογένης
 ἄσωτον ἦται μῦθον· τοῦ δὲ εἰπόντος, Διὰ τί τοὺς μὲν
 ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μῦθον αἰτεῖς; ἔφη, Παρὰ μὲν
 τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι. —
 28. Ἀττικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, διότι Λακεδαιμονίους
 10 μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει· Οὐδὲ
 γὰρ ἱατρὸς, εἶπεν, ὑγείας ὧν ποιητικὸς, ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι
 τὴν διατριβὴν ποιεῖται. — 29. Διογένης τὴν εἰς Ἀθήνας
 ἐκ Κορίνθου, καὶ πάλιν εἰς Κορίνθον ἐκ Θηβῶν μετά-
 βασιν αὐτοῦ παρέβαλε ταῖς τοῦ βασιλέως, ἕαρος μὲν ἐν Σού-
 15 σοις, καὶ χειμῶνος ἐν Βαβυλῶνι, θέρους δ' ἐν Μηδίᾳ
 διατριβαῖς.

Antisthenes.

30. Ἀντισθένης ποτὲ ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν, Ἀγων-
 νῶ, ἔφη, μή τι κακὸν εἰργασμαι. — 31. Ἐρωτηθεὶς, τί
 αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, Τὸ δύνασθαι ἐαν-
 20 τῷ ὁμιλεῖν. — 32. Ἐρωτηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγ-
 καιότατον, ἔφη, Τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν. — 33. Συνεβού-
 λευεν Ἀθηναῖοις, τοὺς ὄρους ἵππους ψηφίσασθαι. Ἄλογον
 δὲ ἡγουμένων, Ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοὶ, φησὶ, γίνονται
 παρ' ὑμῶν μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες. —
 25 34. Αἰρετώτερον εἶπεν εἶναι, εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἢ εἰς
 κόλακας· τοὺς μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, τοὺς δὲ
 ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνεσθαι.

Aristippus.

35. Ἀρίστιππος, ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ
 30 φιλοσοφίας, ἔφη, Τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρσύνοντως ὁμιλεῖν.
 — 36. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι,

ἔφη, Ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν. — 37. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τίνι διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ, ἔφη, Εἰς ἄγνώτα τόπον τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπόσειλον, καὶ εἶση. — 38. Ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, ἔφη, Ὡς οἱ δεδαμασμέ- 5 νοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστιων. — 39. Ἐρωτηθεὶς, τίνα ἐστὶν, ἃ δεῖ τοὺς παῖδας μάθάνειν, ἔφη, Οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται. — 40. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἐστὶ παιδευθεὶς, Καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ. — 10 41. Συνίσταντός τινος αὐτῷ υἱόν, ἤτησε πεντακοσίας δραχμὰς· τοῦ δὲ εἰπόντος, Τοσούτου δύναμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι, Πρῶτον, ἔφη, καὶ ἔξεις δύο. — 42. Τοῦ θεράποντος ἐν ὁδῷ βασιτάζοντος ἀργύριον, καὶ βαρυνομένου, Ἀπόχεε, ἔφη, τὸ πλεον, καὶ ὅσον δύνασαι βάσαζε. — 15 43. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη, Ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασι. — 44. Διογένης ποτὲ λάχανα πλύνων Ἀρίστιππον παριόντα ἔσκωψε καὶ ἔφη· 20 Εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέρεισθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐτὰς ἐθεράπευες· ὁ δὲ, Καὶ σὺ, εἶπεν, εἴπερ ἤδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες. — 45. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλεοντί ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συνέβη ταραχθῆναι· πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, Ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν, 25 ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε· Οὐ γὰρ περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι.

Solon. Gorgias.

46. Σόλων ἀποβαλὼν υἱὸν ἔκλαυσεν. Εἰπόντος δὲ τινος πρὸς αὐτὸν, ὥς οὐδὲν προὔργου ποιεῖ κλαίων, Δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο, ἔφη, κλαίω. — 47. Γοργίας ὁ 30 Λεοντῖνος ἐρωτηθεὶς, ποίᾳ διαίτῃ χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν, Οὐδὲν οὐδέποτε, ἔφη, πρὸς ἡδονὴν οὔτε

φαγών, οὔτε δράσας. — 48. Γοργίας ἤδη γηραιὸς ὑπάρχων, ἐρωτηθεὶς, εἰ ἡδέως ἀποθνήσκει, Μάλιστα, εἶπεν· ὥσπερ γὰρ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος οἰκιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι. — 49. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τέρματι ὦν
 5 τοῦ βίου, ὑπ' ἀσθενείας καταληφθεὶς, καὶ ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. Εἰ δέ τις αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρετο, τί πράττοι; ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο· Ἦδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ.

Pittacus. Xenophon.

10 50. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν, εἰπὼν, Συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ μὲν γὰρ ἡμέρου φύσεως ἐστὶ, τὸ δὲ θηριώδους.
 — 51. Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος υἱός, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντινείαν ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ
 15 τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμινώνδας ἔπεσε. Τηνικαῦτα δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα φασὶ θύειν ἐστεμμένον· ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ παιδός, ἀποστεφανώσασθαι· ἔπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως, πάλιν ἐπιτίεσθαι τὸν στέφανον. Ἐνοιοι δὲ οὐδὲ δακρυῦσαι φασὶν αὐτὸν, ἀλλὰ γὰρ, εἰπεῖν, ἦδειν
 20 θνητὸν γεγεννηκώς.

III. ANECDOTES OF POETS AND ORATORS.

52. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν, ἀπέδωκεν αὐτὰ, εἰπὼν· Μισῶ δωρεὰν ἣτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν.
 — 53. Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις
 25 μετενόησε, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε. — 54. Λισχύλος ὁ

τραγωδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βύλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σουλὰμιν ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρός τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. — 55. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ φανλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς, ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη. Μέχρι δὲ τινος ὑπομείνας, ἀνέστη. Πυθόμενον δὲ τοῦ Διονυσίου, Ποῖ δὴ σύ; Εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν. — 56. Σοφοκλῆς, ὁ τραγωδοποιὸς, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὥς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μαρίαν. — 57. Φιλήμων, ὁ κωμικός, ἐπὶ πρὸς τοῖς ἐννεήκεντα ἔτη βιούς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν· θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οὐκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλῳτι εἰπὼν, προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου βορεῖν, ἀποπνιγείς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν. — 58. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῶον λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα. Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι ῥάδιος ἦν ἐκ πάσης πρόσφάσεως, μολίβδου, φασὶ, πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέποιτο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον. — 59. Φιλιππίδης ὁ κωμικοποιὸς, φιλοφρονουμένου τοῦ βασιλέως αὐτὸν Λυσισμάχου, καὶ λέγοντος, Τίνος σοὶ μεταδῶ τῶν ἐμῶν; Οὐ βούλει, φησὶν, ὦ βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀποφόρτων. — 60. Ἰσοκράτης, ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ

βουλομένου, διτιοὺς ἤτησε μισθοὺς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν
 πυθομένου, Ἔνα, ἔφη, μὲν, ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δ' ἕτερον,
 ἵνα σιγᾷν. — 61. Λυσίας τινὲ δίκην ἔχοντι λόγον συγγρά-
 φας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνοὺς, ἤκε πρὸς τὸν Λυσίαν
 5 ἄθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμα-
 στὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι
 παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, Τί
 οὖν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δι-
 καστιῶν;

IV. ANECDOTES OF PRINCES AND STATESMEN.

- 10 62. Ἐν φυγῇ τινι, τῆς ἀποσκευῆς Ἀρταξέρξου τοῦ
 Μνήμονος διαρπαγείσης, ξηρὰ σῦκα καταφαγὼν καὶ κρι-
 θίνον ἄρτον, Οἷας, εἶπεν, ἡδονῆς ἄπειρος ἦμην. — 63. Χα-
 ριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχου κουρέως περιβα-
 λόντος αὐτῷ τὸ ὠμόλινον, καὶ πυθομένου, Πῶς σε αἰέζω,
 15 βασιλεῦ; Σιωπῶν, ἔφη. — 64. Ὁ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε
 πολλοὺς τρέφειν σοφιστὰς, οὐ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι'
 ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος.

Philip, King of Macedonia.

65. Φίλιππος ἔλεγε, κρεῖττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων,
 λέοντος στρατηγοῦντος, ἢ λεόντων, ἐλάφου στρατηγοῦντος.
 20 — 66. Φίλιππος, ὁ Ἀλεξάνδρου πατήρ, Ἀθηναίους μακα-
 ρίζειν ἔλεγεν, εἰ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν αἰρεῖσθαι δέκα
 στρατηγοὺς εὐρίσκουσιν· αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν
 ἓνα μόνον στρατηγὸν εὐρηκέναι, Παρμενίωνα. — 67. Φί-
 λιππος ἐρωτώμενος, οὕστινας μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὕστινας
 25 μάλιστα μισεῖ, Τοὺς μέλλοντας, ἔφη, προδιδόναι μάλιστα

φιλω, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ. — 68. Νε-
 οπιόλαμον, τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν, ἤρετό τις, τί
 θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων; ἢ Σοφοκλέους,
 ἢ Εὐριπίδου; οὐδὲν μὲν τούτων, εἶπεν, ὁ δ' αὐτὸς
 ἐθαύσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγα- 5
 τρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα, καὶ τρισκαιδέκατον
 θεὸν ἐπικληθέντα, τῇ ἐξῆς ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θιάτρῳ,
 καὶ ἐξόμιμένον. — 69. Τριῶν Φιλίππῳ προσαγγεληθέντων
 εὐτυχημάτων ὑφ' ἑνα καιρὸν, πρώτου μὲν, ὅτι τεθρόνῃ
 νενίκηκεν Ὀλύμπια· δευτέρου δέ, ὅτι Παρμενίων ὁ στρατη- 10
 γὸς μίχῃ Μακεδανῆς ἐνίκησε· τρίτου δ', ὅτι ἄρξεν αὐτῷ
 παιδίον ἀπεκύησεν Ὀλυμπιάς· ἀνατείνας ἔς οὐρανὸν τὰς
 χεῖρας, Ὡ δαῖμον, εἶπε, μέτρίον τι τούτοις ἀντίθεος ἐλάττω-
 μα! εἰδὼς ὅτι τοῖς μεγάλοις εὐτυχήμασι φθονεῖν πέφυκεν
 ἡ Τύχη. — 70. Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη 15
 νίκη ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεῖς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὥστο
 δεῖν αὐτὸν ὑπομνησκέσθαι, ὅτι ἀνθρώπος ἐστίν, καὶ
 προσέταξε τινι παιδί τούτο ἔργον ἔχειν. Τρὶς δέ
 ἐκάστης ἡμέρας ὁ παῖς ἔλεγεν αὐτῷ· Φίλιππε, ἀν-
 θρώπος εἶ.

20

Alexander.

71. Ὁ Ἀλέξανδρος Διογέει εἰς λόγους ἐλθὼν, οὕτω
 κατεπλάγη τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός, ὥστε
 πολλάκις αὐτοῦ μνημονεύων λέγειν, Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος
 ἦμην, Διογένης ἂν ἦμην. — 72. Ἀλέξανδρος μόνον ἐκέ-
 λευε Λύσιππον εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν· μόνος γάρ 25
 οὗτος κατέμηνε τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτοῦ, καὶ συνεξέ-
 φερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν· οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἀποστρο-
 φὴν τοῦ τραχήλου, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν ὑγρότητα
 μιμεῖσθαι θέλοντες, οὐ διεφύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀφύενωπὸν
 καὶ λεοντῶδες. — 73. Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου περὶ κόσμων 30

ἀπειρίας ἀκούων ἐδάκρυε, καὶ τῶν φίλων ἐρωτησάντων αὐτὸν, τί δακρύει, Οὐκ ἄξιον, ἔφη, δακρύειν, εἰ κόσμων ὄντων ἀπείρων, ἐνὸς οὐδέπω κύριοι γεγόναμεν ;

Successors of Alexander.

74. Πτολεμαῖον φασὶ τὸν Λάγον, καταπλουτίζοντα τοὺς
 5 φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν· ἔλεγε δέ, ἄμεινον εἶναι πλου-
 τίζειν ἢ πλουτεῖν. — 75. Ἀντίγονος πρὸς τινα μακαρί-
 ζουσαν αὐτὸν γραῦν, Εἰ ἥδεις, ἔφη, ὦ μήτερο, ὅσων κακῶν
 μεστόν ἐστι τοιὺ τὸ ῥάκος, δείξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ
 κοπρίας κείμενον αὐτὸ ἐβάστασας. — 76. Ἀντίγονος ὁ βα-
 10 σιλεὺς, ἐρωτήσαντος αὐτὸν τοῦ υἱοῦ, πηρὶ κα μέλλουσιν
 ἀναξευγνύειν, Τί δέδοικας, εἶπε, μὴ μόνος οὐκ ἀκούσης τῆς
 σάλπιγγος ;

Alexander of Pheræ.

77. Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος, θεώμενος τραγω-
 δὸν, ἐμπαθέστερον διετέθη πρὸς τὸν οἶκτον· ἀναπηδήσας
 15 οὖν ἐκ τοῦ θιαύρου ἀπὼν ὥχeto, δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ
 τοσοῦτους ἀποσφάζας πολίτας, ὀφθήσεται τοῖς Ἐκάδης καὶ
 Πολυξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων.

Cræsus.

78. Ὅτε Κροῖσος ἤρχε Λυδῶν, τὸν ἀδελφὸν μεθ' αὐτοῦ
 κατέστησεν ἄρχοντά. Προςελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν, Ὡ
 20 βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος ἀνθρώποις
 αἰτιός ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς, μὴ τοῦ ἡλίου
 ἐπ' ἀλάμποντος· ἀλλ' εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος
 πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρεῖναι. Οὕτως ἓνα μὲν βασιλεῖα
 δέχονται Λυδοὶ, καὶ σωτήρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἅμα
 25 οὐκ ἂν ἀνίσχοιντο.

Themistocles.

79. Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὢν ἐν πότοις ἐκνύλιν-
 δεῖτο· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαρα-
 θῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἔτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι
 Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν
 ἔλεγεν, Οὐκ ἔα με καθεύδειν, οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλτιά- 5
 δου τρώπαιον. — 80. Ἐρωτηθεὶς δὲ, πότερον Ἀχιλλεὺς
 ἐβούλετ' ἂν εἶναι ἢ Ὅμηρος; Σὺ δὲ αὐτὸς, ἔφη, πότερον
 ἦθελες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπίαις ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς
 νικῶντας εἶναι; — 81. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην
 τὸν Ἀακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ 10
 τὴν Βακτηρίαν ὁ Εὐρυβιάδης. Ὁ δὲ, Πάταξον μὲν, ἔφη,
 ἄκουσον δέ. Ἦιδει δὲ, ὅτι ἂ μέλλει λέγειν, τῷ κοινῷ λυ-
 σιτελεῖ. — 82. Σεριφίου τινὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὥς
 οὐ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν, Ἀληθῆ
 λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὢν ἐγενόμην 15
 ἔνδοξος, οὔτε σὺ, Ἀθηναῖος. — 83. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην
 ἐξαιτούμενόν τινα κρίσιν οὐ δικαίαν, ἔφη, μήτ' ἂν
 ἐκτῖνον γενέσθαι ποιητὴν ἀγαθόν, ἄδοντα παρὰ μέλος,
 μήτ' αὐτὸν ἄρχοντα χρηστὸν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον.
 — 84. Ἀπείκαζεν αὐτὸν ταῖς πλατάνοις, αἷς ὑποτρέχουσι 20
 χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσιν οἱ παρεχόμενοι
 καὶ κολοῦουσιν.

Eraminondas.

85. Ἐπαμινώνδας ἓνα εἶχε τρίθωνα· εἰ δὲ ποτε αὐτὸν
 ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν
 ἑτέρου. — 86. Ἐπαμινώνδας, ὁ Θηβαῖος, ἰδὼν στρατόπε- 25
 δον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, Ἠλίκον, ἔφη,
 θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει. — 87. Ἐλεγε πρὸς Πελοπί-
 δαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς ἡμέρας,
 πρὶν ἢ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσπορίσαι νεώτερον.

— 88. Τὸν Ἐπαμινώνδαν ὁ Σπίνθαρος ἐπαινῶν, ἔφη, μήτε πλείονα γινώσκοντι, μήτε ἐλάττωνα φθεγγομένῳ ῥαδίως ἐντυχεῖν ἐτέρῳ.

Pelopidas and other Commanders.

89. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος αὐ-
 5 τῷ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτὸν, Ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα. — 90. Ἰφικράτης τὸ στρατεύμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντετάχθαι, ὡς ἐν σῶμα· θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χεῖρας δὲ τοὺς φιλοὺς, πόδας δὲ τοὺς ἱππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρα-
 10 τηγόν. — 91. Ὁ Περικλῆς ἐν τῇ λοιμῇ τοὺς παῖδας ἀποβαλὼν, ἀνδρειότατα τὸν θάνατον αὐτῶν ἤνεγκε, καὶ πάντας Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς τῶν φίλτάτων θανάτους εὐθυμότερον φέρειν. — 92. Ὀδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων ἀποθνήσκειν, εἶπεν ὁ Φωκίων, Εἴτα οὐκ ἀγαπᾷς, Θούδιππε,
 15 μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων.

V. ANECDOTES OF SPARTANS.

93. Ἄγρις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ ἐρωτᾶν, ὅπόσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ ἐρωτῶντός τινας, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, Ὅσοι, ἔφη, ἱκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀπερύκειν. — 94. Δημάρατος, ἀνθρῶ-
 20 που τινὸς πονηροῦ κόπιοντος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι, καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις ἐρωτῶντος, τίς ἄριστος Σπαρτιατῶν, ἔφη, Ὁ σοὶ ἀνομοιότατος. — 95. Πλειστοῦνας, ὁ Πανσανίου, Ἀπτικοῦ τινος ῥήτορος τοὺς Λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦντος, Ὁρθῶς, ἔφη, λέγεις· μένοι γὰρ τῶν Ἑλλή-

νων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν. —

96. Ἀγησίπολις, ὁ Κλεομβρότου, εἰπόντος τινός, ὅτι Φίλιππος ἐν ὀλίγαις ἡμέραις Ὀλυνθον κατέσκαψε, Μὰ τοὺς θεοὺς, εἶπεν, ἄλλην τοιαύτην ἐν πολλαπλασίονι χρόνῳ οὐκ οἰκοδομήσει. — 97. Χαρίλαος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τοὺς νόμους 5 ὁ Λυκούργος οὕτως ὀλίγους ἔθηκεν, Ὅτι, ἔφη, τοῖς ὀλίγα λέγουσιν ὀλίγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεία.

98. Ἀθηναίου τινός πρὸς Ἀνταλκίδαν εἰπόντος, Ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ πολλάκις ὑμᾶς ἐδιώξαμεν, Ἡμεῖς δὲ οὐδέποτε, εἶπεν, ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα. — 99. Ὁ 10 αὐτός, σοφιστοῦ τινος μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους, ἔφη, Τίς γὰρ αὐτὸν ψέγει; — 100. Ἀρχίδαμος πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρωδὸν, καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, Ὡ λῶστε, ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται, ὅταν κιθαρωδὸν οὕτως ἐπαινῇς. 15 — 101. Ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἱματισμὸν πολυτελεῖ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμπαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν, Φοβοῦμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι φανῶσί μοι αἰσχραί. — 102. Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησιλάου, καταπελτικὸν βέλλος ἰδὼν, τότε πρώτῳ ἐκ Σικελίας κομισθὲν, ἀνεβόησεν, Ὡ 20 Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.

103. Ἀγησίλαος παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδὸνα μιμουμένου, παρητήσατο φήσας· Αὐτῆς ἀκήκοα πολλάκις. — 104. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀγησιλάου τοῦ βασιλέως, ὥς ταῖς συνεχέσι καὶ πυκναῖς 25 εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ στρατείαις τοὺς Θηβαίους ἀντιπύλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαντος. Διὸ καὶ τετρωμένον αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀνταλκίδας, Καλὰ, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτοὺς, μήδ' εἰδύτας μάχεσθαι διδάξας. — 105. 30 Ἄνθρωπος εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίκετο Κεῖος, γέρον ἦδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών, ἡδέϊτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρῳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα, πολλὰν οὔσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν· παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστάς

οὐν ὁ Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Τί δ' ἄν, ἔφη, οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;

106. Ἐλέγεν ὁ Κλεομένης, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον, τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητὴν, ὥς χρηὴ πολεμεῖν λέγοντα, τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἰλώτων, λέγοντα, ὥς χρηὴ γεωργεῖν. —

107. Ἀνκοῦργος, ὁ Λακεδαιμόνιος, πηρωθεὶς ὑπὸ τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον, καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρῆσάιτο, ὅπως αὐτὸς βούληται, τούτου μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτὸν, καὶ ἀπόφηναις ἄνδρα ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον. Θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, Τοῦτον μέντοι λαβὼν, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, ἀπο-

15 δίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῇ καὶ δημοτικόν. — 108. Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, Πανσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, ἀπὸ Ξέρξου πεντακόσια τάλαντα χρυσίου λαβὼν, ἔμελλε προδιδόναι τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεῖσων, Ἠγησίλαος, ὁ πατὴρ τοῦ προειρημέ-
20 νου, περὶ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας, τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοῖκου συνεδίωξεν Ἀθηναῖς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους πλίνθοις ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῶν τὸν προδότην ἀνείλεν, ὃν ἡ μήτηρ ἀείρασα ὑπὲρ τοὺς ὄρους ἔρριπεν.

25 109. Ὁ Βρασίδας μὲν τινα συλλαβὼν ἐν ἰσχάσι, καὶ δηχθεὶς, ἀφῆκεν· εἴτα πρὸς ἑαυτὸν, Ὡς Ἡράκλεις, ἔφη, ὥς οὐδέν ἐστιν οὕτω μικρόν, οὐδ' ἄσθενες, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνασθαι! — 110. Ὁ Λεωνίδας, ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς
30 θάνατον εἶλοντο ἐν Πύλαις, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος. — 111. Λέγοντός τινος, ἀπὸ τῶν οἰστευμάτων τῶν βαρβάρων οὐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν, Οὐκοῦν, ἔφη,

χαρίεν, εἰ ὑπὸ σκιὰν αὐτοῖς μαχεσόμεθα. — 112. Βουλόμενος ἤδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι, τοῖς στρατιώταις παρήγγειλεν, ἀριστοποιεῖσθαι, ὥς ἐν ἄδου δειπνοποιησόμενους.

Spartan Women

113. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο 5
τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι,
τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τὰ τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ
ὀπισθεν. Καὶ, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἶδε γαυρούμεναι
τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῷας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἐτέρως
εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι, 10
καὶ, ὥς ἐνι μάλιστα, λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο,
καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι,
ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἡρῶα ἐκόμιζον αὐτούς. — 114. Λά-
καινα γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει γαλιωθέντος
καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τούτῳ, Μὴ λυποῦ, τέκνον, εἶπε· καὶ 15
ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ. —
115. Γοργῶ, ἡ Λακεδαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδούσα,
εἶπεν· Ἡ ταύταν ἢ ἐπὶ ταύτα. — 116. Εἰπούσης τινός,
ὥς ἔοικε, ξένης πρὸς Γοργῶ, τὴν Λεωνίδου γυναῖκα, ὥς 20
Μόнай τῶν ἀνδρῶν ἄρχετε ὑμεῖς αἱ Λάκαιναι, Μόнай γὰρ,
ἔφη, τίκτομεν ἄνδρας.

117. Ἡ Βρασίδου μήτηρ, Ἀργιλεωνίς, ὥς ἀφικόμενοί
τινες εἰς Λακεδαίμονα τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως εἰσῆλθον πρὸς
αὐτήν, ἡρώτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδης ἀπέθανε, καὶ τῆς 25
Σπάρτης ἀξιώσ; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἄνδρα, καὶ
λεγόντων, ὥς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἢ Σπάρτη, Μὴ λέγετε,
εἶπεν, ὦ ξένοι· καλὸς μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρα-
σίδης, πολλοὺς δ' ἄνδρας ἢ Λακεδαίμων ἔχει κείνου
κρείττους. — 118. Λάκαινά τις ἐκπέμψασα τοὺς υἱούς 30
αὐτῆς πέντε ὄντας ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς προαστείοις

εἰστήκει, καρπαδοκοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποθήσεται· ὥς δὲ παραγενόμενός τις πυθομένης ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἅπαντας τετελευτηκέναι, Ἄλλ' οὐ τοῦτο ἐπυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος
 5 δὲ, ὅτι νικᾷ, Ἀσμένη, τοῖνον, εἶπε, δέχομαι καὶ τὸν τῶν παίδων θάνατον.

119. Λακῶν τρωθεὶς ἐν πολέμῳ, καὶ βαδίζειν οὐ δύ-
 νάμενος, τετραποδιστὶ ὤδενεν· αἰσχυνομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ
 τῷ γελοίῳ, ἢ μήτηρ, Καὶ πόσω βέλτιον, ὦ τέκνον, εἶπε,
 10 μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ
 γέλῳτι ἀνοήτῳ! — 120. Σεμνυνομένης γυναικὸς τινος
 Ἰωνικῆς ἐπὶ τινι τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ,
 Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτά-
 τους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς
 15 γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν.
 — 121. Γοργὼν, ἡ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀριστα-
 γόρου τοῦ Μιλησίου παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸς
 βασιλέα πόλεμον ὑπὲρ Ἰώνων, ὑπισχνουμένου χρημάτων
 πλῆθος, καὶ ὅσῳ ἀντέλεγε, πλείονα πρόστιθέντος, Κατα-
 20 φθερεῖ σε, ὦ πάτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, εἰ μὴ τάχιον
 αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς. — 122. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν
 ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδούμενον θεασαμένη, Πάτερ,
 ἔφη, ὁ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

VI. MISCELLANEOUS ANECDOTES.

123. Ὁ Ζεῦξις, αἰτιωμένων αὐτὸν τινῶν, ὅτι ζῳγρα-
 25 φεῖ βραδέως, Ὁμολογῶ, εἶπεν, ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν,
 καὶ γὰρ εἰς πολύν. — 124. Οἱ ἔφοροι Ναυκλείδην, τὸν
 Πολυδιάδου, ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέρπαχον

διὰ τρυφήν γενόμενον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατήγαγον, καὶ ἠπείλυσαν αὐτῷ φυγῆς προστίμησιν, εἰ μὴ τὸν βίον, ὃν ἐβίου τότε, τοῦ λοιποῦ μεθαρμόσῃται· φέρειν γὰρ αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν αἰσχύνῃν, καὶ τῇ Λακεδαιμόνι, καὶ τοῖς νόμοις. — 125. Δημάδης, ὁ ῥήτωρ, 5
ληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ συσταθεὶς αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυνομένου, ποῦ ἡ εὐγένεια καὶ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, Ἐγὼς ἄν, ἔφη, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων μὲν Φίλιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἐστρα- 10
τήγῃ.

126. Σιμωνίδης ὁ τῶν μελῶν ποιητής, Πανσανίου τοῦ βασιλέως τῶν Λακεδαιμονίων μεγαλαυχουμένου συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ πράξεσι, καὶ κελεύοντος ἐπαγγεῖλαι τι αὐτῷ σοφὸν μετὰ χλευασμοῦ, συνεῖς αὐτοῦ τὴν ὑπερηφα- 15
νίαν, συνεβούλευε μεμῆσθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν. —

127. Θηραμένης ὁ γενόμενος Ἀθήνησι τῶν τριάκοντα τυράννων, συμπεσούσης τῆς οἰκίας ἐν ᾗ μετὰ πλειόνων ἐδείπνει, μόνος σωθεὶς καὶ πρὸς πάντων εὐδαιμονιζόμενος, ἀναφωνήσας μεγάλη τῇ φωνῇ, ὦ τύχη, εἶπεν, εἰς τίνα με 20
καιρὸν ἄρα φυλάττεται; μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν συντυράννων ἐτελεύτησεν.

128. Μενεκράτους τοῦ ἱατροῦ, ἐπεὶ κατατυχὼν ἐν τισιν ἀπεγνωσμέναις θεραπαίαις Ζεὺς ἐπεκλήθη, φορτικῶς ταύτῃ χρωμένου τῇ προσωρυμίᾳ, καὶ δὴ πρὸς τὸν Ἀγησί- 25
λαον ἐπιστεῖλαι τολμήσαντος οὕτω, Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησίλαῳ χαίρειν· οἷκ ἀναγνοὺς τὰ λοιπὰ ἀντέγραψε, Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν. —

129. Μενεκράτης, ὁ ἱατρὸς, εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφον, ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία. Εἰστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς 30
ὁ Φίλιππος, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλιθέντι θυμιατήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιάτο αὐτῷ· οἱ δὲ λοιποὶ εἰσιτῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον.

Ὁ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ· ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτὸν, καὶ ἡλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα εὐήθης, ἑξαναστὰς ἀπιὼν ὥχετο, καὶ ἔλεγεν ὑδρῖσθαι, ἐμμελῶς πάνν
5 τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

130. Θράσυλλός τις παρὰδοξον ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταραίζοντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ, καὶ αὐ
10 πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισσώζομένοις καὶ εἰσιούσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀθρόωστίματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρὲδωκεν αὐτὸν ἱατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο τῆς νόσου οὕτως. Ἐμμένητο δὲ πολλάκις τῆς
15 ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγε, μηδέποτε ἡσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις. — 131. Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, εὐημερήσαντα ἰδὼν τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρῆλθεν, οὐδ' ἐξέκλινεν, ὥς περ
20 εἰώθει τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, Εὐ γ', ἔφη, ποιεῖς αὐξόμενος, ὦ παῖ· μέγα γὰρ αὖξιν κακὸν ἀπασι τούτοις.

132. Σώστρατος, ὁ αὐλητὴς, ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινος ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμεν εἶναι, εἶπε, Καὶ μὴν διὰ τοῦτο
25 ὄφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. — 133. Ψάλλης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο· τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, Τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν, Τὴν μέσην, ὅδε ἁγανακτήσας, ἔφη· Μὴ γένοιτό σοι οὕτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὥς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν
30 μᾶλλον.

134. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, Ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοι ἐστὶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — 135. Θεανῶ, ἡ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα, τί πρόπον

εἶη γυναικί, Τὸ τῷ ἰδίῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἀνδρί. — 136. Στρατονίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, φαλακρὰ οὖσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προὔθηκε περὶ ταλάντου, ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

NATURAL HISTORY.

Syrian Sheep.

1. Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος 6
πήχεως, τὰ δὲ ὦτα αἱ αἰγες σπιθαμῆς καὶ παλαιστῆς· καὶ
ἐνταῦθα συμβάλλουσι τὰ ὦτα κάτω ἀλλήλοις.

The Elephant.

2. Ὀρόβωδεϊ ὁ ἐλέφας κεράστην κριὸν καὶ χοίρου βοήν.
Οὕτω τοίνυν, φασί, καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς σὺν Πύρρῳ τῷ
Ἡπειρώτῃ ἐτρέψαντο ἐλέφαντας, καὶ ἡ νίκη σὺν τοῖς Ῥω- 10
μαίοις λαμπρῶς ἐγένετο. — 3. Τῷ ἐλέφαντι ὁ μυκτήρ ἐστὶ
μακρὸς καὶ ἰσχυρὸς· καὶ χρῆται αὐτῷ ὥσπερ χειρὶ· λαμ-
βάνει γὰρ τούτῳ, καὶ εἰς τὸ στόμα προσφέρεται τὴν τροφήν,
καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ξηρὰν, μόνον τῶν ζώων. — 4. Οἱ
ἐλέφαντες μάχονται σφυδρῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τύπτουσι 15
τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς· ὁ δὲ ἡττηθεὶς δουλοῦται, καὶ οὐχ
ὑπομένει τὴν τοῦ νικήσαντος φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ
τῇ ἀνδρείᾳ οἱ ἐλέφαντες θαυμαστὸν ὅσον.

5. Οἱ ἐλέφαντες ζῶσιν ἔτη πλεῖω τῶν διακοσίων. Τῶν
δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τέ εἰσιν καὶ ῥωμαλεώτεροι. 20

- Ταῖς γοῦν προβοσκίαις ἐπάλξεις καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι προόρῳζα, διαπιστάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τοσοῦτον δὲ εἰσιν εὐτιθάσσευτοι καὶ θυμόσοφοι, ὥστε καὶ λιθάξιν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι, καὶ ὅπλοις
 5 χρῆσθαι, καὶ νεῖν. — 6. Ἐν Ῥώμῃ ποτὲ πολλῶν ἐλεφάντων προδιδασκομένων σιῶσις τινὰς ἵστασθαι παραβόλους, καὶ κινήσεις δυσελίκτους ἀναγκάζειν, εἰς ὃ δυσμαθέστατος αὐτῶν, ἀκούων κακῶς ἐκάστοτε, καὶ κολαζόμενος πολλάκις, ὥφθη νυκτὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην τὰ
 10 μαθήματα μελετῶν. — 7. Ἄλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαγῶν προπηλακισθεὶς ἐν Ῥώμῃ, τοῖς γραφεῖσι τὴν προβοσκίδα κεντούντων, ἕνα αὐτῶν συλλαβὼν καὶ μετέωρον ἐξάρας, ἐπίδοξος ἦν ἀποτυμπανίσειν· κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἄγρεμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀπηρεύσατο, καὶ
 15 παρῆλθεν, ἀρκοῦσαν ἡγούμενος δίκην τῷ τηλικούτῳ φοβηθῆναι. — 8. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτονόμων ἐλεφάντων ἄλλα τε θαυμάσια καὶ τὰ περὶ τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν ἱστοροῦσι· προδιαβαίνει γὰρ ἐπιδόξῃ ἑαυτὸν ὁ νεώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἐστώτες ἀποθιωροῦσιν,
 20 ὥς, ἂν ἐκεῖνος ὑπεραίρῃ τῷ μεγέθει τὸ ἔσθμα, πολλὴν τοῖς μείζοσι πρὸς τὸ θαρσύνειν περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας οὖσαν.
 9. Ἡ θήρα τῶν ἐλεφάντων τοιαύδε ἐστίν. Αναβάντες ἐπὶ τινὰς τῶν τιθασσῶν καὶ ἀνδρείων διώκουσι, καὶ ὅταν καταλάβωσι, τύπτειν προστάττουσι τούτοις, ἕως ἂν ἐκλύ-
 25 σωσι. Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει τῷ δρεπάνῳ· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασσεύεται καὶ πειθαρχεῖ. Ἐπιβεβηκότος μὲν οὖν τοῦ ἐλεφαντιστοῦ ἅπαντες πράξεις εἰσιν· ὅταν δ' ἀποβῇ, οἱ μὲν, οἱ δ' οὐ· ἀλλὰ τῶν εξαγριουμένων τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύουσι σειραῖς, ἵν'
 30 ἡσυχάζωσιν.

The Rhinoceros.

10. Ἔστι ζῶον, ὃ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ῥινόκερος, ἀλκῇ δὲ καὶ βίᾳ παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ

δὲ ὕφει ταπεινότερον. Τὴν μὲν δορὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ χροάν πυξοειδῆ. Ἐπὶ δ' ἄκρων τῶν μυκτήρων φέρει κέρας τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρῳ παρεμφερές. Τοῦτο περὶ τῆς νομῆς αἰὲν διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρας πρὸς τινὰ τῶν μειζόνων πετρῶν 5 θήγει, συμπεσὼν δ' εἰς μάχην τῷ προειρημένῳ θηρίῳ, καὶ ὑποδύνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἀναρῶσθαι τῷ κέρατι, καθάπερ ξίφει, τὴν σάρκα. Ὅταν δὲ ὁ ἐλέφας, φθάσας τὴν ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν, τῇ προβοσκίδι προκαταλάβῃται τὸν ῥινόκερων, περιγίγνεται ῥαδίως, τύπτων τοῖς ὀδοῦσι, 10 καὶ τῇ βίᾳ πλέον ἰσχύων.

The Hippopotamus.

11. Ὁ καλούμενος ἵππος τῷ μεγέθει μὲν ἐστὶν οὐκ ἐλάττω πηχῶν πέντε, τετράπους δ' ὢν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσι, τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μείζους τῶν ἀγρίων ὄντων, τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. ὧτα δὲ καὶ 15 κέρκον καὶ φωνὴν ἵππῳ παρεμφερεῖ, τὸ δ' ὅλον κύτος τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχον καὶ χερσαῖον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας κατανέμεται τὸν τε σῆτον καὶ τὸν χόρτον. 20 ὥστε εἰ πολύτεκνον ἦν τοῦτο τὸ ζῷον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνετο ἂν ὁλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

The Camel.

12. Αἱ κάμηλοι ἴδιον ἔχουσι παρὰ τὰ ἄλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὕβον ἐπὶ τῷ νώτῳ. διαφέρουσι δὲ αἱ 25 Βάκτριαι τῶν Ἀραβίων. αἱ μὲν γὰρ δύο ἔχουσιν ὕβους, αἱ δ' ἓνα μόνον. Ἡ κάμηλος κύει μὲν δέκα μῆνας, τίκει δὲ αἰεὶ ἐν μόνον. Ζῇ δὲ χρόνον πολὺ πλείω ἢ πενήκοντα ἔτη.

The Ape with a Dog's Head.

13. Οἱ ὀνομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυσειδέσι παρεμφερεῖς εἰσὶ, ταῖς δὲ φωναῖς μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προίενται. Ἀγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῶα καὶ παντελῶς ἀτιθάσσευτά ἐστιν.

The Crocottas.

- 5 14. Ὁ λεγόμενος παρὰ Λιβύῃσι κροκότις μεμιγμένην ἔχει φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα φοβερωτέραν ἀμφοτέρων· τοῖς δὲ ὁδοῦσι πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὅστων μέγεθος συντρίβεται ῥαδίως, καὶ τὸ καταποθὲν διὰ τῆς κοιλίας πέττει παραδόξως.

The Fox.

- 10 15. Οἱ Θρᾷκες ὅταν παγόντα ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιχειρῶσιν, ἀλώπεκα ποιοῦνται γνώμονα τῆς τοῦ πάγου στερότητας. Ψυχῇ γὰρ ὑπάρχουσα παραβάλλει τὸ οὖς· καὶ μὲν αἰσθεται ψόφῳ τοῦ ρεύματος ἐγγὺς ὑποφερομένου, τεκμαιρομένη μὴ γεγονέναι διὰ βάρους τὴν πῆξιν, ἀλλὰ
15 λεπτήν καὶ ἀβέβαιον, ἵσταται, καὶ ἔἴ τις, ἐπανερχεται· τῷ δὲ μὴ φοφεῖν θαρρόουσα, διτλήθεν.

The Deer.

16. Τῶν ἐλάφων αἱ θήλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου τὰ σαρκοδόρα θηρία μὴ πρόσεισιν· οἱ δὲ ἄρσενες, ὅταν αἰσθῶνται βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πο-
20 λυσαρκίας ὄντες, ἐκτοπίζουσι, σῶζοντες αὐτοὺς τῷ λανθάνειν, ὅτε τῷ φεύγειν οὐ πεποίθασιν.

The Hedgehog.

17. Ἡ τῶν χειρσαίων ἐχίνων περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια πάνυ γλαφυρά ἐστι. Μετοπώρου γὰρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδυόμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς ῥάγας ἀπο-

σείσας τοῦ βότρυος χαμᾶζε, καὶ περικυλισθεὶς, ἀναλαμβάνει ταῖς ἀκάνθαις· εἴτα καταδύς εἰς τὸν φωλεὸν, τοῖς σκύμοις χρησθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμιευομένοις παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὅπως ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπουσαν· 5 ὅταν δὲ προαίσθωνται τὴν διαφορὰν τοῦ ἀέρος, ἐμφράσσουσι τὴν κατ' ἄνεμον, τὴν δὲ ἐτέραν ἀνοίγουσιν.

The Dog.

18. Πύρρως, ὁ βασιλεὺς, ὁδεύων ἐνέτυχε κυνὶ φρουροῦντι σῶμα πεφονευμένου, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέραν ἐκείνην ἄσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν 10 νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζειν. Ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πάροδος καθημένου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τοὺς φονέας τοῦ δεσπότης παριόντας εἶδεν, ἐξέδραμε μετὰ φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτούς, 15 καὶ καθυλάκτει πολλάκις μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον· ὥστε μὴ μόνον ἐκείνῳ δι' ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παρόνσι τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι· διὸ συλληφθέντες εὐθύς καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῶν τινῶν τεκμηρίων ἔξωθεν προσγενομένων, ὁμολογήσαντες τὸν φόνον, ἐκολάσθησαν. 20

19. Λυσίμαχος κύνα εἶχεν Ἰνδικόν. Οὗτος νεκρῷ τε μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ καιομένου σοῦ σώματος ἐνδραμὼν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπέρριψε. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἀστὸν δοῦναι λέγουσιν, ὃν Πύρρος, οὐχ ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἕτερός τις ἰδιώτης, ἔθρεψεν· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ τὸ 25 σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος ἐκφερομένου, τέλος εἰς τὴν πυρὰν ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκάτεκανσε. — Φασὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν εἰσαχθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου ἀφιεμένου καὶ κάρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κῆσθαι, καὶ περιορᾶν· ὁφθέντος δὲ 30 λέοντος εὐθύς ἐξαναστῆναι καὶ διακονέσθαι, καὶ φανερόν

εἶναι αὐτοῦ ποιοῦμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δὲ ἄλλων ὑπερφο-
ρῶντα πάντων.

The Raven.

20. Ὁ κόραξ ὃ ἤδη γέρον, ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν
τοὺς νεοιτούς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ
5 ἐσθίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν
φασὶ τὴν γένεσιν λαβεῖν, τὴν λέγουσαν· Κακοῦ κόρακος
κακὸν ἂν.

The Pelican.

21. Φασὶ τοὺς πελεκᾶνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς γενομένας
κόγχας ὀρύττοντας κατεσθίειν· ἔπειτα ὅταν πληθὸς εἰσφο-
10 ρήσωσιν αὐτῶν, ἐξεμεῖν, εἴθ' οὕτως τὰ μὲν κρέα ἐσθίειν τῶν
κογχῶν, τῶν δὲ ὀστράκων μὴ ἄπτεσθαι.

The Ostrich.

22. Οἱ στρουθοκάμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλῳ
παραπλήσιον· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρίκνυας θριξὶ λεπταῖς,
τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ κατὰ τὴν χροῶν μέλανας.
15 Μακροτραχήλον δ' ὑπάρχον, ῥύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς,
καὶ εἰς ὃν συνηγμένον. Ἐπτέρονται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς
καὶ τειριχωμένοις, καὶ δυσὶ σκέλεσι στηριζόμενον, καὶ
ποσὶ διχήλοις, χερσαῖον ἅμα φαίνεται καὶ πτηνόν. Διὰ δὲ
τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξῆραι καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς
20 ὡκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἱππέων τοῖς ποσὶ
τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾷ
πρὸς τοὺς διώκοντας, ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς
αὐτοὺς περιπίπτειν.

The Magpie.

23. Κουρεῖς τις ἐργαστήριον ἔχων ἐν Ῥώμῃ πρὸ τοῦ
25 τεμένους, ὃ καλοῦσιν Ἑλλήνων ἀγοράν, θαυμασιόν τι

χρήμα πολυφώνου κίτιης ἔτρεφεν, ἥ ἀνθρώπου δῆματα
 καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδου, καὶ ψόφους ὀργά-
 νων, μηδενὸς ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὐτὴν ἐθίζουσα, φιλοτι-
 μουμένη μηδὲν ἄρῶντον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. Ἐντυχ-
 δέ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων ἐκκομιζόμενος ὑπὸ σάλπιγξι 5
 πολλαῖς, καὶ γενομένης, ὥςπερ εἶωθε, κατὰ τὸν τόπον
 ἐπιστάσεως, εὐδοκιμοῦντες οἱ σάλπιγκται καὶ κελευόμενοι,
 πολὺν χρόνον ἐνδιέτριψαν. Ἡ δὲ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν
 ἐκείνην ἀφθογγος ἦν καὶ ἀνανδος. Τοῖς οὖν πρότερον
 αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνὴν τότε θαῦμα μεῖζον ἢ σιωπῇ 10
 παρῆχεν· ὑποψίαί δὲ φαρμάκων ἐπὶ τοὺς ὁμοτέχνους
 ἦσαν· οἱ δὲ πλεῖστοι τὰς σάλπιγγας εἵκαζον ἐκπλήξαι τὴν
 ἀκοήν, τῇ δ' ἀκοῇ συγκατεσθῆσθαι τὴν φωνήν. Ἦν δὲ
 οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἄσκησις, ὥς ἔοικεν· ἄφρων γὰρ
 αὐθις ἀφῆκεν, οὐδὲν τῶν συνήθων καὶ παλαιῶν μιμημάτων 15
 ἐκείνων, ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπίνγων, αὐταῖς περιόδοις
 φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιούσα.

The Crocodile.

24. Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος, ὥς
 ἂν ὡὰ μὲν τοῦ ζώου τίκτοντος τοῖς χηνείοις παραπλήσια,
 τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηχῶν ἐκκαίδεκα. 20
 Τὸ δὲ σῶμα θαυμαστικῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρωται. Τὸ
 μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φολιδωτόν ἐστι καὶ τῇ σκληρό-
 τητι διαφέρον, ὀδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπάρχου-
 σι πολλοὶ, δύο δὲ οἱ χαυλιόδοντες, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν
 ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεῖ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, 25
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προσπελάζοντα τῷ πο-
 ταμῷ. Πληθὺς δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατὰ τὸν Νεῖλον
 καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ὥς ἂν πολυγόνων τε ὄντων
 καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναιρουμένων. Τοῖς μὲν
 γὰρ ἐγχωρίων τοῖς πλείστοις νόμιμόν ἐστιν ὥς θεὸν σέ- 30
 βεσθαι τὸν κροκόδειλον· τοῖς δ' ἄλλοφύλοις ἀλυσιτελής
 ἐστιν ἢ θήρα παντελῶς, οὐκ οὔσης ἐδωδύμου τῆς σαρκός.

- Ἄλλ' ὁμως τοῦ πλήθους τούτου φυομένου κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ἡ φύσις κατεσκεύασε μέγα βοήθημα. Ὁ γὰρ καλούμενος ἰχνεύμων παραπλήσιος ὢν μικρῷ κυνὶ, περιέρεται τὰ τῶν κρονοδείλων ὡὰ συντριβῶν, τίκτοντος τοῦ
 5 ζῶον παρὰ τὸν ποταμόν. — 25. Ὁ κροκόδειλος ἔχει ὀφθαλμοὺς μὲν ὕδρι, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον τοῦ σώματος· γλῶσσαν δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἔφυσεν· οὐδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ ὄνυχας καρτεροὺς, καὶ
 10 δέρμα λεπιδωτὸν ἄρρύηκτον ἐπὶ τοῦ σώματος· τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίᾳ ὁξυδερκέστατον.

The Ephemeron.

26. Περὶ τὸν Ἑπταν ποταμόν τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον, γίγνεται ζῶον πτερωτὸν, τετράπουν. Ζῇ δὲ τοῦτο καὶ πέτεται ἐξ ἐωθινοῦ μέχρι δείλης· καταφε-
 15 ρομένου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀπομαραίνεται, καὶ ἅμα δυομένο ἀποθνήσκει, βιοῦν ἡμέραν μίαν· διὸ καὶ καλεῖται Ἐφήμερον.

Bees. Geese.

27. Θαύματος ἄξια τὰ τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. Ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδές τι μέλ-
 20 λουσαι κάμπειν ἀκρωτήριον, ἐρματίζουσιν ἑαυτάς, ὑπὲρ τοῦ μὴ παραφέρεσθαι, μικροῖς λιθιδίοις. Οἱ δὲ χῆνες τοὺς αἰετοὺς δεδοικότες, ὅταν ὑπερβάλλωσι τὸν Ταῦρον, εἰς τὸ στόμα λίθον εὐμεγέθη λαμβάνουσιν, οἷον ἐπιστομίζοντες αὐτῶν καὶ χαλινοῦντες τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον, ὅπως λάθω-
 25 σι σιωπῇ παρελθόντες.

Of some Marine Animals.

28. Τῆς νάρκης ἡ δύναμις οὐ μόνον τοὺς θιγόντας αὐτῆς ἐκπῆγνυσι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγῆνης βαρύτητα

γαρκώδη ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμποιεῖ. Ἐνιοὶ δὲ ἱστοροῦσι, πείραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμβανόντες, ἂν ἐκπέσῃ ζῶσα, κατασκεδαννύντες ὕδωρ ἄνωθεν, αἰσθάνεσθαι τοῦ πάθους ἀνατρέχοντος ἐπὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν ὑφὴν ἀμβλύνοντος, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ ὕδατος τρεπομένου 5 καὶ προπεπονθότος. — 29. Ὁ πινοτήρας ζῶον ἐστὶ καρκινῶδες, καὶ τῇ πίνῃ σύνεστι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμενος, ἑὼν ἀνεωγμένην καὶ διακεκηνυῖαν, ἄχρι προσπέσῃ τι τῶν ἀλωσίμων αὐτοῖς ἰχθυιδίων· τότε δὲ τὴν σάρκα τῆς πίνης δακὼν παρεισῆλθεν· ἡ δὲ συνέκλεισε τὴν 10 κόγχην, καὶ κοινῶς τὴν ἄγραν ἐντὸς ἔρκους γενομένην κατεσιθίουσιν.

The Pilot-fish and the Whale.

30. Ὁ καλούμενος ἡγεμὼν ἀεὶ σύνεστιν ἐν τῶν μεγάλων κητῶν, καὶ προνήχεται, τὸν δρόμον ἐπευθύων, ὅπως οὐκ ἐνσχεθήσεται βράχεσιν, οὐδὲ εἰς τέναγος ἢ τινα 15 πορθμὸν ἐμπεσεῖται δυσέξοδον. Ἐπεταὶ γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὥσπερ οἶακι ναῦς, παραγόμενον εὐπειθῶς· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὅ, τι ἂν παραλάβῃ τῷ χάσματι ζῶον ἢ σκάφος ἢ λίθον, εὐθὺς διεφθάρται καὶ ἀπόλωλε, πᾶν ἐμβεδυσμένον· ἐκεῖνο δὲ γιγνώσκον, ἀναλαμβάνει τῷ στόματι, 20 καθάπερ ἄγκυραν ἐντός. Ἐγκαθεύδει γὰρ αὐτῷ, καὶ τὸ κῆτος ἔστηκεν ἀναπαυομένου καὶ ὄρμει· προσελθόντος δὲ αὐθις ἐπακολουθεῖ, μῆτε ἡμέρας, μῆτε νυκτὸς ἀπολειπόμενον, ἢ ῥέμβεται καὶ πλανᾶται· καὶ πολλὰ διεφθάρη, καθάπερ ἀκυδέονητα πρὸς γῆν ἐξενεχθέντα. 25

The Tortoise.

31. Θαυμαστὴ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμέλεια. Τίττει μὲν γὰρ ἐκβαίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπωάξιν δὲ μὴ δυναμένη, μηδὲ χερσεύειν πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῇ

ψάμμῳ τὰ ὠὰ, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμᾶται τῆς θινὸς αὐτοῖς
καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρύψῃ
βεβαίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς πόσιν ἀμύττειν καὶ κατα-
στίζειν τὸν τόπον, εὖσημον ἑαυτῇ ποιοῦσαν, οἱ δὲ, τὴν
5 θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος τρεπομένην, τύπους ἰδίους καὶ
σφραγίδας ἐναπολείπειν. Ὁ δὲ τούτου θαυμασιώτερόν
ἐστίν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τεσσαρακοστὴν (ἐν τοσαύταις
γὰρ ἐκπέττειται καὶ περιρῥήγνυται τὰ ὠὰ) πρόσεισι, καὶ
γνωρίσασα τὸν ἑαυτῆς ἐκάστη θησαυρόν, ὥς οὐδεὶς χρυσίου
10 θήκην ἄνθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

The Magnet. Nitre.

32. Ἡ λίθος, ἣν Εὐριπίδης μὲν μαγνήτιν ὠνόμασεν,
οἱ δὲ πολλοὶ ἥρακλείαν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους
ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυ-
λίοις, ὥστε δύνασθαι ταυτὸν τοῦτο ποιεῖν, ὅπερ ἡ λίθος,
15 ἄλλους ἄγειν δακτυλίους· ὥστ' ἐνίοτε ὄρμαθὸς μακρὸς
πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἥρτηται, πᾶσι δὲ
τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. — 33. Ἐν
τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω νιτρῶδές ἐστὶ τὸ ὕδωρ, ὥστε τὰ
ἱμάτια οὐθενὸς ἐτέρου ὀύμματος προσδεῖσθαι· καὶ πλείω
20 χρόνον ἐν τῷ ὕδατι ἑάσῃ τις, διαπίπτει.

MYTHOLOGY.

Mythological Notices.

1. Ὁ οὐρανὸς χαλκοῦς ἐστὶ τὰ ἔξω. Ὑπερβάντι δὲ καὶ
ἐπὶ τοῦ νώτου γενομένῳ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται,

καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστροα διαυγέστερα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιόντι δὲ, πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὠραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δὲ, ἡ Ἴρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπηρέται καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός. Ἐξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον, ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης· μετὰ δὲ, 5 αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντως περικαλλῇ τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι εὐωχοῦνται, νέκταρ πίνοντες καὶ ἄμβροσίαν ἐσθίοντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνεστιῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίωv καὶ ὁ Τάνταλος· 10 ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ θνητῶν γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός.

2. Οἱ θεοὶ οὔτε σίτον ἐδουσι, οὔτε πίνουσιν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἄμβροσίαν παρατίθενται, καὶ τοῦ νέκταρος με- 15 θύσκονται, μάλιστα δὲ ἡδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιαῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσσῃ ἀνηνεγμένον, καὶ τὸ αἶμα τῶν ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσι. — 3. Θυσίας ἄλλοι ἄλλας τοῖς θεοῖς προσάγουσι· βοῦν μὲν ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν, καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος· ὁ δὲ τις λιβανω- 20 τὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἱλάσκεται τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

4. Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν Ἀθηναῖν παρθένον καλὴν, γλανκῶπιν, αἰγίδα ἀνεζωσμένην, κόρυν 25 φέρονσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν Ἥραν λευκώλενον, εὐῶπιν, εὐείμονα, βασιλικήν, ἰδρυμένην ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου, Ἀπόλλωνα μειράκιον γυμνὸν ἐν χλαμυδίῳ, τοξότην, διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ θεόντα. — Ἐκαστος τῶν θεῶν τέχνην τινὰ ἔχει ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. Ὁ Ἀπόλλων μαντεύεται· 30 ὁ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται· ὁ Ἑρμῆς παλαίειν διδάσκει· ἡ Ἀρτεμις μαieiύεται· οἱ Διόσκουροι τοὺς ἐν θαλάσῃ χειμαζομένους ναύτας σώζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν.

5. Τοὺς Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι, θεὰς μὲν, Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν, καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν Ἀρτεμιν, καὶ τὰς προσαγορευομένας Ὠρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην. Θεοὺς δὲ, Ἥφαιστον καὶ Ἄρεα καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἑρμῆν. — Τούτων δὲ ἐκάστω μνθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὐρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὐρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Πα-
 10 ραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμεῖν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην μετὰ θυσιῶν καὶ σπονδῶν, ὥς ποιοῦσιν ἀνθρώποι τῇ θεῷ ταύτῃ. Ταῖς δὲ Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὀψεως κόσμησιν, καὶ τὸ κατάρχειν
 15 εὐεργεσίας, καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προσηκούσαις χάρισι τοὺς εὐποιοῦσας.

6. Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν τὴν περὶ τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν, καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τέκτειν κακοπαθουσῶν. διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνεύουσας γυναῖκας
 20 ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν ταύτην. Ἀρτεμιν δὲ φασιν εὐρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν, καὶ τροφάς τινας ἁρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν. ἅφ' ἧς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ὠρῶν ἐκάστη δοθῆναι τὴν ἐπώνυμον
 25 τάξιν τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὠφελείᾳ. μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον ευδαίμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας, καὶ Δίκης, καὶ Εἰρήνης.

7. Ἀθηνᾶ δὲ προσάπτουσι τὴν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν
 30 καὶ φυτείαν παραδούναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν. πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευὴν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμας εἰσγηγῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις. εὐρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευὴν, καὶ

τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἅ μ' ὧν Ἐγγάνην αὐτὴν προσ-
αγορεύονται.

8. Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὕρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἔπων σύνθεσιν, τὴν προσ- 5
αγορευομένην ποιητικὴν. Ἥφαιστον δὲ λέγουσιν εὕρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν Ἄσπην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν, καὶ 10
στρατιώτας καθοπλίσαι, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

9. Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὕρετὴν ἀναγορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἱατρικὴν ἐπι- 15
στήμην ἐξενεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην, δι' ἧς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοὺς ἀρρώστούοντας· εὕρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἐχθρούς τὰ περὶ τὴν τοξείαν. Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα, καὶ πολλὰ 20
παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἱατρικὴν μαθόντα, προσεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας, καὶ ῥιζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προδιδᾶσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

10. Τῷ δ' Ἑρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις 25
γινομένας ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδάς. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι. Διό- 30
νυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὕρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἶνοποιίας, καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν.

11. Αἱ Μοῦσαι Διὸς καὶ Μνημοσύνης θυγατέρες εἶναι

λέγονται. Ἡσιόδος τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται οὕτως·

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ', ἥ σφρων πρόφρεσιτιάτη ἐστὶν ἀπασέων.

*

*

*

- 5 12. Ὁ πολὺς ὅμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν,
Ὀμήρῳ τε καὶ Ἡσιόδῳ περὶθόμενοι, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ
γῇ πᾶνυ βαθὺν Ἀθην ὑπειλήφασιν, μέγαν τε καὶ πολύ-
χωρον τοῦτον εἶναι, καὶ ζοφερόν καὶ ἀνήλιον. Βασιλεύειν
δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διὸς, Πλούτωνα κεκλημένον.
- 10 Περιφρόνησθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε
καὶ φοβεροῖς, καὶ ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γάρ,
καὶ Πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τοιαῦτα κέκληνται. Τὸ δὲ
μέγιστον, ἥ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται, πρώτη δεχομένη
τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἐνὶ διαπλεῦσαι, ἢ παρελθεῖν, ἄνευ
- 15 τοῦ πορθμέως. Πρὸς δὲ αὐτῇ τῇ καθόδῳ καὶ πύλῃ, οὓση
ἀδαμαντίνη, ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως Διάκος ἐστὶ, τὴν
φρουρὰν ἐπιτετραμμένος, καὶ παρ' αὐτῷ κύων τρικέφαλος.
Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην λειμὼν ὑποδέχεται μέγας,
καὶ ποτὸν, μνήμης πολέμιον. Αἰθήρης γοῦν διὰ τοῦτο
- 20 ὠνόμασται. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφὼνη δυ-
ναστεύουσιν, ὑπηρετοῦσι δ' αὐτοῖς Ἑριννῆες, καὶ Φόβοι,
καὶ Ἑρμῆς. Δικασταὶ δὲ κάθηνται δύο, Μίνως τε καὶ
Ραδάμανθυς, Κρητῆς ὄντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διὸς. Οὗτοι δὲ
τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν εἰς
- 25 τὸ Ἥλύσιον πεδίον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους· τοὺς δὲ
πονηροὺς ταῖς Ἑριννύσι παραδόντες, εἰς τὸν τῆς κολάσεως
χῶρον ἐκπέμπουσιν.

13. Ὁ Κέρβερος, ὁ τοῦ ἄδου φρουρός, εἶχε τρεῖς μὲν
κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ
- 30 νώτου παντοίων ὄφρων κεφαλὰς. — 14. Ὁ Τάρταρος τόπος
ἐστὶν ἑρεβώδης ἐν ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα,
ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

I. APOLLO AND DIANA.

1. Αητώ, ἡ τοῦ Κοίου θαγάτηρ, κατὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλσύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἀρτεμιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν. — Ἀρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν αὐκῆσασα, παρθένος ἔμεινεν. Ἀπόλλων δέ, τὴν μαντικὴν μαθὼν 5 παρὰ τοῦ Πανός, ἦκεν εἰς Δελφοὺς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφρις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

2. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐθήτευσεν, καὶ ἠτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἔλθῃ. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκηστis, ἡ αὐτοῦ ἄλοχος, ὑπεραπέθανε. 15 Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσάμενος τῷ Θανάτῳ.

3. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕδριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδον. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμψε. Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα

αὐτοῦ, βορὰν τῷ κῆτει, οὗτος προὔθηκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαυτήσας αὐτήν. Ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σῶσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκεν αὐτῷ· δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν εἶλεν.

4. Τάνταλος μὲν Διὸς ἦν παῖς, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ διαφέρων, κατῴκει τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, ὥς φασι, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ πλείον. Ὑστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων, καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παρῳήσιας, ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπόρρητα. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη, καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἡξιώθη, καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς. — Τούτου δ' ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἐπτά, καὶ θυγατέρας τὰς ἑσας, εὐπρεπεῖα διαφερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα φρουαυτομένη, πλεονάκεις ἐκαυχᾶτο, καὶ τῆς Αἰητοῦς ἑαυτὴν εὐτεκνοτέραν ἀπεφαίνετο. Εἰθ' ἡ μὲν Αἰητὼ χολωσαμένη, προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτεμίδι, τὰς θυγατέρας. Τούτων δ' ὑπακουσάντων τῇ μητρὶ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη αὐτὴν ὑφ' ἑνα καιρὸν ὀξέως ἅμα εὐτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι. — 5. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα, πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας· καὶ κεῖ Διὶ εὐχαμένη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

6. Ἀκταίων, Αὐτοπόης καὶ Ἀρισταίου παῖς, τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρώνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε. Καὶ φασὶ, τὴν

θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὅφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐθρώθη ἁπολομένου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς 5 εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσεν.

7. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποθανούσης, ἔτι βρέφος ὄντα, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων, παρ' ᾧ 10 καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες οἱ ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν 15 ἀλλήλοις, ἐκεραυνῶσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτόν εἰς Τάρταρον· δεσθείσης δὲ Ἀθητὸς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐπ' αὐτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεραίς πρὸς Ἀδμητον, 20 τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαίνε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

II. BACCHUS.

1. Λυκοῦργος, παῖς Δρύαντος, Ἰδωνῶν βασιλεύων, οἱ Στυρμόνα ποταμὸν παροικοῦσιν, ἐξέβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θράκην ἐλθόντα. Καὶ Διόνυσος μὲν 25 εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως, κατέφυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμαλώτοι, καὶ τὸ αὐτῷ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκοῦργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμηνὼς Δρύαντα

τὸν παῖδα, ἄμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν ἐσωφρόνησε. Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἰδῶνοὶ δὲ ἀκούσαντες,
 5 εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν· καὶ κεῖ κατὰ Διονύσου βούλῃσιν ὑφ' ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανεν.

2. Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναικάς ἡνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι.
 10 Πενθεὺς δὲ, Ἐχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα, τῶν Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαύης κατὰ μανίαν ἐμελείσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

15 3. Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῶνῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη· οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθήμεροι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπωλήσοντες. Ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε κισσοῦ καὶ
 20 βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφρυγον, καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

4. Ἰκάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀπτικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἄμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ
 25 δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθαψαν αὐτόν. Πριγόνῃ δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα
 30 μαστεύουσῃ, κύων συνήθης, ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· καὶ κείνη ὀδυρομένη τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

III. MERCURY.

Ἑρμῆς, Μαΐας καὶ Διὸς υἱὸς, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὄν, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραγίγνεται, καὶ κλέπτει βόας, ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἵνα δὲ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο, 5 καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κῦτος χορδὰς ἐντείνας, λύραν εὔρε καὶ πληκτρον. — Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν, ποῦ 10 ποτε ἡλάρθσαν, διὰ τὸ μὴ εὔρεῖν ἴχνος δύνασθαι. Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς Μαΐαν εἰς Κυλλήνην παραγίγνεται, καὶ τὸν Ἑρμῆν ῥητιᾶτο· ἥ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, 15 ἤρνεῖτο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. — Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων, ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσοῦν ῥάβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν 20 ἐκέκτετο βουκολῶν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτόν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθεισιν.

IV. MINERVA.

1. Κέκρωψ αὐτοχθὼν, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν 25 πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασὶν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλα-

βέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδαι καλοῦσι. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ
 5 καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ δείκνυται. Γετομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων, ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν.
 10 Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησεν.

2. Ἦν παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας, Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς.
 15 Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς, λόγοι λέγονται διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῶν θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυνε· ἄλλοι δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνὴν ἐν λουτρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης τὴν
 20 θεὸν (ἣν δὲ προσφιλὴς τῇ Ἀθηνᾶ ἢ Χαρικλῷ) ἀποκαταστῆσαι πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, μὴ δυναμένη τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασα, πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ ἐδώρῃσατο, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν.

V. HERCULES.

25 1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
 Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
 Τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
 Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον.
 Πέμπτον, δ' ὀρνίθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.

Ἔκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαεινόν.
 Ἑβδομον, Ἀυγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 Ὀγδοον, ἐκ Κρήτηθε πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 Εἵνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρυνόου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἑρθεύης.
 Ἐνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ Αἴδαο.
 Δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.

5

2. Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γενέσθαι. Οὗτος, ῥώμῃ σώματος πολὺ τῶν ἀπάντων διενέγκας, ἐπῆλθε τὴν οἰκουμένην, κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους, ἀναιρῶν δὲ τὰ 10 τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία· πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν ἐλευθερίαν περιποιήσας, ἀήττητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις.

3. Ἡρακλέος παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας 15 ὑπερμεγέθεις Ἦρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εὐνὴν ἐπεμψε, διαφθαρεῖναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. — 4. Εὐρυσθεὺς ἐπέταξε τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον 20 ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, καὶ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, τὸν λέοντα ἐτόξευσε πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, τῷ ῥοπάλῳ ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, Ἡρακλῆς τὴν ἐτέραν ἀπὸ κοδόμησεν εἰσοδον, διὰ δὲ 25 τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἔπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκήνας. — 5. Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, 30 πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι. Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέος, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖ,

παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

- 6 6. Λιδύης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος, Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον ἀπέκτεινε· ψαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότατον συνέβη γίγνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα. — 7. Μετὰ
- 10 Λιδύην Ἡρακλῆς Αἴγυπτον διεξέρει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυσεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν
- 15 ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, πάντας τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. Σύλληφθεις οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρειτο· τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας, τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινεν.
- 20 8. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ, φυγόντες Εὐρυσθέα, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν, ἠξίουں βοηθεῖσθαι. Εὐρυσθέως δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πόλεμον
- 25 πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος κτείνει διώξας Ἄλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμῶν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυσεν αὐτοῦ.

VI. EXPEDITION OF THE ARGONAUTS.

1. Φρίξον, τὸν Ἀθάμαντος, μυθολογοῦσι, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητρονιᾶς ἐπιβουλάς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἑλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν κατὰ τινὰ θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπσεῖν εἰς τὴν 5 θάλασσαν, ἣν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα κατενεχθῆναι μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατὰ τὴν λόγιον θύσαντα τὸν κριὸν, ἀναθῆναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτῃ χρησὶμόν ἐκπσεῖν, ὅτι 10 τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπενέγκωσι. Διὰ δὲ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὀμότητα καταδειξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθείσης τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσαι 15 τῆς χώρας.

2. Τῷ Πελίᾳ, τῆς Ἰώλκου ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνόει τὸν χρησὶμόν· ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε 20 πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπενυσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥέειθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησὶμόν συμβαλὼν, 25 ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν, ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ ἔφη, Τὸ χρυσόμαλλον δέρας προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευ-

σεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἄρεος ἄλσει
 κρεμάμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὖπνου.
 — Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν
 Φρίξου· κακῆϊνος, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν
 5 κατεσκευάσε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευά-
 σαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρόωραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ
 φωνῇεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον· ὥς δὲ ἡ ναὺς κατε-
 σκευάσθη, χρωμένῳ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι
 τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

- 10 3. Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες καταντῶσιν
 εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἐνθα ὧκει Φινεὺς
 μάντις, τὰς ὄψεις πεπηρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν Ἀγή-
 νορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πη-
 ρωθῆναι φασὶν αὐτόν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε
 15 τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν
 Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρὸν, τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε
 παῖδας. Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
 Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο
 τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνῆρ-
 20 παζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ
 δύνασθαι προσενέγκασθαι. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργο-
 ναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν
 ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτόν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ πα-
 ρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης
 25 σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τροφὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι
 δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτηρω-
 τοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἼρος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς
 Ἀρπυίαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παιδῶν· τοῖς
 δὲ Βορέου παισὶ, τότε τελευτήσειν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ
 30 καταλάβωσι. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς
 ποταμόν τινα ἐμπίπτει, ἡ δὲ ἑτέρα μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε
 νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη
 γὰρ, ὥς ἤλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡῖονα
 ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἔως

Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικήσειν.

4. Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεύς, ἐμήνυσε τὸν
πλοῦν τοῖς Ἀργοναῦταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέ-
θετο πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἰσοδον. Ἦσαν δὲ 5
ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς
τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον.
Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἀπ' αὐτῶν ὁμίχλη, πολὺς δὲ πάτα-
γος ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πτεεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν.
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ 10
ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρο-
νούντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα
ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ, ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν,
ἀφίασιν ἐκ τῆς πρώρας πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης, τὰ
ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. 15
Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας
ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλά-
στων τῆς νηὸς περικοπέισης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες
ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης,
σιτῆναι παντελῶς.

20

5. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμώδοντα καὶ
Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολ-
χικῆς ἐστὶ γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε πρὸς
Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελλίου λέγων, πα-
ρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, εἰ 25
τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταξεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι
παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον
Ἠφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομά-
των ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν
δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς τοῦ 30
ἡμίσεος ὦν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Οἰθβαίς.

6. Αποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς
ταύρους καταξεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἔσχει· ἦν δὲ
αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρ-

μακίς. Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθορῇ,
 κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσῃν αὐτῷ πρὸς τὴν κατὰ-
 ζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειρεῖν,
 εἰάν ὁμόσῃ αὐτὴν ἔξιν γυναικᾶ, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν
 5 ἀγάγῃται. Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ
 καταζευγνύναι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσαι τὴν
 τε ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα· τοῦτῳ γὰρ χρι-
 σθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικη-
 θήσεσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρο-
 10 μένων τῶν ὀδόντιων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι
 ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται,
 ἐκέλευσε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ
 τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρ-
 15 μάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς
 ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε.
 Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς
 ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἐξ
 ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτοὺς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους
 20 προσιών, ἀνήρει. Κατέζευγμένοι δὲ τῶν ταύρων, οὐκ
 ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργῶ κατα-
 φλέξαι, καὶ κτεῖναι τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια,
 τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα
 δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος
 25 ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγένετο. Συνείπειτο δὲ
 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄφρυτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων
 ἀνήχθησαν.

8. Πελίας δὲ, ἀπογνούς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργο-
 ναυτῶν, Αἴσωνα, τὸν Ἰάσονος πατέρα, κτείνειν ἤθελεν·
 30 ὁ δὲ, αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν, ἀδεῶς
 ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μῆτηρ
 ἐπαρασαμένη Πελίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον,
 ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα
 παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰάσων κατέλθων, τὸ μὲν

δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη μετελθεῖν ἐθέλων, και-
ρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν ἐς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστείων
πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι· αὐτῷ δὲ Μήδειαν
παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελίης αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ. Ἢ δὲ
εἰς τὰ βασιλῆα τοῦ Πελίου παρελθοῦσα πείθει τὰς θυ- 5
γατέρας αὐτοῦ, τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι,
διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσιν νέον· καὶ τοῦ
πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσσασα καὶ καθεψήσασα, ἐποίησεν
ἄγνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι, τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ
καθεψοῦσιν. Ἀκαστὸς δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων 10
τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς
Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

VII. MISCELLANEOUS FABLES.

1. Ὀρφεὺς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου νιός, ἔδωκε
ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης,
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφεως, κατήλθεν εἰς 15
ᾄδου, καὶ Πλούτωνά ἐπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ
ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσιν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς
ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ
δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἥ δὲ πάλιν
ὑπέστρεψεν. 20

2. Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασί, Φαέθοντα τὸν Ἥλιου μὲν
υἱὸν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πείσαι τὸν πατέρα, μίαν
ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγχωρηθέντος δὲ
αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον,
μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνιῶν, τοὺς δὲ ἵππους κατα- 25
φρονήσαντας τοῦ παιδὸς, ἐξενεχθῆναι τοῦ συνήθους
δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐριανὸν πλανωμέ-
νους ἐκπυρῶσαι τοῦτον, καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν
καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα, πολλὴν τῆς οἰκου-

μένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ τὸν Δία ἀγανάκτησαντα ἐπὶ τοῖς γεγεννημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστήσαι δὲ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν
 5 Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἡριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτήν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι τὴν φύσιν, γενομένας αἰγείρους. Ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀγίεναι, καὶ
 10 τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον.

3. Προμηθεὺς, Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας υἱὸς, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσα, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νόρῳ κρύψας. Ὡς δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν
 15 Ἡφαίστῳ τῷ Κανκᾶσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι. Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Ἡρομηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν διετέλεσε. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο, αὖξανόμενον διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πύρρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν
 20 ἔλυσεν.

4. Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πιρρᾶν, τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἡθέλη-
 25 σεν, ὑποθεμένου Προμηθεὺς, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρᾶς εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὕετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἳ συνέφυγον εἰς τὰ
 30 πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἕσας, τῷ Παιρρᾶσῳ προσίσχει, καὶ κεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς ἔθυσσε Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεπεν αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλεται· ὃ δὲ αἰρεῖται

ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἰῶν ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύρρᾳ, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ

5

5. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. Ἐλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροτῶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθόμενας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς 10 δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

6. Βῆλος ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς, παῖδας εἶχε διδύμους, Αἰγυπτον καὶ Δαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῷ πεντήκοντα. Σια- 15 σιασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικῶς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ταὺν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος, ἔφυγεν εἰς Ἄργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ εἰς Ἄργος ἐλθόντες, παρε- 20 κάλουν τὸν Δαναόν, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἡξίουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ τῆς φυγῆς, ὁμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας 25 ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν· αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ἑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε· διὸ καθέρξας αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Αἰργῇ κατόρυζαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς 30 πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς, Διὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ἑπερμνήστην Λυγκῇ συνώκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυναικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

7. Μίνως θαλασσοκράτῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μεγαρα εἶλε, Νίσου βασιλεύοντος, τοῦ Πανδίωνος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα (ἣς ἀφαιρε-
5 θείσης αὐτὸν μοῖρα ἦν τελευτῆς), ἣ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνως, ἐξείλε τὴν τρίχα κοιμωμένῳ. Μίνως δὲ, Μεγάρων κρατήσας, ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησεν.

8. Σφίγγα μυθολογοῦσι, θηρίον δίμορφον, παραγενο-
10 μένην εἰς τὰς Θήβας, αἰνιγμα προτιθέναι τῷ δυναμένῳ λύσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Ἦν δὲ τὸ προτεθὲν ὑπὸ τῆς Σφιγγός· Τί ἐστι τὸ αὐτὸ δίπουν, τρίπουν, καὶ τετράπουν·

ἄλλ' ὅποταν βαῖνῃ πλείστοισι πόδεσσι,

15 Ἐνθα μένος γυῖοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

Ἀπορομένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰδῖπους ἀπεφάνητο, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβληθέν· νήπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν εἶναι· αὐξήσαντα δὲ, δίπουν· γηράσαντα δὲ, τρίπουν, βακτηρίᾳ χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ἐνταῦθα
20 τὴν μὲν Σφίγγα ἑαυτὴν κατακρημνίσαι, τὸν δὲ Οἰδῖπον γῆμαι τὴν ἀγνοουμένην ὑφ' ἑαυτοῦ μητέρα, τῷ λύσαντι ἔπαθλον προτιθεμένην.

9. Ἑλένη, Λήδας καὶ Τυνδάρεω θυγάτηρ, ὥς δὲ ἄλλοι λέγουσι, Διὸς, κάλλει ἦν διαπρεπής. Παρεγένοντο δὲ εἰς
25 Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμον πολλοὶ τῶν βασιλευόντων Ἑλλάδος. Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει μὴ, κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποὶ, ἐξορκίζει τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον, καὶ αἰρεῖται τὸν Μενέλαον
30 νυμφίον, καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδίδωσιν.

10. Ἡ Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἐγέννησε, τὸν Ἀχιλλέα. Ἀθάνατον δὲ θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτός, ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν

πατρῶν· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχρειν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρεΐδας ὤχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν 5 αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρῶν καὶ ἄρκτων μυελοῖς.

11. Αἰακὸς, ὁ Διὸς ἔκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέ- 10 βαλεν, ἦλθον οἱ προεσιτῶτες τῶν πόλεων ἰκετεύοντες αὐτὸν, νομίζοντες, διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου, τάχιστ' ἂν εὐρέσθαι παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἀπάντων ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγλῇ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν 15 Ἑλλήνων, οὐπερ ἐκεῖνος ἐποιήσατο τὴν εὐχὴν. Καὶ κατ' ἐκεῖνον μὲν τὸν χρόνον ἕως ἣν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὧν διετέλεσεν· ἐπειδὴ δὲ μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνι καὶ Κόρη τιμὰς μεγίστας ἔχων παρεδρεῦεν ἐκείνοις.—Τούτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμῶν 20 καὶ Πηλεὺς. Ὡν ὁ μὲν ἕτερος μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευσάμενος, τῶν ἀριστείων ἔτυχε· Πηλεὺς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκιμήσας, Θέτιδι, τῇ Νηρῆως, θνητὸς ὧν ἀθανάτω, συνώκησε· καὶ μόνου τούτου 25 φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέλαιον ἀσθῆναι. Τούτοις δ' ἐκατέροις, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγεννήθη, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς. Οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ 30 ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατοικοῦν· ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους γιγνομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἐκατέρωθεν ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστικῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν

ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἠρίστιυσεν. Τεύκρος δὲ τῆς τούτων συγγενείας ἄξιος, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξεῖλεν, ἀφικόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμίνα κατόκησεν.

- 5 12. Θησεύς, ὁ Αἰγέως, Λαπίθαις σύμμαχος γενόμενος καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Κενταύρους τοὺς διφνεῖς, οἱ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ καὶ τόλμῃ διέφερον, τούτους μάχῃ νικήσας, εὐθύς μὲν τὴν ὕβριν αὐτῶν ἔπανσεν, οὐ πολλῶ δ' ὕστερον τὸ γένος ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν. — Κατὰ δὲ
10 τοὺς αὐτοὺς χρόνους οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Μινωταύρῳ, τῷ ἐν Κρήτῃ τραφέντι, δασμὸν ἀπέστειλαν δις ἐπὶ παῖδας, οὓς ἰδὼν ἀγομένους, οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥςθ' ἠγῆσατο κρεῖττον εἶναι τεθνάναι, ἢ ζῆν αἰσχροῦς, ἄρχων τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν ἠναγκασμένης.
15 Σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας τῆς φύσεως ἐξ ἀνδρὸς καὶ ταύρου μεμιγμένης, τοὺς μὲν παῖδας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πατρίδα οὕτως δεινοῦ προστάγματος ἡλευθέρωσεν.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

I. JUPITER AND MERCURY.

Ζεύς. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα οἶσθα, τὴν καλὴν, ᾧ
20 Ἑρμῇ;

Ἑρμῆς. Ναὶ, τὴν Ἰὼ λέγεις.

Ζ. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις.

Ἑ. Τεράστιον τοῦτο· τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;

Ζ. Ζηλοτυπήσασα ἢ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ

ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκό-
λον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοῦνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει
τὴν δάμαλιν, ἄϋπνος ὢν.

Ε. Τί οὖν ἡμᾶς χρηὴ ποιεῖν ;

Ζ. Καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμέαν (ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος 5
βουκολεῖ) ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ
πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγών, Ἴσιν ποιήσον.
Καὶ τολοιπὸν ἔστω θεὸς τοῖς ἐκτί· καὶ τὸν Νεῖλον ἀνα-
γέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέ-
οντας.

10

II. VULCAN AND JUPITER.

Ἡφ. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν ; ἤκω γάρ, ὥς ἐκέλευσας,
ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾷ πληγῇ
διατεμεῖν.

Ζ. Εὐγε, ὦ Ἡφαιστε. Ἀλλὰ δίδέ μου τὴν κεφαλὴν ἐς
δύο κατενεγκών.

15

Ἡφ. Πειρᾶ μου, εἰ μέμνη· Πρόστατε δ' οὖν τάληθές,
ὅπερ θέλεις σοὶ γενέσθαι.

Ζ. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον· εὐ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ
νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου· ἀλλὰ χρηὴ καθικνεῖ-
σθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ 20
τῶν ὠδίνων, αἱ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀνάστρέφουσιν.

Ἡφ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν τι ποιήσωμεν· ὀξὺς γὰρ ὁ
πέλεκυς ἐστί, καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ, οὔτε κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν
μαιοῖσεται σε.

Ζ. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἡφαιστε, θαρρόων· οἶδα γὰρ 25
ἔγωγ τὸ συμφέρον.

Ἡφ. Ἄκων μὲν, κατοίσω δέ· τί γὰρ χρηὴ ποιεῖν,
σοῦ κελεύοντος ; (Ἡφαιστοῖς διατίμνῃ τὸ τοῦ Διὸς κρανίον.)
Τί τοῦτο ; κόρη ἔνοπλος ; — μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν

τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα, τηλικαύτην
 ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον·
 ἣ που στρατοπέδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων· ἣ δὲ πηδᾶ,
 καὶ πυρρὸν χίρξει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ
 5 πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾷ· καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ
 ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ
 κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς.

III. JUPITER, ESCULAPIUS, HERCULES.

Ζ. Παύσασθε, ὦ Ἀσκληπιέ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς
 ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι. Ἀπρεπῇ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλ-
 10 λότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν.

Ἡρ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τουτοῖν τὸν φαρμακέα προ-
 κατακλίνεσθαί μου;

Ἀσκ. Νῆ Δία, καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι.

Ἡρ. Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύ-
 15 νωσεν, ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐτίς
 ἀθανασίας μετέλληφας;

Ἀσκ. Ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σὺ, ὦ Ἡρακλεις, ἐν τῇ Οἴτῃ
 καταφλεγείς, ὅτι μοι ὄνειδίζεις τὸ πῦρ;

Ἡρ. Οὐκ οὖν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὃς Διὸς
 20 μὲν νιός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα, ἐκκαθαίρων τὸν βίον,
 θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρού-
 μενος. Σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως
 ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ
 οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος.

Ἀσκ. Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε
 πρῶν ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ
 σῶμα, τοῦ χιτῶνος, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. Ἐγὼ δέ,
 εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὥσπερ σὺ, οὔτε ἔξαινον

ἔρια ἐν Ἀυδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυνῶς, καὶ παιόμενος ὑπὸ
τῆς Ὀμφάλης χρυσῶ σανδάλῳ, ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήσας
ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα.

Ἡ ρ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδοροῦμένός μοι, ἀντίκα μάλα
εἷσῃ, ὥς οὐ πολὺ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε, 5
ρίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μὴδὲ τὸν Παιήονα
ιάσασθαι σε, τὸ κράνιον συντριβέντα.

Ζ. Παύσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν
συνουσίαν, ἡ ἀμφοτέρους ἀποπέμφομαι ὑμᾶς τοῦ συμ-
ποσίου. Καίτοι εὐγνωμον, ὦ Ἡρακλῆς, προκατακλίνεσθαι 10
σου τὸν Ἀσκληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

IV. JUNO AND LATONA.

Ἡ ρ. Καλὰ μὲν γάρ, ὦ Ἀητοῖ, καὶ τὰ τέκνα έτεκες
τῷ Διῷ.

Ἀ η τ. Οὐ πάσαι, ὦ Ἡρα, τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα,
οἷος ὁ Ἡφαιστός ἐστιν. 15

Ἡ ρ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χολός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστὶ,
τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν·
οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἡ μὲν αὐτῶν ἀρρήνικὴ πέρα τοῦ μέτρου,
καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα,
πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει, ξενοκτονοῦσα, καὶ μιμουμένη 20
τοὺς Σκύθας αὐτοὺς, ἀνθρωποφάγους ὄντας. Ὁ δ' Ἀπόλ-
λων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κι-
θαρίζειν, καὶ ἰατρός εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ καταστη-
σάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ
δ' ἐν Κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους 25
αὐτῷ, λοξὰ ἀποκρινόμενος, ὥς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα.
Καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοιούτου· πολλοὶ γάρ οἱ ἀνόητοι καὶ
παρέχοντες αὐτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἄγνοεῖται

γε ὑπὸ τῶν συνειτωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει, ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δὲ, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. Ὡς τε
 5 οὐχ ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας.

Αἰτ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἧ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε, ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα, ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῇται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθα-
 ρίζῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων.

10 Ἡρ. Ἐγέλασα, ὦ Αἰτοῖ· ἐκεῖνος θαυμασιὸς, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέ-
 δειρεν ἄν, αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφί-
 σθεις ἀθλίος ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἁλούς· ἡ δὲ καλή σου
 παρθένης οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα ὑπὸ
 15 τοῦ Ἀκταίωνα, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ
 αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας.

Αἰτ. Μέγα, ὦ Ἡρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διὶ, καὶ
 συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν
 ἄλλ' ὄψομαι σε μετ' ὀλίγον αὖθις δακρύνουσαν, ὅποταν σὲ
 20 καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατήγῃ, ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

V. JUNO AND JUPITER.

Ἡρ. Ἐγὼ μὲν ῥοχυνόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτος
 ᾗν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης·
 μήτρα μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομένηαις
 γυναιξὶ συνῶν, ἀδρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ
 25 αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων· καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον
 ἰοικώς, ἢ σοὶ τῷ πατρί.

Ζ. Καί μὴν οὕτός γε ὁ θηλυμήτρης, ὁ ἀδρότερος τῶν
 γυναικῶν, οὐ μόνον, ὦ Ἡρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ

τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τιμῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θορέκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ, τοὺς τε ἐλέφαντας εἴλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε· καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξεν, 5 ὀρχοῦμενος ἅμα, καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς φῆς, καὶ ἐνθεάζων. Εἰ δέ τις ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑδρίσας ἐς τὴν τελετὴν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὡς περ νεβρόν. Ὅρᾳς ὡς ἀνδρεῖα 10 ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρὸς; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόξεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος ἂν νήφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

VI. MERCURY AND MAIA.

Ἑρμ. Ἔστι γάρ τις, ὦ μήτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτε- 15 ρος ἐμοῦ;

Μαῖ. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν.

Ἑρμ. Τί μὴ λέγω, ὅς τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· 20 καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, εἴτα εὐθιτήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Διὶ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ, ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα· καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. Πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἤκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ 25 ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτῳ ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρ-

εστάναι τῷ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαιστροῖς εἶναι, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Ἀήδας τέκνα παρ' ἡμέ-
 5 ραν ἐκότερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾄδου εἰσὶν· ἐμοὶ δὲ καθ' ἐκά-
 στην ἡμέραν καὶ ταῦτα κακείνα ποιεῖν ἀναγκαῖον. Καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαν-
 τίδος, διακονοῦμαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ
 10 Σιδῶνος παρὰ τῆς Ἀγήνορος θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ
 με ὀφόμενον ὃ τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα, πέπομφεν αὐθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Λαανάην·
 εἴτ' ἐκείθεν ἐς Βοιωτίαν, φησὶν, ἐλθὼν, ἐν παρόδῳ τὴν
 Ἀντιόπην ἰδέ. Καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. Εἰ γοῦν μοι
 15 δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπραῖσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ
 κακῶς δουλεύοντες.

Μαῖ. Ἐὰ ταῦτα, ὦ τέκνον· χεὶρ γὰρ πάντα ὑπηρε-
 τεῖν τῷ πατρὶ, νεανίαν ὄντα· καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης,
 σόβει ἐς Ἄργος, εἴτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βρα-
 20 δύνων λάβῃς.

VII. ZEPHYR AND NOTUS.

Ζέφ. Οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀφ' οὗ γε εἰμὶ, καὶ πνέω. Σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε;

Νότ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ
 25 τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν;

Ζέφ. Ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι.

Νότ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμεν·

ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις.

Ζέφ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶδας;

Νότ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μήν;

Ζέφ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαί σοι.

5

Νότ. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός; τοῦτο γὰρ καὶ πάλοι ἠπιστάμην.

Ζέφ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἡϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δὲ, ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπῆς, καὶ τὸ βλέμμα ἡμερος. Ἑσκήρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἡϊόνος, καὶ ἐμυκάτο ἡδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρο- 15 μαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών· ἡ δὲ πάννυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος, ὥς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἐτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸ πέπλον συνεῖχεν.

Νότ. Ἦδὺν τοῦτο θέαμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες.

20

Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδίω παραπολὺ, ὦ Νότε· ἡ γὰρ θάλασσα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες παρηκολουθοῦμεν. Ἐρωτες δὲ παραπειώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὥς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶ ἐπιψάνειν τοῦ ὕδατος, ἡμμένας τὰς 25 δᾶδας φέροντες, ἦδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. Αἱ Νηρηΐδες δὲ ἀναδύσαι παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων, ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί· τό τε τῶν Τριτώνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλασσίων, ἅπαντα περιεχό- ρευε τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεδικῶς ἄρματος, 30 παροχουμένην τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγῆ- θώς, προσδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχῃς κατακει- μένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐπ

Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὃ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο · ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκνυμναινομεν.

Νότ. Ὡ μακάριε Ζέφυρε τῆς Θέας! Ἐγὼ δὲ γρύπας, 5 καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐώρων.

VIII. THE CYCLOPS POLYPHEMUS AND NEPTUNE.

Κυκ. Ὡ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτιου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας.

Ποσ. Τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε;

Κυκ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὐτὶν ἑαυτὸν ἀπεκάλει · ἐπεὶ 10 δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη.

Ποσ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον · ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσῆς ὢν;

15 Κυκ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις · ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀπο- 20 κρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοι · ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον, ληστὰς ὄντας. Ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκείνος, εἴτε Οὐτίς, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἥδ' ὃ μὲν καὶ εὖοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ, καὶ ταραχωδέστατον · ἅπαντα γὰρ εὐθύς 25 ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι πιόντι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀναστρέφετο, καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἑμαυτῷ ἤμην · τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπάρθην. Ὁ δὲ, ἀποξύσας τὸν μοχλὸν, καὶ πυρώσας

γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ' ἐκείνου τυ-
φλὸς εἰμί σοι, ὦ Ποσειδον.

Ποσ. Ἦς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες
μεταξὺ τυφλούμενος. Ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν;
οὐ γάρ ἄν, εὐ οἶδ' ὅτι, ἐδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ 5
τῆς θύρας.

Κυκ. Ἀλλ' ἐγὼ ἀφείλον, ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι
ἐξιόντα· καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς
χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεῖς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν,
ἐντειλάμενος τῷ κριῶ, ὅποσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ 10
ἐμοῦ.

Ποσ. Μανθάνω, ὑπ' ἐκείνοις ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελ-
θὼν σε. Ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύνκλωπας σ' ἔδει ἐπιβοή-
σασθαι ἐπ' αὐτόν.

Κυκ. Συνεκάλεσα, ὦ πατέρ, καὶ ἦκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο 15
τοῦ ἐπιβουλεύσαντος τοῦνομα, καὶ γὰρ ἔφην, ὅτι Οὔτις ἐστὶ,
μελαγχολᾶν οἰηθέντες με, ὥχοντο ἀπιόντες. Οὕτω κατεσο-
φίσάτο με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. Καὶ ὁ μάλιστα ἠνίασέ
με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, Οὐδ' ὁ πατήρ,
φησὶν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται σε. 20

Ποσ. Θάρσει, ὦ τέκνον, ἀμνηστούμαι γὰρ αὐτὸν, ὥς
μάθῃ, ὅτι, εἰ καὶ πῆρυσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι
ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων ἐπ' ἐμοὶ ἐστί· πλεῖ-
δὲ ἔτι.

IX. PANOPE AND GALENE.

Παν. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθές, οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις πα- 25
ρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ
συμπόσιον;

Γαλ. Οὐ συνεισιτιώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν

ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν
τὸ πέλαγος. Τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα;

Παν. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν.
Ἡ δ' Ἔρις ἐν τοσούτῳ λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ῥα-
5 δίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλ-
λωνι καθαρίζοντι, ἢ ταῖς Μούσαις ᾄδούσαις προσεχόντων
τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον,
χρυσοῦν ὄλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δὲ, Ἡ καλὴ ἢ
λαβέτω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες, ἦκεν
10 ἔνθα Ἦρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κάτεκλίνοντο.
Κάπειδ' ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα,
αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν,
ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκάστη, καὶ αὐτῆς
εἶναι τὸ μῆλον ἤξιον. Καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς διέστησεν
15 αὐτάς, καὶ ἄχρη χειρῶν ἂν προὔχώρησε τὸ πρᾶγμα. Ἄλλ'
ἐκεῖνος, Αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου (καίτοι
ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἤξιον), ἅπιτε δὲ ἐς τὴν Ἰδην παρὰ
τὸν Πριάμου παῖδα· ὅς οἱδὲ τε διαγνῶναι τὸ καλλίον,
φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς.

20 Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαὶ, ὦ Πανόπη;

Παν. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν Ἰδην, καὶ τις
ἦξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν.

Παν. Ἦδη σοι φημι, οὐκ ἄλλη κρατήσῃ, τῆς Ἀφροδί-
της ἀγωνιζομένης, ἣν μὴ τι πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώτῃ.

X. XANTHUS AND THE SEA.

Ξάν. Δέξαι με, ὦ Θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα, καὶ κα-
τάσβεσόν μου τὰ τραύματα.

Θάλ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν;

Ξάν. Ἥφαιστος· ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαί-
μων, καὶ ζέω. 5

Θάλ. Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

Ξάν. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φο-
νέοντα τοὺς Φρύγας ἰκέτευσα, ὃ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς
ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεήσας
τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὥς φοβηθεῖς 10
ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος, ἔτυχε γὰρ
πλησίον που ὦν, πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ Ἀθήνῃ πῦρ εἶχε, καὶ
ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ εἶποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι
καὶ κατέκαυσε μὲν τὰς πελέας καὶ μυρϊκας· ὥπτησε δὲ
καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγχέλεις· αὐτὸν δὲ 15
ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἰργα-
σται. Ὅρᾳς δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμά-
των.

Θάλ. Θολερός, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός, ὥς εἰκός· τὸ
αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἡ θέρμη δὲ, ὥς φῆς, ἀπὸ τοῦ 20
πυρός. Καὶ εἰκότως, ὦ Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν
ὤρμησας, οὐκ αἰδесθεῖς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς ἦν.

Ξάν. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύ-
γας;

Θάλ. Τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν 25
ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

XI. ÆACUS, PROTESILAUS, MENELAUS, PARIS.

(In the Lower World.)

Αἰ'. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπесών;

Πρωτ. "Οτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰακὲ, ἀπέθανον, ἡμι-
τελῇ μὲν τὸν δόμον καταλιπὼν, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον
γυναῖκα.

5 Αἰ'. Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύ-
της γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν.

Πρωτ. Εὖ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον.

Μεν. Οὐκ ἐμὲ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιοτέρον τὸν
Πάριν, ὅς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δι-
10 καια ὥχετο ἁρπάσας. Οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ'
ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι, τοσού-
τοις θανάτου αἴτιος γεγεννημένος.

Πρωτ. Ἀμεινον οὕτω. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι,
οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν.

15 Παρ. Ἄδικα ποιῶν, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμό-
τεχνον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτὸς εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ
θεῷ κατέσχημαι. Οἶσθα δὲ, ὥς ἀκούσιόν τι ἐστὶ, καὶ ὅτι
ἡμᾶς ὁ δαίμων ἄγει, ἔνθα ἂν ἐθέλῃ· καὶ ἀδύνατόν ἐστιν
ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ.

20 Πρωτ. Εὖ λέγεις· εἴθε οὖν μοι τὸν Ἑρωτα ἐνταῦθα
λαβεῖν δυνατὸν ᾗν.

Αἰ'. Ἐγὼ τοι καὶ περὶ τοῦ Ἑρωτος ἀποκρινούμαι σοι
τὰ δίκαια. Φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι
ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοὶ οὐδένα ἄλλον,
25 ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτὸν· ὅς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου
γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρωάδι, οὕτω φιλοκινδύ-
νως καὶ ἀπονεινοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων, δόξης
ἐρασθεῖς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες.

Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, ὦ Αἰακὲ, ἀπο-

κρинуῖναι δικαιοτέρα. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπιτεκνωσθαι.

Αἰ. Ὁρθῶς· τί οὖν τούτους αἰτιά;

XII. A TRITON, AND IPHIANASSA AND DORIS

(Nereids).

Τρ. Τὸ κῆτος ὑμῶν, ὦ Νηρηίδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἤδι- 5
κησεν, ὥς οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν.

Νηρ. Ἐπὶ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεὺς, καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐπιὼν, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;

Τρ. Οὐκ' ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα καὶ Δωρὶ, τὸν 10
Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος, ἐσώσατε, οἰκτεῖρασθαι αὐτούς.

Ἰφ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ 15
μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.

Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος.

Ἰφ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρο ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν.

Τρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὥς ἐγένετο. Ἐστά-
λη μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, αἰλθόν τινα τοῦτον τῷ βα- 20
σιλεῖ ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην, ἔνθα ἦσαν . . .

Ἰφ. Πῶς, ὦ Τρίτων, μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἢ ὁδός.

Τρ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἢ Ἀθηνᾶ 25
ἔθηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν, ὅπου διητῶντο, αἱ μὲν ἐκάθεν-
δον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀποτεμὼν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ὥχεται
ἀποπτάμενος.

Ἰφ. Πῶς ἰδῶν ; ἀθέατοι γάρ εἰσιν· ἢ ὅς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἂν τι ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι.

Τρ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀσπίδα προφαίνουσα (τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγούμενου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον)· ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος ἀποστιλβούσης, ὥς περ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῇ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνεγρόσθαι τὰς ἀδελφάς, ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην τῆς Λιθιοπίας ἐγένετο, ἥδη πρὸς γειὸς πετόμενος, ὅρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος, προσπεπατταλευμένην, καλλίστην, ᾧ θεοὶ, καθειμένην τὰς κόμας καὶ ἡμίγυμνον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, οἰκτείρας τὴν τέχνην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἄλους ἔρωτι βοηθεῖν διέγνω. Καπειδὴ τὸ κῆτος ἐπῆγε μάλα φοβερόν, ὥς καταπιόμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ μὲν καθικνέεται, τῇ δὲ προδεικνύς τὴν Γοργόνα λίθον ἐποίει αὐτό. Τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ, καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ, ὅσα εἶδε τὴν Μεδουσαν. Ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδητὴ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὔσης· καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως, καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἀργος· ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὕρετο.

Ἰφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ ἐπὶ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τι γὰρ ἡ παῖς ἠδίκηει ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλύνει τότε, καὶ ἡξίου καλλίων εἶναι ;

Δωρ. Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὔσα.

Ἰφ. Μηκέτι μεμνώμεθα, ᾧ Δωρὶ, ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

GEOGRAPHY.

I. EUROPE.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκήσιμός ἐστι πλὴν ὀλίγης τῆς ἀοικήτου διὰ ψύχος· αὕτη δ' ὁμορεῖ τοῖς Ἀμαζικοῖς, τοῖς περὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθένη. Τῆς δὲ οἰκησίμου, τὸ μὲν δυσχεείμερον καὶ τὸ ὄρεινόν μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγα- 5 θοὺς καὶ τὰ φανύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται. Καθάπερ οἱ Ἕλληνες ὄρη καὶ πέτρας κατέχοντες, ὥκουν καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίον. Ῥωμαῖοί τε πολλὰ ἔθνη πιραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέ- 10 ρους πολιτικῶς ἔῃν ἐδίδαξαν.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτῃ, διότι τοὺς καρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα· θνῶματα δὲ καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔξωθεν μέτεισιν, ὧν τοῖς σπανιζομένοις οὐδὲν χείρων ὁ βίος 15 ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις. Ὡς δ' αὕτως βόσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

3. Τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλεον οἰκεῖται φανύλως· ὄρη γὰρ καὶ δρυμοὺς καὶ πεδιά λεπτὴν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταύτην ὁμαλῶς εὐνδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν· ἡ δὲ πρόσβορρῆς 20 ψυχρά ἐστι τελέως πρὸς τῇ τραχύτητι. Ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἡ ἔξω στηλῶν.

4. Τὴν Βαυτικὴν διαρρέει ὁ Βαῖτις ποταμός, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τουρδιτανοὶ, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες. Ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὀκτάσι μεγάλαις, καὶ 25 εἰσι περὶ τὰς ὀχθὰς αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἄργυρος

πλεῖστος. Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδίων. Λυμαίνονται γὰρ οὗτοι καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα ῥιζοφαγοῦντες.

5 5. Ἡ Τουρδιτανία καὶ ἡ προσεχὴς αὐτῇ γῆ εὐκαρπὸς ἐστὶ, καὶ μετάλλοις πληθύνει. Οὔτε γὰρ χρυσὸς, οὔτε ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκὸς, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς οὔτε τοσοῦτος, οὔθ' οὕτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχρι νῦν· ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται· καταφέρουσι δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χεῖμαρρόι τὴν χρυσίτιν
10 ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὔσαν· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀφανὴς ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψῆγμα. Ἐν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσίου φασὶν εὐρίσκεσθαι ποτε καὶ ἡμιλιτριαίας βώλους, ἅς καλοῦσι πάλ-
λας, μικρὰς καθάρσεως δεομένας.

15 6. Τῶν δὲ Ἰβήρων ἁλκιμώτατοι μὲν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμέναις σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σαννίοις ὀλοσιδήροις ἀγκιστρῶδεσιν· ἀκοντί-
20 ζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ ὄντες καὶ κοῦφοι, ῥαδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησθαι τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς θυμὸν ἐμβαίνουνσι, καὶ παιᾶνας ἄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς
25 ἀντιτεταγμένοις.

7. Τὰ Πυρρηναῖα ὄρη κατὰ τὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς δρυμῶν, φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπὸ τινων νομέων, ἀφέντων πῦρ, κατακαῆναι παντελῶς ἅπασαν τὴν
30 ὄρεινὴν χώραν. Διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκὸς κληθῆναι Πυρρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρῳ ὀνῆναι πολλῶ, καὶ ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. Τῆς

δι τούτου χρείας ἀγνομένης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἀγοράζειν τὸν ἄργυρον μικρᾶς τινὸς ἀντιδόσεως ἄλλων φορτίων. Διὸ τὴν τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους.

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰβηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσαι, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδό- 10 ναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. — Ὅπλισμός δ' ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόνας, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσὶ. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺν μείζους τῶν ἄλλων, 15 οὕτως ἐντόνως, ὥστε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπὸ τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμεριὸς ἔστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερινήν ὥραν, ἐν ταῖς συννεφείσιν ἡμέραις, 20 ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλῳ καὶ πάγοις ἐξαισίλοις πληθύνει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι, διὰ τῆς ἰδίας φύσεως γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδῶν κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ στρατο- 25 πέδων μυριάδες μετὰ σκευοφόρων καὶ ἁμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ῥεόντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ῥεῖθροισι ποικίλως τὴν πεδιάδα τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀδύσσων ῥέουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὄρων ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιρροίας· τὴν 30 δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν. Μέγιστος δ' ἔστι τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαγος ῥεόντων ὁ Ῥόδανος, τὰς μὲν γονὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπείοις ὄρεσι, πέντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς

τὴν θάλασσαν. — 10. Εὐφυῶς δὲ κεῖνται οἱ τῆς χώρας ποταμοὶ, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἕσω θάλασσαν καὶ ἔμπαλιν τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι δια-
 5 διδάξουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων περὶ κομίζεσθαι ἀναγκα-
 ζόντων.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίγνε-
 ται, χρυσὸς δὲ πολὺς, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις ἢ φύσις ἀνευ κακο-
 παθείας ὑπουργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν
 εὗρισκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσοῦ πλάκες, ἔσθ' ὅτε μι-
 10 κρῶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπὸν, ψῆγμα ἔστι
 καὶ βῶλοι, καὶ αὗται κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. —

12. Τῷ δὲ χρυσῷ καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ
 γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρπούς
 καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς αὐχένους
 15 κρίκους παχεῖς ὀλοχρύσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι
 δὲ χρυσοὺς θώρακας.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλα-
 τικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικὸν ἔστι καὶ μάχιμον,
 καὶ μάλιστα ἱππικῇ μάχῃ εὐδοκίμουρ, καὶ τὸ κράτιστον
 20 Ῥωμαίοις, ἱππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς τρό-
 ποις ἅπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῷ δὲ ἁπλῷ καὶ θυμικῷ
 πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσεστι τοῖς Γαλάταις
 καὶ τὸ φιλόκοσμον. — 14. Τοῖς μὲν σώμασιν εἰσιν εὐμήκεις,
 ταῖς δὲ σαρκὶ κάθυγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόμαις οὐ
 25 μόνον ἐκ φύσεως ξανθοὶ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς
 ἐπιτηδεύουσιν αὐξεῖν τὴν φυσικὴν τῆς χροῆς ιδιότητα.
 Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα
 διαφανεῖς ᾧσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ
 τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὥστε τὴν πρόσωπον αὐτῶν φαί-
 30 νεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν εἰοικνῆαν· παχύνονται γὰρ αἱ
 τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας, ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἵππων
 χαλῆς διαφέρειν. Τὰ δὲ γένειά τινες μὲν ξυρῶνται, τινὲς
 δὲ μετρίως ὑποτρέφουσιν· οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρειάς

ἀπολειπνύουσιν, τὰς δ' ὑπήνας ἀνειμένας ἰῶσιν, ὥστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χροῶνται συνωρίσιν, ἔχοντας τοῦ ἄρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασιν προάγειν τῆς παρα- 5 τάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προανασειόντες τὰ ὄπλα καὶ καταπλητιτόμενοι τοὺς ἐναντίους. Ὅταν δὲ τις ὑπακύνῃ πρὸς τὴν μάχην, τὰς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιτατιτόμε- 10 νον ἐξονειδίζουσι. Τῶν δὲ πευόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς αὐχέσι τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκῦλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ἡμαχμένα λαφυραγωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ᾄδοντες ὕμιον ἐπινίκιον· καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν 16 κυνηγίαις τισὶ κειρωμένοι θηρία. Τῶν δὲ ἐπιφανεσιτάτων πολεμίων κεδροῖσάντες τὰς κεφαλὰς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσιν.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρῳκεανῆτιν, καταντικρὺ τῶν Ἑρκενίων ὀνομαζομένων δρυμῶν νῆσοι πολλαὶ κατὰ 20 τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἐστὶ μία καὶ μεγίστη Βρετανικὴ καλουμένη. Αὕτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὕσα παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. Κατοικεῖν δὲ φασὶ τὴν Βρετανικὴν αὐτόχθονα γέννη, καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἀρμασι μὲν 25 γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χροῶνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἦρωες ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ κευκῆσθαι παραδίδονται· καὶ τὰς οἰκίσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας. Τοῖς δὲ ἥθεσιν ἄπλοῖς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κευχωρισμένους τῆς 30 τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινόας καὶ πονηρίας· τὰς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τρυφῆς πολὺ διαλλάττοντας· βασιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς

ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηνικῶς δια-
κῆσθαι.

17. Τῆς Βρεταννικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλού-
μενον Βελέριον οἱ κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως
5 εἰσὶ, καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων ἐμπόρων ἐπιμιξίαν ἐξημερω-
μένοι τὰς ἀγωγάς. Οὗτοι τὸν κασσύτερον κατασκευάζουσι,
φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν φέρουσαν αὐτὸν γῆν. — 18. Ἡ
πλείστη τῆς μεγάλης Βρετανίας πεδιάς ἐστὶ καὶ κατὰδρυμος,
πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὄρεινά. Φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα
10 καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα
δὲ καὶ ἀνδράποδα χορήγει καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ
δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους.
Εἰσὶ δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασι, τὰ δὲ ἥθη
ἀπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα· ἔχουσιν ἥπερ οἱ Κελτοί,
15 ὥστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γαλακτὸς εὐποροῦντες,
οὐ τυροποιοῦσιν· ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ ἄλλων
γεωργικῶν. Πολεῖς δὲ αὐτῶν εἰσὶν οἱ δρυμοί. Φράξαντες
γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρύχωρῇ κύκλον, καὶ αὐτοὶ
ἐνταῦθα καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατα-
20 σταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροὶ δ' εἰσὶν
οἱ ἄερες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη
κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε, δι' ἡμέρας ὅλης, ἐπὶ τρεῖς μό-
νον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν
ἥλιον.
- 25 19. Οἱ Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ
φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους,
καὶ τῆς ξανθότητος· τᾶλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς
καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται·
δύναται δὲ τὸ ὄνομα γνήσιοι. Τὰ βορειότερα ἔθνη
30 τῶν Γερμανῶν ἀμαξόδια ἐστὶ καὶ νομαδικά, καὶ θαδίως
μεταναστεύειν ἔτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησανρίζειν. — 20. Οἱ
παρωκεανῖται Γερμανοὶ καλοῦνται Κλιμβροί. Ἔθος δὲ τι
αὐτῶν διηγοῦνται τοιοῦτον, ὅτι ταῖς γυναῖξιν αὐτῶν συστρα-
τεινούσαις τοῖς ἀνδράσι παρηκολούθουν γυναῖκες προ-

μάντις ἰέρειαι, πολιότριχες, λειχεύμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες. Τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφῆρεις· κατὰστέψασαι δὲ αὐτοῖς ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἀμφορέων εἴκοσιν. Εἶχον δὲ ἀναδάθραν, ἣν ἀναβάσα ἡ ἰέρεια ὑπερπειτῆς τοῦ λέβητος 5 ἐλαιματοῦμαι ἕκαστον μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο. Αἱλαὶ δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχχνεον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, 10 τὰς περιτεταμένας τοῖς γέροισι τῶν ἄρμαμαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

21. Μετὰ τὴν ὑπώρειαν τῶν Ἀλπεων ἀρχὴ ἐστὶ τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς Ἀλπεσὶν ἐστὶ πεδῖον εὐδαίμον σφόδρα, καὶ γεωλοφίαις εὐκάρποις πεποικιλμέ- 15 νον. Διαιρεῖ δ' αὐτὸ μέσον πῶς ὁ Πάδος. Ἀπάσα μὲν οὖν ἡ χώρα ποταμοῖς πληθύνει καὶ ἔλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν Ἑνετῶν. — Παρὰ τοῖς Ἑνετοῖς τῷ Διομήδει ἀποδεδειγμένοι τινὲς ἱστοροῦνται τιμαί· καὶ γὰρ θύεται λευκὸς ἵππος αὐτῷ· καὶ δύο ἄλση, τὸ μὲν Ἴφρας Ἀργείας δείκνυνται, τὸ 20 δ' Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος. Πρὸς μυνθείουσι δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία, καὶ λύκοις ἐλάφους συναγελάεσθαι· προσιόντων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ καταφανόντων ἀνέχεσθαι· τὰ δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὴν καταφύγη δεῦρο, μηκέτι διώκεσθαι. 25

22. Οἱ Αἰγυες νέμονται χώραν τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπρὰν· τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπονον τινὰ βίον καὶ ἀτυχῇ ζῶσι. Καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας οὐσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι 30 τὸ πλεῖον πέτρας λατομοῦσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος — οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἄνευ λίθου — καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπάθειαν, τῇ συνεχείᾳ περιγίγνονται τῆς φάσεως· καὶ

πολλὰ μοχθήσαντες, ὀλίγους καρπούς καὶ μόλις λαμβάνουσι. Πρὸς δὲ τὴν κακοπάθειαν ταύτην συνεργοὺς ἔχουσι τὰς γυναῖκας, εἰθισμένας ἐπίσης τοῖς ἀνδράσιν ἐργάζεσθαι. Κυνηγίαι δὲ ποιοῦνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων
 b χειρούμενοι, τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. Ορασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι, οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότη-
 τας. Ἐμπορευόμενοι γὰρ πλείονσι τὸ Σαρδῶν καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, εἰοίμῳς ἑαυτοὺς ῥίπτοντες εἰς ἀβοθηθή-
 10 τους κινδύνους. Σκάφεσι γὰρ χρώμενοι τῶν σχεδίων εὐτελεστέροις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίμοις ἥκιστα κατεσκευασμένοις, ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν χειμῶνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

23. Συνεχεῖς τούτοις εἰσὶν οἱ Τυρρῆνοί, οἱ παρὰ τοῖς
 15 Ῥωμαίοις Ἐτροῦσκοι καὶ Τοῦσκοι προσαγορεύονται, τὰ πεδία ἔχοντες τὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος. Ῥεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὄρων ὁ Τίβερις· πληροῦται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν· μέρος μέντοι δι' αὐτῆς φερόμενος τῆς Τυρρῆνιας, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν
 20 τὴν Ὀμβρικήν, εἶτα τοὺς Σαβίνους καὶ Λατίνους, τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. — 24. Οἱ Τυρρῆνοί, τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρεία διενέγκαντες, χώραν πολλὴν κατεκτήσαντο, καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἔκτισαν. Ὀμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ισχύσαντες, καὶ πολλοὺς χρόνους
 25 θαλατιοκρατήσαντες, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ' ἑαυτῶν ἐποίησαν Τυρρῆνικὸν προσαγορευθῆναι· τὰ δὲ κατὰ τὰς περὶ τὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες, τὴν τε σάλπιγγα ἐξεῦρον, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὧν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμη-
 σάμενοι μετήνεγκαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πολιτείαν. Γράμματα
 30 τε καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἐξεπόνησαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραυνοσκοπίαν μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἐξεργάσαντο. Χώραν δὲ νεμόμενοι παμφόρον, καὶ ταύτην ἐξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν. Ἐνδοξό-
 τatoi δὲ τὸ πρὶν ὄντες, εἰς τρυφὴν ὠλύσθησαν, καὶ ἐν πότοις

τε καὶ ῥαθυμίαις βιοῦντες, τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν καὶ τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποβεblήκασιν.

25. Ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Συννέσσης καὶ τῆς 5
Σαβινῆς· ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ μῆκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῶν Σαυνιτικῶν ὄρων. — 26. Ἀπασα ἡ Λατίνη, οὐ
Ῥώμη κεῖται, ἐστὶν εὐδαίμων καὶ παμφόρος, πλὴν ὀλίγων χωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, ὅσα ἐλώδη καὶ νοσερά, ἢ 10
εἴ τινα ὄρεινά καὶ πετρώδη· καὶ ταῦτα δ' οὐ τελείως ἀργά, οὐδ' ἄχρηστα, ἀλλὰ νομάς παρέχει θαψιλεῖς ἢ ὕλην, ἢ καρπούς τινας ἐλείους ἢ πετραιούς. Τὸ δὲ Καίκουβον ἐλώδες ὄν, εὐοινοτάτην ἄμπελον τρέφει, τὴν δενδροῖτιν.

27. Τὸ Καμπανίας πεδῖον εὐδαιμονέστατον τῶν ἀπάντων ἐστὶ· περικεῖνται δ' αὐτῷ γεωλοφίαι τε εὐκαρπον, 15
καὶ ὄρη τὰ τε τῶν Σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὀσκων. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περιμάχῃτον ἦν τὸ πεδῖον. Ἱστορεῖται δὲ ἔνια τῶν πεδίων σπεῖρεσθαι δι' ἔτους, δις μὲν τῇ ζέᾳ, τὸ δὲ τρίτον ἐλύμῳ, τινὰ δὲ καὶ λαχανεύεσθαι τοῖς τετάρτοις σπόρῳ. Καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουσι 20
Ῥωμαῖοι, τὸν Φάλερνον, καὶ τὸν Σιάτανον καὶ Κάληνον. Ὡς δ' αὐτως εὐέλαιός ἐστι, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸ Οὐέναφρον ὁμορον τοῖς πεδίοις ὄν.

28. Ὑπέρκειται δὲ τῶν τόπων τούτων ὄρος τὸ Οὐέσσουίν, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλους, πλὴν τῆς κορυφῆς· 25
αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστίν, ἄκαρπος δ' ὅλη· ἐκ δὲ τῆς ὀψείας τεφρώδης, καὶ κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χροάν, ὥς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥς τεκμαίροιτ' ἂν τις, τὸ χωρίον τοῦτο καλεῖσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβε- 30
σθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης.

29. Ἡ Κρότων, ἣν Μύσκελλος ἔκτισε, δοκεῖ τὰ τε πολέμια καλῶς ἀσκήσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἄθλησιν. Ἐν μὲν γοῦν Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ

- σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται· ὥστ'
 εἰκότως εἰρησθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος
 πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείστους οὖν Ὀλυμ-
 πιονίκας ἔσχε, καίπερ οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα, διὰ
 5 τὸν φθόρον τῶν ἐπὶ Σάγρα πεσόντων ἀνδρῶν, πλείστων
 τὸ πλῆθος. Προσέβαλε δὲ τῇ τῆς πόλεως δόξῃ καὶ τὸ τῶν
 Πυθαγορείων πλῆθος, καὶ Μίλων, ἐπιφανέστατος μὲν τῶν
 ἀθλητῶν γεγονώς, ὁμιλητὴς δὲ Πυθαγόρου, διατρίψαντος
 ἐν τῇ πόλει πολὺν χρόνον. Φασὶ δὲ ἐν τῷ συσσιτίῳ ποτε
 10 τῶν φιλοσόφων πονήσαντος στύλου, τὸν Μίλωνα ὑποδύντα
 σῶσαι ἅπαντας, ὑποσπᾶσαι δὲ ἑαυτόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥώμῃ
 πεποιθότα εἰκὸς ἐστὶν εὐρέσθαι καὶ τὴν τοῦ βίου καταστρο-
 φήν. Λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ποτε δι' ὕλης βαθείας
 εὐρεῖν ξύλον μέγα ἐσφηνωμένον· ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἅμα
 15 καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσειν
 τελέως· τοσοῦτον δ' ἴσχυσε μόνον, ὥστ' ἐκπεσεῖν τοὺς
 σφῆνας, εἴτ' εὐθύς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀπο-
 ληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πάγῃ θηρόδρωτον γε-
 νέσθαι.
- 20 30. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν Ἀχαιῶν κτίσμα ἡ Σύβαρις, δυοῖν
 ποταμῶν μεταξὺ, Κράθιδος καὶ Συδάριδος. Τοσοῦτον
 δ' εὐτυχία διήνεγκεν ἡ πόλις αὕτη τὸ παλαιόν, ὥς τεττά-
 ρων μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἐπῆρξε, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι
 πόλεις ὑπηκόους ἔσχε, τριάκοντα δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ
 25 Κροτωνιάτας ἐστράτευσαν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον
 συνεπλήρουν οἰκοῦντες ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ἐπὶ μὲντοι
 τρυφῆς καὶ ὕδρευς τὴν εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀφηρέθησαν
 ὑπὸ Κροτωνιατῶν, ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα· ἐλόντες γὰρ
 τὴν πόλιν, ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν.
- 30 31. Διαβόητοι εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ οἱ Συβαρίται, οἱ τὰς
 ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἐῷσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει,
 οἷον χαλκέων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς
 πανταχόθεν ἀθόρυβοι ᾧσιν οἱ ὕπνοι. Οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ'
 ἄλεκτρυνόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν

Τίμαιος, ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης, εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς ῥήγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκουσάντων, Αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπόνηκα τὴν πλευράν. — Ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς Λακεδαιμόνα, καὶ κληθεὶς εἰς φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπληχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλίσθαι ἀποθανεῖν, ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν. — 32. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ὁ τῆς πόλεως τόπος παροξύνει αὐτοὺς ἐκτροφῆσαι· ἡ γὰρ πόλις αὐτῶν ἐν καίῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἔωθεν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψύχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον· ὁθεν καὶ ῥηθῆναι, ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε δυσόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὄρεον δεῖ. — 33. Ἐς τηλικούτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες, ὥς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ἐνέδωσαν τὸ ὀρχηστικὸν μέλος· συμπαρήσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐλήται ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἡυτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

25

34. Ἡ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καὶ κρατίστη τοῖσι, καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογούμενων πεπρωτέυκεν. Ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τελευταῖον ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεὶ περαιωθέντων ὠνόμασται Σικελία. Ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὥς τετρακιςχιλίων τριακοσίων ἐξήκοντα. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρρηλήφασιν παρὰ τῶν προγόνων, αἰεὶ τῆς

30

φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἱερὰν
 ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ ταύτας τὰς
 θεὰς ἐν αὐτῇ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν
 ταύτην πρώτην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας. — 35.
 5 Καὶ τῆς ἄρπαγῆς τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἐν ταύτῃ γενομένης
 ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην, ὅτι τὰς διατριβάς
 αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο, διὰ τὸ στέργε-
 σθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. Γενέσθαι δὲ μυθο-
 λογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἄρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ
 10 τὴν Ἑνναν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως,
 ῥοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ
 θεὰς ἄξιος. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φυομένων ἀνθῶν εὐω-
 δίαν, λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι
 στιβεύειν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἴσθησιν. Ἔστι
 15 δὲ ὁ προειρημένος λειμὼν, ἀνωθεν μὲν ὁμαλὸς καὶ παντελῶς
 εὐυδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλὸς, καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπό-
 τομος· δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ
 Σικελίας ὁμφαλὸς ὑπὸ τινων ὀνομάζεται. Ἐχει δὲ καὶ
 πλησίον ἄλσιν καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἔλη, καὶ σπή-
 20 λαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα κατάγειον, πρὸς τὴν ἄρκτον
 νενευκός· δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἄρματός
 ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἄρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ
 δὲ τὴν ἄρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην
 εὐρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτην
 25 κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς
 οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προς-
 δεξαμένους εὐεργετήσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρη-
 σαμένην.

36. Τὰ ἄνω τῆς Αἴτης χωρία ψιλὰ ἐστὶ, καὶ τεφρώδη,
 30 καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ
 φυτείαις διείληπται παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν
 μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ
 πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ
 σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ

φλόγας καὶ λιγνῆς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. Νύκτωρ μὲν καὶ φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται.

37. Ἡ Κύρτος, νῆσος, ἣ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα ὀνομάζεται, εὐμεγέθης οὖσα, πολλήν 5 τῆς χώρας ὄρεινήν ἔχει, πεπυκασμένην θρυμοῖς συνεχέσι, καὶ ποταμοῖς διαρρέομένην μικροῖς. Οἱ δ' ἐγχώριοι τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέασι, δαφυλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας· τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, παρὰ πάντας σχεδὸν 10 τοὺς ἄλλους βαρβάρους. Τὰ τε γὰρ κατὰ τὴν ὄρεινήν ἐν τοῖς δένδρεσιν εὕρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εὕρισκόντων ἐστὶ, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος· τὰ δὲ πρόβατα σημείοις διειλημμένα, καὶ μηδεὶς φυλάττη, σώζεται τοῖς κекτημένοις· ἐν τε ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν βίῃ οἰκονομίαις θαυμαστῶς προτι- 15 μῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. Φύεται δὲ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην καὶ πύξος πλείστη καὶ διάφορος, δι' ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γιγνόμενον ἐν αὐτῇ παντελῶς γίγνεται πικρόν. Κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτον ἔχοντες ἐξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς 20 τριςμυρίους.

38. Ἡ Πελοπόννησος εἰκνυῖά ἐστι φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα, ἴση δὲ σχεδόν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. ἔχουσι δὲ τῆς χερσόνησου ταύτης τὸ μὲν ἐσπέριον μέρος Ἡεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῷ Σικελικῷ πελάγει· 25 ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν ἐστὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, πρὸς ἄρκτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον· τελευτᾷ δὲ εἰς τὴν Σικυωνίαν. Ἐντεῦθεν δὲ Σικυνὼν καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνικὴ, καὶ ἡ Ἀργεῖα, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ αὐτή. 30 Μέση δὲ ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη, καὶ γειτνιώσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν.

39. Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀκούσαι θαύματος ἄξια, μάλιστα δὲ τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Αὕτη

ἡ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος, οὐδέν ἦτιον συνέμεινεν ἢ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὕξησιν, ὅσῃν ἴσμεν, ἔλαβε διὰ τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν, 5 μεγίστον τῶν ἀπάντων. Ἐκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀντιτίθετο τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς σφυρήλατος Ζεὺς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυράννου. Μέγιστον δὲ τούτων ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας, Χαρμίδου, Ἀθη- 10 ναῖος. — 40. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ, χρυσοῦ πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπικείται οἱ τῇ κεφαλῇ, μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. Ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ ταινίαν τε ἔχουσιν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ 15 τοῦ θεοῦ χάριν ἐστὶ σκήπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἡντισμένον. Ὁ δὲ ὄρνις, ὃ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενος, ἐστὶν ὁ αἰετός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ θεῷ καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστὶ. Τῷ δὲ ἱματίῳ ζώδιά τε καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ κρίνα ἐστὶν ἐμπεποιημένα. Ὁ δὲ θρόνος ποικίλος 20 μὲν χρυσοῦ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι.

41. Τὴν μὲν Λακωνικὴν Εὐριπίδης φησὶν ἔχειν πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ράδιαν· κοίλῃ γάρ, ὅρρεσι περὶδρομος, τραχεῖά τε, δυσεῖςβολός τε πολεμίοις· τὴν 25 δὲ Μεσσηνιακὴν καλλίκαρπον ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ κατὰρξον, καὶ βοῦσι καὶ ποιμναῖσιν εὐδοτωτάτην. — Εὐσειστος δὲ ἡ Λακωνικὴ, καὶ δὴ τοῦ Ταῦγέτου κορυφᾶς τινὰς ἀπορῥαγῆναι τινες μνημονεύουσιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς, τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαί· νεωστὶ 30 δὲ καὶ ἐν τῷ Ταῦγέτῳ μέταλλον ἀνέωξάν τινες εὐμέγεθες, χορηγὸν ἔχοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων πολυτέλειαν.

42. Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον, αἰσχρόν ἐστιν. Ἐστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ

τοὺς δὲ γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἥτιον ἢ πατέρας·
 γυμνάσια δ' ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστὶν οὕτω καὶ παρθένων.
 Ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ, οὔτε Σπαρτιάταις
 ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχρὸν Σπαρτιάτῃ· νομίσματος
 δὲ χρῶνται σκυλίνῳ· ἐὰν δὲ παρά τινι εὔρεθῇ χρυσὸς ἢ 5
 ἄργυρος, θανάτῳ ζημιοῦται. Σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ
 τῷ ταπεινούς αὐτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς.
 Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνή-
 σκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ
 τὸν τῆς Ὁρθίας βωμὸν περιόοντες μαστιγοῦνται. Αἰσχρὸν 10
 δὲ ἐστὶ δειλῶν σύσκηνον ἢ συγγυμνασίην ἢ φίλον γε-
 νέσθαι. Μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι. Ὑπανίστανται βα-
 σιλεῖ πάντες, πλὴν Ἐφόρων. Ὁμνύει δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ
 βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

43. Ἱεροπρεπὴς ἐστὶ πᾶς ὁ Παρνασσὸς ἔχων ἄντρα τε 15
 καὶ ἄλλα χωρία, τιμώμενά τε καὶ ἁγιστενόμενα· ὧν ἐστὶ
 γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύνκιον ἄντρον. Τῶν δὲ
 πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ τὸ μὲν ἐσπέριον νέμονται Λοκροὶ
 τε οἱ Ὀζόλαι, καὶ τινες τῶν Λωριέων, καὶ Αἰτωλοί· τὸ δὲ
 πρὸς ἑω Φωκεῖς καὶ Λωριεῖς· τὸ δὲ νότιον κατέχουσιν οἱ 20
 Δελφοὶ, πετρῶδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ
 μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν, σταδίων ἑκατάδεκα κύκλον πληροῦσαν.
 Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον, οὐ μᾶλα εὐρύ-
 στομον· ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν·
 ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλὸν, ἐφ' ὃν τὴν 25
 Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεσπίζειν
 ἔμμετρα τε καὶ ἄμετρα.

44. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χώρα πέφυκεν οἷα πλείστας προς-
 ὁδους παρέχεσθαι. Τὰς μὲν γὰρ ὥρας ἐνθάδε πρῶ-
 τάτας εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ γινόμενα μαρτυρεῖ· ἃ γοῦν 30
 πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναται ἂν, ἐνθάδε καρποφορεῖ·
 ὥσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα
 παμφορωτάτη ἐστί. Καὶ μὴν ὅσα πᾶρ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς
 ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρωϊαί-

τατα μὲν ἄρχεται, ὀψιαιτάτα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ κρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαντὸν θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσιν, ἀλλὰ καὶ αἰδία ἀγαθὰ ἔχει ἢ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος ἐν αὐτῇ ἄφθορος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοὶ, κάλλιστοι
 5 δὲ βωμοὶ γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα· πολλοὶ δ' αὐτοῦ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι προςδέονται. Ἔστι δὲ καὶ γῆ, ἣ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν, ὀρυσσομένη δὲ πολλαπλασίονος τρέφει, ἣ εἰ σῖτον ἔφερε· καὶ μὴν ὑπαργυρός ἐστι θεία μοῖρα. Πολλῶν γοῦν πόλεων
 10 παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλὲψ ἀργυρίτιδος διήκει.

45. Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀτικῆς ἐστὶν ἡ Ἐλενσις πόλις, ἐν ἣ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας· καὶ ὁ μυστικὸς σηκός, ὃν κατεσκεύασεν Ἰκτῖνος, ὃς καὶ τὸν Παρθενῶνα
 15 ἐποίησε τὸν ἐν ἀκροπόλει τῇ Ἀθηνᾷ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις καταριθμεῖται ἡ πόλις. — 46. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία χερρόνησίῳ. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνώκιστο ἡ Μουνυχία, προσειληφυῖα τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς λιμένας
 20 πλήρεις νεωρίων· ἄξιόν τε ἦν καύσταθμον τετρακοσίας ναυσίν. Τῷ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπται τὰ καθεικνυμένα ἐκ τοῦ ἄστεος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τεῖχη, τετταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρειψαν, καὶ τὸ τῆς
 25 Μουνυχίας ἔρυμα, τὸν τε Πειραιᾶ συνέστειλαν εἰς ὀλίγην κατοικίαν.

47. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ πλείους μὲν, μέγισται δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κνωσσός, Ἰόρτυνα, Κυδωνία. Διαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος
 30 ὑμνεῖ, μεγάλην καλῶν, καὶ βασιλείον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὕστερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ φερομένη τὰ πρῶτα· εἴτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφῆρέθη. Ὑστερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως. Ἱστορεῖται δὲ ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι

σπουδαῖος, θαλαττοκρατῆσαι τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαθηκέναι τοὺς νόμους, δι' ἐννέα ἐτῶν εἰς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο, καὶ κεῖθεν αἰεὶ τινὰς νόμους φέρων τοῖς Κρησί. "Ομηρος αὐτὸν Διὸς μεγάλου ὁριστὴν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ 5 αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασιν λόγους ὑπεναντίους τούτοις· ὡς τυραννικός τε γένοιτο, καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τραγωδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Δαιδάλῳ.

II. ASIA.

1. Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχῆς ἐστὶν ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τά- 10 ναῖν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας φυσικοῖς τισὶν ὅροις τοῦ σαφοῦς χάριν. — Ὁ Ταῦρος μέσῃ πῶς διέζωκε ταύτην τὴν ἥπειρον, ἀπὸ τῆς ἐσπερίας ἐπὶ τὴν ἑω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βορρᾶν, τὸ δὲ, μεσημβρινόν· καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ 15 Ἕλληνες, τὸ μὲν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δὲ, ἐκτός. — Οἱ δὲ ποταμοὶ, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Κανκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὡς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχουσι τὸ ὕδωρ, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, ὁ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ ὁ Ἰνδὸς τε καὶ ὁ Ἑδάσπης, 20 καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ἑδραώτης, καὶ Ἑφασίς, καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς θάλασσαν ἐσβάλλουσιν, ἧς ἐς τενάγῃ ἀναχέομενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

2. Ὁ Κανάσος ὅρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους 25 ἐκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμὸν, τὸν διεύροντα αὐτά. Εὐδενδρον δ' ἐστὶν ὕλη παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ. — Τὸ

ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σόανες, κράτιστοι ὄντες κατ' ἄλκην καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους· ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτραις κατατετριμέναις, καὶ μαλλωταῖς δο-
 5 ραῖς· ἅφ' οὗ δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος.

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον περὶ τὸν Καυ-
 κασον, λυπρὰ καὶ μικρόχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος,
 καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροὶ μάλιστα τὸν λεχθέντα
 ἰσθμὸν, εὐδαίμονα χώραν ἔχει καὶ σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι
 10 δυναμένην. — Καὶ δὴ καὶ ἤγε Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς τὸ
 πλεόν πόλεσι τε καὶ ἐποικίοις, ὥστε καὶ κεραμωτάς εἶναι
 στέγας, καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν,
 καὶ ἀγορὰς καὶ τᾶλλα κοινά. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλῳ
 τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι περιέχεται· ἐν μέσῳ δὲ ἐστὶ πεδίον
 15 ποταμοῖς διάρρύτον, ὃ οἱ γεωργικώτατοι τῶν Ἰβήρων οἰκοῦ-
 σιν, Ἀρμενιστὶ τε καὶ Μηδιστὶ ἐσκενασμένοι. Τὴν δὲ
 ὄρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθῶν δίκην
 ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὧν περ καὶ ὄμοροι καὶ συγγενεῖς
 εἰσὶν. — 4. Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ
 20 γένους ἐγγυτέρῳ, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτῃ δὲ καὶ πολε-
 μικοὶ μετρίως. Οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβήρων, καὶ τῆς
 Κασπίας θαλάττης, χώραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πᾶν
 φυτὸν ἐκφέρουσαν ἄνευ ἐπιμελείας. Εὐερνή δ' ἐστὶ καὶ
 τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τὰ τε ἡμέρα καὶ τὰ ἄγρια.
 25 Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἀπλοῖ
 δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶν-
 ται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατὸν, ἀλλὰ φορτίοις
 τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τᾶλλα δὲ τὰ τοῦ βίου
 ῥαθυμῶς ἔχουσιν. Ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ'
 30 ἀκριβές, καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου τε καὶ πολιτείας καὶ
 γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσιν.

5. Ἡ Ἀραβία κεῖται μὲν μεταξὺ Συρίας καὶ τῆς Αἰγύ-
 πτου, πολλοῖς δὲ καὶ πάντοδαποῖς ἔθνεσι διειληπταί. Τὰ
 μὲν οὖν πρὸς τὴν ἑω μέρη κατοικοῦσιν Ἀραβες, οὓς ὀνο-

μάζουσι Ναβαταίους, νεμόμενοι χώραν τὴν μὲν ἔρημον, τὴν δὲ ἄνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον. ἔχουσι δὲ βλον λησιτρικόν, καὶ πολλὴν τῆς ὁμόρου χώρας κατατρέχοντες ληστεύουσιν, ὄντες δύνεμαχοι κατὰ τοὺς πολέμους. Κατὰ γὰρ τὴν ἄνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευακότες εὐκαιρα 5 φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἀγνω- στα, συμφεύγουσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀκινδύνως. Αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰδότες τὰ κατακεκρυμμένα τῶν ὑδάτων, καὶ ταῦτ' ἀνοίγοντες, χρῶνται δαφιλέσι πότοις· οἱ δὲ τούτους ἐπι- διώκοντες ἄλλοεθνεῖς, σπανίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν 10 ἄγνοιαν τῶν φρεάτων, οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὑδάτων, οἱ δὲ, πολλὰ κακοπαθήσαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκίαν σῶζονται. Διόπερ οἱ ταύτην τὴν χώραν κατοι- κοῦντες Ἀραβες, ὄντες δυσκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν ἀδούλωτοι. 15

6. Ἡ δ' ἐχομένη τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥστε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ φρυμένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὐδαίμονα Ἀραβίαν προσαγορευθῆναι. Κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖ- ρον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει, 20 καὶ καθόλου παντοδαπὰς φύλλων εὐωδίας· καὶ τῶν ἀπο- σταζόντων δακρύων ὕσμαῖς ποικίλαις διείληπται. Τὴν τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προσφιλέστατον τοῖς θεοῖς, εἰς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιβανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχα- τιαί φέρουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη 25 φύεται δαφιλῆς, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκενθος ἄπλματος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις καρποφοροῦσαι τὰς ἀπορροίας καὶ προσπνύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσηνεσιτάτας.

7. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἡ προσ- 30 γορευόμενος ἄπυρος χρυσός, οὐχ ὥσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθεψόμενος, ἀλλ' εὐθύς ὀρυττόμενος εὐρί- σκεται, τὸ μέγεθος καρύοις κασταναῖκοις παραπλήσιος, τὴν δὲ κρῶν οὕτως φλογώδης, ὥστε τοὺς ἐντιμωτάτους λίθους

ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων. Θρεμμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλήθος, ὥστε ἔθνη πολλὰ, νομάδα βίον ἡρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, σίτου μὲν μὴ προςδεόμενα,
 5 τῇ δ' ἀπὸ τούτων σαυιλείᾳ χορηγούμενα.

8. Τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται πεδίοις ἀμμώδεσι, δι' ὧν οἱ τὰς ὁδοιπορίας ποιοῦμενοι, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι, πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀστερῶν σημασίας τὴν διεξοδὸν ποιοῦνται. Τὸ δ'
 10 ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον, πληθύνει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπόρων. — Ἡ δὲ παρὰ τὸν ὠκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαίμονος, ποταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διειλημμένη πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας. Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποτα-
 15 μῶν ἐπακτοῖς ὕδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων γιγνομένοις ἀρδεύοντες πολλὴν χώραν, καὶ διπλοὺς καρπούς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐλεφάντων ἀγέλας, καὶ ἄλλα ζῶα κητώδη· πρὸς δὲ τούτοις θρεμμάτων παντο-
 20 दाπῶν πληθύνει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐράς ἐχόντων. Πλεῖστα δὲ καὶ διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, ὧν αἱ μὲν γάλα παρ-
 χόμεναι καὶ κρεοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἐγχωρίοις σαυιλίαν· αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἡσκημέναι πυρῶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους
 25 δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης πέντε βαστάζουσιν· αἱ δ' ἀνάκωλοι καὶ λαγάραι ταῖς συστάσεσι δρομάδες εἰσὶ, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὁδοῦ μήκος, χρήσιμαί μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὁδοιπορίας. Αἱ δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσιν
 30 τοξότας ἄγονται δύο, ἀντικαθημένους ἀλλήλοισι ἀντινώτους. Τούτων δὲ ὁ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, ὁ δὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας ἀμύνεται.

9. Τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἱ τὴν μέσσην σφῶν Συρίαν ἀπείργουσιν (ὅθεν καὶ τὸ

ὄνομα Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληΐζεται), ὁ μὲν Τίγρης πολὺ τι ταπεινότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου ἐσδέχεται, καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς παραλαβὼν, καὶ ἐξ αὐτῶν αὐξηθεὶς ἐβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ 5 διαβατὸς ἔς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐς τὴν χώραν. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρός τε ῥεῖ καὶ ἰσοχείλης πανταχοῦ τῇ γῇ, καὶ διώρυχές τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ πεποιήνται, αἱ μὲν ἀένναοι, ἅφ' ὧν ὕδρευονται οἱ παρ' ἐκάτερα ὥκισμενοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν 10 ποιοῦνται, ὅποτε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς ἔχοι, ἐς τὸ ἐπάρδειν τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἢ γῇ αὕτη ἐξ οὐρανοῦ), καὶ οὕτως ἐς οὐ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγῶδες τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται.

10. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς ἔχει πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι, τοῖς 15 πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις, φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος· ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις, ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίων τριάκοντα, φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου 20 πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερεύγεται δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγη ποταμὸς προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, 25 ἐπιφανεστάτους δὲ Ἰπανιν καὶ Ἰδάσπην καὶ Ἀκεσίνον. Χωρὶς δὲ τούτων, ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαρρεῖ, καὶ ποιεῖ κατάρρυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.

11. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν, 30 καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἢ Ἰνδικῇ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίγον σπείρεται καὶ κέγχρος· πρὸς τούτοις σήσαμον, ρυζα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς δὲ καιροῖς πυροὶ, κριθαί,

ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. —

12. Ἔστι δένδρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὧν τοῖς κλάδοις ἔρια ὑπαν-
θεῖ, ἐξ ὧν σινδόνες ὑφαίνονται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ
δένδρα παρ' αὐτοῖς, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος
5 ἐστίν· ἄλλα δὲ ἐπὶ δέκα ἢ δώδεκα πήχεις κλάδους ἀνῆ-
σαντα, εἴτα τὴν λοιπὴν ἀνῆσιν κατωφερῇ λαμβάνουσιν,
ἕως ἂν ἄψωνται τῆς γῆς· εἴτα πάλιν ῥιζωθέντα ἀνθίς
ἀνῆξανται πρὸς τὸ ἄνω· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ ἀνῆσσει
κατακαμφθέντα, ἄλλην κατώρουγα ποιοῦσιν, εἴτ' ἄλλην, καὶ
10 οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιαδίων γενέσθαι μα-
κρόν, πολυστύλῳ σκηπῇ ὅμοιον. Ἔστι δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ
στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπερίληπτα.

13. Ἡ Καρμανία παμφόρος ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος,
καὶ ποταμοῖς κατάρρετος. Τὴν δὲ Γεδρωσίαν ἀκαρπία
15 κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν
εἰς ἔτη πλείω. Μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι,
πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου
κόλπου· πολλῶν δὲ μελίων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τριπλὴ δ'
ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἁέρων κράσει· ἡ μὲν
20 γὰρ παραλία· καννατηρού τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ σπανιστὴ
καρποῦ ἐστὶ πλὴν φοινίκων. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ παμ-
φόρος καὶ πεδινὴ, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφὸς, ποταμοῖς
τε καὶ λίμναις πληθύνει. Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ πρὸς βορρῶν
χειμέριος καὶ ὄρεινή.

25 14. Ἡ Περσέπολις, μητρόπολις οὗσα τῆς Περσῶν βασι-
λείας, πλουσιωτάτη ἦν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Οὐκ ἀνοίκειον
δ' εἶναι νομίζομεν, περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει βασιλείων,
διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς, βραχεία διελθεῖν.
Οὗσης γὰρ ἄκρας ἀξιολόγου, περιεῖληφεν αὐτὴν τριπλοῦν
30 τεῖχος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον ὕψος εἶχε πηχῶν ἐκακίδεκα
ἐπάλλεσι κεκοσμημένον· τὸ δὲ δεύτερον τὴν μὲν ἄλλην
κατασκευὴν ὁμοίαν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δ' ὕψος δι-
πλάσιον. Ὁ δὲ τρίτος περίβολος τῷ σχήματι μὲν ἐστὶ
τετράπλευρος, τὸ δὲ τούτου τεῖχος ὕψος ἔχει πηχῶν ἐξήκοντα,

λίθῳ σκληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰωνίαν εὖ πεφυκότι κατεσκευασμένον. Ἐκάστη δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα πλέθρα διεστηκὸς ὅρος ἐστὶ, τὸ καλούμενον βασιλικὸν, ἐν ᾧ τῶν βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γὰρ ἦν κατε- 5
 ξαμμένη καὶ κατὰ μέσον οἴκους ἔχουσα πλείονας, ἐν οἷς σηκοὶ τῶν τετελευτηκότων ὑπῆρχον· πρόσθασιν μὲν οὐ-
 δεμίαν ἔχοντες, ὑπ' ὀργάνων δὲ τινων χειροποιήτων, ἐξαιρο-
 μένων τῶν νεκρῶν δεχόμενοι τὰς ταφάς. Κατὰ δὲ τὴν ἄκραν ταύτην ἦσαν καταλύσεις βασιλικαὶ πλείους, καὶ θη- 10
 σαυροὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων παραφυλακὴν εὐθέτως κα-
 τεσκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασίλεια ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε,
 τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κακείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ
 Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.

15. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύνονται· 15
 τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέ-
 μους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δέ τις εἰς πῦρ φουσήσειεν, ἢ κερὸν
 ἐπιθεῖη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ξιπίζοντες δὲ
 ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. — 16. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες εἰς τὰ
 διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύ- 20
 νην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥσπερ παρ'
 ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν
 διατελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς.
 Γίγνεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν,
 ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, 25
 καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἷων δὴ εἰκός. Οὓς δ' ἂν
 γνῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολάζουσι δὲ
 καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὐρίσκωσι. Δικάζουσι δὲ
 καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκα ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους
 μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα, ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γνῶσι 30
 δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δὲ, κολά-
 ζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς. Οἶονται γὰρ, τοὺς ἀχαρίστους
 καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν, καὶ περὶ γονέας,
 καὶ πατρίδα, καὶ φίλους.

17. Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην, καὶ πείθε-
σθαι τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστροῦ καὶ ποτοῦ.
Μεγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦν-
ται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες
5 σημήνωσι. Φέρονται δὲ οἴκοθεν σῖτον μὲν, ἄρτους, ὕψον
δὲ, κάρδαμον· πιεῖν δ' ἣν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι
τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα
ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου δὲ
10 εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται.

III. AFRICA.

1. Ὁ Νεῖλος, ὃς Αἴγυπτος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ
τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους,
ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα, εἴτα σχιζόμενος τριγώνου
σχῆμα ἀποτελεῖ. Πολλὰ δὲ στόματα τοῦ Νεῖλου, ὧν τὰ
15 ἑσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ Πηλουσιακόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ
Κανωβικόν καλεῖται καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων
ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβλαῖ, αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ
πλείους. — 2. Μέγιστος δ' ὧν τῶν ἀπάντων ποταμῶν καὶ
20 ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ δ'
ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν Λιβύην ἐκκλίνειν. Φέρεται γὰρ ἀπὸ
τῶν Αἰθιοπικῶν ὄρων μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς
στάδια μάλιστα πῶς μύρια καὶ διςχίλια, σὺν αἷς ποιεῖται
καμπαῖς. Κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω τόπους ευστέλλεται
25 τοῖς ὄγκοις, αἰὲ μᾶλλον ἀποσπωμένου τοῦ ῥεύματος ἐπ' ἀμ-
φοτέρως τὰς ἡπείρους. Τῶν δ' ἀποσχιζομένων μερῶν, τὸ
μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκκλίνειν ὑπ' ἄμμον καταπίνεται, τὸ
βάθος ἐχούσης ἄπιστον· τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίως

εἰςχεόμενον, εἰς τέλματα παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέπεται μεγάλας καὶ περιοικουμένας γένεσι πολλοῖς.

3. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, πᾶσα ἡ χώρα καλύπτεται, καὶ πελαγίξει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν ἢ χωμάτων ἰδρύνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι 5 καὶ κῶμαι, νησιζουσαι κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόδασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὖξησιν ἔσχεν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται τὸ πεδῖον. Πληροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν 10 θειρινῶν, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παύεται κατ' ὀλίγον καὶ ἡ πλημμυρίς.

4. Φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον, 15 διὰ τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας, καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. Τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα, καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον, ῥαδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα. Τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν ἐν τῇ Θηβαΐδι χώραν κατὰ τινας 20 καιροὺς τοσοῦτους καὶ τηλικούτους μῆς γεννᾶν, ὥστε τοὺς ἰδόντας τὸ γενόμενον ἐκπλήττεσθαι. Ἐνίοις γὰρ αὐτῶν ἕως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι, καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπτωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς 25 βοίλου.

5. Τετταράκοντα ἀπὸ τῆς Μέμφιδος σταδίους προσελθόντι, ὄρεινὴ τις ὁφρὺς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν πυραμίδες εἰσὶ, τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τὰ θεάμασι καταριθμοῦνται. — Ἐν 30 Ἀρσινόῃ πόλει, ἢ πρότερον Κροκοδείλων πόλιν ἐκαλεῖτο, χειροῆθης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλείους πόλει ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις καὶ

ἀσπίσιν. Ἐν τῷ Κυνοπολίτῃ νομῷ καὶ τῇ Κυνῶν πόλει
 ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακται
 τις ἱερά. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν
 Αἰγύπτιοι, καθάπερ βοῦν, κύνα, αἰλουρον, ἱέρακα, καὶ ἔβιν.
 5 ἄλλα δ' ἔστιν ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι.

6. Τὰς Θήβας Ὀμηρος ἑκατομπύλους καλεῖ, καὶ πλεῖστα
 ἐκεῖ κτήματα κεῖσθαι λέγει. Καὶ νῦν δείκνυται ἔχνη τοῦ
 μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίου τοῦ μήκος· ἔστι
 δ' ἱερὰ πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἡκρωτηρίασε
 10 Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται. Ἐν τῇ περαιᾷ
 ἔστι τὸ Μεμνόνιον. Ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων
 μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἐτέρου
 τὰ ἄνω μέρη, τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας, πέπτωκε σεισμοῦ
 γενηθέντος, ὥς φασι. Πειρίστευται δ' ὅτι ἅπαξ καθ'
 15 ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὥς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτε-
 λεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους.
 Ἐπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαιόις
 λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμασιῶς κατεσκευασμένοι,
 θείας ἄξια.

20 7. Περὶ τὰς ἐσχατίας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορουσῆς
 Ἀραβίας τε καὶ Αἰθιοπίας, τόπος ἐστὶν ἔχων μέταλλα πολλὰ
 καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγομένου πολλῇ κακοπαθείᾳ τε
 καὶ δαπάνῃ. Τῆς γὰρ γῆς μελαίνης οὔσης τῇ φύσει, καὶ
 διαφυᾶς καὶ φλέβας ἐχούσης μαρμάρου, τῇ λευκότητι δια-
 25 φερούσας, καὶ πάσας τὰς περιλαμβομένας φύσεις ὑπερβαλ-
 λούσας τῇ λαμπρότητι, οἱ προσεδρεύοντες τοῖς μεταλλικοῖς
 ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων κατασκευάζουσι τὸν
 χρυσόν. Οἱ γὰρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐπὶ κα-
 κουργίᾳ καταδικασθέντας, καὶ τοὺς κατὰ πόλεμον αἰχμα-
 30 λωτισθέντας, ἔτι δὲ τοὺς ἀδίκους διαβολαῖς περιπεσόντας,
 καὶ διὰ θυμὸν εἰς φυλακὰς παραδεδομένους, ποτὲ μὲν
 αὐτοὺς, ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀθροίσαντες,
 παραδιδόασιν πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ πα-
 ραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλήθος ὄντες, πάντες δὲ πέδαις

δεδεμένοι, προσκατεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπαιυσιν μὲν οὐδεμίαν λαμβάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντός φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἐχούσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῷ καύσαντες καὶ ποιήσαντες χάνηνην, προσάγουσι τὴν 5 διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀναιμένην πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπείκειν λατομικῷ σιδήρῳ καταπονοῦσι μυριάδες ἀκκληροῦντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγείται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσιν· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν 10 ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος ῥώμῃ διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσαν πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες. Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτου βαρύντητα καὶ 15 πληγὰς. Οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰςδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν ὀπιτουμένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐκτός τοῦ στομίου τόπον εἰς ὑπαίθρον ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ 20 ἔτη τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὠρισμένον μέτρον τοῦ λατομήματος, ἐν ὅλμοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροισ, ἄχρις ἂν ὀρόβον τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὀροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἐξῆς πλειόνων ὄντων, ἐπὶ τούτους ἐπιβάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς 25 τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν ὅλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατειργασμένην μάρμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Εἴτα τὸ μὲν 30 γεῶδες αὐτῆς ἐκτιχόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταρρέει κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπάγ-

γοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ
 τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις ἂν ὅτου καθαρόν γένηται τὸ
 ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παρα-
 λαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον εἰς κεραμένους
 5 χύτρον ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλήθος ἀνάλογον
 μολίβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρον,
 καὶ κρήθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν. Ἀρμυστὸν δ' ἐπί-
 θεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὁπῶσιν
 ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ἵσας ἀδιαλείπτως. Ἐπει-
 10 τα ἑάσαντες ψυγῆναι, τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν εὗρισκουσιν ἐν
 τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης
 ἀπουσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετᾴνων τούτων
 εὗρεσις ἀρχαία παντελῶς ἐστίν, ὥς ἂν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βα-
 σιλέων καταδειχθεῖσα.

15 8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην
 κτίσαι, προσέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην καταλειπο-
 μένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι
 τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ ὁχυροποιήσας
 φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀλ-
 20 εξάνδρειαν, εὐκαιρότατα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου
 λιμένος, τῇ δ' εὐστοχίᾳ τῆς ὁχυροποιίας ποιήσας διαπνεῖσθαι
 τὴν πόλιν ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεόντων μὲν διὰ
 τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὸν κατὰ τὴν πόλιν
 αἶρα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκρασίαν καὶ ὑγίειαν κατε-
 25 σκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε
 μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὀχυρότητα θαυμάσιον.
 Ἀνὰ μέσον γὰρ ὧν μεγάλης λίμνης καὶ τῆς θαλάττης, δύο
 μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ἔχει προσόδους στένας καὶ παντελῶς εὐφυ-
 λάκτους. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν χλαμῦδι παρα-
 30 πλῆσιον, ἤγε πλατεῖαν, μέσσην σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ
 τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ
 πύλην διήκουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μῆκος,
 πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἰκιῶν δὲ καὶ ἱερῶν πολυτελέσι κα-
 τασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προσέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ

βασίλεια κατασκευάσαι θαυμαστά κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπαντες πολυτελεῖσι κατασκευαῖς ἠΰξησαν αὐτὰ τὰ βασίλεια. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τῆς αὐτῆς ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὑστερον χρόνοις, ὥστε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πρώτην ἀριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην. Καὶ γὰρ κάλλει, καὶ μεγέθει, καὶ προσόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφὴν ἀνηκόντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πληθους ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκήτορας.

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοί τε καὶ γυμνήτες εἰσι τὰ πολλὰ, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἰγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόδρνα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικαῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλώνας ἀπαλοὺς, καὶ λωτὸν, καὶ καλάμου ῥίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ.— 10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τύξοις τετραπήχεσι ξυλλίνοις, πεφυρακτωμένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἑρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνήται εἰσιν, ἧ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινά πλέγματα εὐϋφῇ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὥς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοφοῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν. Βασιλέας καθιστᾷσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

11. Τούτων διευκρινημένων, οἰκεῖον ἂν εἴη διελεθεῖν περὶ τῶν Αἰθύνων τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτις, εἴτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου,

- κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων· ὧν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Νασαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα μέρη πρὸς νότον, οἱ δ' *Αὐχῖσαι* τὰ πρὸς τὴν δύσιν· οἱ δὲ *Μαρμαρίδαι* κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλίας·
- 5 οἱ δὲ *Μάκαι* πολυανθρωπία τῶν ὁμοεθνῶν προέχοντες, νέμονται τοὺς τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύρτιν. Τῶν δὲ προειρημένων Λιβύων γεωργοὶ μὲν εἰσιν, οἷς ὑπάρχει χώρα δυναμένη καρπὸν φέρειν *δαφυλῇ*, νομάδες δ', ὅσοι τῶν κτηνῶν τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦμενοι, τὰς τροφὰς ἔχουσιν ἀπὸ τούτων.
- 10 *Λιμ* φότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βίον οὐ παντελῶς ἄγριον, οὐδ' ἀνθρωπίνης ἡμερότητος ἐξηλλαγμένον. Τὸ δὲ τρίτον γένος οὔτε βασιλέως ὑπακοῦόν, οὔτε τοῦ δικαίου λόγον οὐδ' ἔννοιαν ἔχον, ἀεὶ ληστεύει· ἀπρὸςδοκήτως δὲ τὰς ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρήμου ποιοῦμενον, ἄρπάζει τὰ παρατηχόντα,
- 15 καὶ ταχέως ἀνακάμπτει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Πάντες δ' οἱ *Λίβυες* οὗτοι *Θηριώδη* βίον ἔχουσιν ὑπαίθριοι διαμένοντες, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἄγριον ἐξηλωκότες· οὔτε γὰρ ἡμέρου διαίτης, οὐτ' ἐσθῆτος μετέχουσιν, ἀλλὰ δοραῖς αἰγῶν σκεπάζουσι τὰ σώματα. Ὁ δ' ὄπλισμός αὐτῶν ἐστὶν οἰκείος
- 20 τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Κοῦφοι γὰρ ὄντες τοῖς σώμασι, καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα, πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμῶσι, λογχὰς ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους ἐν ἄγγεσι σκυτίνοις· ξίφος δ' οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ κράνος, οὐδ' ὄπλον οὐδὲν ἕτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς ἐνκι-
- 25 νησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πάλιν ἐν ταῖς ἀποχωρήσεσι. *Λιόπερ* εὐθετώτατοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, διαπεποννηκότες τῇ μελέτῃ καὶ τῇ συνηθείᾳ τὰ τῆς φύσεως προτερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους οὔτε τὸ δίκαιον οὔτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.
- 30 12. Τῆς δὲ χώρας ἡ μὲν ὁμορὸς τῇ *Κυρήνῃ* γεώδης ἐστὶ καὶ πολλοὺς φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γὰρ ὑπάρχει σιτοφόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἄμπελον, ἔτι δ' ἐλαίαν ἔχει, καὶ τὴν ἄγριαν ὕλην, καὶ ποταμούς· εὐχρηστίαν παρεχόμενους· ἡ δ' ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος ὑπερτείνουσα, ἄσπορος οὖσα καὶ

σπανίζουσα ναματιαίων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῇ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐρήμῳ γῇ περιέχεται. Διόπερ οὐδ' ὄρνεον ἰδεῖν ἔστιν, οὐ τετραῖπουν ἐν αὐτῇ ζῶον, πλὴν δορκάδος καὶ βροός· οὐ μὴν οὔτε φυτὸν, οὐτ' ἄλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὄρασιν, ὥς ἂν 5 τῆς εἰς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἐχούσης ἐπὶ τὸ μῆκος ἀθρόους θῖνας. Ἐφ' ὅσον δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ἡμέρον βίον ἀνηκόντων, ἐπὶ τοσοῦτον πληθύνει παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς μεγέθεσιν ὄφρων, μάλιστα δὲ τῶν τοιουτῶν, οὓς προσ-αγορεύουσι κεράστας· οἱ τὰ μὲν δῆγματα θανατηφόρα 10 ποιοῦνται, τὴν δὲ χροάν ἄμωφ παραπλησίαν ἔχουσι. Διόπερ ἐξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ἵποκειμένοις ἐδάφεσιν ὀλίγοι μὲν ἐπιγινώσκουσιν, οἱ πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνους περιπίπτουσιν ἀπροσδοκῆτοις.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χερσόνησόν τινός ὑδρται, περιγρα- 15 φούσης κύκλον, τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος. Κατὰ μέσσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὄφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιοικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἁλώσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδροῦβα συνέπρησεν αὐτῇ. Ἐπόκεινται δὲ 20 τῇ ἀκροπόλει οἷτε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρώπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωσοίκους ἐκατέρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἐστὶ Λιδούς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν, ὥστε καὶ 25 τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνέιμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρον, καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσσην μὴ νομαδικῶς οἰόν τ' ἦν οἰκεῖν. Ἀφ' ἧς δυνάμειος πόλιν τε ἀντιπάλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. 30

14. Γένοιτο δ' ἂν εὐδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος, τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ ἀνθρῶ-

πων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι
 δε καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἑνδοσιν, πάνοπλιων
 μὲν ἔδωσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικά δὲ ὄργανα τριςχι-
 λια, ὥς οὐ πολέμηθησόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ
 5 ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὅπλοποιίαν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης
 ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα
 πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντακόσιαι,
 χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ
 10 θεράπαιναι παρεῖχον. Ἐτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα,
 τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ
 κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταφράκτους, καὶ
 τοῦ στόματος τοῦ Κώθονος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο
 στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν απο-
 15 κειμένη παλαιά, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σι-
 ταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὕσα Καρχηδὼν, ὅμως
 ἐάλω καὶ κατεσκάφη.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

I.

SOLON.

Solon procures the Athenians the Possession of Salamis.

Ἐπεὶ μακρὸν τινα καὶ δυσχερῆ πόλεμον οἱ ἐν ἄστει περὶ τῆς Σαλαμινίων νήσου Μεγαρεῦσι πολεμοῦντες ἐξέκαμον, καὶ νόμον ἔθεντο, μήτε γράψαι τινὰ, μήτ' εἰπεῖν αὐτοῖς, ὥς χρὴ τὴν πόλιν ἀντιποιεῖσθαι τῆς Σαλαμῖνος, ἢ θανάτῳ ζημιοῦσθαι, βαρέως φέρον τὴν ἀδοξίαν ὁ Σόλων, καὶ τῶν 5 νέων ὁρῶν πολλοὺς δεομένους ἀρχῆς ἐπὶ τὸν πόλεμον, αὐτοὺς δὲ μὴ θαρρόυντας ἄρξασθαι διὰ τὸν νόμον, ἐσκήψατο μὲν ἑκστασιν τῶν λογισμῶν, καὶ λόγος εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς οἰκίας διεδόθη παρακινήτικῳ ἔχειν αὐτόν. Ἐλεγεία δὲ, κρύφα συνθεῖς, καὶ μελετήσας ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, 10 ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω, πιλίον περιθήμενος. Ὅχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον, ἐν ᾧδῃ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστὶν ἀρχή·

Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἄφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,

Κόσμον ἐπέων, ᾧδὴν ἀντ' ἀγορῆς, θέμενος.

15

Τοῦτο τὸ ποίημα Σ α λ α μ ῖς ἐπιγέγραπται, καὶ στίχων ἑκατὸν ἐστί, χαριέντως πάντῳ πεποιημένων. Τότε δὲ ἄσθεντος αὐτοῦ, καὶ τῶν φίλων τοῦ Σόλωνος ἀρξαμένων ἐπαινεῖν, μάλιστα δὲ τοῦ Πεισιστράτου τοῖς πολίταις ἐγκελευομένου καὶ παρορμῶντος πεισθῆναι τῷ λέγοντι, λύσαντες τὸν νόμον 20 αὐτοῖς ἤπιοντο τοῦ πολέμου, προστησάμενοι τὸν Σόλωνα.

Τὰ μὲν οὖν δημώδη τῶν λεγομένων τοιαῦτ' ἐστίν, ὅτι πλεύσας ἐπὶ Κωλιάδα μετὰ τοῦ Πεισιστράτου, καὶ καταλαβὼν αὐτόθι πάσας τὰς γυναῖκας τῇ Ἀθήνῃ τὴν πάτριον θυσίαν ἐπιτελούσας, ἔπεμψεν ἄνδρα πιστὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, προσ-
 5 ποιοῦμενον αὐτόμολον εἶναι, κελεύσοντα τοὺς Μεγαρεῖς, εἰ βούλονται τῶν Ἀθηναίων τὰς πρώτας λαβεῖν γυναῖκας, ἐπὶ Κωλιάδα μετ' αὐτοῦ πλεῖν τὴν ταχίστην. Ὡς δὲ πεισθέντες οἱ Μεγαρεῖς ἄνδρας ἐξέπεμψαν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ κατεῖδεν ὁ Σόλων τὸ πλοῖον ἐλαυνόμενον ἀπὸ τῆς νήσου, τὰς μὲν γυ-
 10 ναῖκας ἐκποδῶν ἀπελθεῖν ἐκέλευσε, τῶν δὲ νεωτέρων τοὺς μηδέπω γενειῶντας ἐνδύμασι καὶ μίτραις καὶ ὑποδήμασι τοῖς ἐκείνων σκευασαμένους, καὶ λαβόντας ἐγχειρίδια κρυπτὰ, παίζειν καὶ χορεύειν προσέταξε πρὸς τῇ θαλάσῃ, μέχρις ἂν ἀποβῶσιν οἱ πολέμιοι, καὶ γένηται τὸ πλοῖον ὑποχείριον.
 15 Οὕτω δὴ τούτων πραττομένων, ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄφει, ἐξεπήδων ὥς ἐπὶ γυναῖκας ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους ὥστε μηδένα διαφυγεῖν, ἀλλὰ πάντας ἀπολέσθαι, καὶ τὴν νήσον ἐπιπλεύσαντας εὐθύς ἔχειν τοὺς Ἀθηναίους. Ἄλλοι δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον γενέσθαι τὴν κατάληψιν λέγουσιν.

II.

ARISTIDES.

Passages from the Life of Aristides.

20 Ἀριστείδης ὁ Ἀνσιμάχου, φυλῆς μὲν ἦν Ἀντιοχίδος, τὸν δὲ δῆμον Ἀλωπεκῆθεν. Περὶ δ' οὐσίας αὐτοῦ λόγοι διάφοροι γεγόνασιν, οἱ μὲν, ὥς ἐν πενίᾳ συντόνῳ καταβιώσαντος, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολὺν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γεγενημένας. Πρὸς δὲ τοῦτον
 25 τὸν λόγον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος, χωρίον τε Φαληροῖ φησὶ γινώσκειν Ἀριστείδου λεγόμενον, ἐν ᾧ τέθραπται, καὶ ἄλλα τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἀγείρει, οὐ μάλᾳ πιθανὰ, φιλοτιμούμενος αὐτὸν τῆς πενίας ἐξελέσθαι, ὥς μεγαλου κακοῦ.

Θαυμαστὴ δέ τις ἐφαίνετο αὐτοῦ παρὰ τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ μεταβολὰς ἢ εὐστάθεια, μήτε ταῖς τιμαῖς ἐπαιρομένου, πρὸς τε τὰς δυσημερίας ἀθορύβως καὶ πράως ἔχοντος, καὶ ὁμοίως ἡγουμένου χρῆναι τῇ πατρίδι παρέχειν ἑαυτὸν, οὐ χρημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ δόξης προΐκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον. 5
Ὅθεν τῶν εἰς Ἀμφιάραον ὑπὲρ Αἰσχύλου πεποιημένων ἱαμβείων ἐν τῷ θεάτρῳ λεγομένων,

Οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,

Ἄφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτων, 10

πάντες ἀπέβλεψαν εἰς Ἀριστείδην, ὡς ἐκεῖνῳ μάλιστα τῆς ἀρετῆς ταύτης προσηκούσης.

Οὐ μόνον δὲ πρὸς εὐνοίαν καὶ χάριν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔχθραν ἰσχυρότατος ἦν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀντιβῆναι. Λέγεται γοῦν ποτε διώκων ἔχθρὸν ἐν δικαστηρίῳ, 15 μετὰ τὴν κατηγορίαν οὐ βουλομένων ἀκούειν τοῦ κριτουμένου τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ τὴν ψῆφον εὐθύς αἰτοῦνταν εἰς αὐτὸν, ἀναπηδήσας τῷ κρινομένῳ συνικετεύειν, ὅπως ἀκουσθῇ καὶ τύχοι τῶν νομίμων.

Πάλιν δὲ κρίνων ἰδιώταις δυσὲ, τοῦ ἑτέρου λέγοντος, ὡς 20 πολλὰ τυγχάνει τὸν Ἀριστείδην ὁ ἀντίδικος λευπηκῶς, Λέγ', ὦ γὰρ θεέ, ἔφη, μᾶλλον εἴ τι σέ κακὸν πεποίηκε· σοὶ γὰρ, οὐκ ἔμαντῷ, δικάζω.

Πασῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρετῶν ἡ δικαιοσύνη μάλιστα τοῖς πολλοῖς αἰσθησιν παρεῖχε, διὰ τὸ τὴν χρεῖαν ἐνδελεχεστάτην 25 αὐτῆς καὶ κοινοτάτην ὑπάρχειν. Ὅθεν, ἀνὴρ πένης καὶ δημοτικὸς, ἐκτέησατο τὴν βασιλικωτάτην καὶ θειοτάτην προσηγορίαν τὸν Δίκαιο. Ὁ τῶν βασιλέων καὶ τυράννων οὐδεὶς ἐξήλωσεν, ἀλλὰ Πολιορκηταὶ, καὶ Κεραυνοὶ, καὶ Νικατορες, ἔνιοι δ' Ἀετοὶ καὶ Ἰέρακες ἔχαιρον προσαγορευόμε- 30 νοι, τὴν ἀπὸ τῆς βίας καὶ τῆς δυνάμεως, ὡς ἔοικε, μᾶλλον, ἢ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς δόξαν ἀγαπῶντες.

Τῷ δ' οὖν Ἀριστείδῃ συνέβη τὸ πρῶτον ἀγαπωμένῳ διὰ τὴν ἐπωνυμίαν, ὕστερον φθονεῖσθαι. Ὁ γὰρ δῆμος ἐπὶ τῇ

νίκη μέγα φρονῶν, ἤχθετο τοῖς ὄνομα καὶ δόξαν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἔχουσι. Καὶ συνελθόντες εἰς ἄστυ πανταχόθεν, ἐξοστρακίζουσι τὸν Ἀριστείδην, ὄνομα τῷ φθόνῳ τῆς δόξης φόβον τυραννίδος θέμενοι. Μοχθηρίας γὰρ οὐκ ἦν ζημία
 5 ὁ ἐξοστρακισμὸς, ἀλλ' ἐκαλεῖτο μὲν, δι' εὐπρέπειαν, ὄγκου καὶ δυνάμεως βαρυτέρας ταπεινώσεις καὶ κόλασις.

Γραφομένων οὖν τότε τῶν ὀστράκων, λέγεται τινα τῶν ἀγραμμάτων καὶ παντελῶς ἀγροίκων, ἀναδόντα τῷ Ἀριστείδῃ τὸ ὄστρακον, ὥς ἐν τῶν τυχόντων, παρακαλεῖν, ὅπως
 10 Ἀριστείδην ἐγγράψει. Τοῦ δὲ θαυμάσαντος καὶ πυθόμενου, μή τι κακὸν αὐτῷ Ἀριστείδης πεποίηκεν, Οὐδὲν, εἶπεν, οὐδὲ γινώσκω τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐνοχλοῦμαι πανταχοῦ τὸν Δικαιοὺν ἀκούων. Ταῦτ' ἀκούσαντα τὸν Ἀριστείδην ἀποκρίνασθαι μὲν οὐδὲν, ἐγγράψαι δὲ τοῦτομα τῷ
 15 ὀστράκῳ καὶ ἀποδοῦναι. Τῆς δὲ πόλεως ἀπαλλαττόμενος ἤδη, τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἠῤῥατο, μηδένα καιρὸν Ἀθηναίους καταλαβεῖν, ὃς ἀναγκάσει τὸν δῆμον Ἀριστείδου μνησθῆναι.

Οἱ Ἕλληνες ἐτέλουν μὲν τινα, καὶ Λακεδαιμονίων ἡγουμένων, ἀποφορὰν εἰς τὸν πόλεμον, ταχθῆναι δὲ βουλόμενοι κατὰ πόλιν ἐκάστοις τὸ μέτριον, ᾗτήσαντο παρὰ τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην, καὶ προσέταξαν αὐτῷ, χώραν τε καὶ προσόδους ἐπισκεψάμενον ὁρίσαι τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ καὶ δύναμιν. Ὁ δὲ τηλικαύτης ἐξουσίας κύριος γενόμενος, καὶ τρό-
 25 πον τινὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτῷ μόνῳ τὰ πράγματα πάντα θεμένης, πένης μὲν ἐξῆλθεν, ἐπανῆλθε δὲ πενέστερος, οὐ μόνον καθαρῶς καὶ δικαίως, ἀλλὰ καὶ προσφιλῶς πᾶσι καὶ ἁρμοδιῶς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν χρημάτων ποιησάμενος. Ὡς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον, οὕτως οἱ σύμμαχοι τῶν Ἀθη-
 30 ναίων τὸν ἐπ' Ἀριστείδου φόρον, εὐποτμίαν τινὰ τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζοντες, ὕμνου, καὶ μάλιστα μετ' οὐ πολὺν χρόνον διπλασιασθέντος, εἶτ' αὖθις τριπλασιασθέντος.

Ἀριστείδης εἰς τὸ ἄρχειν ἀνθρώπων τοσούτων καταστήσας τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, αὐτὸς ἐνέμεινε τῇ πενίᾳ, καὶ τὴν ἀπὸ

τοῦ πένης εἶναι δόξαν οὐδέν ἦτιον ἀγαπῶν τῆς ἀπὸ τῶν τροπαίων διετέλεσε. Ἀῆλον δ' ἐκεῖθεν. Καλλίας ὁ θαλάσσιος ἦν αὐτῷ γένει προσήκων· τοῦτον οἱ ἐχθροὶ θανάτου διαίκοντες ἐπεὶ περὶ ὧν ἐγράψαντο μετρίως κατηγόρησαν, εἰπόν τινα λόγον ἔξωθεν τοιοῦτον, πρὸς τοὺς δικαστὰς· 5 Ἀριστείδην, ἔφησαν, ἴστε, τὸν Λυσιμάχου, θαυμαζόμενον ἐν τοῖς Ἕλλησι· τούτῳ πῶς οἴεσθε τὰ κατ' οἶκον ἔχειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τρίβωνι τοιούτῳ προερχόμενον εἰς τὸ δημόσιον; ἅρ' οὐκ εἰκὸς ἐστὶ, τὸν ὄντιον φανερώς, καὶ πεινῆν οἴκοι, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων σπανίζειν; τοῦτον μέντοι Καλλί- 10 ας, ἀνεπιόν αὐτῷ ὄντα, πλουσιώτατος ὢν Ἀθηναίων, περιορῇ μετὰ τέκνων καὶ γυναικὸς ἐνδεόμενον, πολλὰ κεχρημένος τῷ ἀνδρὶ, καὶ πολλάκις αὐτοῦ τῆς παρ' ὑμῖν δυνάμεως ἀπολελυκώς. Ὁ δὲ Καλλίας ὁρῶν ἐπὶ τούτῳ μάλιστα θορυβοῦντας τοὺς δικαστὰς καὶ χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντας, ἐκάλει τὸν Ἀρι- 15 στείδην, ἀξιῶν μαρτυρῆσαι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι πολλάκις αὐτοῦ πολλὰ καὶ διδόντος καὶ δεομένου λαβεῖν, οὐκ ἠθέλησεν, ἀποκρινόμενος, ὥς μᾶλλον αὐτῷ διὰ τὴν πενίαν μέγα φρονεῖν ἢ Καλλίᾳ διὰ τὸν πλοῦτον προσῆκει. Ταῦτα τοῦ Ἀριστείδου τῷ Καλλίᾳ προσμαρτυρήσαντος, οὐδεὶς ἦν τῶν 20 ἀκουόντων, ὃς οὐκ ἀπῆει πένης μᾶλλον, ὥς Ἀριστείδης, εἶναι βουλόμενος, ἢ πλουτεῖν, ὥς Καλλίας.

III.

THEMISTOCLES.

Λέγεται ὁ Θεμιστοκλῆς, Νεοκλέους υἱός, οὕτω παράφορος πρὸς δόξαν εἶναι, καὶ πράξεων μεγάλων ὑπὸ φιλοτιμίας ἐραστής, ὥστε νέος ὢν ἔτι, τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς 25 τοὺς βαρβάρους γενομένης, καὶ τῆς Μιλτιάδου στρατηγίας διαβοηθείσης, σύννους ὁρᾶσθαι τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ, καὶ

τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, καὶ τοὺς πότους παραιτεῖσθαι τοὺς
 συνήθεις, καὶ λέγειν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας καὶ θαυμάζοντας
 τὴν περὶ τὸν βίον μεταβολὴν, ὡς καθεύδειν αὐτὸν οὐκ ἔῴη
 τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πέρας ὄντο
 5 τοῦ πολέμου τὴν ἐν Μαραθῶνι τῶν βαρβάρων ἦτταν εἶναι,
 Θεμιστοκλῆς δὲ ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων, ἐφ' οὓς ἑαυτὸν ὑπὲρ
 τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἤλειπεν αἰεὶ, καὶ τὴν πόλιν ἤσκει, πόρρω-
 θεν ἤδη προσδοκῶν τὸ μέλλον.

- Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Λαυριωτικὴν πρόσοδον ἀπὸ τῶν
 10 ἀγρυρῶν μετὰλλων ἔθρος ἐχόντων Ἀθηναίων διανέμεσθαι,
 μόνος εἰπεῖν ἐτόλμησε παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, ὥς χρῆ, τὴν
 διανομὴν ἑάσαντας, ἐκ τῶν χρημάτων τούτων κατασκευάσα-
 σθαι τριήρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον. Ἦκμαζε γὰρ
 οὗτος ἐν τῇ Ἑλλάδι μάλιστα, καὶ κατεῖχον οἱ Αἰγινῆται
 15 πλήθει νεῶν τὴν Θάλασσαν. Ἦι καὶ ῥᾶον Θεμιστοκλῆς
 συνέπεισεν, οὐ Δαρεῖον, οὐδὲ Πέρσας (μακρὰν γὰρ ἦσαν
 οὗτοι, καὶ δέος οὐ πάνυ βέβαιον ὡς ἀφιζόμενοι παρεῖχον) ἐπι-
 σείων, ἀλλὰ τῇ πρὸς Αἰγινήτας ὀργῇ καὶ φιλονεικίᾳ τῶν
 πολιτῶν ἀποχρησάμενος εὐκαιρῶς ἐπὶ τὴν παρασκευήν.
 20 Ἐκατὸν γὰρ ἀπὸ τῶν χρημάτων ἐκείνων ἐποιήθησαν τριή-
 ρεις, αἱ καὶ πρὸς Ξέρξην ἐνανμάχησαν. Ἐκ δὲ τούτου κατὰ
 μικρὸν ὑπάγων καὶ καταβιβάζων τὴν πόλιν πρὸς τὴν Θά-
 λασσαν, ὥς τὰ περὶ αὐτὴν οὐδὲ τοῖς ὁμόροις ἀξιωμαχοὺς ὄντας,
 τῇ δ' ἀπὸ τῶν νεῶν ἀλκῇ καὶ τοὺς βαρβάρους ἀμύνασθαι, καὶ
 25 τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν δυναμένους, ἀντὶ μονίμων ὀπλιτῶν, ὥς
 φησι Πλάτων, ναυβάτας καὶ θαλαττίους ἐποίησε· καὶ δι-
 αβολὴν καθ' αὐτοῦ παρέσχεν, ὥς ἄρα Θεμιστοκλῆς τὸ δόρυ
 καὶ τὴν ἀσπίδα τῶν πολιτῶν παρελόμενος, εἰς ὑπηρεσίον καὶ
 κώπην συνέστειλε τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. Ἐπραξε δὲ
 30 ταῦτα Μιλτιάδου κρατήσας ἀντιλέγοντος. Εἰ μὲν δὲ τὴν
 ἀκρίβειαν καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ πολιτεύματος ἔβλαψεν, ἢ μὴ,
 ταῦτα πράξας, ἔστω φιλοσοφώτερον ἐπισκοπεῖν. Ὅτι δ' ἡ
 τότε σωτηρία τοῖς Ἕλλησιν ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπῆρξε, καὶ τὴν
 Ἀθηναίων πόλιν λυθεῖσαν ἔστησαν αἱ τριήρεις ἐκείναι, τὰ

τ' ἄλλα, καὶ Ξέρξης αὐτὸς ἐμαρτύρησε. Τῆς γὰρ περὶ τῆς
 δυνάμεως ἀθραύστου διαμενούσης, ἔφυγε μετὰ τὴν τῶν νεῶν
 ἤτταν, ὥς οὐκ ὦν ἀξιόμαχος. Καὶ Μαρδόνιον ἐμποδὼν
 εἶναι τοῖς Ἕλλησι τῆς διώξεως μᾶλλον, ἢ δουλωσόμενον
 αὐτοὺς, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, κατέλιπεν.

IV.

THEMISTOCLES.

Incidents in the Second Persian War.

Θεμιστοκλῆς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, εὐθύς μὲν ἐπεχείρη-
 τούς πολίτας ἐμβιβάζειν εἰς τὰς τριήρεις, καὶ τὴν πόλιν
 ἔπεισεν ἐκλιπόντας ὡς προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπαντῆν τῷ
 βαρβάρῳ κατὰ θάλασσαν. Προσεχόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων
 αὐτῷ, πέμπεται μετὰ νεῶν ἐπ' Ἀρτεμίσιον τὰ στενὰ φυλάξων. 10
 ὣς δὲ τῶν μετ' Ἑλλήων Εὐρυβιάδην καὶ Λακεδαιμονίους
 ἡγεῖσθαι κελευόντων, τῶν δὲ Ἀθηναίων, ὅτι πλήθει τῶν
 νεῶν σύμπαντας ὁμοῦ τι τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλλον, οὐκ ἀξι-
 ούντων ἑτέροις ἔπεσθαι, συνιδὼν τὸν κίνδυνον ὁ Θεμιστο-
 κλῆς, αὐτὸς τε τὴν ἀρχὴν Εὐρυβιάδῃ παρήκε, καὶ κατεπράυ- 15
 νε τοὺς Ἀθηναίους, ὑπισχνούμενος, ἂν ἄνδρες ἀγαθοὶ
 γένωνται πρὸς τὸν πόλεμον, ἐκόντας αὐτοῖς παρέξειν εἰς τὰ
 λοιπὰ πειθομένους τοὺς Ἕλληνας. Αἰ ὅπερ δοκεῖ τῆς
 σωτηρίας αἰτιώτατος γενέσθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ μάλιστα τοὺς
 Ἀθηναίους προαγαγεῖν εἰς δόξαν, ὥς ἀνδρεία μὲν τῶν πο- 20
 λεμίων, εὐγνωμοσύνη δὲ τῶν συμμάχων περιγενομένους.

Αἱ δὲ γινόμεναι τότε πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων ναῦς περὶ
 τὰ στενὰ μάχαι κρίσιν μὲν εἰς τὰ ὅλα μεγάλην οὐκ ἐποίησαν,
 τῇ δὲ πείρᾳ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας ὤνησαν, ὑπὸ τῶν ἔργων
 παρὰ τοὺς κινδύνους διδασθέντας, ὥς οὔτε πλήθη νεῶν, οὔτε 25
 κόσμοι καὶ λαμπρότητες ἐπισήμων, οὔτε κραυγαὶ κομπώδεις,

ἢ βάρβαροι παιᾶνες ἔχουσί τι δεινὸν ἀνδράσιν ἐπισταμένοις εἰς χεῖρας ἵεναι, καὶ μάχεσθαι τολμῶσιν· ἀλλὰ δεῖ τῶν τοιούτων καταφρονοῦντας ἐπ' αὐτὰ τὰ σώματα φέρεσθαι, καὶ πρὸς ἐκεῖνα διαγωνίζεσθαι συμπλακέντας. Ὁ δὲ καὶ Πίν-
 5 δαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδὼν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῃ μάχης εἰπεῖν, ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φανεράν κρηπίδα ἐλευθερίας. Ἀρχὴ γὰρ οὕτως τοῦ νικᾶν τὸ θαρσύνειν.

Ξέρξου δὲ διὰ τῆς Δωρίδος ἄνωθεν ἐμβαλόντος εἰς τὴν
 10 Φωκίδα, καὶ τὰ τῶν Φωκέων ἄσκη πυρπολοῦντος, οὐ προσήμυνον οἱ Ἕλληνες, καίπερ τῶν Ἀθηναίων δεομένων εἰς τὴν Βοιωτίαν ἀπαντῆσαι πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὥσπερ αὐτοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβόηθησαν. Μηδεὶς δ' ὑπακούοντος αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου περιεχομένων, καὶ πᾶσαν ἐντός
 15 Ἰσθμοῦ τὴν δύναμιν ὠρμημένων συνάγειν, καὶ διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν εἰς θάλασσαν ἐκ θαλάσσης, ἅμα μὲν ὄργῃ τῆς προδοσίας εἶχε τοὺς Ἀθηναίους, ἅμα δὲ δυσθυμία καὶ κατήφεια μέμονωμένους. Μάχεσθαι μὲν γὰρ οὐδ' ἐπαύοντο μυριάσι στρατοῦ τοσαύταις· ὁ δ' ἦν μόρον ἀναγκαῖον ἐν τῷ
 20 παρόντι, τὴν πόλιν ἀφέντας ἐμφῦναι ταῖς ναυσὶν, οἱ πολλοὶ χαλεπῶς ἤκουον, ὥς μήτε νίκης δεόμενοι, μήτε σωτηρίαν ἐπιστάμενοι, θεῶν τε ἱερὰ καὶ πατέρων ἡρία προῖεμένων.

Ἐνθα δὲ Θεμιστοκλῆς ἀπορῶν τοῖς ἀνθρώπινοις λογισμοῖς προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, σημεῖα δαιμόνια καὶ χρη-
 25 σμοὺς ἐπῆγεν αὐτοῖς, καὶ κρατήσας τῇ γνώμῃ, ψήφισμα γράφει, τὴν μὲν πόλιν παρακαταθέσθαι τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀθηναίων μεδεούσῃ, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ πάντας ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ ἀνδράποδα σῴζειν ἕκαστον ὥς δυνατόν. Κυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, οἱ πλείστοι
 30 τῶν Ἀθηναίων ὑπεξέθεντο γονέας καὶ γυναῖκας εἰς Τροίζηναν, φιλοτίμως πᾶν τῶν Τροιζηνίων ὑποδεχομένων. Καὶ γὰρ τρέφειν ἐψηφίσαντο δημοσίᾳ, δύο ὀβολοὺς ἑκάστῳ διδόντες, καὶ τῆς ὁπώρας λαμβάνειν τοὺς παῖδας ἐξεῖναι πανταχόθεν, ἐπὶ δ' ὑπὲρ αὐτῶν διδασκάλοις τελεῖν μισθοὺς.

Ἐκπλεούσης δὲ τῆς πόλεως, τοῖς μὲν οἶκτον τὸ θάναμα, τοῖς δὲ θάναμα τῆς τόλμης παρεῖχε, γονέας μὲν ἄλλη προ-
 πεμπόντων, αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμωγὰς καὶ δάκρυα
 γυναικῶν καὶ τέκνων περιβολὰς διαπερώντων εἰς τὴν νῆσον.
 Καίτοι πολλοὶ μὲν διὰ γῆρας ἀπολιμπανόμενοι τῶν πολιτῶν 5
 ἔλεον εἶχον. Ἦν δέ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντροφῶν
 ζώων ἐπικλῶσα γλυκυθυμία, μετ' ὠρυγῆς καὶ πόθου συμ-
 παραθεόντων ἐμβαίνουσι τοῖς ἑαυτῶν τροφεύσιν. Ἐν οἷς
 ἱστορεῖται κύων Ξανθίππου, τοῦ Περικλέους πατρὸς, οὐκ
 ἀνασχόμενος τὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνωσιν, ἐναλέσθαι τῇ θαλάσῃ, 10
 καὶ τῇ τριήρει παρανηχόμενος, ἐμπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμῖνα
 καὶ λειποθυμήσας ἀποθανεῖν εὐθύς. Οὗ καὶ τὸ δεικνύμε-
 νον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυνὸς σῆμα τάφον εἶναι
 λέγουσι.

Ταῦτα δὴ μεγάλα τοῦ Θεμιστοκλέους. Εὐρυβιάδου τὴν 15
 μὲν ἡγεμονίαν τῶν νεῶν ἔχοντας διὰ τὸ τῆς Σπάρτης ἀξίωμα,
 μαλακοῦ δὲ περὶ τὸν κίνδυνον ὄντος, αἵρειν δὲ βουλομένου
 καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Ἰσθμόν, ὅπου καὶ τὸ πεζὸν ἡθροιστο τῶν
 Πελοποννησίων, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντέλεγεν· ὅτε καὶ τὰ
 μνημονευόμενα λεχθῆναι φασί. Τοῦ γὰρ Εὐρυβιάδου πρὸς 20
 αὐτὸν εἰπόντος· ὦ Θεμιστόκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προ-
 εξανισταμένους ῥαπίζουσι· Ναὶ, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀλλὰ
 τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν. Ἐπαραμένον δὲ τὴν
 βακτηρίαν ὡς πατάζοντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη· Πάταξον
 μὲν, ἄκουσον δέ. Θαυμάσας δὲ τὴν πρᾶότητα τοῦ Εὐ- 25
 ρυβιάδου, καὶ λέγειν κελεύσαντος, ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς ἀνῆγεν
 αὐτὸν ἐπὶ τὸν λόγον. Εἰπόντος δέ τις, ὡς ἀνὴρ ἀπολὶς οὐκ
 ὀρθῶς διδάσκει τοὺς ἔχοντας ἐγκαταλιπεῖν καὶ προέσθαι
 τὰς πατρίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπιστρέψας τὸν λόγον, Ἡμεῖς
 τοι, εἶπεν, ὦ μοχθηρὲ, τὰς μὲν οἰκίας καὶ τὰ τεῖχη καταλελοίπα- 30
 μεν, οὐκ ἀξιοῦντες, ἀψύχων ἕνεκα, δουλεύειν· πόλις δ' ἡμῖν
 ἐστὶ μέγιστη τῶν Ἑλληνίδων, αἱ διακόσiai τριήρεις, αἱ νῦν
 ὑμῖν παρεστώσι βοηθοὶ σώζεσθαι δι' αὐτῶν βουλομένοις.
 Εἰ δ' ἄπιτε δεύτερον ἡμᾶς προδόντες, αὐτίκα πεύσεται τις

Ἑλλήνων, Ἀθηναίους καὶ πόλιν ἐλευθέραν, καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτημένους, ἥς ἀπέβαλον. Ταῦτα τοῦ Θεμιστοκλέους εἰπόντος, ἔντοια καὶ δέος ἔσχε τὸν Εὐρυβιάδην τῶν Ἀθηναίων, μὴ σφῆς ἀπολιπόντες οἰχῶνται.

- 6 Λέγεται δ' ὑπό τινων, τὸν μὲν Θεμιστοκλέα περὶ τούτων ἀπὸ τοῦ καταστροφώματος ἄνωθεν τῆς νεῶς διαλέγεσθαι, γλαῦκα δ' ὀφθῆναι διαπετομένην ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῶν νεῶν, καὶ τοῖς καρχησίοις ἐπικαθίζουσιν· δι' ὃ δὴ καὶ μάλιστα προσέθεντο τῇ γνώμῃ, καὶ παρεσκευάζοντο ναυμαχῆσοντας. Ἄλλ'
- 10 ἐπεὶ τῶν πολεμίων ὁ στόλος τῇ Ἀιτιαῇ κατὰ τὸ Φαληρικὸν προσφερόμενος, τοὺς πέριξ ἀπέκρουεν αἰγιαλοὺς, αὐτὸς τε βασιλεὺς μετὰ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ καταβὰς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἄθρους ὥφθη, τῶν δυνάμεων ὁμοῦ γενομένων, ἐξερόφησαν οἱ τοῦ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ πάντων
- 15 ἐπάπτανον οἱ Πελοποννήσιοι πρὸς τὸν Ἰσθμὸν, εἴ τις ἄλλο τι λέγοι χαλεπαίνοντες. Ἐδόκει δὲ τῆς νυκτὸς ἀποχωρεῖν καὶ παρηγγέλλετο πλοῦς τοῖς κυβερνήταις. Ἐνθα δὲ βαρέως φέρον ὁ Θεμιστοκλῆς, εἰ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν στενῶν προέμενοι βοήθειαν οἱ Ἕλληνες διαλυθήσονται
- 20 κατὰ πόλεις, ἐβουλεύετο καὶ συντίθει τὴν περὶ τὸν Σίκινον πραγματείαν. Ἦν δὲ τῷ γένει Πέρσης ὁ Σίκιννος αἰχμαλώτος, εὖνους δὲ τῷ Θεμιστοκλεῖ, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ παιδαγωγός. Ὅν ἐκπέμπει πρὸς τὸν Πέρσην κρύφα, κτελὺσας λέγειν, ὅτι Θεμιστοκλῆς, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, αἰροῦ-
- 25 μενος τὰ βασιλείως, ἐξαγγέλλει πρῶτος αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ἀποδιδράσκοντας, καὶ διακελεύεται μὴ παρεῖναι φυγεῖν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν ᾗ ταράσσονται τῶν πεζῶν χωρὶς ὄντες, ἐπιθέσθαι καὶ διαφθεῖραι τὴν ναυτικὴν δύναμιν. Ταῦτα δ' ὁ Ξέρξης ὡς ἀπ' εὐνοίας λελεγμένα δεξάμενος, ἦσθη, καὶ τέλος
- 30 εὐθὺς ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν, τὰς μὲν ἄλλας πληροῦν καθ' ἡσυχίαν, διακοσίαις δ' ἀναχθέντας ἤδη περιβαλέσθαι τὸν πόρον ἐν κύκλῳ πάντα, καὶ διαζῶσαι τὰς νήσους, ὅπως ἐκφύγῃ μηδεὶς τῶν πολεμίων. Οὕτως οἱ Ἕλληνες ἐκινήθησαν ἀνάγκῃ πρὸς τὸν κίνδυνον.

Ἄμα δ' ἡμέρα Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆστο τὸν στόλον ἐποπιεύων καὶ τὴν παρατάξιν, ὡς μὲν Φανόδημός φησιν, ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ἢ βραχεῖ πόρῳ διείςγεται τῆς Ἀττικῆς ἢ νῆσος, ὡς δ' Ἀλεσιτόδωρος, ἐν μεθορίῳ τῆς Μεγαρίδος, ὑπὲρ τῶν κίλουμένων Κεράτων, χρυσὸν δίδρον θέμενος, καὶ γραμματεῖς πολλοὺς παραστησάμενος, ὧν ἔργον ἦν ἀπογράφεσθαι κατὰ τὴν μάχην τὰ πραττόμενα.

Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Διοχύλος ὁ ποιητής, ἐν τραγωδίᾳ Πέρσαις, λέγει ταῦτα·

Ξέρξης δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν 10

Νεῶν τὸ πλήθος· αἱ δ' ὑπέροκμοι τάχει

Ἑκατὸν δις ἦσαν, ἑπτὰ θ'· ὧδ' ἔχει λόγος·

τῶν δ' Ἀττικῶν, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τὸ πλήθος οὐσῶν, ἐκάστη τοὺς ἀπὸ τοῦ καταστροφώματος μαχομένους ὀκτωκαίδεκα εἶχεν· ὧν τοξόται τέσσαρες ἦσαν, οἱ λοιποὶ δ' ὀπλίται. Δοκεῖ δ' οὐχ ἥττον εὖ τὸν καιρὸν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἢ τὸν τόπον, συνιδὼν καὶ φυλάξας, μὴ πρότερον ἀντιπρώρους καταστήσαι τὰς βαρβαρικὰς τὰς τριήρεις, ἢ τὴν εἰωθυῖαν ὥραν παραγινέσθαι, τὴν τὸ πνεῦμα λαμπρὸν ἐκ πελάγους αἰεὶ καὶ κύμα διὰ τῶν στενῶν κατὰγουσαν· ὁ τὰς μὲν Ἑλληνικὰς οὐκ 20 ἔβλαπτε ταῦς, ἀλιτενεῖς οὐσας καὶ ταπεινότερας, τὰς δὲ βαρβαρικὰς, ταῖς τε πρύμναις ἀνεστῶσας καὶ τοῖς καταστροφώμασιν ὑφορόφους καὶ βυρείας ἐπιφερομένας ἔσφαλλε προσπίπτον, καὶ παρεδίδου πλαγίας τοῖς Ἑλλήσιν ὀξέως προσφερομένοις, καὶ τῷ Θεμιστοκλεῖ προσέχουσιν, ὡς ὁρῶντι μάλιστα τὸ συμ- 25 φέρον.

Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἤδη πολὺ προβεβηκότος, φῶς μὲν ἐκλάμψαι μέγα λέγουσιν Ἐλευσινόθεν, ἤχον δὲ καὶ φωνὴν τὸ Θριάσιον κατέχειν πεδίον, ἄχρι τῆς θαλάσσης, ὡς ἀνθρώπων ὁμοῦ πολλῶν τὸν μυστικὸν ἐξαγαγόντων Ἰακχον. Ἐκ δὲ 30 τοῦ πλήθους τῶν φθεγγομένων κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀναφερόμενον νέφος ἔδοξεν αὐθις ὑπονοστεῖν καὶ κατασκήπτειν εἰς τὰς τριήρεις. Ἐτεροὶ δὲ φάσματα καὶ εἰδῶλα καθορᾶν

ἔδοξαν ἐνόπλων ἀνδρῶν, ἀπ' Αἰγίνης τὰς χεῖρας ἀνεχόντων πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν τριηρῶν · οὓς εἰκάζον Αἰακίδας εἶναι, παρακεκλημένους εὐχαῖς πρὸ τῆς μάχης ἐπὶ τὴν βοήθειαν. Πρῶτος μὲν οὖν λαμβάνει ναὺν Λυκομήδης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τριηραρχῶν, ἧς τὰ παράσημα περικόψας ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι δαφνηφόρῳ. Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισοίμενοι τὸ πλῆθος, ἐν στενῷ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ περιπίπτοντας ἀλλήλοις, ἐτρέψαντο μέχρι δέλλης ἀντισχόντας, ὡς εἶρηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἧς οὐθ' Ἑλλήσιν, οὔτε βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἴργασται λαμπρότερον, ἀνδρεῖα μὲν καὶ προθυμίᾳ κοινῇ τῶν ναυμαχησάντων, γτώμη δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

Πόλεων μὲν οὖν τὴν Αἰγινητῶν ἀριστευσαί φησιν Ἡρόδοτος, Θεμιστοκλεῖ δὲ, καίπερ ἄκοντες ὑπὸ φθόρου, τὸ πρῶτον 15 ἀπέδωσαν ἅπαντες. Ἐπεὶ γὰρ ἀναχωρήσαντες εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοί, πρῶτον μὲν ἕκαστος ἑαυτὸν ἀπέφαιναν ἀρετῇ, δεύτερον δὲ μεθ' ἑαυτὸν Θεμιστοκλέα. Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰς τὴν Σπάρτην αὐτὸν καταγαγόντες, Εὐρυβιάδῃ μὲν ἀνδρείας, ἐκείνῳ δὲ 20 σοφίας ἀριστεῖον ἔδωσαν, θάλλου στέφανον · καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀρμάτων τὸ πρῶτεῦον ἔδωρήσαντο, καὶ τριακοσίους τῶν νέων πομποὺς ἄχροι τῶν ὄρων συνεξέπεμψαν. Λέγεται δ', Ὀλυμπίων τῶν ἐφεξῆς ἀγομένων, καὶ παρελθόντος εἰς τὸ στάδιον τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀμελήσαντας τῶν ἀγωνι- 25 στῶν τοὺς παρόντας, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνον θεᾶσθαι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύνειν, ἅμῃ θαυμάζοντας καὶ κροτοῦντας · ὥστε καὶ αὐτὸν ἡσθέντα πρὸς τοὺς φίλους δομολογῆσαι τὸν καρπὸν ἀπείχειν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτῷ πονηθέντων.

V.

CIMON.

Κίμων ὁ Μιλτιάδου, οὔτε τόλμη Μιλτιάδου λειπόμενος, οὔτε συνέσει Θεμιστοκλέους, δικάϊότερος ἀμφοῖν ὁμολογεῖται γενέσθαι, καὶ ταῖς πολεμικαῖς οὐδὲ μικρὸν ἀποδέων ἀρεταῖς ἐκείνων, ἀμήχανον ὅσον ἐν ταῖς πολιτικαῖς ὑπερβαλέσθαι, 5
 ῥέος ὢν ἔτι καὶ πολέμων ἄπειρος. "Οτε γὰρ τὸν δῆμον, ἐπι-
 όντων Μήδων, Θεμιστοκλῆς ἔπειθε, προέμενον τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν ἐκλιπόντα, πρὸ τῆς Σαλαμῖνος ἐν ταῖς ναυσὶ τὰ ὅπλα θέσθαι, καὶ διαγωνίσασθαι κατὰ θάλασσαν, ἐκ-
 πεπληγμένων τῶν πολλῶν τὸ τόλμημα, πρῶτος Κίμων ὥφθη διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ φαιδρὸς ἀνιῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ 10
 τῶν ἑταίρων, ἵππου τινὰ χαλινὸν ἀναθεῖναι τῇ θεῷ διὰ χει-
 ρῶν κομίζων· ὡς οὐδὲν ἱππικῆς ἀλκῆς, ἀλλὰ ναυμάχων ἀν-
 δρῶν ἐν τῷ παρόντι τῆς πόλεως δεομένης. Ἀναθεὶς δὲ τὸν χαλινόν, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν περὶ τὸν ναὸν κρεμασμένων ἀσπί-
 δων, καὶ προσευξάμενος τῇ θεῷ, κατέβαινεν ἐπὶ θάλασσαν, 15
 οὐκ ὀλίγοις ἀρχὴ τοῦ θαρσύνειν γενόμενος. Ἦν δὲ καὶ τὴν ἰδέαν οὐ μεμπτὸς ἀλλὰ μέγας, πολλῇ καὶ οὕλῃ τριχὶ κομῶν τὴν κεφαλὴν. Φανεῖς δὲ κατ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα λαμπρὸς καὶ ἀνδρῶιδης, ταχὺ δόξαν ἐν τῇ πόλει μετ' εὐνοίας ἔσχεν, ἀθροιζομένων πολλῶν πρὸς αὐτὸν, καὶ παρακαλούντων ἄξια 20
 τοῦ Μαραθῶνος ἤδη διανοεῖσθαι καὶ πράσσειν. Ὅρμή-
 σαντα δ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν πολιτείαν ἄσμενος ὁ δῆμος ἐδέξατο, καὶ μεστὸς ὢν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνῆγε πρὸς τὰς μεγιστας ἐν τῇ πόλει τιμὰς καὶ ἀρχὰς, εὐάρμοστον ὄντα καὶ προσφιλῇ τοῖς πολλοῖς, διὰ πραότητά καὶ ἀφέλειαν. Οὐχ ἥκιστα δ' 25
 αὐτὸν ἠὔξησεν Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου τὴν εὐφύϊαν ἐνορῶν τῷ ἥθει, καὶ ποιούμενος οἷον ἀντίπαλον πρὸς τὴν Θεμιστο-
 κλέους δεινότητα καὶ τόλμαν.

Ἐπεὶ δὲ, Μήδων φυγόντων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐπέμφθη στρα-

τηγὸς κατὰ θάλασσαν, οὐπω τὴν ἀρχὴν Ἀθηναίων ἔχόντων, ἔτι δὲ Πανσανίᾳ καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπομένων, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς στρατηγίαις ἀεὶ παρῆχε τοὺς πολίτας κόσμῳ τε θαν-
 5 μασι τοὺς καὶ προθυμίᾳ πολὺ πάντων διαφέροντας. Ἐπειτα Πανσανίου τοῖς μὲν βαρβάροις διαλεγομένου περὶ προδο-
 σίας, καὶ βασιλεῖ γράφοντος ἐπιστολάς, τοῖς δὲ συμμάχοις τραχέως καὶ αὐθάδως προσφερομένου, καὶ πολλὰ δι' ἐξουσί-
 10 αν καὶ ὄγκον ἀνόητον ὑβρίζοντος, ὑπολαμβάνων πρῶτος τοὺς ἀδικουμένους, καὶ φιλανθρωπῶς ἐξομιλῶν, ἔλαθεν οὐ δι'
 ὅπλων τὴν Ἑλλάδος ἡγεμονίαν, ἀλλὰ λόγῳ καὶ ἤθει παρελό-
 15 μενος. Προσετίθετο γὰρ οἱ πλείστοι τῶν συμμάχων ἐκείνῳ τε καὶ Ἀριστείδῃ, τὴν χαλεπότητα τοῦ Πανσανίου καὶ ὑπεροψίαν μὴ φέροντες.

Κίμων δὲ, τῶν συμμάχων ἤδη προσκεχωρηκότων αὐτῷ,
 15 στρατηγὸς εἰς Θράκην ἔπλευσε, πυρθανόμενος, Περσῶν ἄνδρας ἐνδόξους καὶ συγγενεῖς βασιλέως, Ἰπίονα πόλιν, ἐπὶ τῷ Στρυμόνι κειμένην ποταμῷ, κατέχοντας, ἐροχλεῖν τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκείνον Ἕλλησιν. Πρῶτον μὲν οὖν μάχη
 τοὺς Πέρσας αὐτοὺς ἐνίκησε, καὶ κατέκλεισεν εἰς τὴν πόλιν.
 20 Ἐπειτα τοὺς ὑπὲρ Στρυμόνα Θράκας, ὅθεν αὐτοῖς ἐφοίτα σῖτος, ἀνασιάτους ποιῶν, καὶ τὴν χώραν παραφυλάττων ἄπισαν, εἰς τούτῃν ἀπορίαν τοὺς πολιορκουμένους κατέ-
 στησεν, ὥστε Βούτην, τὸν βασιλέως στρατηγόν, ἀπογνόντα τὰ πράγματα, τῇ πόλει πῦρ ἐνεῖναι, καὶ συνδιαφθεῖραι μετὰ
 25 τῶν φίλων καὶ τῶν χρημάτων ἑαυτόν. Οὕτω δὲ λαβὼν τὴν πόλιν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἄξιον λόγου ὠφελήθη, τῶν πλείστον τοῖς βαρβάροις συγκατακαέντων· τὴν δὲ χώραν, εὐφυ-
 στάτην οὖσαν καὶ καλλίστην, οἰκῆσαι παρέδωκε τοῖς Ἀθη-
 ναίοις.

30 Ἦδη δ' εὐπορῶν ὁ Κίμων, ἐφόδια τῆς στρατηγίας, ἃ κα-
 λῶς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἔδοξεν ὠφελῆσθαι, κάλλιον ἀνήλπισεν εἰς τοὺς πολίτας. Τῶν τε γὰρ ἀγρῶν τοὺς φραγμοὺς ἀφεί-
 λεν, ἵνα καὶ τοῖς ξένοις καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἀδε-
 ῶς ὑπάρχη λαμβάνειν τῆς ὁπώρας· καὶ δεῖπνον οἶκοι παρ'

αὐτῷ, λιτὸν μὲν, ἀρκοῦν δὲ πολλοῖς, ἐποιεῖτο καὶ ἡμέραν ·
 ἐφ' ὃ τῶν πενήτων ἑ βουλόμενος εἰσῆει, καὶ διατροφὴν εἶχεν
 ἀπράγμονα, μόνοις τοῖς δημοσίοις σχολάζων. Ὡς δ' Ἀρι-
 στοτέλης φησὶν, οὐχ ἀπάντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τῶν δημοτῶν
 αὐτοῦ Λακκιαδῶν παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον. 5
 Αὐτῷ δὲ νεανίσκοι παρείποντο συνήθως δύο, ἢ τρεῖς, ἀμπε-
 χόμενοι καλῶς · ὧν ἕκαστος, εἴ τις συντύχοι τῷ Κίμωνι τῶν
 αἰσίων προσβύτιος, ἡμφιεσμένος ἐνδεῶς, διημεΐβετο πρὸς
 αὐτὸν τὰ ἱμάτια. Καὶ τὸ γινόμενον ἐφαίνετο σεμνόν. Οἱ
 δ' αὐτοὶ καὶ νόμισμα κομίζοντες ἄφθονον, παριστάμενοι 10
 τοῖς κομποῖς τῶν πενήτων ἐν ἀγορᾷ, σιωπῇ τῶν κέρματιων
 ἐνέβαλλον εἰς τὰς χεῖρας.

Τοῦ μεγάλου βασιλέως οὐδεὶς ἐταπείνωσε καὶ συνέστειλε
 τὸ φρόνημα μᾶλλον ἢ Κίμων. Οὐ γὰρ ἀνῆκεν ἐκ τῆς Ἑλ-
 λάδος ἀπηλλαγμένον, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ ποδὸς διαώκων, πρὶν δι- 15
 απνεῦσαι καὶ στῆναι τοὺς βαρβάρους, τὰ μὲν ἐπύρθευ καὶ
 κατεστρέφετο, τὰ δ' ἀφίστη καὶ προσήγετο τοῖς Ἕλλησιν,
 ὥστε τὴν ἀπ' Ἰωνίας Ἀσίαν ἔχει Παμφυλίας παντάπασι Περ-
 σικῶν ὀπλῶν ἐξημῶσαι.

Ἦρχε μὲν τῶν βασιλικῶν νεῶν Τιθραύστης, τοῦ δὲ πε- 20
 ζοῦ, ὡς μὲν Ἐφορος λέγει, Φερειδάτης · Καλλισθένης δὲ
 Αἰριομάνδην τὸν Ἰωβρύου φησὶ κυριώτατον ὄντα τῆς δυνά-
 μειος, παρὰ τὸν Εὐρυμέδορτα ταῖς ναυσὶ παρορμεῖν, οὐκ
 ὄντα μάχεσθαι τοῖς Ἕλλησι πρόθυμον, ἀλλὰ προσδεχόμενον
 ὀγδοήκοιτα ταῦς Φοινίσσας ἀπὸ Κύπρου προσπλεούσας. 25
 Ταύτας φθῆναι βουλόμενος ὁ Κίμων ἀνέχθη, βιάζεσθαι
 παρεσκευασμένος, ἂν ἐκόντες μὴ ναυμαχῶσιν. Οἱ δὲ πρῶ-
 τον μὲν, ὡς μὴ βιασθῆεν, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσωρμίσαντο,
 προσφερομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀντεξέπλευσαν, ὡς ἱστορεῖ
 Φανόδημος, ἑξακοσίαις ναυσὶν, ὡς δ' Ἐφορος, πεντήκοντα 30
 καὶ τριακοσίαις. Ἔργον δὲ κατὰ γοῦν τὴν θάλασσαν οὐδὲν
 ὑπ' αὐτῶν ἐπράχθη τῆς δυνάμειος ἄξιον, ἀλλ' εὐθύς εἰς τὴν
 γῆν ἀποστρέφοντες, ἐξέπιπτον οἱ πρῶτοι, καὶ κατέφευγον
 εἰς τὸ πεζὸν ἐγγὺς παρατεταγμένον · οἱ δὲ καταλαμβανόμε-
 νοι διεφθείροντο μετὰ τῶν νεῶν.

Τῶν δὲ πεζῶν ἐπικαταβάντων πρὸς τὴν θάλασσαν, μέγα
 μὲν ἔργον ἐφαίνετο τῷ Κίμωνι τὸ βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν,
 καὶ κεκμηκότας ἀκμῇσι καὶ πολλαπλασίοις ἐπάγειν τοὺς Ἑλ-
 ληνας· ὅμως δὲ ῥώμῃ καὶ φρονήματι τοῦ κρατεῖν ὄρων ἐπήρ-
 5 μένους καὶ προθύμους ὁμοσε χωρεῖν τοῖς βαρβάροις, ἀπε-
 βίβαξε τοὺς ὀπλίτας ἔτι θερμοὺς τῷ κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἀγῶ-
 νι, μετὰ κραυγῆς καὶ δρόμον προσφερομένους. Ἐποστάντων
 δὲ τῶν Περσῶν καὶ δεξαμένων οὐκ ἀγεννῶς, κρατερὰ μάχη
 συνέστη· καὶ τῶν Ἀθηναίων ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ τοῖς ἀξιό-
 10 μασι πρῶτοι καὶ διαπρεπεῖς ἔπесον· πολλῷ δ' ἀγῶνι τρε-
 ψάμενοι τοὺς βαρβάρους ἔκτεινον, εἴτα ἤρουν αὐτούς τε καὶ
 σκληρὰς παντοδαπῶν χρημάτων γεμούσας. Κίμων δ', ὥσπερ
 ἀθλητὴς δεινός, ἡμέρᾳ μιᾷ δύο καθηρηκῶς ἀγωνίσματα,
 καὶ τὸ μὲν ἐν Σαλαμῖνι πεζομαχίᾳ, τὸ δ' ἐν Πλαταιαῖς ναυ-
 15 μαχίᾳ παρεληλυθὼς τρόπαιον, ἐπηγωνίσαστο ταῖς νίκαις, καὶ
 τὰς ὀγδοήκοντα Φοινίσσας τριήρεις, αἱ τῆς μάχης ἀπελείφθη-
 σαν, Ἐδρῷ προσβεβληκέναι πυθόμενος, διὰ τάχους ἔπλευσεν·
 οὐδὲν εἰδότες βέβαιον οὐπω περὶ τῆς μείζονος δυνάμεως
 τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ δυσπίστως ἤδη καὶ μετεώρως ἐχόντων·
 20 ἢ καὶ μᾶλλον ἐκπλαγέντες, ἀπόλεσαν τὰς ναῦς ἀπάσας, καὶ
 τῶν ἀνδρῶν οἱ πλεῖστοι συνδιεφθάρησαν.

Τοῦτο τὸ ἔργον οὕτως ἐταπείνωσε τὴν γνώμην τοῦ βασι-
 λέως, ὥστε συνθέσθαι τὴν περιβόητον εἰρήνην ἐκείνην, ἵππου
 μὲν δρόμον αἰεὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἔνδον δὲ
 25 Κυνανέων καὶ Χελιδονίων μακρὰ νηὶ καὶ χαλκεμβόλῳ μῆ
 πλέειν.

VI.

ALCIBIADES

Passages from the Life of Alcibiades.

Τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἦθος πολλὰς ἀνόμοιότητας πρὸς αὐτὸ καὶ μεταβολὰς ἐπεδείξατο. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνηκον ἰσχυρότατον ἦν, καὶ τὸ φιλόπρωτον, ὡς δηλὸν ἐστι τοῖς παιδικοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ παλαίειν πιεζόμενος, ὑπὲρ τοῦ μὴ πεσεῖν ἀναγαγὼν πρὸς τὸ στόμα τὰ ἄμματα τοῦ πιεζοῦντος, οἷος ἦν διαφαγεῖν τὰς χεῖρας. Ἀφέντος δὲ τὴν λαβὴν ἐκείνου, καὶ εἰπόντος, Δάκνεις, ὦ Ἀλκιβιάδη, καθάπερ αἱ γυναῖκες. Οὐκ ἔγωγε, εἶπεν, ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.

Ἐτι δὲ μικρὸς ὢν ἔπαιζεν ἀστραγάλοις ἐν τῷ στενωπῷ. Τῆς δὲ βολῆς καθηκούσης εἰς αὐτὸν, ἅμαξα φορτικῶν ἐπήει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐκέλευε περιμεῖναι τὸν ἄγοντα τὸ ζεύγος. ὑπέπιπτε γὰρ ἡ βολὴ τῇ παρόδῳ τῆς ἀμάξης. Μὴ πειθόμενου δὲ δι' ἀγροικίαν, ἀλλ' ἐπάγοντος, οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες διέσχον, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης καταβαλὼν ἐπὶ στόμα πρὸ τοῦ ζεύγους, καὶ παρατείνας ἑαυτὸν, ἐκέλευεν οὕτως, εἰ βούλεται, διεξελεῖν. ὥστε τὸν μὲν ἄνθρωπον ἀνακροῦσαι τὸ ζεύγος ὀπίσω, δείσαντα, τοὺς δ' ἰδοντας ἐκπλαγῆναι καὶ μετὰ βοῆς συνδραμεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ μανθάνειν ἦκε, τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπήκουε διδασκάλοις ἐπεικῶς, τὸ δ' αὐλεῖν ἔφηνεν ὡς ἀγεννὲς καὶ ἀνελεύθερον. Πλήκτρον μὲν γὰρ καὶ λύρας χρῆσιν οὐδὲν οὔτε σχήματος οὔτε μορφῆς ἔλεν-θέρω πρεπούσης διαφθεῖρειν, αὐλοὺς δὲ φυσῶντος ἀνθρώπου στόματι καὶ τοὺς συνήθεις ἂν πάνυ μόλις διαγνῶναι τὸ πρόσωπον. Ἐτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγγεσθαι καὶ συνάδειν, τὸν δ' αὐτὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν, ἐκάστου τὴν τε φωνὴν

καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Αὐλείτωσαν οὖν, ἔφη, Θη-
βαίων παῖδες· οὐ γὰρ ἴσασι διαλέγεσθαι· ἡμῖν δὲ τοῖς
Ἀθηναίοις, ὡς οἱ πατέρες λέγουσιν, ἀρχηγέτις Ἀθηναῖ
καὶ πατρῷος Ἀπόλλων ἐστίν· ὧν ἡ μὲν ἔρρύιπε τὸν αὐλόν, ὁ
5 δὲ καὶ τὸν αὐλητὴν ἐξέδειρε. Τοιαῦτα παίζων ἅμα καὶ
σπουδάζων ὁ Ἀλκιβιάδης αὐτόν τε τοῦ μαθήματος ἀπέστησε
καὶ τοὺς ἄλλους. Ταχὺ γὰρ διήλθεν ὁ λόγος εἰς τοὺς παῖ-
δας, ὡς εὖ ποιῶν ὁ Ἀλκιβιάδης βδελύττοτο τὴν αὐλητικὴν,
καὶ χλευάζει τοὺς μανθάνοντας· ὅθεν ἐξέπεσε κομιδῇ τῶν
10 ἐλευθέρων διατριβῶν, καὶ προεπηλακίσθη παντάπασιν ὁ
αὐλός.

Περικλεῖ ποτε βουλόμενος ἐντυχεῖν, ἐπὶ θύρας ἦλθεν αὐ-
τοῦ. Πυθόμενος δὲ μὴ σχολάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν καθ' ἑαυ-
τόν, ὅπως ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις, ἀπὼν ὁ Ἀλκιβιάδης,
15 Εἴτα, ἔφη, βέλτιον οὐκ ἦν σκοπεῖν αὐτόν, ὅπως οὐκ ἀποδώ-
σει λόγον Ἀθηναίοις ;

Ἔτι δὲ μειράκιον ὧν, ἐστρατεύσατο τὴν εἰς Ποτίδαιαν
στρατείαν, καὶ Σωκράτη σύσκηνον εἶχε, καὶ παραστάτην ἐν
τοῖς ἀγῶσιν. Ἰσχυρᾶς δὲ γενομένης μάχης, ἠρίστευσαν μὲν
20 ἀμφότεροι· τοῦ δ' Ἀλκιβιάδου τραύματι περιπεσόντος, ὁ
Σωκράτης προέστη καὶ ἤμυνε, καὶ μάλιστα δὴ προδήλως
ἔσωσεν αὐτόν μετὰ τῶν ὅπλων. Ἐγίνετο μὲν οὖν τῷ δικαι-
οτάτῳ λόγῳ Σωκράτους τὸ ἀριστεῖον· ἐπεὶ δὲ οἱ στρατηγοὶ
διὰ τὸ ἀξίωμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ σπουδάζοντες ἐφαινοντο περι-
25 θεῖναι τὴν δόξαν, ὁ Σωκράτης βουλόμενος αὔξεσθαι τὸ φιλό-
τιμον ἐν τοῖς καλοῖς αὐτοῦ, πρῶτος ἐμαρτύρει καὶ παρεκάλει
στεφανοῦν ἐκεῖνον καὶ διδόναι τὴν πανοπλίαν.

Πρώτην δ' αὐτῷ πάροδον εἰς τὸ δημόσιον γενέσθαι λέ-
γουσι μετὰ χρημάτων ἐπιδόσεως, οὐκ ἐκ παρασκευῆς, ἀλλὰ
30 παριόντα, θορυβούντων Ἀθηναίων, ἐρέσθαι τὴν αἰτίαν τοῦ
θορύβου· πυθόμενον δὲ, χρημάτων ἐπίδοσιν γίνεσθαι,
παρελθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι· τοῦ δὲ δήμου κροτοῦντος καὶ
βοῶντος, ὅφ' ἡδονῆς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ὄργου, ὃν ἐτύγχανεν
ἔχων ἐν τῷ ἱματίῳ. Πτοηθέντος οὖν καὶ διαφυγόντος, ἔτι

μᾶλλον ἐκβοῆσαι τοὺς Ἀθηναίους, πολλοὺς καὶ συνθηρᾶν ἀναστάντας, λαβεῖν δ' αὐτὸν Ἀντίοχον τὸν κυβερνήτην, καὶ ἀποδοῦναι· διὸ καὶ προσφιλέστατον τῷ Ἀλκιβιάδῃ γενέσθαι.

Αἱ δ' ἱπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων· ἐπὶ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθ'ἤκεν Ὀλυμπι- 5
άσιν ἰδιώτης, οὐδὲ βασιλεὺς, μόνος δ' ἐκείνος. Καὶ τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον, ὡς Θουκυδίδης φησὶν, ὁ δ' Εὐριπίδης, τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν. Λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ᾄσματι ταῦτα· Σὲ δ' αἰέσομαι, ὦ Κλεινίου 10
παῖ· καλὸν ἂν νικά· κάλλιστον δ' (ὁ μὴδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων), ἄρματι πρῶτα δραμεῖν, καὶ δεύτερα καὶ τρίτα.

Ἐπεὶ δ' ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς τὴν πολιτείαν ἔτι μειράκιον ὢν, τοὺς μὲν ἄλλους εὐθύς ἐταπείνωσε δημαγωγούς, ἀγῶνα δ' εἶχε πρὸς τε Φαίακα τὸν Ἐρασιστράτου, καὶ Νικίαν τὸν 15
Νικηράτου· τὸν μὲν, ἥδη καθ' ἡλικίαν προήκοντα, καὶ στρατηγὸν ἄριστον εἶναι δοκοῦντα· Φαίακα δ' ἀρχόμενον, ὥσπερ αὐτὸς, αὐξάνεσθαι τότε, καὶ γνωρίμων ὄντα πατέρων, ἐλαττούμενον δὲ τοῖς ἑτέροις καὶ περὶ τὸν λόγον. Ἐντευκτικὸς γὰρ ἰδίᾳ καὶ πιθανὸς ἐδόκει μᾶλλον, ἢ φέρειν ἀγῶ- 20
νας ἐν δήμῳ δυνατός. Ἦν γὰρ, ὡς Εὐπολὶς φησι,

Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Ἦν δέ τις Ὑπέρβολος Περιθοίδης, οὗ μέμνηται μὲν ὡς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ Θουκυδίδης, τοῖς δὲ κωμικοῖς ὁμοῦ τι πᾶσι διατριβὴν, αἰεὶ σκωπτόμενος ἐν τοῖς θεάτροις, παρεῖ- 25
χεν. Ἀτρεπτος δὲ πρὸς τὸ κακῶς ἀκούειν καὶ ἀπαθῆς ὢν, ὀλιγωρίᾳ δόξης, οὐδενὶ μὲν ἤρεσκεν, ἐχρήτο δ' αὐτῷ πολλὰ· κίς ὁ δῆμος, ἐπιθυμῶν προπηλακίζειν τοὺς ἐν ἀξιώματι καὶ συκοφαντεῖν. Ἀναπεισθεῖς οὖν ὑπ' αὐτοῦ τότε, τὸ ὄστρα- 30
κον ἐπιφέρειν ἔμελλεν, ὃ κολούοντες αἰεὶ τὸν προὔχοντα δόξῃ καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν ἐλαύνουσι, παραμυθούμενοι τὸν φθόγον μᾶλλον ἢ τὸν φόβον. Ἐπεὶ δὲ δῆλον ἦν, ὅτι ἐν τῶν τριῶν τὸ ὄστρακον ἐποίσουσι, συνήγαγε τὰς

στάσεις εἰς ταὐτὸν ὃ Ἀλκιβιάδης, καὶ διαλεχθεὶς πρὸς τὸν Νικίαν, κατὰ τοῦ Ἑπερβόλου τὴν ὁστρακοφορίαν ἔτρεψεν.

VII.

ALCIBIADES.

Death of Alcibiades.

Ἀθηναῖοι χαλεπῶς μὲν ἔφερον τῆς ἡγεμονίας ἀποστερη-
 5 θέντες. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀφελόμενος αὐτῶν ὁ
 Λύσανδρος ἀνδράσι τριάκοντα παρέδωκε τὴν πόλιν, οἷς οὐκ
 ἐχρήσαντο σώζεσθαι δυνάμενοι λογισμοῖς, ἀπολωλότην ἤδη
 τῶν πραγμάτων, συνέσαν, ὀλοφυρόμενοι καὶ διεξιόντες τὰς
 ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ ἄγνοιας ὧν μέγιστην ἐποίησαν τὴν
 10 δευτέραν πρὸς Ἀλκιβιάδην ὀργήν. Ἀπεξήλφη γὰρ οὐδὲν
 ἀδικῶν αὐτὸς, ἀλλ' ὑπηρέτη χαλεπήναντες ὀλίγας ἀποβαλόν-
 τι ναῦς αἰσχρῶς, αἷσχιον αὐτοὶ τὸν κράτιστον καὶ πολεμικώ-
 τατον ἀφείλοντο τῆς πόλεως στρατηγόν. Ἐτι δ' οὖν ὅμως
 ἐκ τῶν παρόντων ἀνέφερε τις ἐλπίς ἀμυνδρά, μὴ παντάπασιν
 15 ἔρῃειν τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, Ἀλκιβιάδου περιόντος.
 Οὔτε γὰρ πρότερον ἠγάπησε φεύγων ἀπραγμόνως ζῆν καὶ
 μεθ' ἡσυχίας, οὔτε νῦν, εἰ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἱκανῶς ἔχοι, περι-
 όφεται Λακεδαιμονίους ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς τριάκοντα
 παροινούντας. Ταῦτα δ' οὐκ ἦν ἄλογον ὀνειροπολεῖν οὕτω
 20 τοὺς πολλοὺς, ὅποτε καὶ τοῖς τριάκοντα φροντίζειν ἐπὶ καὶ
 διαπνυθάνεσθαι, καὶ λόγον ἔχειν πλείστον ὧν ἐκείνος
 ἔπραττε καὶ διανοεῖτο. Τέλος δὲ Κριτίας ἐδίδασκε Λύσανδρον,
 ὡς οὐκ ἔσται, Ἀθηναίων δημοκρατούμενων, ἀσφαλῶς ἄρχειν
 Λακεδαιμονίοις τῆς Ἑλλάδος· Ἀθηναίους δὲ, καὶ πρῶτος
 πάνυ καὶ καλῶς πρὸς ὀλιγαρχίαν ἔχουσιν, οὐκ ἔάσει ζῶν Ἀλ-

κιβιάδης ἀτρεμεῖν ἐπὶ τῶν καθεστῶτων. Οὐ μὴν ἐπελσθη γε πρότερον τούτοις ὁ Λύσανδρος, ἢ παρὰ τῶν οἴκοι τελῶν σκντάλην ἐλθεῖν, κελύουσαν ἐκποδὼν ποιήσασθαι τὸν Ἀλκιβιάδην· εἴτε κἀκείνων φοβηθέντων τὴν ὀξύτητα καὶ μεγαλοπραγμοσύνην τοῦ ἀνδρὸς, εἴτε τῷ Ἀγιδι χαριζομένων. 5

Ὡς οὖν ὁ Λύσανδρος ἔπεμψε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ταῦτα πράττειν κελύων, ὁ δὲ Μαγαίῳ τε τῷ ἀδελφῷ καὶ Σουσαμίθρῳ τῷ θείῳ προσέταξε τὸ ἔργον, ἔτυχε μὲν ἐν κώμῃ τινὶ τῆς Φρυγίας ὁ Ἀλκιβιάδης τότε διαιτῶμενος, ἔχων Τιμάνδραν μετ' αὐτοῦ τὴν ἑταῖραν. — Οἱ δὲ πεμφθέντες πρὸς αὐτὸν οὐκ 10 ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ κύκλῳ τὴν οἰκίαν περιστάντες ἐνεπίμπρασαν. Αἰσθόμενος δ' ὁ Ἀλκιβιάδης, τῶν μὲν ἱματίων τὰ πλεῖστα καὶ τῶν στρωμάτων συναγαγὼν, ἐπέρριψε τῷ πυρὶ. Τῇ δ' ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα περιελίξας, τῇ δὲ δεξιᾷ σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον, ἐξέπεσεν ἀπαθὴς ὑπὸ 15 τοῦ πυρὸς, πρὶν ἢ διαφλέγεσθαι τὰ ἱμάτια, καὶ τοὺς βαρβάρους ὀφθεῖς διεσκέδασεν. Οὐδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτὸν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασιν. Οὕτω δ' αὐτοῦ πεσόντος, καὶ τῶν βαρβάρων ἀπελθόντων, ἡ Τιμάνδρα τὸν νεκρὸν ἀνείλετο, καὶ τοῖς αὐ- 20 τῆς περιβαλοῦσα καὶ περικαλύψασα χιτωνίσκοις, ἐκ τῶν παρόντων ἐκήδευσεν λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως.

VIII.

PERICLES.

Beginning of the Peloponnesian War.

Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν στρατῷ μεγάλῳ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων, Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἡγουμένου, καὶ δηϊοῦντες τὴν χώραν προῆλθον εἰς Ἀχαρνὰς, καὶ κατε- 25

στρατοπέδευσαν, ὥς τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἀνεξομένων, ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς καὶ φρονήματος διαμαχομένων πρὸς αὐτούς. Τῷ δὲ Περικλεῖ δεινὸν ἐφαίνετο πρὸς ἐξακισμυρίους Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν ὀπλίτας (τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ τὸ πρῶτον ἐμ-
 5 βαλόντες) ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως μάχην συνάψαι· τοὺς δὲ βουλομένους μάχεσθαι, καὶ δυσπαθοῦντας πρὸς τὰ γινόμενα, κατεπράυνε λέγων, ὥς δένδρα μὲν τμηθέντα καὶ κοπέντα φύεται ταχέως, ἀνδρῶν δὲ διαφθαρέντων αὐθις τυχεῖν οὐ ῥᾷδιόν ἐστι. Τὸν δὲ δῆμον εἰς ἐκκλησίαν οὐ συνῆγε, δεδιὼς
 10 βιασθῆναι παρὰ γνώμην, ἀλλ' ὥσπερ νεὼς κυβερνήτης, ἀνέμου κατιόντος ἐν πελάγει, θέμενος ἐπ' πάντα καὶ κατατείνας τὰ ὅπλα, χρῆται τῇ τέχνῃ, δάκρυα καὶ δεήσεις ἐπιβατῶν ναυτιῶντων καὶ φοβουμένων ἐάσας, οὕτως ἐκείνος, τό τ' ἔστιν συγκλείσας, καὶ καταλαβὼν πάντα φυλακαῖς πρὸς ἀσφά-
 15 λειαν, ἐχρήτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς, βραχέα φροντίζων τῶν καταβοώντων καὶ δυσχεραινόντων. Καίτοι πολλοὶ μὲν αὐτοῦ τῶν φίλων δεόμενοι προσέκειντο, πολλοὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἀπειλοῦντες καὶ κατηγοροῦντες· πολλοὶ δ' ἤδον ἄσματα καὶ σκώμματα πρὸς αἰσχύνην, ἐφύβριζοντες αὐτοῦ τὴν στρατη-
 20 γίαν, ὥς ἄνανδρον καὶ προϊεμένην τὰ πράγματα τοῖς πολέμοις. Ἐπεφύετο δὲ καὶ Κλέων, ἤδη διὰ τῆς πρὸς ἐκείνον ὀργῆς τῶν πολιτῶν πορευόμενος ἐπὶ τὴν δημαγωγίαν.

Πλὴν ὑπ' οὐδενὸς ἐκινήθη τῶν τοιούτων ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ πρῶτος καὶ σιωπῇ τὴν ἄδοξίαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν ὑφιστάμε-
 25 νος, καὶ νεῶν ἑκατὸν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον στόλον ἐκπέμπων, αὐτὸς οὐ συνεξέπλευσεν, ἀλλ' ἔμεινεν οἰκουρῶν καὶ διὰ χειρὸς ἔχων τὴν πόλιν, ἕως ἀπηλλάγησαν οἱ Πελοποννήσιοι. Θεραπεύων δὲ τοὺς πολλοὺς, ὅμως ἀσχάλλοντας ἐπὶ τῷ πολέμῳ, διανομαῖς τε χρημάτων ἀνελάμβανε, καὶ κληρουχίας ἀνέγρα-
 30 φεν. Αἰγινήτας γὰρ ἐξελάσας ἅπαντας, διένειμε τὴν νῆσον Ἀθηναίων τοῖς λαχοῦσιν. Ἦν δὲ τις παρηγορία καὶ ἀφ' ᾧν ἔπασχον οἱ πολέμοι. Καὶ γὰρ οἱ περιπλέοντες τὴν Πελοπόννησον, χώραν τε πολλήν, κώρας τε καὶ πόλεις μικρὰς διεπόρθησαν. Καὶ κατὰ γῆν αὐτὸς ἐμβαλὼν εἰς τὴν Με-

γαρικήν, ἔφθειρε πᾶσαν. Ἰπ καὶ δῆλον ἦν, ὅτι πολλὰ μὲν
δρωῖντες κακὰ τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ δὲ πάσχοντες ὑπ'
ἐκείνων ἐκ θαλάσσης, οὐκ ἂν εἰς μῆκος πολέμου το-
σοῦτον προὔβησαν, ἀλλὰ ταχέως ἀπείπον, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς ὁ
Περικλῆς προηγόρευσεν, εἰ μὴ τι δαιμόνιον ὑπεναντιώθῃ 5
τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.

IX.

PERICLES.

Death of Pericles.

Τοῦ Περικλέους ἤδη πρὸς τῷ τελευτᾷ ὄντος, περικαθή-
μενοι τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι, καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες,
λόγον ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ὅση γένοιτο,
καὶ τὰς πράξεις ἀνεμετροῦντο, καὶ τῶν τροπαίων τὸ πλῆθος. 10
Ἐννέα γὰρ ἦν αἱ στρατηγῶν καὶ νικῶν ἔστισεν ὑπὲρ τῆς πό-
λεως. Ταῦτα, ὥς οὐκέτι συνιέντος, ἀλλὰ καθηρημένου τὴν
αἴσθησιν αὐτοῦ, διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ πᾶσιν
ἐτύγχανε τὸν νοῦν προσεσχηκῶς, καὶ φθελγᾶμενος εἰς μέσον,
ἔφη θαυμάζειν, ὅτι ταῦτα μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτοῦ καὶ μνημο- 15
νεύουσιν, αἱ καὶ πρὸς τύχην ἐστὶ κοινὰ, καὶ γέγονεν ἤδη πολ-
λοῖς στρατηγοῖς· τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέγιστον οὐ λέγουσιν.
Οὐδεὶς γὰρ, ἔφη, δι' ἐμὲ τῶν ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον
περιεβάλετο.

Θαυμαστός οὖν ὁ ἀνὴρ οὐ μόνον τῆς ἐπιεικείας καὶ πραό- 20
τητος, ἣν ἐν πράγμασι πολλοῖς καὶ μεγάλας ἀπέχθειαις διετή-
ρησεν, ἀλλὰ καὶ τοῦ φρονήματος, εἰ τῶν αὐτοῦ καλῶν ἡγεῖτο
βέλτιστον εἶναι τὸ μήτε φθόνῳ, μήτε θυμῷ χαρίσασθαι μη-
δὲν ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμεως, μηδὲ χρήσασθαι τινι τῶν
ἐχθρῶν ὥς ἀνηκέστον.

X.

LYSANDER.

End of the Peloponnesian War, and the Taking of Athens.

Ἐκ δὲ τούτου πλέων ὁ Λύσανδρος ἐπὶ τὰς πόλεις, Ἀθη-
ναίων μὲν οἷς ἐπιτύχοι, ἐκέλευε πάντας εἰς Ἀθήνας ἀπιέναι·
φείσεσθαι γὰρ οὐδενός, ἀλλ' ἀποσφάξειν, ὃν ἂν ἔξω λάβῃ
τῆς πόλεως. Ταῦτα δ' ἔπραττε καὶ συνήλανθεν ἅπαντας εἰς
5 τὸ ἄστυ, βουλόμενος ἐν τῇ πόλει ταχὺ λιμὸν ἰσχυρὸν γενέσθαι
καὶ σπάνιν, ὅπως μὴ πράγματα παρὰσχοιεν αὐτῷ τὴν πολι-
ορκίαν εὐπόρως ὑπομένοντες. Καταλύων δὲ τοὺς δήμους,
καὶ ἄλλας πολιτείας, ἓνα μὲν ἄρμοστήν ἐκάστη Λακεδαιμό-
νιον κατέλιπε, δέκα δ' ἄρχοντας ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συγκεκο-
10 τημένων κατὰ πόλιν ἐταιριῶν. Καὶ ταῦτα πράττων ὁμοίως
ἐν τε ταῖς πολεμίαις καὶ ταῖς συμμάχοις γεγενημέναις πόλεσι,
παρέπλει σχολαίως, τρόπον τινὰ κατασκευαζόμενος ἑαυτῷ
τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. Οὔτε γὰρ ἀριστίνδην οὔτε
πλουτίνδην ἀπεδείκνυε τοὺς ἄρχοντας, ἀλλ' ἐταιρίαις καὶ
15 ξενίαις χαριζόμενος τὰ πράγματα, καὶ κυρίους ποιῶν τιμῆς
τε καὶ κολάσεως, πολλαῖς δὲ παραγινόμενος αὐτὸς σφαγαῖς,
καὶ συνεκβάλλων τοὺς τῶν φίλων ἐχθροὺς, οὐκ ἐπεικὲς
ἐδίδου τοῖς Ἕλλησι δεῖγμα τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς.
Ἀλλὰ καὶ ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἔοικε ληρεῖν, ἀπεικάζων
20 τοὺς Λακεδαιμονίους ταῖς κατηλίσιν, ὅτι τοὺς Ἕλληνας
ἡδιστον ποτὸν τῆς ἐλευθερίας γεύσαντες, ὅσος ἐνέχεαν. Εὐ-
θύς γὰρ ἦν τὸ γεῦμα δυσχερὲς καὶ πικρὸν, οὔτε τοὺς δήμους
κυρίους τῶν πραγμάτων ἑῶντος εἶναι τοῦ Λυσάνδρου, καὶ
τῶν ὀλίγων τοῖς θρασυτάτοις καὶ φιλονεικοτάτοις τὰς πόλεις
25 ἐγχειρίζοντος.

Διατρίψας δὲ περὶ ταῦτα χρόνον οὐ πολὺν, καὶ προπέμ-
 ψας εἰς Λακεδαιμόνα τοὺς ἀπαγγελοῦντας, ὅτι προσπλεῖ
 μετὰ νεῶν διακοσίων, συνέμιξε περὶ τὴν Ἀττικὴν Ἀγίδι καὶ
 Πανσανίᾳ, τοῖς βασιλεῦσιν, ὡς ταχὺ συναιρήσων τὴν πόλιν.
 Ἐπεὶ δ' ἀντιῆχον οἱ Ἀθηναῖοι, λαβὼν τὰς ναῦς πάλιν εἰς 5
 Ἀσίαν διεπέρασε, καὶ τῶν μὲν ἄλλων πόλεων ὁμαλῶς ὑπα-
 σῶν κατέλυε τὰς πολιτείας, καὶ καθίστη δεκαδαρχίας, πολλῶν
 μὲν ἐν ἐκάστη σφαττομένων, πολλῶν δὲ φευγόντων, Σαμίους
 δὲ πάντας ἐκβαλὼν, παρέδωκε τοῖς φυγάσι τὰς πόλεις. —
 Ἦδη δὲ τοὺς ἐν ἄστει κακῶς ἔχειν ὑπὸ λιμοῦ πνυθάνομενος, κα- 10
 τέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ· καὶ παρεστήσατο τὴν πόλιν, ἀναγ-
 κασθεῖσαν ἐφ' οἷς ἐκείνος ἐκέλευε, ποιήσασθαι τὰς διαλύσεις.
 Ὁ δ' οὖν Λύσανδρος, ὡς παρέλαβε τὰς τε ναῦς ἀπάσας, πλην
 δώδεκα, καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων, ἕκτη ἐπὶ δεκάτῃ Μου-
 νυχιῶνος μηνός, ἐν ᾗ καὶ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνίκων 15
 τὸν βάρβαρον, ἐβούλευσεν εὐθύς καὶ τὴν πολιτείαν μεταστῆ-
 σαι. Δυσπειθῶς δὲ καὶ τραχέως φερόντων, ἀποστείλας πρὸς
 τὸν δῆμον, ἔφη, τὴν πόλιν εἰληφέναι παρασπονδοῦσαν· ἐστιά-
 ναι γὰρ τὰ τεῖχη, τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς ἔδει καθηρῆσθαι, παρω-
 χημένων· ἑτέραν οὖν ἐξ ἀρχῆς προθήσειν γνώμην περὶ αὐ- 20
 τῶν, ὡς τὰς ὁμολογίας λελυκότων. Ἐνιοὶ δὲ καὶ προτεθῆ-
 ναὶ φασὶν ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ γνώμην ἐν τοῖς
 συμμάχοις· ὅτε καὶ τὸν Θηβαῖον Ἐρίανθον εἰσηγήσασθαι,
 τὸ μὲν αὖτις κατασκάψαι, τὴν δὲ χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον.
 Εἴτα μέντοι συνουσίας γενομένης τῶν ἡγεμόνων, καὶ παρὰ 25
 πότον τινὸς Φωκέως ἄσαντος ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἠλέκτρας τὴν
 πάροδον, ἧς ἡ ἀρχή·

Ἀγαμέμνωνος ὦ κόρα, ἦλυθον, Ἠλέκτρα,

Ποτὶ σὴν ἀγρότειραν αὐλάν·

πάντας ἐπικλασθῆναι, καὶ φανῆναι σχέτλιον ἔργον, τὴν οὐ- 30
 τως εὐκλεᾶ καὶ τοιούτους ἄνδρας φέρουσας ἀνελεῖν διεργά-
 σασθαι πόλιν.

Ὁ δ' οὖν Λύσανδρος, ἐνδόντων τῶν Ἀθηναίων πρὸς
 ἅπαντα, πολλὰς μὲν ἐξ ἄστεος μεταπεμψάμενος αὐλητρίδας,

πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ συναγαγὼν, τὰ τείχη κατέ-
 σκάπτε, καὶ τὰς τριήρεις κατέφλεγε πρὸς τὸν αὐλὸν, ἐστεφα-
 νωμένων καὶ παιζόντων ἅμα τῶν συμμάχων, ὡς ἐκείνην τὴν
 ἡμέραν ἄρχουσιν τῆς ἐλευθερίας. Εὐθὺς δὲ καὶ τὰ περὶ
 5 τὴν πολιτείαν ἐκίνησε, τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν
 Πειραιεῖ καταστήσας ἄρχοντας, ἐμβαλὼν δὲ φρουρὰν εἰς τὴν
 ἀκρόπολιν, καὶ Καλλίβιον ἄρμυστήν, ἄνδρα Σπαρτιάτην, ἐπι-
 στήσας. Ἐπεὶ δὲ οὗτος Αὐτόλυκον, τὸν ἀθλητὴν τὴν βα-
 κτηρίαν διαράμενος παῖσιν ἔμελλεν, ὁ δὲ, τῶν σκελῶν συνα-
 10 ράμενος, ἀνέτρεψεν αὐτὸν, οὐ συνηγανάκτησεν ὁ Ἀύσανδρος,
 ἀλλὰ καὶ ἐπετίμησε, φήσας, οὐκ ἐπίστασθαι τὸν Καλλίβιον
 ἐλευθέρων ἄρχειν. Ἀλλὰ τὸν Αὐτόλυκον οἱ τριάκοντα, τῷ
 Καλλιβίῳ χαρίζόμενοι, μικρὸν ὕστερον ἀνείλον.

XI.

PHOCION.

Φωκίωνα οὔτε γελᾶσαντά τις, οὔτε κλαύσαντα ῥαδίως
 15 Ἀθηναίων εἶδεν, οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λουσάμενον,
 οὐδ' ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περι-
 βεβλημένος. Ἴπερ κατὰ γε τὴν χώραν καὶ τὰς στρατείας
 ἀνυπόδητος ἀεὶ καὶ γυμνὸς ἐβάδιζεν, εἰ μὴ ψυχὸς ὑπερβάλλον
 εἶη καὶ δυσκαρτέρητον, ὥστε καὶ παίζοντας ἤδη τοὺς στρατευ-
 20 ομένους σύμβολον μεγάλου ποιεῖσθαι χειμῶνος ἐνδεδυμένον
 Φωκίωνα.

Τῷ δ' ἦθι προσηγνέστατος ὢν καὶ φιλανθρωπότατος, ἀπὸ
 τοῦ προσώπου δυσξύμβολος ἐφαίνετο καὶ σκυθρωπὸς, ὥστε
 μὴ ῥαδίως ἂν τινα μόνον ἐντυχεῖν αὐτῷ τῶν ἀσυνήθων.
 25 Διὸ καὶ Χάρητι ποτε πρὸς τὰς ὀφρῦς αὐτοῦ λέγοντι, τῶν
 Ἀθηναίων ἐπιγελόντων, Οὐδέν, εἶπεν, αὕτη ὑμᾶς λελύπηκεν
 ἢ ὀφρὺς· ὁ δὲ τούτων γέλωσ πολλὰ κλαῦσαι τὴν πόλιν πε-
 πόληκεν.

Ὁ Φωκίωνος λόγος πλεῖστον ἐν ἐλαχίστῃ λέξει νοῦν εἶχε. Καὶ πρὸς τοῦτ' ἔοικεν ἀπιδὼν ὁ Σφήττιος Πολύευκτος εἰπεῖν, ὅτι ῥήτωρ μὲν ἄριστος εἶη Δημοσθένης, εἰπεῖν δὲ δεινότατος ὁ Φωκίων. Ὁ δὲ Δημοσθένης τῶν μὲν ἄλλων κατεφρόνει πολὺ ῥητόρων, ἀνισταμένου δὲ Φωκίωνος, εἰώθει λέγειν 5 ἀτρέμα πρὸς τοὺς φίλους· Ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπὴς πάρεστιν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἕως πρὸς τὸ ἡθος ἀνοιστέον. Ἐπεὶ καὶ ῥήμα καὶ νεῦμα μόνον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μυρίοις ἐνθυμήμασι καὶ περιόδοις ἀντιρρόπον ἔχει πίστιν.

Οἱ τῶν Ἀθηναίων σύμμαχοι καὶ οἱ νησιῶται τοὺς Ἀθήνη- 10 θεν ἀποστόλους, ἑτέρου μὲν εκπλέοντος στρατηγοῦ, πολεμίους νομίζοντες, ἐφράγγυντο τείχη, καὶ λιμένας ἀπεχώννυσαν, καὶ κατεκόμιζον ἀπὸ τῆς χώρας εἰς τὰς πόλεις βοσκήματα, καὶ ἀνδράποδα, καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας· εἰ δὲ Φωκίων ἡγοῖτο, πόρρω ναυσὶν ἰδίαις ἀπαντῶντες ἐστεφανωμένοι, καὶ χαίρον 15 τες, ὥς αὐτοὺς κατῆγον.

Ἦδη δὲ τῶν Ἀθηναίων πρὸς Φιλίππον ἐκπεπολεμωμένον παντάπασι, καὶ στρατηγὸν, αὐτοῦ μὴ παρόντος, ἕτερον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἡρημένων, ὥς κατέπλευσεν ἀπὸ τῶν νήσων, πρῶτον μὲν ἔπειθε τὸν δῆμον, εἰρηνικῶς ἔχοντος τοῦ Φιλίππου, 20 καὶ φοβουμένου τὸν κίνδυνον, ἰσχυρῶς δέχεσθαι τὰς διαλύσεις· καὶ τινὸς ἀντικρούσαντος αὐτῷ τῶν εἰωθότων συκοφαντεῖν, καὶ εἰπόντος· Σὺ δὲ τολμᾷς, ὦ Φωκίων, ἀποτρέπειν Ἀθηναίους ἤδη τὰ ὄπλα διὰ χειρῶν ἔχοντας; Ἐγὼ γε, εἶπε, καὶ ταῦτ' εἰδὼς, ὅτι, πολέμου μὲν ὄντος, ἐγὼ σοῦ, εἰρήνης δὲ 25 γενομένης, σὺ ἐμοῦ ἄρξεις. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης ἐκράτει, κελεύων ὥς πορρῶτάτω τῆς Ἀττικῆς θέσθαι μάχην τοὺς Ἀθηναίους· Ὡ τᾶν, ἔφη, μὴ, ποῦ μαχώμεθα, σκοπῶμεν, ἀλλὰ πῶς νικήσωμεν. Οὕτω γὰρ ἔσται μακρὰν ὁ πόλεμος· ἡττωμένοις δὲ πᾶν αἰεὶ δεινὸν ἐγγὺς πάρεστι. 30

* * *

Συνεβούλευεν Ἀλεξάνδρῳ ὁ Φωκίων, εἰ μὲν ἡσυχίας ὀρέγεται, θέσθαι τὸν πόλεμον· εἰ δὲ δόξης, μεταθέσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τραπόμενον. Καὶ

πολλὰ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου φύσιν καὶ βούλησιν εὐστό-
χως εἰπὼν, οὕτω μετέβαλε καὶ κατεπράυνεν αὐτὸν, ὥστ' εἰ-
πεῖν, ὅπως προσέξουσιν τὸν νοῦν Ἀθηναῖοι τοῖς πράγμασιν,
ὥς, εἴ τι γένοιτο περὶ αὐτὸν, ἐκείνοις ἔρχειν προσῆκον.

- 5 Ἰδίᾳ δὲ τὸν Φωκίωνα ποιησάμενος αὐτοῦ φίλον καὶ ξένον, εἰς
τοσαύτην ἔθετο τιμὴν, ὅσην εἶχον ὀλίγοι τῶν ἀεὶ συνόντων.
Ὁ γοῦν Δοῦρις εἴρηκεν, ὥς μέγας γενόμενος, καὶ Δαρείου
κρατήσας, ἀφεῖλε τῶν ἐπιστολῶν τὸ Χ α ἰ ρ ε ι ν, πλὴν ἐν
ὅσαις ἔγραφε Φωκίῳ. Τοῦτον δὲ μόνον μετὰ τοῦ Χ α ἰ -
10 ρ ε ι ν προσηγόρεε.

- Τὸ μέντοι περὶ τῶν χρημάτων ὁμολογούμενον ἔστιν, ὅτι
δωρεὰν αὐτῷ κατέπεμψεν ἑκατὸν τάλαντα. Τούτων κομι-
σθέντων εἰς Ἀθήνας, ἠρώτησεν ὁ Φωκίων τοὺς φέροντας, τί
δὴ ποτε, πολλῶν ὄντων Ἀθηναίων, αὐτῷ μόνῳ τοσαῦτα δι-
15 δωσιν Ἀλέξανδρος; Εἰπόντων δ' ἐκείνων, Ὅτι σὲ κρίνει μόνον
ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν. Οὐκοῦν, εἶπεν ὁ Φωκίων,
ἐασάτω με καὶ δοκεῖν ἀεὶ καὶ εἶναι τοιοῦτον. Ὡς δ' ἀκο-
λουθήσαντες εἰς οἶκον αὐτῷ πολλὴν ξώρων εὐτέλειαν, τὴν
μὲν γυναῖκα μάτιουσαν, ὁ δὲ Φωκίων αὐτὸς ἀνιμῆσας ὕδαρ
20 ἐκ τοῦ φρέατος ἀπενίπτειτο τοὺς πόδας, ἔτι μᾶλλον ἐνέκειντο,
καὶ ἡγανάκτουν, δεινὸν εἶναι λέγοντες, εἰ φίλος ὢν τοῦ βασι-
λέως οὕτω διατιθήσεται πονηρῶς. Ἰδὼν οὖν ὁ Φωκίων πένη-
τα πρεσβύτην, ἐν τριβωνίῳ ὑπακρῷ πορευόμενον, ἠρώτησεν,
εἰ τούτου χεῖρονα νομίζουσιν αὐτόν· εὐφημεῖν δ' ἐκείνων δε-
25 σμένων, Καὶ μὴν οὗτος, εἶπεν, ἀπ' ἐλαττόνων ἐμοῦ ζῇ, καὶ
ἄρκεται. Τὸ δ' ὅλον, ἢ μὴ χρώμενος, ἔφη, μάτην ἔξω το-
σοῦτον χρυσίον, ἢ χρώμενος, ἐμαυτὸν ἅμα κακῆϊνον διαβαλὼν
πρὸς τὴν πόλιν. Οὕτω μὲν οὖν ἐπανῆλθε πάλιν τὰ χρήματα
ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπιδειξάντα τοῖς Ἑλλησι πλουσιώτερον τοῦ δι-
30 δόντός τοσαῦτα τὸν μὴ δεόμενον

XII.

PHOCION.

Phocion's Condemnation and Death.

Τὸν δὲ Φωκίωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Κλεῖτος εἰς Ἀθή-
 νας ἀνῆγε, λόγῳ μὲν κριθησόμενους, ἔργῳ δὲ ἀποθανεῖν κα-
 τακεκριμένους. Καὶ προσῆν τὸ σχῆμα τῇ κομιδῇ λυπηρὸν,
 ἐφ' ἡμάξαις κομιζομένων αὐτῶν διὰ τοῦ Κεραμικοῦ πρὸς
 τὸ θέατρον. Ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς προσαγαγὼν ὁ Κλεῖτος συν- 5
 εἶχεν, ἄχρῃς οὗ τὴν ἐκκλησίαν ἐπλήρωσαν οἱ ἄρχοντες, οὐ
 δούλον, οὐ ξένον, οὐκ ἄτιμον ἀποκρίναντες, ἀλλὰ πᾶσι καὶ
 πύσαις ἀναπεπτάμενον τὸ βῆμα καὶ τὸ θέατρον παρασχόν-
 τες. Ἐπεὶ δ' ἡ ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως ἀνεγνώσθη, λέγοντος,
 αὐτῷ μὲν ἐγνώσθαι προδότας γεγονέναι τοὺς ἄνδρας, ἐκεί- 10
 νοις δὲ διδόναι τὴν κρίσιν, ἐλευθέροις ἤδη καὶ αὐτονόμοις
 οὖσι, καὶ τοὺς ἄνδρας ὁ Κλεῖτος εἰσέγαγεν, οἳ μὲν βέλτιστοι
 τῶν πολιτῶν, ὀφθέντος τοῦ Φωκίωνος, ἐνεκαλύψαντο, καὶ
 κάτω κύψαντες ἐδάκρυον· εἰς δ' ἀναστὰς ἐτόλμησεν εἰπεῖν,
 ὅτι τηλικαύτην κρίσιν ἐγκεχειρικότος τῇ δῆμῳ τοῦ βασιλέως, 15
 καλῶς ἔχει τοὺς δούλους καὶ τοὺς ξένους ἀπελθεῖν ἐκ τῆς
 ἐκκλησίας. Οὐκ ἀνασχομένων δὲ τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἀνακρα-
 γόντων βάλλειν τοὺς ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδημούς, ἄλλος μὲν
 οὐδεὶς ὑπὲρ τοῦ Φωκίωνος ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, αὐτὸς δὲ χαλε-
 πῶς καὶ μόλις ἔξακουσθεῖς, Πότερον, εἶπεν, ἀδίκως ἢ δικαί- 20
 ως ἀποκτεῖναι βούλεσθε ἡμᾶς; Ἀποκριναμένων δὲ τινων,
 ὅτι δικαίως· Καὶ τοῦτο, ἔφη, πῶς γνώσεσθε, μὴ ἀκούσαν-
 τες; Ἐπεὶ δ' οὐδὲν μᾶλλον ἤκουον, ἐγγυτέρῳ προσελθὼν,
 Ἐγὼ μὲν, εἶπεν, ἀδικεῖν ὁμολογῶ, καὶ θανάτου τιμῶμαι τὰ
 πεπολίτευμένα ἐμαντῶ· τούτους δ', ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί 25
 ἀποκτενεῖτε, μηδὲν ἀδικοῦντας; Ἀποκρινομένων δὲ πολλῶν·
 Ὅτι σοὶ φίλοι εἰσὶν· ὁ μὲν Φωκίων ἀποστάς ἡσυχίαν ἤγεν·

ὁ δ' Ἀγωνίδης ψήφισμα γεγραμμένον ἔχων ἀνέγνω, καὶ ὁ τὸν δῆμον ἔδει χειροτονεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, εἰ δοκοῦσιν ἀδικεῖν· τοὺς δ' ἄνδρας, ἂν καταχειροτονηθῶσιν, ἀποθνήσκειν.

- 5 Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, ἤξιουν τινὲς προσγράφειν, ὅπως καὶ στρεβλωθεὶς Φωκίων ἀποθάνοι, καὶ τὸν τροχὸν εἰσφέρειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας καλεῖν προσέτατον. Ὁ δ' Ἀγωνίδης καὶ τὸν Κλεῖτον ὄρων δυσχεραίνοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα βαρβαρικὸν εἶναι καὶ μιαρὸν ἡγούμενος· Ὅταν, 10 ἔφη, Καλλιμέδοντα τὸν μαστιγίαν λάβωμεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λαβόντες στρεβλώσομεν· περὶ δὲ Φωκίωνος οὐδὲν ἐγὼ γράφω τοιοῦτον. Ἐνταῦθα τῶν ἐπιεικῶν τις ὑπεφώνησεν· Ορθῶς γε σὺ ποιῶν· ἂν γὰρ Φωκίωνα βασανίσωμεν, σὲ τί ποιήσομεν; Ἐπικυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, καὶ τῆς 15 χειροτονίας ἀποδοθείσης, οὐδεὶς καθήμενος, ἀλλὰ πάντες ἐξαναστάντες, οἱ δὲ πλεῖστοι καὶ στεφανωσάμενοι, κατεχειρότονησαν αὐτῶν θάνατον. Ἦσαν δὲ σὺν τῷ Φωκίῳ Νικοκλῆς, Θούδιππος, Ἠγήμων, Πυθοκλῆς· Δημητρίου δὲ τοῦ Φαληρέως, καὶ Καλλιμέδοντος, καὶ Χαρικλέους, καὶ τινων 20 ἄλλων ἀπόντων κατεψηφίσθη θάνατος.

- Ὡς οὖν διαλύσαντες τὴν ἐκκλησίαν ἦγον εἰς τὸ δεσμοτήριον τοὺς ἄνδρας, οἱ μὲν ἄλλοι, περιπλεκομένων τῶν φίλων αὐτοῖς καὶ οἰκείων, ὀδυρόμενοι καὶ καταθρηνοῦντες ἐβάδιζον· τὸ δὲ Φωκίωνος πρόσωπον, οἷον ὅτε στρατηγῶν ἀπ' 25 ἐκκλησίας προὔπεμπετο βλέποντες, ἐθαύμαζον τὴν ἀπάθειαν καὶ μεγαλοψυχίαν τοῦ ἀνδρός· οἱ δ' ἐχθροὶ κακῶς ἔλεγον παρατρέχοντες· εἰς δὲ καὶ προσέπτυσεν ἐξεναντίας προσελθών. Ὅτε καὶ τὸν Φωκίωνα λέγεται βλέψαντα πρὸς τοὺς ἄρχοντας εἰπεῖν· Οὐ παύσει τις ἀσχημονοῦντα τοῦτοι; 30 Ἐπεὶ δὲ Θούδιππος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ γενόμενος, καὶ τὸ κώνειον ὄρων τριβόμενον, ἡγανάκτει, καὶ κατέκλειε τὴν συμφορὰν, ὥς οὐ προσηκόντως τῷ Φωκίῳ συναπολλύμενος, Εἴτ' οὐκ ἀγαπᾷς, εἶπεν, ὅτι μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκεις; Ἐρομένου δὲ τινος τῶν φίλων, εἴ τι πρὸς Φῶκον λέγει, τὸν νῖόν· Πάνν 35 μὲν οὖν, ἔφη, λέγω μὴ μνησικακεῖν Ἀθηναίους.

Πεπωκότων δὲ ἤδη πάντων τὸ κώνειον, τὸ φάρμακον ἐπέλιπε, καὶ ὁ δημόσιος οὐκ ἔφη τρίψειν ἕτερον, εἰ μὴ λάβοι δώδεκα δραχμὰς, ὅσου τὴν ὀλκὴν ὠνεῖται. Χρόνον δὲ γενομένου καὶ διατριβῆς, ὁ Φωκίων καλέσας τινὰ τῶν φίλων καὶ εἰπὼν, ἼΙ μὴδὲ ἀποθανεῖν Ἀθήνησι δωρεάν ἐστιν, ἐκέ- 5 λευσε τῷ ἀνθρώπῳ δοῦναι τὸ κεράμιον.

Ἦν δ' ἡμέρα μὴτὸς Μουνυχιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα, καὶ τῷ Διὶ τὴν πομπὴν πέμποντες οἱ ἱππεῖς παρεξήεσαν. Ὡν οἱ μὲν ἀφείλοντο τοὺς στεφάνους, οἱ δὲ πρὸς τὰς θύρας δεδα- 10 κρυμένοι τῆς εἰρκτῆς ἀπέβλεψαν. Ἐφάνη δὲ τοῖς μὴ παν- τάπασιν ὥμοις καὶ διεφθαρμένοις ὑπ' ὀργῆς καὶ φθόρου τὴν ψυχὴν, ἀνοσιώτατον γεγενῆσθαι, τὸ μὴδ' ἐπισχεῖν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μὴδὲ καθαρεῦσαι δημοσίου φόρου τὴν πόλιν ἐορτάζουσαν.

Οὐ μὴν ἀλλ' ὥςπερ ἐνδεέστερον ἡγωνισμένοι τοῖς ἐχθροῖς 15 ἔδοξε καὶ τὸ σῶμα τοῦ Φωκίωνος ἐξορίσαι, καὶ μὴδὲ πῦρ ἐναῦσαι μηδὲνα πρὸς τὴν ταφὴν Ἀθηναίων. Δι' ὃ φίλος μὲν οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἄφασθαι τοῦ σώματος, Κωνωπίων δὲ τις, ὑπουργεῖν εἰθισμένος τὰ τοιαῦτα μισθοῦ, κομισθέντα τὸν νεκρὸν ὑπὲρ τὴν Ἐλευσίνα, πῦρ λαβὼν ἐκ τῆς Μεγαρικῆς, 20 ἔκαυσεν. ἼΙ δὲ Μεγαρικὴ γυνὴ παροῦσα μετὰ τῶν θεραπαινίδων, ἔχουσε μὲν αὐτόθι χῶμα κενὸν καὶ κατέσπεισεν· ἐν- θεμένη δὲ τῷ κόλπῳ τὰ ὀστέα, καὶ κομίσασα νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, κατώρυξε παρὰ τὴν ἐστίαν, εἰποῦσα· Σοὶ, ὦ φίλη ἐστία, παρακατατίθεμαι ταῦτα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ λείψανα· 25 σὺ δ' αὐτὰ τοῖς πατρώοις ἀπόδος ἡρώοις, ὅταν Ἀθηναῖοι σωφρονήσωσι.

Καὶ μέντοι χρόνου βραχέος διαγενομένου, καὶ τῶν πραγ- μάτων διδασκόντων, οἷον ἐπιστάτην καὶ φύλακα σωφροσύ- νης καὶ δικαιοσύνης ὁ δῆμος ἀπώλεσεν, ἀνδριάντα μὲν αὐτοῦ 30 χαλκοῦν ἀνέστησαν, ἔθαψαν δὲ δημοσίοις τέλεσι τὰ ὀστέα. Τῶν δὲ κατηγόρων Ἀγωνίδην μὲν αὐτοὶ, θάνατον κατα- χειροτονήσαντες, ἀπέκτειναν· Ἐπίκουρον δὲ καὶ Δημόφιλον, ἀποδράντας ἐκ τῆς πόλεως, ἀνευρὼν ὁ τοῦ Φωκίωνος υἱὸς ἐτιμωρήσατο.

XIII.

DEMOSTHENES.

Λέγεται, τοῦ Δημοσθένους ὀδυρομένου ποτὲ πρὸς Σάτυ-
 ρον, τὸν ὑποκριτὴν, ὅτι πάντων φιλοπονοτάτος ὢν τῶν λε-
 γόντων, καὶ μικροῦ δέων καταναλωκέναι τὴν τοῦ σώματος
 ἀκμὴν εἰς τοῦτο, χάριν οὐκ ἔχει πρὸς τὸν δῆμον, ἀλλὰ κραι-
 5 παλῶντες ἄνθρωποι καὶ ἁμαθεῖς ἀκούονται καὶ κατέχουσι
 τὸ βῆμα, παροῦσται δ' αὐτός· Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Δημόσθε-
 νες, φάναι τὸν Σάτυρον· ἀλλ' ἐγὼ τὸ αἴτιον ἰάσομαι ταχέως,
 ἂν μοι τῶν Εὐριπίδου τινὰ ῥήσεων ἢ Σοφοκλέους ἐθελήσης
 εἰπεῖν ἀπὸ στόματος. Εἰπόντος δὲ τοῦ Δημοσθένους, μετα-
 10 λαβόντα τὸν Σάτυρον, οὕτω πλάσαι καὶ διεξελεθεῖν ἐν ἥθει
 πρέποντι καὶ διαθέσει τὴν αὐτὴν ῥῆσιν, ὥσθ' ὅλως ἐτέραν τῷ
 Δημοσθένει φανῆναι. Πεισθέντα δὲ ὅσον ἐκ τῆς ὑποκρι-
 σεως τῷ λόγῳ κόσμου καὶ χάριτος πρόσεσι, μικρὰ ἐγίσα-
 σθαι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι τὴν ἀσκήσιν, ἀμελοῦντι τῆς προ-
 15 φορᾶς καὶ διαθέσεως τῶν λεγομένων. Ἐκ τούτου κατάγειον
 μὲν οἰκοδομῆσαι μελετητήριον· ἐνταῦθα δὲ πάντως μὲν
 ἐκάστης ἡμέρας κατιόντα πλάττειν τὴν ὑπόκρισιν, καὶ δια-
 πονεῖν τὴν φωνήν· πολλάκις δὲ καὶ μῆνας ἑξῆς δύο καὶ τρεῖς
 συνάπτειν, ξυρούμενον τῆς زيγαλῆς θάτερον μέρος, ὑπὲρ
 20 τοῦ μηδὲ βουλομένῳ πᾶν προελθεῖν ἐνδέχασθαι δι' αἰσχύνην.
 Ὡρμησε μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ, τοῦ Φωκικοῦ
 πολέμου συνεσιώτος. Λαβὼν δὲ τῆς πολιτείας καλὴν ὑπό-
 θεσιν, τὴν πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων δικαιολογίαν,
 καὶ πρὸς ταύτην ἀγωνιζόμενος ἀξίως, ταχὺ δόξαν ἔσχε, καὶ
 25 περίβλεπτος ὑπὸ τῶν λόγων ἦρθη καὶ τῆς παρθησίας· ὥστε
 θαυμάζεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἑλλάδι, θεραπεύεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ
 μεγάλου βσιλέως, πλείστον δ' αὐτοῦ λόγον εἶναι παρὰ τῷ
 Φιλίππῳ τῶν δημαγωγούντων· ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀπε-
 χθανομένους, ὅτι πρὸς ἐνδοξον αὐτοῖς ἄνθρωπον ὁ ἀγὼν
 30 ἐστίν.

Ἡ δὲ τοῦ Δημοσθένους πολιτεία φανερά μὲν ἦν, ἔτι καὶ τῆς εἰρήνης ὑπαρχούσης, οὐδὲν ἐὼντος ἀνεπιτίμητον τῶν πραττομένων ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστῳ ταράττοντος τοὺς Ἀθηναίους, καὶ διακαίοντος ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸ καὶ παρὰ Φιλίππῳ πλείστος ἦν λόγος αὐτοῦ· καὶ ὅτε 5 πρεσβεύων δέκατος ἦκεν εἰς Μακεδονίαν, ἤκουσε μὲν πάντων Φίλιππος, ἀντιῆκε δὲ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον. Οὐ μὴν ἔν γε ταῖς ἄλλαις τιμαῖς καὶ φιλοφροσύναις ὅμοιον αὐτὸν τῷ Δημοσθένει παρῆχεν, ἀλλὰ προσήγειτο τοὺς περὶ Αἰσχίνην καὶ Φιλοκράτην μᾶλλον. 10 Ὅθεν ἐπαινοῦντων ἐκείνων τὸν Φίλιππον, ὥς καὶ λέγειν δυνατώτατον, καὶ κάλλιστον ὀφθῆναι, καὶ νῆ Δία συμπιεῖν ἱκανώτατον, ἠναγκάζετο βασκαίνων ἐπισκώπτειν, ὥς τὸ μὲν σοφιστοῦ, τὸ δὲ γυναικὸς, τὸ δὲ σπογγιᾶς εἶη, βασιλέως δ' οὐδὲν ἐγκώμιον.

Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ πολεμεῖν ἔρξεπε τὰ πράγματα, τοῦ μὲν Φιλίππου μὴ δυναμένου τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, τῶν δ' Ἀθηναίων ἐγειρομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, πρῶτον μὲν εἰς Εὐβοίαν ἐξώρμησε τοὺς Ἀθηναίους, καταδεδουλωμένην ὑπὸ τῶν τυράννων Φιλίππῳ· καὶ διαβάντες, ἐκείνου τὸ ψήφισμα 20 γράψαντος, ἐξήλασαν τοὺς Μακεδόνας. Δεύτερον δὲ Βυζαντίοις ἐβρόθήθησε καὶ Περρινθίοις ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα πολεμουμένοις. Ἐπειτα πρεσβεύων καὶ διαλεγόμενος τοῖς Ἕλλησι, καὶ παροξύνων, συνέστησε, πλὴν ὀλίγων, ἅπαντας ἐπὶ τὸν Φίλιππον· ὥστε σύνταξιν γενέσθαι πεζῶν μὲν μυρίων 25 καὶ πεντακισχιλίων, ἱππέων δὲ διςχιλίων, ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων, χρήματα δὲ καὶ μισθοὺς τοῖς ξένοις εἰσφέρεισθαι πρόθυμως. Ἐπληρωμένης δὲ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ μέλλον, καὶ συνισταμένων κατ' ἔθνη καὶ πόλεις Εὐβοέων, Ἀχαιῶν, Κορινθίων, Μεγαρέων, Λευκαδίων, Κερκυραίων, 30 ὁ μέγιστος ὑπελείπετο τῷ Δημοσθένει τῶν ἀγώνων, Θηβαίους προσαγαγέσθαι τῇ συμμαχίᾳ, χώραν τε σύνορον τῆς Ἀττικῆς καὶ δύναμιν ἐναγώνιον ἔχοντας, καὶ μάλιστα τοῖς τῶν Ἑλλήνων εὐδοκимоῦντας ἐν τοῖς ὕπλοις. Ἦν δ' οὐ

ῥαδίον ἐπὶ προσφύτοις εὐεργετήμασι τοῖς περὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον τετιθασσευμένους ὑπὸ τοῦ Φιλίππου μεταστῆσαι τοὺς Θηβαίους, καὶ μάλιστα ταῖς διὰ τὴν γειτνίασιν ἄψιμα-
 χiais ἀναξαινομένων ἐκάστοτε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλλήλας
 5 διαφορῶν ταῖς πόλεσιν.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ Φίλιππος εἰς τὴν Ἐλάτειαν ἐξαίφνης ἐνέπεσε, καὶ τὴν Φωκίδα κατέσχευεν, ἐκπεπληγμένων τῶν Ἀθη-
 ναίων, καὶ μηδενὸς τολμῶντος ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα, μηδ' ἔχοντος ὅ, τι χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἀπορίας οὔσης ἐν μέσῳ καὶ σι-
 10 ωπῆς, παρελθὼν μότος ὁ Δημοσθένης, συνεβούλευε τῶν Θη-
 βαίων ἔχουσιν· καὶ τὰλλα παραθαρσύνας καὶ μετεωρίσας, ὥσπερ εἰώθει, τὸν δῆμον ταῖς ἐλπίσι, ἀπεστᾶλη πρεσβευ-
 τῆς μεθ' ἐτέρων εἰς Θῆβας. Τὸ μὲν οὖν συμφέρον οὐ διέφυγε τοὺς τῶν Θηβαίων λογισμοὺς, ἀλλ' ἐν ὅμμασιν
 15 ἕκαστος εἶχε τὰ τοῦ πολέμου δεινὰ, ἔτι τῶν Φωκικῶν τραυ-
 μάτων νεαρῶν παραμενονόντων· ἡ δὲ τοῦ ῥήτορος δύναμις ἐκ-
 ριπίζουσα τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ διακαίουσα τὴν φιλοτιμίαν, ἐπεσκότησε τοῖς ἄλλοις ἅπασιν· ὥστε φόβον καὶ λογισμὸν
 καὶ χάριν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς, ἐνθουσιῶντας ὑπὸ τοῦ λόγου
 20 πρὸς τὸ καλόν. Οὕτω δὲ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐφάνη τὸ τοῦ ῥήτορος ἔργον, ὥστε τὸν μὲν Φίλιππον εὐθύς ἐπικηρυκεύ-
 εσθαι, δεόμενον εἰρήνης, ὀρθὴν δὲ τὴν Ἑλλάδα γενέσθαι καὶ
 συνεξαναστῆναι πρὸς τὸ μέλλον, ὑπηρετεῖν δὲ μὴ μόνον τοὺς
 στρατηγοὺς τῷ Δημοσθένει ποιούντας τὸ προστατιόμενον,
 25 ἀλλὰ καὶ τοὺς Βοιωτάρχας, διοικεῖσθαι τε τὰς ἐκκλησίας ἁπάσας οὐδὲν ἥτιον ὑπ' ἐκείνου τότε τὰς Θηβαίων, ἢ τὰς
 Ἀθηναίων, ἀγαπομένου παρ' ἀμφοτέροις καὶ δυναστεύοντος, οὐκ ἀδίκως, οὐδὲ παρ' ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ προσηκόντως.

Μέχρι μὲν οὖν τούτων ἀνὴρ ἦν ἀγαθός· ἐν δὲ τῇ μάχῃ
 30 καλὸν οὐδὲν, οὐδ' ὁμολογούμενον ἔργον, οἷς εἶπεν, ἀποδει-
 ξάμενος, ὥχεται λιπὼν τὴν τάξιν, ἀποδράς αἰσχιστα, καὶ τὰ
 ὄπλα ῥίψας, οὐδὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀσπίδος, ὡς ἔλεγε Πυ-
 θίας, αἰσχυνθεὶς, ἐπιγεγραμμένης γράμμασι χρυσοῖς· Ἀγα-
 θῇ ἢ τὴν ἔχῃ. Παρανίκα μὲν οὖν ὁ Φίλιππος ἐπὶ τῇ νίκῃ

διὰ τὴν χαρὰν ἐξυβρίσας, καὶ κοιμάσας ἐπὶ τοὺς νεκροὺς, με-
θύων ἤδε τὴν ἀρχὴν τοῦ Δημοσθένους ψηφίσματος, πρὸς
πόδα διαιροῦν καὶ ὑποκροῦν.

Δημοσθένης Δημοσθένους Παιαριεύς τὰδ' εἶπεν· ἐκνή-
ψας δέ, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ περιστάντος αὐτὸν ἀγῶνος ἐν τῷ 5
λαβῶν, ἔφροιτε τὴν δεινότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος,
ἐν μέρει μικρῷ μιᾶς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ
σώματος ἀναθροῖναι κίνδυνον ὑπαγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ.

Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἑλλήσι γενομένης, οἱ μὲν ἀντι-
πολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατε- 10
σχεύαζον εὐθύνας καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ δῆμος οὐ
μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προσκα-
λούμενος αὐτοῖς, ὥς εὖνουν, εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε καὶ τῶν
ὁσίων ἐκ Χαιρωνείας κομισθέντων καὶ θάπτομένων, τὸν ἐπὶ
τοῖς ἀνδράσιν ἔπαινον εἶπεν ἀπέδωκεν, οὐ ταπεινῶς, οὐδ' 15
ἀγεννῶς φέρον τὸ συμβεβηκός, ἀλλὰ τῷ τιμῇν μάλιστα καὶ
κοσμεῖν τὸν σύμβουλον ἀποδεικνύμενος τὸ μὴ μεταμίεσθαι
τοῖς βεβουλευμένοις.

Ὡς Ἀντίπατρος καὶ Κρατερός ἡγγέλλοντο προσιόντες ἐπὶ
τὰς Ἀθήνας, οἱ μὲν περὶ τὸν Δημοσθένη φθάσαντες ὑπεξῆλ- 20
θον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δῆμος αὐτῶν θάνατον κατέγνω,
Δημάδου γράψαντος. Ἄλλων δ' ἄλλαχοῦ διασπαρέντων, ὁ
Ἀντίπατρος περιέπεμπε τοὺς συλλαμβάνοντας, ὧν ἡγεμὼν
ἦν Ἀρχίας, ὁ κληθεὶς Φυγαδοθήρας. Τοῦτον δὲ, Θούριον
ὄντα τῷ γένει, λόγος ἔχει τραγωδίας ὑποκρίνασθαι ποτε, καὶ 25
τὸν Διγινήτην Πῶλον, τὸν ὑπερβαλόντα τῇ τέχνῃ πάντας,
ἐκείνου γεγονέναι μαθητὴν ἱστοροῦσιν.

Οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας τὸν Δημοσθένη πνυθόμενος ἐκέτην
ἐν Καλαυρίᾳ ἐν τῷ ἱερῷ Ποσειδῶνος καθέζεσθαι, διαπλεύ-
σας ὑπηρετικοῖς, καὶ ἀποβάς μετὰ Θορακῶν δορυφόρων, 30
ἔπειθεν ἀναστάντα βαδίζειν μετ' αὐτοῦ πρὸς Ἀντίπατρον,
ὡς δυσχερὲς πεισόμενον οὐδέν. Ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύχα-
νεν ὅπιν ἐωρακὸς κατὰ τοὺς ὕπνους ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἀλ-

λόκοτον. Ἐδόκει γὰρ ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Ἀρχίᾳ τραγωδίαν ὑποκρινόμενος· εὐημεροῦν δὲ καὶ κατέχων τὸ θέατρον, ἐνδεία παρασκευῆς καὶ χορηγίας κρατεῖσθαι. Διὸ τοῦ Ἀρχίου πολλὰ φιλάνθρωπα διαλεχθέντος, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν, 5 ὥσπερ ἐτύγχανε καθήμενος· Ὡς Ἀρχία, εἶπεν, οὔτε ὑποκρινόμενός με ἔπεισας πώποτε, οὔτε νῦν πείσεις ἐπαγγελλόμενος. Ἀρξαμένου δ' ἀπειλεῖν τοῦ Ἀρχίου μετ' ὀργῆς· Νῦν, ἔφη, λέγεις τὰ ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ τρίποδος, ἄρτι δ' ὑπεκρίνου. Μικρὸν οὖν ἐπίσχες, ὅπως ἐπιστείλω τι τοῖς οἴκοι. Καὶ 10 ταῦτ' εἰπὼν, ἐντὸς ἀνεχώρησε τοῦ ναοῦ· καὶ λαβὼν βιβλίον, ὡς γράφειν μέλλων προσήνεγκε τῷ στόματι τὸν κάλαμον, καὶ δακνὼν, ὥσπερ ἐν τῷ διανοεῖσθαι καὶ γράφειν εἰώθει, χρόνον τινὰ κατέσχεν, εἴτα συγκαλυψάμενος ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν. Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὰς θύρας ἐστῶτες δορυφόροι κατεγέλων ὡς 15 ἀποδειλιῶντος αὐτοῦ, καὶ μαλακὸν ἐκάλουν καὶ ἄνανδρον· ὁ δ' Ἀρχίας προσελθὼν ἀνίστασθαι παρεκάλει, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀνακυκλῶν λόγους, αὐτοῖς ἐπηγγέλλετο διαλλαγὰς πρὸς τὸν Ἀντίπατρον. Ἦδη δὲ συννησθημένος ὁ Δημοσθένης ἐμπεφυκότος αὐτῷ τοῦ φαρμάκου καὶ κρατούντος ἐξεκαλυψατο· καὶ διαβλέ- 20 ψας πρὸς τὸν Ἀρχίαν, Οὐκ ἂν φθάτοις, εἶπεν, ἤδη τὸν ἐκ τῆς τραγωδίας ὑποκρινόμενος Κρέοντα, καὶ τὸ σῶμα τοῦτο ῥίπτων ἄταφον; Ἐγὼ δ', ὦ φίλε Πόσειδον, ἔτι ζῶν ἐξανίσταμαι τοῦ ἱεροῦ· τῷ δὲ Ἀντιπάτρῳ καὶ Μακεδόσιν οὐδ' ὁ σὸς γὰρὸς καθαρὸς ὑπολέλειπται. Ταῦτ' εἰπὼν καὶ κελεύσας ὑπολα- 25 βεῖν αὐτὸν ἤδη τρέμοντα καὶ σφαλλόμενον, ἅμα τῷ προελθεῖν καὶ παραλλάξαι τὸν βωμὸν ἔπεσε, καὶ στενάξας ἀφῆκε τὴν ψυχὴν.

LETTERS.

I.

Crates to Hipparchia, his Wife.

Ἐπανῆκε ταχέως. Ἦτι δύνασαι Διογένην καταλαβεῖν ζῶντα· ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἐστὶ τῆς βίου τελευτῆς· (χθρὲς γέ τοι παρὰ τοσοῦτον ἐξέπνευσεν·) ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἀσπασμα, καὶ γνῶς, ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις ἡ φιλοσοφία.

5

II.

Crates to certain Young Men.

Εθίζετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μάζαν, καὶ πίνειν ὕδωρ, ἰχθὺν δὲ καὶ οἶνον μὴ γεύεσθαι. Ταῦτα μὲν γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῦ, ὥσπερ τὰ περὶ τῆς Κίρκης φάρμακα, τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

III.

Crates to Origen.

Οὐ ποιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους, οὐδὲ ἄστυ φαύλους, ἀλλ' αἱ 10
σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. "Ωστε, εἰ βούλει ἀγαθὸν καὶ μὴ κακὸν γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας, πέμπε μὴ κατ' ἀγρὸν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου, ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες τὰ καλὰ ἐμάθομεν. Ἀσκητὸν γὰρ ἡ ἀρετή, καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ ἡ κακία.

IV.

Amnion to Philomoschus.

Ἀπέκτεινεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα,
καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὡρεῖσθαι δ' ἡμῖν ἐπακτοὺς
πυροὺς οὐχ οἷόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων. Ἔστι δὲ σοί, ὡς
ἀκούω, τῆς πέρυσιν εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι
6 μεδίμνους εἴκοσιν, ὥς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτὸς, καὶ ἡ γυνή,
καὶ τὰ παιδία. Καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν
αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λώϊον, ἕάν τις εὐθηνία γένηται. Μὴ
δὴ περιῖδῃς ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ φθει-
ρομένους.

V.

Iophon to Eraston.

10 Ἐπιτριβείη καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ὁ κάκιστος ἀλεκτρυν-
ῶν, ὅς με, ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον, ἀναβοήσας ἐξήγειρεν
Ἐδόκουν γάρ, ὃ φίλτατε γειτόνων, λαμπρὸς τις εἶναι καὶ
βαθύπλουτος· εἶτα οἰκειῶν ἐφρέπεσθαι μοι σίφος, οὗς οἰ-
κονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον ἔχειν. Ἐώκειν δὲ καὶ τῷ
15 χεῖρε δακτυλίων πεπληρωῶσθαι, καὶ πολυταλάντους λίθους
περιφέρειν· καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοι μου μαλακοὶ, καὶ ἥμιστα
τῆς δικέλλης ἐμέμνηντο. Ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύ-
θεν παρεστάναι. Ἐν τούτῳ δὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων εἰς τὸ
θεάτρον προσελθόντες, ἐβόων προχειρίσασθαι με στρατηγόν.
20 Μεσοῦσης δὲ τῆς χειροτονίας, ὁ παμπονηρὸς ἀλεκτρυνὼν ἀνε-
βόησε, καὶ τὸ φάσμα ἠφανίσθη. Ὅμως ἀνεγρόμενος περι-
χαρὴς ἦν ἐγώ· ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος, τοὺς φυλλοχόους
ἰστάναι μῆνας, ἔγνων εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδέστατα.

VI.

Ampelion to Evergus.

Πολὺς ὁ χειμὼν τὸ τῆτες, καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν. Πάντα γὰρ ἡ χιὼν κατέειλε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς· ἀπορία δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθί-
 ζειν ὄνειδος. Προκύψας δῆτα τῆς καλύβης, οὐκ ἔφθην παρ-
 ανοίξας τὸ θυρίον, καὶ ὁρῶ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὁρνέ- 5
 ων φερόμενον, καὶ κοψίχους καὶ κίχλας. Εὐθέως οὖν ἀπὸ
 τῆς λεκάνης ἀνασπᾶσας ἰζόν, ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς
 κλάδους· καὶ ὅσον οὐπω τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων,
 καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν ὀροδάμων ἐκρέμαντο, θέαμα ἡδὺ, πτερῶν
 ἐχόμεναι, καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν εἰλημμέναι. Ἐκ τούτων 10
 λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα πέριτε εἴκοσι.
 Κοινὸν γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς· φθονούντων δὲ οἱ πονη-
 ροὶ τῶν γειτόνων.

VII.

Philocomus to Thestylus.

Οὐπώποτε εἰς ἄστυ καταβὰς, οὐδὲ εἰδὼς τί ποτέ ἐστιν ἡ
 λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ὅφ' ἐνὶ 15
 περιβόλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τ' ἄλλα ὅσα διαφέρει
 πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστυδε
 γένηται, ἤκε ἀπάξων νῦν καμέ· καιρὸν γὰρ ἐγὼ δὴ οἶμαι
 τοῦ πλεῖον τι μαθεῖν, ἥδη μοι βρῦειν θριξὶ τῆς ὑπῆνης ἀρ-
 χομένης. Τίς οὖν δή με κακέῃ μυστάγωγεῖν ἐπιτήδειος, ἢ 20
 σὺ, ὃ τὰ πολλὰ εἴσω πυλῶν ἀλινδούμενος;

VIII.

Gamochæron to Phagodætes.

- Ἐθεάσω οἷά με εἰργάσατο ὁ κατάρατος οὗτος κουρεὺς, ὁ πρὸς τῇ ὁδῷ· λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον, καὶ λάλον, τὸν Ἀβρο-
 τησίου προτιθέμενον ἐσοπτρα, τὸν τοὺς χειροθήεις κόρα-
 κας τιθασσεύοντα, τὸν ταῖς μαχαιρίσι κυμβαλισμὸν εὐ-
 5 ρυθμον ἀνακρούοντα. Ὡς γὰρ ἀφικόμην ξυριεῖσθαι τὴν
 γεγειαῖδα βουλόμηνος, ἀσμένως τε ἐδέξατο, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ
 θρόνου καθίσας, σινδόνα καινὴν περιθεὶς, πρῶτος εὖ μάλα
 κατέφερε μοι τῶν γνάθων τὸ ξυρὸν, ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα
 τῶν τριχῶν. Ἀλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ πανουργος ἦν καὶ σκαιός·
 10 Ἐλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ μέρος ποιῶν, καὶ οὐ κατὰ πάσης τῆς
 γνάθου, ὥστε ὑπολειφθῆναί μοι πολλαχοῦ μὲν δασεῖαν, πολλα-
 χοῦ δὲ λείαν τὴν σιαγόνα. Καγὼ μὲν οὐκ εἰδὼς τὴν πανουρ-
 γίαν, ὀρχόμεν κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄκλητος εἰς Πασίωνος· οἱ
 συμπόται δὲ, ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ γέλωτι· ἕως ἀγνοοῦντά
 15 με ἐφ' ὅτῳ γελῶσιν, εἷς τις εἰς μέσους παρελθὼν, τῶν ἀπολει-
 φθεῖσων τριχῶν ἐπιλαβόμενος εἵλκυσεν. Ἐκείνας μὲν οὖν
 περιπαθῶς κοπίδα λαβὼν ἀπερῶρίζωσα, ἕτοιμος δέ εἰμι ξύλον
 εὐμέγεθες ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἀλι-
 τήριον. Ἀ γὰρ οἱ τρέφοντες παίζουσι, ταῦτα μὴ τρέφων
 20 ἐτόλμησε.

POETICAL EXTRACTS.



I.

*The Meeting of Hector and Andromache.**

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
 Οὐδ' εὖρ Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 Ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφειτῆκει γοοῶσά τε, μυρομένη τε. 5
 Ἑκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 Ἔστιν ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν.
 Εἰ δ', ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε.
 Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 Ἦέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων, 10
 Ἥ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
 Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Ἑκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων, 15
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται.
 Ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἴλιον, οὐνεκ' ἄκουσεν
 Τείρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπείγομένη ἀφικάνει, 20
 Μαινομένη εἰκνῦα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
 Ἥ ῥα γυνὴ ταμίη· ὃ δ' ἀπέσσαντο δώματος Ἑκτωρ,
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, εὐκτιμένas κατ' ἀγνιάs.
 Εὔτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστν,
 Σκαιᾶs — τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμεναι πεδίονδε — 25

Ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα,
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων, ὅς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,
 Θήβῃ ῥ' Ἰπποπλάκῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεςσιν ἀνάσσω·
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ. 30
 Ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντήσ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 Παῖδ' ἐπὶ δόλῳ ἔχουσ' ὑταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστὲρὶ καλῷ·
 Τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ. 35
 Ἦτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦν χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρῃ 40
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
 Σεῦ ἀφαιμαρτούσῃ, χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ εἴ' ἄλλη
 Ἔσται θαλπωρῇ, ἐπεὶ ἂν σύγῃ πότμον ἐπίσπῃς,
 Ἀλλ' ἄγε· οὐδέ μοι ἐστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 45
 Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὐναιετώσαν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
 Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν, 50
 Ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Οἱ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἰὼν κίον ἥματι Ἀἶδος εἴσω·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς 55
 Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἄργεννῇς οἶεσσιν.
 Μητέρα δ' ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 Ἀψ' ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερεῖσι' ἄποινα·

Πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα. 60

Ἐκτορ, αἰτὰρ σὺ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

Ἦδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.

Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,

Μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναιῖκα·

Λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα 65

Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.

Τρεῖς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,

Ἀμφ' Αἴαντε δῦν καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,

Ἦδ' ἀμφ' Ἀτρείδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·

Ἦ ποῦ τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς, 70

Ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ·

Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

Ἄ κέ, κακὸς ὢς, νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο 75

Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς

Αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,

Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.

Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή, 80

Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.

Ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπισσω,

Οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,

Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 85

Ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμῶν ἀπούρας·

Καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,

Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Περσείης,

Πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη· 90

Καὶ ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέονσαν·

Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι

Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.

“Ὡς ποτὶ τις ἐρέει· σοὶ δ’ αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
Χήτει τοιοῦδ’ ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ. 95

Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
Πρὶν γ’ εἴ σῃς τε βοῆς, σοῦ θ’ ἐλκηθμοῖο πνυθῆσθαι!

“Ὡς εἰπὼν, οὔ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.
Ἄψ δ’ ὁ πάϊς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀνυχθεῖς, 100

Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἱπποχαίτην,
Δεινὸν ἀπ’ ἀκροτάτης κόρουθ’ οὐκ ἐκνέοντα νοήσας.

Ἐκ δ’ ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ’ ἀπὸ κρατὸς κόρουθ’ εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν. 105

Αὐτὰρ ὅγ’ ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσὶν,
Εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ’, ἄλλοισιν τε θεοῖσιν·

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
Παῖδ’ ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
Ὡδε βίην τ’ ἀγαθὸν, καὶ Πλίου ἱφι ἀνάσσειν. 110

Καὶ ποτὶ τις εἴπῃσι· πατρὸς δ’ ὄγε πολλὸν ἀμείνων!
Ἐκ πολέμου ἀκρόντα· φέροι δ’ ἔναρα βροτοόεντα,
Κτείνας δῆϊον ἀνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.

“Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Παῖδ’ ἐόν· ἥ δ’ ἄρα μιν κηῶδεϊ δεξατο κόλπῳ 115

Δακρυόεν γελάσασα. Πόσις δ’ ἐλέησε νοήσας,
Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίζω θυμῷ!
Οὐ γάρ τίς μ’ ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἴδιδι προΐάψει·

Μοῖραν δ’ οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, 120
Οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὶ τὰ πρῶτα γένηται.

Ἀλλ’ εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ’ αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἰστόν τ’, ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

Ἔργον ἐποιχεσθαι· πόλεμος δ’ ἀνδρεσσιν μελήσει
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Πλῖν ἐγγεγάασιν. 125

“Ὡς ἄρα φωνήσας, κόρουθ’ εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
Ἱππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει,

Ἐντροπαλίζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο · κινήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς 130
 Ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶσεν.
 Αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἐκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 Οὐ γὰρ μιν ἔτ' ἔφρατο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἔσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

II.

*Jupiter commands the Gods to remain neutral.**

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν ·
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
 Ἀκροιάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
 Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε θέαιναι, 5
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Μῆτε τις οὖν θῆλεια θεὸς τόγε, μῆτε τις ἄρσιν
 Πειράτῳ διακέρσαι ἐμὸν ἔπος · ἀλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τὰδε ἔργα.
 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηχέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
 Πληγὴς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλυμπόδε ·
 Ἢ μιν ἐλὼν ὀίψω ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
 Τῆλε μάλ', ἧχι βᾶθιστον ὑπὸ χθονὸς ἐστὶ βέρεθρον ·
 Ἐνθα σιδήρεαι τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, 15
 Τόσσον ἔνερθ' Αἴδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης ·
 Γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 Εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες,

* *Iliad*, VIII. 1 — 29.

Σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
 Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαι τε θεάιναι. 20
 Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι, αὐτῇ τε θαλάσῃ.
 Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ οἶον Οὐλύμποιο 25
 Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 Τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμι θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

III.

*The Triumph of Achilles over the dead Body of Hector, and the Lament of Andromache.**

Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς,
 Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρφεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. 5
 Εἰ δ', ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 Ὅφρα κ' ἔτι γινώμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
 Ἥ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
 Ἥ μένειν μεμάρσι, καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἑόντου.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 10
 Κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἀκλautos, ἄθαρπτος,
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
 Ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

- Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
 Ἀντὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. 15
 Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 Ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον,
 ὦ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὥς, εὐχετόωντο.
- Ἡ δ' αὖ καὶ Ἑκτορα δῖον αἰεκέα μήδετο ἔργα. 20
 Διμοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τέροντε
 Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκασθαι ἔασεν
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 25
 Τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἄμφι δὲ χεῖται
 Κυνάειαι πύλναντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίῃσιν
 Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 Δῶκεν αἰεκίσσασθαι ἔῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
- Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἄπαν· ἥ δέ νυ μήτηρ 30
 Τέλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἑξόρυψε καλύπτρην
 Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 Ὡ μωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἄμφι δὲ λαοὶ
 Κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 Τῷ δὲ μάλιστα ἄρ' ἦν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπανα 35
 Ἴλιος ὄφρουδ' εἴσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 Λαοὶ μὲν δ' αὖ γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Λαρδανιάων.
 Πάντας δ' ἑλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 40
- Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον εἴσατε, κηδόμενοί περ,
 Ἐξελθόντα πόλῃος, ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίῃν αἰδέσσεται, ἥδ' ἐλεήσῃ
 Γῆρας· καὶ δὲ νυ τῷδε πατὴρ τοιόςδε τέτυκται, 45
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρῳσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθθηκεν.

Τόσσοις γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 Τῶν πάντων οὐ τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 Ὡς ἐνός, οὐ μὲν ἄχος ὅζου κατόισεται Ἄϊδος εἴσω,
 Ἐκτορός· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν!
 Τῷ κε κορυσσάμεθα κλαίοντές τε, μυρομένω τε,
 Μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε, δυσάμιμος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.

50

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξήρχε γόοιο·

55

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 Σεῦ ἀποιεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
 Εὐχολὴ κατὰ ἄστυ πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειαρ,
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 Δειδέχαιτο· ἥ γάρ κε σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κηχάνει!

60

Ὡς ἔφατο κλαίοντα· ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπνυστο
 Ἐκτορός· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 Ἠγγεῖλ', ὅτι οἱ πόσις ἔκτοθι μέμνε πυλάων.
 Ἀλλ' ἥγ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 Δίπλانا πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 Ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλανκῶπις Ἀθήνη.
 Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δὲ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἡ δ' αὐτὶς δμωῆσιν εὐπλοκάμοισι μετηῦδα·

65

70

Δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
 Αἰδοῦλης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον· ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέεθαι δὲ γούνα
 Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 Αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἴη ἐμεῦ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα διὸς Ἀχιλλεύς,
 Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,

76

80

Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνητορίης ἀλεγεινῆς,
 "Ἡ μιν ἔχουσ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἰκῶν.

"Ὡς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μακράδι ἴση, 85
 Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἔξεν ὅμιλον,
 "Ἔστι παπτήνας' ἐπὶ τειχεῖ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 Ἐλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 90

Τὴν δέ κατ' ὀφθαλμοῖν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 "Ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 Τῇλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεεὶ δέσματα σιγαλόεντα,
 Ἀμπνυκα, κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
 Κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ, 95
 "Ἡματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεθ' Ἐκτορ
 Ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.

Ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλῃς ἔσταν,
 Αἱ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 "Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη, 100
 Ἀμβλήδην γοώουσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·

"Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἦ ἄρα γεινόμεθ' αἰσῇ
 Ἀμφοτέροισι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Ἠλέκῳ ὑλήεσση,
 Ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 105
 Δύσμορος αἰνόμερον· ὥς μὴ ὥφελλε τεκέσθαι!

Νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χῆρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' εἰ νήπιος αὐτίως,
 "Ὅν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 110

Ἔσσειαι, Ἐκτορ, ὄνειρα, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.

"Ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγη πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνοσ' καὶ κήδε' ὀπισσω

Ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουν ἀρούρας.
 Ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλῃκα παῖδα τίθῃσιν· 115

- Πάντα δ' ὑπεμνήμυνε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 Χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν. 120
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
 Ἐρῶ' οὕτως· οὐ σός γε πατήρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
 Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν εὐὶ ἐπὶ γούνασι πατρός 125
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πίονα δημόν·
 Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 Εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλον ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν· 131
 Οἷος γάρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
 Νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκήων,
 Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 Γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 135
 Λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 Οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 "Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 140

IV.

*Priam supplicates Achilles for the dead Body of Hector.**

Γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἕζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὖρ'· ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 Ἥρωις Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὅζος Ἄρηος,
 Πόϊπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς, 5
 Εσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' αἴτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστι' ἐνὶ πάτρῃ 10
 Φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἵδοντο.
 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 15
 Μνήσαι πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκου, ὥς περ ἐγὼν, ὁλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 Καὶ μὲν που κῆνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 Τείρους, οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
 Ἀλλ' ἦτοι κῆνός γε, σέθεν ζῶντος ἀκούων, 20
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
 Ὀψεσθαι φίλον νῖδον, ἀπὸ Τροίῃθι μολόντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ· τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖφθαι.
 Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν· 25

* Iliad, XXIV. 471 — 675. Priam, under the guidance of Mercury, has reached the tent of Achilles. There leaving his car and charioteer, he enters the tent.

Τῶν μὲν πολλῶν Θούρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Ὃς δὲ μοι οἶος ἔην, εἶρυντο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,
 Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα. 30
 Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεινότερός περ,
 Ἐτλην δ', οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 Ἄνδρὸς παιδοφόνῳ ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο·
 Ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα. 36
 Τῷ δὲ μνησάμένῳ, ὃ μὲν Ἐκτορὸς ἀνδροφόνῳ,
 Κλαῖ' ἀδινά, προπάρειθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθεῖς·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει. 40
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὅα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 Οἰκτεῖρων πολίων τε κάρη, πολίων τε γένειον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δειλ', ἣ δὴ πολλὰ κῆκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν. 45
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος,
 Ἄνδρὸς ἐς ὄφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 Τῆας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
 Ἐν θυμῷ καταγεῖσθαι ἐάσομεν, ἀγνύμενοί περ. 50
 Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 Ζῶειν ἀχρυμένοις· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσιν.
 Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει,
 Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, ἐάων. 55
 Ω, μὲν κ' ἀμμίξας δῶή Ζεὺς ιερπικέραννος,
 Ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
 Ω, δέ κε τῶν λυγρῶν δῶή, λωβητὸν ἔθηκεν·
 Καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθονα διαν ἐλαύνει·

Φοιτᾷ δ', οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν. 60

Ὡς μὲν καὶ Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο

Ὀλβον τε, πλούτῳ τε, ἀνάσσει δὲ Μυρμιδόνεσσιν·

Καὶ οἱ θνητῷ ἔόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν·

Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ οὔτι 65

Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένητο κρείοντων.

Ἄλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νῦν τόνγε

Γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης

Ἡμαὶ ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἡδὲ σὰ τέκνα.

Καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι· 70

Ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει,

Καὶ Φρυγίῃ καθ' ὑπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιᾷσι φασὶ κεκάσθαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίῳνες,

Αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασθαί τε· 75

Ἀσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.

Οὐ γάρ τι προΐξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἑῆος,

Οἷδ' ἐμὴν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃςθα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ

Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα 81

Αὔσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα

Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις

Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 86

Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν

Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.

Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,

Ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 90

Οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἥβῳν,

Ἐς στρατόν· οὐδέ γάρ ἄν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὄχλῳ

Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

Τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης ·
 Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω, 95
 Καὶ ἱκέτην περ εόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.

“Ὡς ἔφατ' · ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέθρετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλτο θύραζε,
 Οὐκ οἶος · ἅμα τῷγε δύο θεράποντες ἔποντο,
 “Ἡρώς Αὐτομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ἔα μάλιστα 100
 Τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.

Οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος ·
 Καὶ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν · ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 “Ἡρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα. 105

Καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἔϋννητόν τε χιτῶνα,
 “Οφρα νέκυν πνικάσας δῶν οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλει', ἀμφὶ τ' ἀλείψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι νιόν ·
 Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ κόλον οὐκ ἐρύσαιτο, 110
 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὄρου θείῃ φίλον ἦτορ,
 Καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλότηται ἐφετμάς.

Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδ' ἐ χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόγγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας, 115
 Σὺν δ' ἑταροὶ ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.

“Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμησεν ἑταῖρον ·

Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ' κε πύθηαι
 Εἰν Αἰδός περ ἐὼν, ὅτι Ἐκτορα δίον ἔλυσαι
 Πατρὶ φίλῳ · ἐπεὶ οὐ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα · 120
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.

Ἦ ἦα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δίος Ἀχιλλεύς.
 Ἐξέτο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 Τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον
 Τίος μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες, 125
 Κεῖται δ' ἐν λεχέσσ' · ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 “Οψεαι αὐτὸς ἄγων · νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.

- Καὶ γάρ τ' ἡὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβώοντες. 130
- Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 Χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆϊ·
 Φῇ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 Τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῷ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν. 135
- Οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδὲ τις ἦεν
 Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 Νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν, 140
- Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
 Νυμφάων, αἷτ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρῶσάντο,
 Ἐνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραίς,
 Σίτου, ἔπειτ' αὖτε φίλον παῖδα κλαίηςθα, 145
- Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
 Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυρον ὥκυς Ἀχιλλεύς
 Σφάζ'· ἔταροι δ' ἰδερὸν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 Ὡπιησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε παντα. 150
- Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα, 155
- Ὅσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐφίκει.
 Αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰςορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής· 160
- Λέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὅφρα κεν ἤδη

Ἐπὶ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.

Οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμός παῖς ὤλεσε θυμόν·

Ἄλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

165

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

Νῦν δὲ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἰθόπα οἶνον

Λαυκανίης καθέτηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.

Ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,

Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ

170

Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,

Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθε νύσσας.

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·

Αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.

Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν

176

Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οὔτε μοι αἰεὶ

Βουλὰς βουλευόουσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·

Τῶν εἴ τις σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,

Αὐτίκ' ἂν ἐξεῖποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

180

Καὶ κεν ἀνάβλησις λίσιος νεκροῖο γένοιτο.

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἄτρεκέως κατάλεξον,

Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,

Ὅφρα τίως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·

185

Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ,

Ὡδὲ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.

Οἷςθα γάρ, ὥς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη

Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

Ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρουις γοάοιμεν,

190

Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαίνυντό τε λαός·

Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιομεν,

Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἵπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺν κελεύεις.

195

Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.

“Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἐλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσει’ ἐνὶ θυμῷ.

Οἱ μὲν ἄρ’ ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,

Κήρυξ καὶ Ἡρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε’ ἔχοντες. 200

Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου.

ODES OF ANACREON.

I.

On his Lyre.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν ·
Ἄ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἤξει.
Ἡμεῖψα νεῦρα πρῶην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν ·
Κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους · λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἡρώες · ἡ λύρη γὰρ
Μόνους Ἔρωτας ᾄδει.

II.

The Rose.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσω ·
Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
Πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.

ῥόδον, ὃ φέριστον ἄνθος,
 ῥόδον εἶαρος μέλημα·
 ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.
 ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
 Στέφεται καλοῖς ἰούλοις, 10
 Χαρίτεσσι συγχορεύων.
 Στέφον οὖν με, καὶ λυγρίζων
 Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
 Μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις 15
 Πεπυκασμένος, χορεύσω.

III.

To a Dove

Ἐρασμή πελεια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασαι ;
 Πόθεν μύρων τοσούτων,
 Ἐπ' ἡέρος θέουσα,
 Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις ; 5
 Τίς εἷς ; — τί σοι μέλει δέ ;
 Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
 Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
 Κρατοῦντα καὶ τύραννον. 10
 Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
 Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
 Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 Διακονῶ τοσαῦτα.
 Καὶ νῦν, ὄρᾳς, ἐκείνου 15
 Ἐπιστολὰς κομίζω·
 Καὶ φησιν εὐθέως με
 Ἐλευθέρην ποιήσειν.
 Ἐγὼ δέ, κἄν ἀφῇ με,

Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ.	20
Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι	
Ὅρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,	
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,	
Φαγοῦσαν ἄγριόν τι ;	
Ταῦτ' ἔδωκ' ἄρτον,	25
Ἀφαρπάσασα χειρῶν	
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ.	
Πιεῖν δέ μοι δίδωσι	
Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.	
Πιοῦσα δ' ἂν χορεύω,	30
Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι	
Πτεροῖσι συσκιάζω.	
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ	
Τῷ βαρβύτῳ καθεύδω.	
Ἐχεις ἅπαντ' ἅπελθε.	35
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,	
Ἀνθρώπε, καὶ κορώνης.	

IV

To a Swallow.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,	
Ἐτησίη μολοῦσα,	
Θέρει πλέκεις καλιήν.	
Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος	
Ἡ Νεῖλον ἢ πὶ Μέρφιν.	5
Ἐρως δ' αἰὲν πλέκει μεν	
Ἐν καρδίῃ καλιήν.	
Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,	
Ὁ δ' ὧν ἐστὶν ἀκμήν,	
Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.	10
Βοή δὲ γίγνεται αἰεὶ	
Κεχηρνότην νεοτιῶν	

Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς
 Οἱ μεῖζονες τρέφουσιν.
 Οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 Ἰάλιν κύουσιν ἄλλους.
 Τί μῆχος οὖν γένηται ;
 Οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
 Ἐρωτας ἐκσοβῆσαι.

15

V.

Return of Spring.

Ἴδε, πῶς ἔαρος φανέντος
 Χάριτες ῥόδα βρύνουσιν ·
 Ἴδε, πῶς κύμα θαλάσσης
 Ἀπαλίνεται γαλήνη ·
 Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ ·
 Ἴδε, πῶς γέρανός ὀδεύει ·
 Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
 Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται ·
 Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα
 Καρποῖσι γαῖα προκύπτει ·
 Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.
 Βρομίου στέφεται νᾶμα.
 Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
 Καθελοὺν ἤνθησε καρπός.

5

10

VI.

Cupid Wounded.

Ἐρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτταν
 Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτιρώθη.
 Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεῖς

Τὰς χειρὸς ὠλόλυξε·	5
Δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς	
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,	
”Ὀλωλα, μάτερ, εἶπεν,	
”Ὀλωλα, κἀποθνήσκω.	
”Οφίς μ’ ἔτυψε μικρὸς	10
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι	
Μελίτταν οἱ γεωργοί.	
Ἄ δ’ εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον	
Πονεῖ τὸ τὰς μελίττας,	
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,	15
Ἐρως, ὅσους σὺ βάλλεις;	

VII.

To the Cicada.

Μακαρίζομεν σε, τέττιξ,	
”Οτι δενδρέων ἐπ’ ἄκρων,	
”Ολίγην δρόσον πεπωκὼς,	
Βασιλεὺς ὅπως, αἰδέεις.	5
Σὰ γὰρ ἔστι κεῖνα πάντα,	
”Οπόσα βλέπεις ἐν ἄγροῖς,	
Χ’ ὅπόσα φέρουσιν ὕλαι.	
Σὺ δὲ φίλος γεωργῶν,	
”Απὸ μηδενός τι βλάπτων·	
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,	10
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.	
Φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι·	
Φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτὸς,	
Λιγυρὴν δ’ ἔδωκεν οἴμην·	
Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει,	15
Σοφὲ, γηγενὲς, φίλυμνε,	
”Απαθὴς, ἀναιμόσαρκε·	
Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.	

VIII.

Young-Old-Age.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
Φιλῶ νέον χορευτάν.
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
Τρίχας γέρων μὲν ἔστι,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

IDYLS OF BION.

I.

From the Epitaph on Adonis.

Αἰάζω τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐπ' ὥρεσι, μηρὸν ὀδόντι
Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιᾶ
Λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἵβεται αἷμα
Χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' σφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ, 5
Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ
Θνάσκει καὶ τὸ φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφήσει.
Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζῶντος ἀρέσκει·
Ἄλλ' οὐκ εἶδεν Ἀδωνις ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
Αἰ αἰ τὰν Κυθέρειαν! Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 10
Ὡς ἶδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος,
Ὡς ἶδε φοῖνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
Πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο, Μεῖνον, Ἀδωνι
Δύσποτμε, μεῖνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχείω,
Ὡς σε περιπτύζω, καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίζω. 15
Φεύγεις μακρόν, Ἀδωνι, καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα
Καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· αἱ δὲ τάλαινα
Ζῶω, καὶ θεὸς ἐμμὶ, καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
Λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσι γὰρ αὐτὰ
Πολλὸν ἐμευκρείσων· τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σέ καταρρέει. 20
Θνάσκεις, ὃ τριπόθατε· πόθος δέ μοι, ὥς ὄναρ, ἔπη.
Σοὶ δ' ἅμα κεστός ὄλωλε· τί γὰρ, τολμηρὲ, κυνάγεις;
Καλὸς εἶν τοσσοῦτον ἔμηνας θηρσὶ παλαίειν;
Ὡδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Αἰ αἰ τὰν Κυθήρειαν! Ἀπόλετο καλὸς Ἀδωνις. 25

Δάκρυον ἅ Παφίη τόσον ἐκχέει, ὅσπον Ἀδωνις
Αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη·
Αἷμα ῥόδον τίκει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνερμώναν.

Αἰάζω τὸν Ἀδωνιν! Ἀπόλετο καλὸς Ἀδωνις.

Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο, Κύπρι· 30

Ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς, ἔστιν Ἀδώνιδι φυλλῶς ἐτοίμα·
Δέκτρον ἔχει, Κυθήρεια, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἀδωνις.
Καὶ νέκυς ὦν καλὸς ἐστὶ, καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων.

Κέκλιται ἄβρὸς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·

Ἀμφὶ δὲ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες, 35

Κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χῶ μὲν οὔστως,
Ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὅς δ' εὐπτερὸν ἄγε φαρέτρην·
Χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδωνίδος, ὅς δὲ λήβησι
Χρυσείοις φορέησιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει·

Ὅς δ' ὀπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν. 40

Αὐτὰν τὰν Κυθήρειαν ἐπαιάξουσιν Ἑρωτες.

Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ῥμέναιός,
Καὶ στέφος ἐξέτεσσάς γε γάγγλιον· οὐκ ἐτι δ' Ἑρμῆν,
Ῥμῆν οὐκέτ' αἰδόμενον μέλος, ἥδεται αἰ αἰ.

Αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν νῆα τῷ Κινύραο, 45

Καὶ μιν ἐπαιδουσιν· ὃ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει,
Οὐ μὲν οὐκ ἐθέλει, κῶρα δὲ μιν οὐκ ἀπολύει.

II.

The Fowler.

Ἰξεντὰς ἔτι κῶρος, ἐν ἄλσεϊ δενδράεντι

Ὅρνεα θηρεύων, τὸν ἀπώτροπον εἶδεν Ἑρωτα

Ἐσδόμενον πύξιοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόασε,

Χαίρων, ὧνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,

Τὼς καλάμωις ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων, 5

Τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ἑρωτα μετᾶλμενον ἀμφεδόκευεν.

Χῶ παῖς, ἀσχαλάων ἔνεχ' οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 Τῷς καλάμῳς ῥίψας, ποτ' ἀροτρία πρέσβυν ἵκανεν,
 Ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο · καὶ λέγεν αὐτῷ,
 Καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα καθήμενον. Ἀυτὰρ ὁ πρέσβυς 10
 Μειδιάων κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα ·
 Φεῖδ' οὖ τῷς θήρας, μηδ' ἐς τόδε τῷρνεον ἔρχεν.
 Φεῦγε μακρὰν · κακὸν ἐντὶ τὸ θηρίον · ὄλβιος ἔσση,
 Εἰσόκα μὴ μιν ἔλῃς · ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 Οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος, αὐτὸς ἄφ' αὐτῷ 15
 Ἐλθὼν ἐξαπίνας, κεφαλὰν ἐπὶ σείο καθιζεῖ.

III.

Cleodamus and Myrson.

Κ. Εἵαρος, ὦ Μύρσων, ἡ χεῖματος, ἡ φθινοπόρου,
 Ἦ θέρους, τί τοι ἄδύ; τί δὲ πλέον εὐχεαι ἐλθεῖν;
 Ἦ θέρους, ἀνίκα πάντα τελεῖται ὅσσα μογεῦμες;
 Ἦ γλυκερὸν φθινοπόρου, ὅτ' ἀνδράσι λίμὸς ἐλαφρᾶ;
 Ἦ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεῖματι πολλοὶ 5
 Θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργεῖν τε καὶ ὄκῳ ·
 Ἦ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπέ τί τοι φρήν
 Αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἡμῖν.
 Μ. Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι
 Πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἄδεια · σεῦ δὲ ἕκατι 10
 Ἐξερίω, Κλεόδαμ, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 Οὐκ ἐθέλω θέρους ἡμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ ·
 Οὐκ ἐθέλω φθινοπόρου, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίττει ·
 Οὐλον χεῖμα φέρειν, νιφετὸν κρυμούς τε φοβεῦμαι.
 Εἵαρ ἐμοὶ τριπόθαιον ὄλω λυκάβαντι παρῆν, 15
 Ἀνίκα μήτε κρύος, μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 Εἵαρὶ πάντα κύει, πάντ' εἵαρος ἄδεια βλαστεῖ ·
 Χ' ἅ νῦν ἀνθρώποισιν ἴσα, καὶ ὁμοῖος αἴος.

IDYLS OF MOSCHUS.

I.

Cupid a Fugitive.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἐρωτα τὸν νύεα μακρὸν ἐβώστρει·
Εἷτις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἐρωτα,
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἐξεῖ.
Μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε, καὶ πλεόν ἐξεῖς. 5
Ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι παῶσι μάθοις νιν.
Χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελός· ὄμματα δ' αὐτοῦ
Δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺν λάλημα.
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά·
Ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἡπεροπευτὰς, 10
Οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέφος, ἄγρια παλσδει.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἱταμόν τὸ πρόδωπον.
Μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
Βάλλει κ' εἰς Ἀχέροντα, καὶ εἰς Αἶδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπνύκασται· 15
Καὶ πτερόεις, ὅσον ὄρνις, ἐφίπταται ἄλλοι' ἐπ' ἄλλους
Ἀνέρας ἡδὲ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
Τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον·
Τυτθὸν ἰοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
Καὶ χρούσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντὶ 20
Τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλὰκι κῆμέ τιτρώσκει.
Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεῖον δὲ οἱ αὐτῷ
Βαῖα λαμπρὰς ἐοῖσα τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει,
Ἦν τύ γ' ἔλῃς τῆνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς.

Κῆν ποτ' ἴδης κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ. 25
 Κῆν γελάα, τύ νιν ἔλκε· καί, ἣν ἐθέλῃ σε φιλάσαι,
 Φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 Ἦν δὲ λέγῃ, Ἀάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσά μοι ὄπλα,
 Μῆτι θίγῃς, πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβηπται.

II.

From the Epitaph on Bion.

Ἀρχέτε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Ἀδόνες, αἱ πυκινόισιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
 Νύμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγεῖλατε τὰς Ἀρεθούσας,
 Ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ 5
 Καὶ τὸ μέλος τεθνακε, καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά.

Ἀρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Κεῖνος, ὃ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος, οὐκέτι μέλπει,
 Οὐκέτ' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἡμνηος ἔδει·
 Ἀλλὰ παρὰ Πλουτήϊ μέλος λήθαιον αἰεῖδι.

Ἀρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι. 10
 Τίς ποτε σὴ σύριγγι μελίσσεται, ὃ τριπόθατε ;
 Τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θάσει στόμα ; τίς θρασὺς οὕτως ;
 Εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλεα, καὶ τὸ σὸν ἄσθμα.
 Ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεὰς ἐπιβόσκει' ἀοιδάς.

Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα· τάχ' ἂν κἄκεῖνος ἐρεῖσαι 15
 Τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτεραι σεῖο φέρηται.

Τοῦτό τοι, ὃ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος·
 Τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος· ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
 Τῆρο τὸ Καλλιόπας γλύκερον στόμα· καὶ σὲ λέγοντι
 Μύρεσθαι καλὸν νῖα πολυκλαύστοισι ῥεέθροις, 20
 Πᾶσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἅλα· νῦν πάλιν ἄλλον
 Τίεα δακρύεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθεϊ τάκῃ.

Ἀμφοτέροι παγαῖς πεφιλαμένοι· ὃς μὲν ἔπινε
 Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τὰς Ἀρεθούσας.
 Χῶ μὲν Τυνδαρεῖοιο καλὰν ἔεισε θύγατρα, 25

Καὶ Θέτιδος μέγαν υἱά, καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον ·
 Κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
 Καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ αἰδῶν ἐνόμεινε,
 Καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε,
 Καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν Ἑρωτα 30
 Ἐτρεφεν ἐν κόλποισι, καὶ ἤρесе τὴν Ἀφροδίτην.

Ἀρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Πᾶσα, Βίων, θρηρεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἅσπεα πάντα ·
 Ἀσκη μεν γοᾷε σε πολὺ πλεον Ἑσιόδοιο ·
 Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ἔλαι · 35
 Οὐδὲ τόσον τὸν αἰοιδὸν ἐμύρατο Κήϊον ἄστν ·
 Σὲ πλεον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος · ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
 Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μιτυλάνα.

Ἀρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Αἶ, αἶ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωντοι, 40
 Ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον,
 Ὑστερον αὖ ζῶοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι ·
 Ἄμμες δ', οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
 Ὅπποτε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλῃ
 Εὐδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον. 45
 Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπνυκασμένος ἔσσειαι ἐν γῇ.

The first of these is the fact that the United States is a young nation, and that its history is a history of growth and expansion. The second is the fact that the United States is a nation of immigrants, and that its history is a history of the struggle for a common identity. The third is the fact that the United States is a nation of free men, and that its history is a history of the struggle for freedom.

The first of these is the fact that the United States is a young nation, and that its history is a history of growth and expansion. The second is the fact that the United States is a nation of immigrants, and that its history is a history of the struggle for a common identity. The third is the fact that the United States is a nation of free men, and that its history is a history of the struggle for freedom.

The first of these is the fact that the United States is a young nation, and that its history is a history of growth and expansion. The second is the fact that the United States is a nation of immigrants, and that its history is a history of the struggle for a common identity. The third is the fact that the United States is a nation of free men, and that its history is a history of the struggle for freedom.

The first of these is the fact that the United States is a young nation, and that its history is a history of growth and expansion. The second is the fact that the United States is a nation of immigrants, and that its history is a history of the struggle for a common identity. The third is the fact that the United States is a nation of free men, and that its history is a history of the struggle for freedom.

The first of these is the fact that the United States is a young nation, and that its history is a history of growth and expansion. The second is the fact that the United States is a nation of immigrants, and that its history is a history of the struggle for a common identity. The third is the fact that the United States is a nation of free men, and that its history is a history of the struggle for freedom.

REFERENCE

TO THE

GREEK AUTHORS FROM WHOM THE PRECEDING EXTRACTS
ARE MADE.

FABLES AND ANECDOTES.

Fables.

- P. 43. The Æsopic Fables, pp. 43–45, are those which are numbered as follows, in *Hauptmann's Edition* of Æsop: — 319, 216, 214, 170, 156, 139, 311, 212, 229, 259, 24, 53.

Anecdotes of Philosophers.

45. *Zeno*. § 1. Diogenes Laërtius. VII, 23 — § 2. *ib.* — § 3. *ib.* 21. — § 4. Stobæi Florileg. XXXIII, p. 214.
46. *Aristotle*. § 5–9. Diog. Laërt. V, 17–21. — § 10. Plutarch. II, p. 503. B.
46. *Plato*. § 11. Stobæus, LXXVII, p. 456. — § 12. *Id.* XX, p. 174.
46. *Socrates*. § 13. Diog. Laërt. II, 36. — § 14. Stobæus, CVI, p. 570.
47. *Diogenes*. § 15. Diog. Laërt. VI. 55. — § 16. *Ib.* 22. — § 17. Æliam. V. H. XIII, 28. — § 18. Diog. Laërt. VI, 37. — § 19. *Ib.* 41. — § 20, 21. *Ib.* 29, 30. — § 22–26. *Ib.* 40. — § 27. Stobæus. XV, p. 152. — § 28. *Id.* XIII, p. 146, — § 29. Plutarch. II, p. 78. D.
48. *Antisthenes*. § 30–33. Diog. Laërt. VI, 5–8. § 34. Stobæus, XIV, p. 149.
48. *Aristippus*. § 35–45. Diog. Laërt. II, 69–80.
49. *Solon, Gorgias*. § 46. Stobæus, CXXI. p. 611. — § 47, 48. *Id.* XCIX, p. 546. — § 49. *Id.* CXVII, p. 598.

- P. 50. *Pittacus, Xenophon.* § 50 Stobæus, XIX, p. 169. — § 51. Diog. Laërt. II, 54, 55.

Anecdotes of Poets and Orators.

50. § 52. Stobæus, XCI, pp. 508 and 511. — § 53 Plutarch. II. p. 515. D. — § 54. Ælian. V. H. V, 19. — § 55. Stobæus, XIII, p. 145. — § 56. Lucian. VIII, p. 129. — § 57. *Ib.* — § 58. Ælian. V. H. IX, 14. — § 59. Plutarch. II, p. 508. C. — § 60. Stobæus, XXXVI, p. 218. — § 61. Plutarch. 504. C.

Anecdotes of Princes and Statesmen.

52. § 62 Plutarch. II, p. 174. A. — § 63. *Ib.* p. 509. A. — § 64. *Ib.* p. 176. C. — § 65. Stobæus, LII, p. 366. — § 66. Plutarch. II, p. 177. C. — § 67. Stobæus, LII, p. 366. — § 68. *Id.* XCVI, p. 532. — § 69. Plutarch. II, p. 105. A. — § 70. Ælian. V. H. VIII, 15. — § 71. Plutarch. II, p. 331. F. — § 72. *Ib.* p. 335. B. — § 73. *Ib.* p. 466. C. — § 74. Ælian. V. H. XIII, 13. — § 75. Stobæus. XLVII, p. 344. — § 76. Plutarch. II, p. 506. C. — § 77. *Ib.* p. 334. A. — § 78. Stobæus, XLV, p. 323. — § 79, 80. Plutarch. II, p. 184. — § 81. Ælian. V. H. XII, 40. — § 82. Plutarch. II, p. 185. C. — § 83. *Ib.* p. 183. D. — § 84. *Ib.* p. 185. E. — § 85. Ælian. V. H. V. 5. — § 86. Stobæus, LII, p. 365. — § 87. Ælian. V. H. XIV, 38. — § 88. Plutarch. II, p. 39. B. — § 89. Stobæus. XL, p. 238. — § 90. *Id.* LII. p. 366. — § 91. Ælian. V. H. IX, 6. — § 92. *Id.* XIII, 41.

Anecdotes of Spartans.

56. § 93. Stobæus, VII, p. 29, — § 94. Plutarch. II, p. 216. C. — § 95. *Ib.* p. 231. D. — § 96. *Ib.* p. 215. B. — § 97. *Ib.* p. 232. B. — § 98. *Ib.* p. 192. C. — § 99. *Ib.* — § 100. *Ib.* p. 218. C. — § 101. *Ib.* E. — § 102. *Ib.* p. 219. A. — § 103. *Ib.* p. 212. F. — § 104. Plutarch. Vit. Lycurg. c. 13 — § 105. Stobæus, XII, p. 140, Compared with Ælian. V. H. VII, 20. —

§ 106. *Ælian*. XIII, 19. — § 107. *Stobæus* XIX, p. 169. — § 108. *Id.* XXXVIII, p. 228. — § 109. *Plutarch*. II, p. 79. E. — § 110. *Ælian*. V. H. III, 25. — § 111. *Plutarch*. II, p. 225. B. — § 112. *Ib.* C. — § 113. *Ælian*. V. H. XII, 21. — § 114. *Stobæus*, VII, p. 83. — § 115. *Ib.* — § 116. *Plutarch*. Vit. *Lycurg.* c. 14. — § 117. *Ib.* c. 25. — § 118. *Plutarch*. II, p. 241. C. — § 119. *Ib.* p. 241. F. — § 120. *Ib.* D. — § 121. *Ib.* p. 240. D. — § 122. *Ib.*

Miscellaneous Anecdotes.

P. 60. § 123. *Plutarch*. II, p. 94. F. — § 124. *Ælian*. V. H. XIV, 7. — § 125. *Stobæus*, LII, p. 365. — § 126, 127. *Plutarch*. II, p. 105. — § 128. *Ib.* p. 213. A. — § 129. *Ælian*. V. H. XII, 51. — § 130. *Id.* IV, 25. — § 131. *Plutarch*. Vit. *Alcibiad.* I. p. 199. C. — § 132. *Stobæus*, LXXXIV, p. 493. — § 133. *Ælian*. V. H. IX, 36. — § 134. *Stobæus*, LXXII, p. 443. Compare *Plutarch*. Vit. *Phoc.* c. 19. — § 135. *Ib.* — § 136. *Lucian*. VI, p. 31.

NATURAL HISTORY.

63. § 1. *Aristot.* Hist. An. VIII, 28. — § 2. *Ælian*. Hist. Anim. 1, 38. — § 3. *Aristot.* H. An. I, 11. — § 4. *Id.* IX, 1. — § 5. *Strabo*, XV, p. 705. B. C. — § 6-8. *Plutarch*, II, p. 968. — § 9. *Aristot.* H. An. IX, 1. — § 10. *Diodor.* Sicul. III, 85. — § 11. *Id.* 1, 35. — § 12. *Arist.* H. An. II, 1. — § 13. *Diodor.* Sic. III, 35. — § 14. *Ib.* — § 15. *Plutarch*. II, p. 968. F. — § 16. *Ib.* p. 971. E. — § 17. *Ib.* F. — § 18. *Ib.* p. 969. C. — § 19. *Ib.* 970. C. F. — § 20. *Ælian*. Hist. An. III, 43. — § 21. *Aristot.* de Mir. c. 13. — § 22. *Diodor.* Sic. II, 50. — § 23. *Plutarch*. II. p. 973. B. — § 24. *Diodor.* Sic. I, 35. — § 25. *Herod.* II, 63. — § 26. *Arist.* H. An. V, 19. — § 27. *Plutarch*. II, p. 967. B. — § 28. *Ib.* p. 978. C. — § 29. *Ib.* p. 980. B. — § 30. *Ib.* F. — § 31. *Ib.* p. 982. B. — § 32.

Plato, T. IV, ed. Bipont. p. 186. — § 33. Aristot. de Mir. c. 54.

MYTHOLOGY.

MYTHOLOGICAL NOTICES.

- P. 72. § 1. Lucian. de Sacrif. — § 8. T. III, p. 73. ed. Bip. — § 2. Lucian, Icaromenipp. VII, 40. — § 3. Lucian. III, p. 77. — § 4. Lucian. III, p. 76. — § 5–10. Diodor. Sic. V, 72, 73. — § 11. *Id.* IV, 7. — § 12. Lucian. VII, p. 207. — § 13. Apollodor. II. 5. 12, — § 14. *Id.* I, 1. 13.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

Apollo and Diana.

77. § 1. Apollodor. I, 4. 1. — § 2. *Ib.* 9. 15. — § 3. *Id.* II, 5. 9. — § 4. Diodor. Sic. IV, 74. — § 5. Apollodor. III, 5. 6. — § 6. *Ib.* 4. 4. — § 7. *Ib.* 10. 3.

Bacchus.

79. § 1. Apollodor. III, 5. 1. — § 2. *Ib.* 5. 2. — § 3. *Ib.* 5. 3. — § 4. *Ib.* 14. 7.

Mercury.

81. § 1. Apollodor. III, 10. 2.

Minerva.

- 81 § 1. Apollodor. III, 14. 1. — § 2. *Ib.* 6. 7.

Hercules.

82. § 1. Anal. Vet. Poët. II, 475. — § 2. Diodor. Sic. V, 76. — § 3. Apollod. II, 4. 8. — § 4. *Ib.* 5. 1. — § 5. *Ib.* 5. 6. — § 6. *Ib.* 5. 11. — § 7. *Ib.* — § 8. *Ib.* 8. 1.

Expedition of the Argonauts.

85. § 1. Diodor. Sic. IV. 47. — § 2. Apollod. I. 9.

16. — § 3. *Ib.* 21. — § 4. *Ib.* 22. — § 5. 6. *Ib.*
23. — § 7. *Ib.* — § 8. *Ib.* 27.

Miscellaneous Fables.

- P. 89. § 1. Apollod. I, 3. 2. — § 2. Diodor. Sic. V, 23. — § 3. Apollod. I, 7. 1. — § 4. *Ib.* 2. — § 5. *Ib.* c. 7. — § 6. *Id.* II, 1. 4. — § 7. *Id.* III, 15. 8. — § 8. Diodor. Sic. IV, 64. — § 9. Apollod. III, 10. 8. — § 10. *Ib.* 13. 6. — § 11. Isocr. Laud. Evag. c. 5. 7. — § 12. Isocr. Encom. Helen. c. 13.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

94. The dialogues, which follow from page 94 to 108, may be easily found without more particular reference in the works of Lucian.

GEOGRAPHY.

Europe.

109. § 1, 2. Strabo, II, pp. 126, 127. — § 3. *Id.* III, p. 137. — § 4. Epitom. Strab. III, pp. 25, 27. — § 5. Strabo, III, p. 146. — § 6, 7. Diodor. Sic. V, 43, 35. — § 8. *Ib.* 17, 18. — § 9. *Ib.* 25. — § 10. Epitom. Strab. III, p. 33. — § 11. Diodor. Sic. V, 27, and Strabo, IV, p. 190. — § 12. Diodor. Sic. *Ib.* — § 13. Epitom. Strab. III, p. 35. — § 14. Diodor. V, 28. — § 15. *Ib.* 29. — § 16. *Ib.* 21. — § 17. *Ib.* 22. — § 18. Epitom. Strab. 3, p. 38. Strabo, IV, p. 200. — § 19. Epitom. Strab. VII, p. 81. Strabo, VII, p. 290 — § 20. *Ib.* p. 294. — § 21. *Id.* V, pp. 209, 212, 215. — § 22. Diod. Sic. V, 39. — § 23. Strabo, V. p. 218. — § 24. Diodor. Sic. V, 40. — § 25. Strabo, V, p. 219. — § 26. *Ib.* p. 231. — § 27. *Ib.* p. 243. — § 28. *Ib.* p. 247. — § 29. *Id.* VI, p. 262. — § 30. *Ib.* p. 263. — § 31-33. Athenæus, XII, 518. — § 34, 35, Diodor. Sic. V, 2, 4, — § 36.

Strabo, VI, p. 273. — § 37. Diodor. Sic. V, 13, 14. — § 38. Strabo, VIII, p. 335. — § 39. Pausanias, V, 10. Strabo, VIII, p. 353. — § 40. Pausanias, V, 11. — § 41. Strabo, VIII, pp. 366, 367. — § 42. Stobæus, XLII, p. 293. — § 43. Strabo, IX, pp. 417, 419. — § 44. Xenophon de Vectigal. Init. — § 45, 46. Strabo, IX, p. 395. — § 47. *Id.* X, 476.

Asia.

P. 125. § 1. Strabo, XI, p. 490. Arrian, Exp. Alex. V, 5. — § 2. Strabo, XI, pp. 497, 499. — § 3. *Id.* IX, p. 499. — § 4. *Ib.* p. 501. — § 5. Diodor. Sic. II, 48. — § 6. *Ib.* 49. — § 7. *Ib.* 50. — § 8. *Ib.* 54. — § 9. Arrian. Exp. Alex. VII, 7. — § 10. Diodor. Sic. II, 37. — § 11. Strabo, XV, p. 690. — § 12. *Ib.* p. 693. Compare Epitom. Strab. p. 194. — § 13. Strabo, XV, pp. 726, 727. — § 14. Diodor. Sic. XVII, 70, 71. — § 15. Epitom. Strab. p. 202. — § 16, 17. Xenophon. Cyrop. I, 2. 6.

Africa.

132. § 1. Strabo, XVII, p. 788. — § 2. Diodor. Sic. I, 32. — § 3. Strabo, XVII, p. 788. — § 4. Diodor. Sic. I, 10. — § 5. Strabo, XVII, p. 808. and Epitom. Strab. p. 220. — § 6. Strabo, XVII, p. 816. — § 7. Diodor. Sic. III, 12, 13. — § 8. *Id.* XVII, 52. — § 9, 10. Strabo, XVII, p. 821. — § 11. Diodor. Sic. III, 49. — § 12. *Ib.* 50. — § 13, 14. Strabo, XVII, p. 832.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

Solon.

141. Plutarch. Vita Solon. c. 8.

Aristides.

142. Plutarch. Vita Aristid. c. 1, 3, 4, 6, 7, 24, 25.

Themistocles.

P. 145. Plutarch. Vita Themist. c. 3, 4.

Incidents in the Second Persian War.

147. Plutarch. Vita Themist. c. 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 17.

Cimon.

153. Plutarch. Vita Cimonis, c. 5, 6, 7, 12, 13.

Alcibiades.

157. Plutarch. Vita Alcibiad. c. 2, 7, 10, 11, 13.

Death of Alcibiades.

160. Plutarch. Vita Alcibiad. c. 38, 39.

Pericles.

161. Plutarch. Vita Pericl. c. 33, 34.

Death of Pericles.

163. Plutarch. Vita Pericl. c. 38, 39.

End of the Peloponnesian War.

164. Plutarch. Vita Lysandri. c. 13, 14, 15.

Phocion.

166. Plutarch. Vita Phoc. c. 4, 5, 11, 16, 17, 18.

Phocion's Condemnation and Death.

169. Plutarch. Vita Phoc. c. 34 - 38.

Demosthenes.

172. Plutarch. Vita Demosthen. c. 7, 12, 16, 17, 18, 20, 21, 28, 29.

LETTERS.

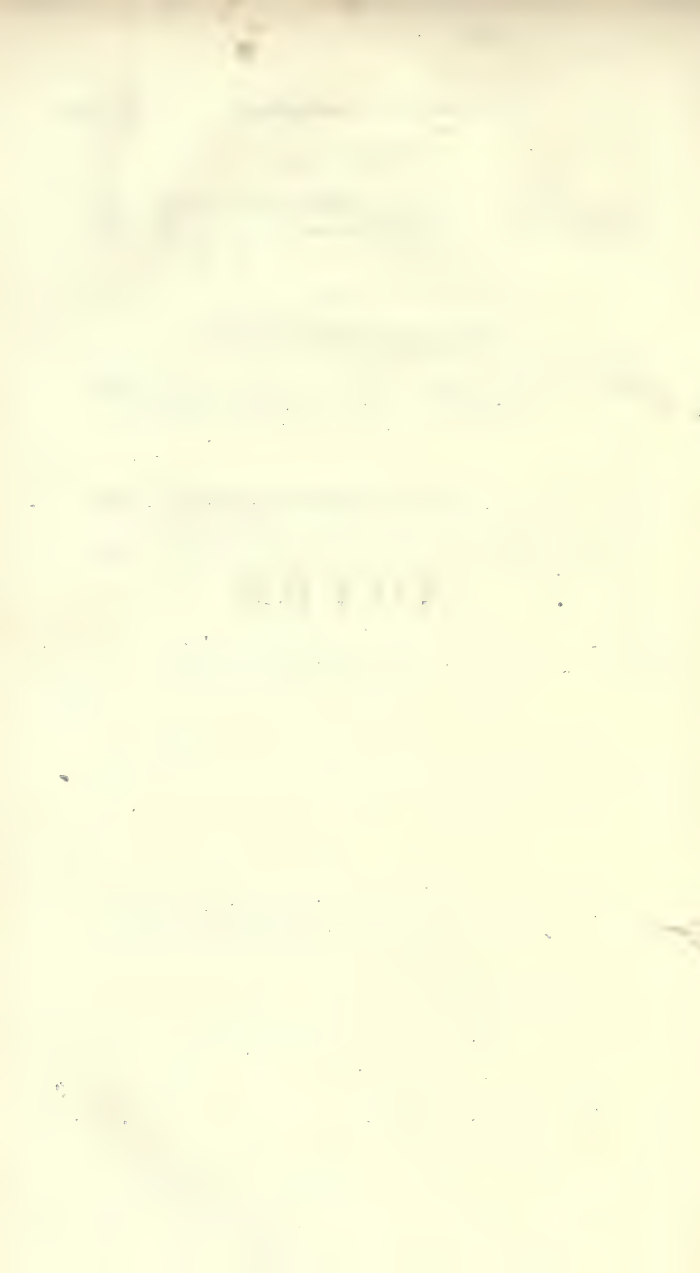
- P. 177. Epist. Divers. Philos. ed. Commel. p. 67.
 178. Alciphronis Epist. ed. Wagner. I. 24. III. 10,
 30, 31, 66.
-

POETICAL EXTRACTS.

- 183 Homeri Iliad. VI. 369. — 502. VIII. 1 — 29.
 XXII. 376 — 515. XXIV. 471 — 675.
-

200. Anacreontis Carm. ed Fischer. 1, 5, 9, 33, 37,
 40, 43, 48.
 206. Theocriti, Bionis, et Moschi Carm. ed. Heindorf. — Bionis Idyll. 1, 2, 6. Moschi Idyll. 1, 3.

NOTES.



NOTES.

ABBREVIATIONS.

B.	Buttmann's Greek Grammar
F.	Fisk's " "
Gr. and Engl. Lex.	Greek and English Lexicon.

Line

Page
1

1. μικρὸς, μικρὰ, μικρόν.
ἔστί, 3. sing. pres. of εἰμί, *to be*.
βραχὺς, εἷς, ὅ.
2. μακρὸς, μακρὰ, μακρόν. The order is, μακρὰν λύπην.
τίκτει, 3. sing. pres. ind. of τίκτω.
φίλει, imperat. of φιλείω, *to love*.
3. φρόνησιν, acc. of φρόνησις.
4. ἔλγει, 3. sing. mperf. of λίσγω.
5. εἶναι, infin. of εἰμί. the acc. with the infinitive. F. Rule IV.
μητρόπολις, *the mother city*, in reference to the colonies, which proceed from it; here it signifies *origin, source*.
πάσης, from πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
6. ἐργάζεται, 3 sing. pres. of ἐργάζομαι, *to cause, to occasion*.
ἀλλ', for ἀλλὰ, conjunction, *but*; the final letter being cut off because the next word begins with a vowel. This ἀλλὰ is distinguished by the accent on its second syllable from ἄλλα, the neuter plural of ἄλλος, η, ο, *other, another*, which is accented on the first syllable.
8. οὐδὲν, from οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν. οὐδὲν ἡδονῆς, *no pleasure, literally, nothing of pleasure*. F. Rule XII.
ἔχει, 3. sing. pres. of ἔχω.
9. κτήσεις, nom. plur. of κτήσις, *an acquisition, possession, gain*.
μόνοι, from μένος, η, ον.
βίβλαιαι, from βίβλαιος, α, ον. βίβλαιαι here has two accents, because it is followed by εἰσιν, one of the words called *enclitics*, which throw back their own accent to the preceding word. F. p. 221.
10. εἰσιν, *are*, 3. plur. pres. of εἰμί.

- 1 10. and 11. ἐν μὲν ... ἐν δέ. The particles μὲν and δέ are used with different words or members of a sentence, which have some reference or opposition to each other, as in this sentence; here εὐτυχία, *good fortune* or *prosperity*, is opposed to ἀτυχία, *bad fortune*, or *adversity*. In such instances μὲν and δέ are not always to be both translated, and δέ may generally be translated, *but*.

11. πασῶν, genit. pl. of πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

12. ἡ εὐσέβεια — The order is ἡ εὐσέβεια ἐστὶν ἡγεμόν. Where a sentence, as in this instance, has two nouns in the nominative case, that noun, which has an article prefixed, is usually the subject or nominative of the verb, and is to be taken first in translating. See examples and exceptions to the rule in Gram. and Gr. and Engl. Lex. under the word εἰ, ἡ, τό.

προσῆκει, is here used impersonally; *it becomes wrestlers, wrestlers must*. See F. Rule XXVIII.

13. γυμνάζειν, infin. pres. of γυμνάζω. From this is derived the English word *gymnastics*.

κλεινός, ἡ, ὄν, *famous*, κλεινότατος, superl. *very famous*. Superlatives are sometimes rendered by the word *very*, and sometimes by *most*.

14. ἦν, *it was*, 3. sing. imperf. of εἰμί.

Διός, genit. of Ζεὺς, *Jupiter*.

17. ἔρξατο, 1. aor. ind. mid. of ἄρχω.

2 1. ἰδρύσατο, 1. aor. mid. of ἰδρύω.

Πίστις and Τέρμων, *Fides* and *Terminus*, names of Roman divinities.

2. Καρχηδών, *New Carthage* in Spain.

3. δέχομαι, *to succeed*. Asdrubal succeeded Barcas, commonly called Amilcar, in the government of Spain, which had been conquered by the Carthaginians.

πατέρα, acc. of πατήρ, genit. πατρός.

4. Τάλαντον, the same as τὸ Βαβυλώνιον τάλαντον. Τάλαντον, a *talent*; anciently the name of a weight and also of a sum of money; as in English, the word *pound*, which originally was a *pound weight* of silver, also means a sum of money, though at the present day it is a sum of money much less in value than a *pound weight* of silver. In this passage, τάλαντον means a *sum of money*. The value of the *talent* varied much at different periods and in different countries. The Babylonian talent is here said to be worth 72 Attic minæ; and according

to the best medium value, each *mina* may be reckoned at £3. 15s. 2 sterling, equal to \$16.66 of our money; at which rate the talent, or 72 *minæ*, would be about \$1200.

4. *μνᾶ*, genit. *μνᾶς*, a *mina*; here signifies a piece of money. The Attic *mina*, according to some, was about 17 dollars 18 cents of our money. See also the word *μνᾶ*, Gr. and Engl. Lex.

5. *δύναται*, is worth, from *δύναμαι*.

7. *θυμὸς*, anger; *ἴστί* understood.

Ὁ *πλοῦτος*, wealth, riches; *ἴστί* understood.

10. *ἦν*, was, imperf. of *εἶμι*.

11. The ancients believed that a greater part of Lower Egypt was formed from the sediment of the Nile.

12. *κατόκνει*, neglect not, contracted for *κατόκνει*, from *κατοκνέω*.

μακρὸς, μακρὰ, μακρόν.

πορεύεσθαι, to go, inf. pres. mid. of *πορεύομαι*.

διδάσκειν, infin. pres. of *διδάσκω*.

13. *ἐπαγγιλλόμενος*, particip. pres. of *ἐπαγγίλλομαι*; the construction is *πρὸς τοὺς ἐπαγγιλλομένους* (to those who promise) *διδάσκειν* *χρησιμὸν τι*.

14. *κατῆλθον*, 2. aor. of *κατέρχομαι*.

16. *εἶναι*, are, from *εἶμι* · the accusative with the infinitive. Render, say that the Sun and Moon are, &c.

λίσουσιν for *λίσουσι*, pres. ind. act. of *λίγω*; the final *ν* is here added because the next word begins with a vowel.

μισοῦ from *μισέω*.

17, 18. *πολιμῶσιν*, 3. pl. pres. of *πολιμία*.

19. *Δύκω* and *ἴπτω*, dual of *λύκος* and *ἵπτος* · these duals are distinguished from the dative sing. *ἵπτι* and *λύκῳ* by *ι*, subscribed under the *α*.

συννόμω, nom. dual of *σύννομος*, feeding together, or in company.

ἔστων, are, 3. dual pres. of *εἶμι*

20. *αὐτὸς*, τῇ, τό · οὐ τὴν αὐτὴν, ὁδὸν understood, not the same way.

ἵασι, 3. plur. pres. of *εἶμι*, to go; which is distinguished by the accent from *εἶμι*, to be.

21. *μειγίστω*, nom. dual, from *μείγιστος*, the superl. of *μίγας*, μεγάλη, μέγα.

πολλούς, acc. pl. of *πολύς*, πολλή, πολύ.

ἀπώλισαν, 1. aor. of *ἀπόλλυμι*.

22. *ἀνατρίφουσιν*, part. pres. of *ἀνατρέφω*.

2 23. *κομιδῇ*, adv. *very*; dative of the substantive *κομιδῇ* (which means *care, diligence*,) used adverbially.

24. *ἄκρα* nom. pl. of *ἄκρον*, the *summits or tops*; ἡ *ἄκρα* fem. is also used in the same sense.

οἱ ἐνοικοῦντες, those who inhabit; *ἐνοικίω*.

24, 25. *μακροβιώτατος*, η, ον, *very long lived*; superl. of *μακρόβιος*. The order is, *οἱ ἐνοικοῦντες τὰ ἄκρα τοῦ "Αθω λέγονται εἶναι μακροβιώτατοι*.

25. *λέγονται*, are said, 3. pl. pres. ind. pass. of *λέγω*

3 1. *ἐξεκάλυψε*, 1. aor. of *ἐκκαλύπτω*; the first aorist, as in this instance, must often be rendered by the present tense; *to disclose or uncover*; the true force of the aorist in such instances may be better expressed by the verb, *is accustomed*, or *is wont*, as here we might say, *is accustomed to disclose*.

κρυπτόμενον, hidden or concealed; part. pres. pass. of *κρύπτω*. The construction is *ὁργὴ πολλὰκις ἐξεκάλυψε νόον κρυπτόμενον ἀνθρώπων*.

εἶδους, genit. sing. of *εἶδος*, the *form or figure*.

2. *ἴσῃ*, for *ἴστί*. The construction is *χαλκὸς ἴστί κάτοπτρον εἶδους*. The ancients used metallic mirrors for looking-glasses.

ἀνδρὸς, genit. of *ἀνὴρ*.

ἰδύξει, is wont to reveal, 1 aor. of *δείκνυμι*. See remark in preceding note.

4. *Ἐρυκί*, from *Ἐρυξ*.

νιῶς, Attic for *νίος*.

5. *ὄ*, from *ὄς*, ἡ, ὅ.

πολὺ πλῆθος, a great many, literally a great multitude.

τρίφεται, 3. sing. pres. pass. of *τρέφω*.

6. *κατισκιάσει*, built, from *κατασκευάζω*.

7. *αἰροῦνται*, 3. pl. pres. pass. of *αἰρίω*.

ἀλώπικος, genit. sing. of *ἀλώπηξ*.

7, 8. *τοτὶ μὲν ... τοτὶ δὲ*, sometimes ... sometimes.

8, 9. *πλείστους*, superl. *πλείστος*, η, ον, of *πολύς*. F. p. 52.

10. *ἦν*, was, from *εἰμί*.

12. *πατρίδος*, genit. sing. of *πατρίς*.

13. *ὦν*, being; that is, *while he was*; part. pres. of *εἰμί*. this is distinguished from *ὦν*, genit. pl. of *ὄς*, ἡ ὄ, by its accent and breathing.

ἐν θήραις, in the chase.

13. *σὺς*, genit. sing. of *σὺς*.

ἐπλήγη, was wounded, from *πλήσσω*, or *πλήττω*.

14. *ἰγένετο*, became, from *γίνομαι*.

15. *δράκοντος*, genit. sing. of *δράκων*.

15. 16. *ὀρρώδει*, 3. sing. pres. of *ὀρρώδιω*.

16. *ὑπάρχω*, like *ὦν* in note page 3, line 13; part. pres. of *ὑπάρχω*, being, instead of, when he was.

μῦν, acc. sing. of *μῦς*.

διώκων, particip. pres. of *διώκω*, pursuing, instead of, while he pursued.

17. *μέλιτος*, genit. sing. of *μέλι*.

ἔπεσιν, he fell, from *πίπτω*; instead of *ἔπιςσι καὶ ἀπίθανιν*, fell and died.

ἀπίθανιν, 2. aor. of *ἀποθνήσκω*.

18. *δισπάσαντο*, from *διασπάω*.

20. *ἄνδρες*, nom. pl. of *ἄνθρωπος*.

εἰκόνες, nom. pl. of *εἰκών*, genit. sing. *εἰκόνος* · see note above as to the subject of the verb.

21. *ἔκησαν*, lived, dwelt, from *οἰκίω*

πρῶτοι, at first, from *πρῶτος*. The order is, *Αὔσονες αὐτόχθονες ἔκησαν τὴν Ἰταλίαν*.

21. 22. *αὐτόχθονες*, nom. pl. of *αὐτόχθων*.

22. *ἄπαντες*, from *ἄπας*, *ασα*, *αν* · compounded of *α* (for *ἅμα*) and *πᾶς*.

23. *ὑδατος*, genit. sing. of *ὕδωρ*.

κοιλαίνουσιν, 3. pl. pres. ind. of *κοιλαίνω*.

25. *ἔθον*, 3. pl. pres. ind. of *θύω*.

1. *οἱ δὲ*, that is, *πέρδικες*.

ἦσαν, 3. pl. of *εἶμι*.

2. *λείγει*, 3. sing. pres. of *λείγω*.

τοὺς γίροντας, acc. pl. of *γίρων*.

παλίμπαιδας, from *παλίμπαις* · *παλίμπαιδας γίγνεσθαι* · the accusative with the infinit. The order is, *τοὺς γίροντας γίγνεσθαι παλίμπαιδας*.

3. *γίγνεσθαι*, become, pres. infinit. of *γίγνομαι*; accusative with the infinitive. F. Rule IV.

4. *μυρμήκων*, genit. pl. of *μύρμηξ*.

γεγονέναι, became, perf. inf. of *γίγνομαι*.

ἄνδρας, acc. with inf.; the order is *τοὺς Μυρμιδόνας γιγνόμεναι ἄνδρας ἐν μυρμήκων*.

- 4 5. οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων, *the Nomades of Libya*, instead of, *the Libyan Nomades*.
6. ἀριθμοῦσιν. 3. pl. pres. ind. of ἀριθμῶ, *reckon time*.
ταῖς ἡμέραις, *by the days*, ταῖς νύξιν, *by the nights*.
ἐρωτηθεῖς, part. 1. aor. pass. *being asked*, instead of, *when he was asked*, from ἐρωτάω.
7. μέγιστον, superl. of μέγας. F. p. 52.
ἐλάχιστος, superl. of ἱλαχός.
εἶπε, *he said*; from εἶπω.
φείνες, from φεῖν.
8. κρείσσων, *better, mightier*. F. p. 51.
9. χερῶν, from χεῖρ, χεῖρς, poet. χερός · ἐστὶ understood.
10. γυναιξί, dat. pl. of γυνή.
φέρει, 3. sing. *brings, adds*; from φέρω · the order is, ἡ σιγὴ φέρει κόσμον γυναιξί.
11. ὦτα, from οὖς, ὠτός.
οὐκ ἔχουσιν, part. pres. of ἔχω · *not having*, instead of, *that has not*.
12. τὰ πόδι, dual of ποῦς · *in the feet*.
ἦν, *was*; 3. sing. imperf. of εἰμί.
13. γράφεται, *is painted, represented in a picture*.
ὑποβλίσκουσα, *looking at, regarding*, part. pres. of ὑποβλέπω ·
δεινὸν is here used adverbially.
ἔχει, 3. sing. pres. of ἔχω.
14. καθῆστον, *sit*, from κάθημαι.
γελῶντε, dual of γελῶν, *smiling*, part. pres. of γελᾶω.
μὴδεῖς, μὴδεμία, μὴδὲν, *nothing*. F. XIV, p. 159.
15. τῶν μελλόντων from τὰ μέλλοντα, *literally, the future; of the things which awaited them*.
εἰδότε, *knowing*, dual of εἰδώς from οἶδα, *I know*. B. p. 201.
καὶ ταῦτα, *although*, (Latin *idque*.) B. § 151, p. 314.
ὁρῶντε, *seeing, even when they saw*; dual of ὁρῶν part. of ὁράω.
17. μέγιστον, superl. of μέγας.
18. τυφλόν, *χρῆμά ἐστι* understood.
19. ἱλλισίς, *ἐστι* understood.
νόμοι, εἰςὶ understood.
20. οὐδὲν after the negative for τι. B. p. 307.
21. ἔφη, *said*; from φημί.
μύμνησο, *remember thou*, from μυμνήσκω.

22. διαστάσιως, genit. of διάστασις. F. Rule XVIII, p. 162. 4
 ἤρξω, from ἄρχω.
 διαλύσιως, genit. sing. of διάλυσις. F. Rule XVIII.
24. κουρείως, genit. of κουρεῖς, a barber.
 τὴν τέχνην, by trade.
 ὁμονοούντων, from ὁμονοίω.
25. ἰσχυροτέρα, comp. of ἰσχυρὸς, ἂ, ἐν. F. Rule XV, p. 159. 5
 2. ἔθριψεν, 1. aor. of τρέφω.
 3. Πύθωνα, Python, the name of the serpent that guarded the Delphian oracle, which was in the possession of the goddess Ge, or Gæa.
 4. καπιτόξουσιν, from κατατοξεύω.
 ἦλθεν, from ἔρχομαι.
 παρίλαβι, from παραλαμβάνω.
 5. ἔσθ, thou wilt be, from εἰμί.
 6. ἄρξῃς, from ἄρχω.
 σκυτὸν, by crasis for σκυτὸν, from σὺ and αὐτός.
 αἰδεῖσθαι, from αἰδέομαι.
 7. ἔχουσιν, 3. pl. from ἔχω.
 9. εἰσὶν, are, from εἰμί.
 τὸ μὲν, the one; see remark on the use of μὲν and δι, page 1, lines 10 and 11.
 9, 10. καλούμενον, called; part. pres. of καλῶ.
 10. ἔχει, 3. sing. pres. of ἔχω.
 11. φέρι, 3. sing. pres. of φέρω. Compare note, l. 17.
 12. μίγιστον, superl. of μίγας.
 ἔφω, is; from φύω.
 12, 13. τιτρώσκει, 3. sing. pres. of τιτρώσκω.
 13. Δημήτριος, the son of Antigonus, one of the successors of Alexander the great. Timotheus, an Athenian general.
 14. ἔρει, 3. sing. imperf. of αἰρέω.
 κατασίων, part. pres. of κατασίω, shaking down instead of by shaking down.
 15. πείθων, part. pres. of πείθω, persuading, for by persuading.
 γίνετο, from γίγνομαι, there was, that is, there lived.
 16. ἀφ' οὗ, from whom; from ἀπὸ, and οὗ genit. of εἰς, ἡ, ὅ.
 17. ὀνομάζεται, 3. sing. pres. ind. pass. of ὀνομάζω. The verb in the singular is joined with neuters plural. See B. § 129. 1. p. 261. F. p. 147. Exc. 1.
 τίμα, honor thou; imperat. of τιμάω.

- 5 18. φυλάττει, 3. sing. pres. of φυλάττω.
πολύποδες, nom. pl. of πολύπους.
ἰλλοχῶσι, 3. pl. pres. of ἰλλοχάω.
19. εἶπαι, said, 3. sing. imperf. ind. of ἵπω.
20. φέρειν, acc. with inf. The order is, Ἀνάχαρσις εἶπαι τὴν ἄμπε-
λον φέρειν τριῖς βότρυς.
22. πόνος, ἴσται understood.
ἔλαβον, have acquired or gained; from λαμβάνω.
23. νοσοῦσης, genit. sing. of νοσῶν, οὔσα, οὖν, from νοσῶ. The or-
der is λόγος ἴσται φάρμακον ψυχῆς νοσοῦσης.
24. τὸ γῆρας. The order is τὸ γῆρας ἴσται χαλεπὸν βαρὺς τοῖς ἀνθρώ-
ποις · χαλεπὸν agrees with βάρους.
26. ἀφ' οὗ · see above, p. 5. l. 16.
27. καλιῖται, 3. sing. pres. pass. of καλῖω.
οὔτε, ... οὔτε, neither ... nor; when the word οὔτε occurs
twice in a sentence, the first οὔτε signifies neither, and the second
nor.
ὤφελι, 3. sing. pres. ind. of ὤφελίω.
- 6 3. σιτοῦνται, feed themselves on, used with the genit. of a thing,
from σιτίομαι. F. Rule XVIII, Obs. 9.
5. ἐκλειποτός, genit. sing. of ἐκλειποτός · part. perf. mid. of
ἐκλείπω.
6. μιστά, the genitives στάσις and ἀναρχίας, are governed by
μιστά. F. Rule XIII, p. 158.
7. φέρεται, is borne on, rushes on.
μένος χιόνος, the power of the snow, that is, abundance, or sim-
ply the snow.
10. ταράσσεται, 3. sing. pres. pass. of ταράσσω.
11. φύσις, ἴσται understood.
13. ἔχει, 3. sing. imperf. of ἔχω.
14. ἔφη, 3. sing. imperf. of φημί · accusative with the infinitive.
15. διαφέρειν, inf. pres. of διαφέρω, with the genitive of the thing
differed from.
16. ἐνιδιζόμενος, part. pres. of ἐνιδίζω.
εἶπαι, said, from ἵπω.
Τῇ γένει, By descent, or birth. Σκύθης ἐμὶ, understood, a Scyth-
ian, of course a barbarian. F. Rule XXXVIII, p. 182.
17. ἀλλ', instead of ἀλλά. See note, p. 1. l. 6.
ἔξην, it was lawful, 3. sing. imperf. of ἔξιςτι.

17. ζῆν, Doric for ζᾱν, inf. pres. of ζᾶω.
18. βασιλεύειν, inf. pres. of βασιλεύω, with the genitive of the thing ruled over.
19. ἄρχειν, inf. pres. of ἄρχω.
20. μένειν, inf. pres. of μένω.
21. ὄντι, dat. sing. of ὤν from εἰμί · ὄντι is not here rendered.
22. εἵλιτο, chose ; from αἰρίω.
εἶναι, inf. pres. of εἰμί.
ἀργός ὤν, being indolent, instead of in indolence.
μηδὲν, from μηδέις, μηδεμία, μηδέν.
μηδὲν χρώμενος, part. pres. of χράομαι · without making use of, without exercising.
23. δεῖ, (Latin oportet) it is necessary ; χρεῖσθαι κοσμίᾳσθαι, (modestia uti,) to be modest.
26. ἔβαψεν, from βάπτω.
28. ἔρριψεν, from ῥίπτω.
προσηνέχθη, 1. aor. pass. of προσφέρω.
1. ποθεῖ, 3. sing. pres. ind. of ποθέω.
μεθ', instead of μετὰ, because the next word begins with an aspirated vowel.
2. καὶ, for καὶ ἰάν.
3. ἀφίλῃς, you should take away, or deprive of ; from ἀφαιρίω.
4. ποιῆς, 2. sing. pres. ind. of ποίω.
ἔλαβε, took ; 3. sing. 2. aor. of λαμβάνω.
5. παρ', instead of παρὰ.
μὲν ... δὲ. For use of these particles, see note p. 1. l. 10, 11.
θώρακα, acc. sing. of θώραξ.
7. δότε, give, from δίδωμι.
10. Ξέρξην πολιοῦντος, when Xerxes was waging war. F. Rule, XXXII, p. 179.
πολιοῦντος, part. pres. of πολέμιω.
11. ἰδοῦναι, thought, seemed ; 3. sing. imperf. of δεικνύω.
ἰδεῖν, to see, from ἰδω.
12. ἐκπριπιστάτα, superl. of ἐκπρίπτω.
14. γινόμενος, being ; instead of, when he was ; part. 2. aor. mid. of γίνομαι.
ἐκέλευσε, ordered, commanded.
15. φεύγειν, inf. pres. of φεύγω.
διώκειν, inf. pres. of διώκω.

- 7 16. *κολάζονται*, 3. pl. pres. ind. pass. of *κολάζω*.
ἐν ᾧδου, that is, *ἐν δώματι ᾧδου*, in *Hades*, or the infernal regions; literally *in the abode of Hades*.
17. *πίνητε*, from *πίνης*.
20. *ἔχον*, 3. pl. imperf. of *ἔχω*.
τρῖς οὖσαι, to be rendered, *for all three*, or, *being three*, or, *all three together*.
καὶ ταῦτα, and these.
παρὰ μίρας, in succession.
ἔπασαν, they gave, or imparted; from *ἐπάζω*.
21. *Κλιάνθης*, *Cleanthes*, a Stoic philosopher, was in his youth so poor, that he could not procure the common materials for writing.
22. *ἔγραφιν*, 3. sing. imperf. of *γράφω*.
ἅπτε, literally, *all which*, here rendered, *those things which*; from *ᾤπτει*, *ἥπτει*, *ὀπτει*.
ἥκουσι, 3. sing. imperf. of *ἀκούω*.
ἀπορία κερμάτων, for want of money.
23. *ὥστε ἀνήσασθαι*, so as to buy; render, *wherewith to buy*; from *ἀνίσταμαι*.
24. *ἔνιμι*, has bestowed, from *νίμω*.
27. *ὄντα*, being, or when he was; part. pres. of *εἰμί*.
28. *ἔτρεφε*, 3. sing. imperf. of *τρέφω*.
29. *ἔθηκε*, made *hipi*, from *τίθημι*.
30. *ἔφη*, 3. sing. imperf. of *φημί*.
δεῖν, man ought, it is proper; inf. of *δεῖ*, impersonal verb.
κασμεῖν, inf. pres. of *κασμῶ*.
31. *τῶν οἰκούντων*, of the inhabitants; from *οἰκῶν*, *οὔντος*; part. pres. of *οἰκῶ*.
- 8 1. *ἔχιν*, for *ἔχει*, 3. sing. imperf. of *ἔχω*; see note p. 2. l. 16. under the word *λίγουσι*.
4. *κῦται*, 3. sing. pres. of *κῦμαι*.
5. *ἔστι* is understood after *βίος*.
6. *βραχυῖα*, from *βραχὺς*, *εἶα*, *ύ*.
7. *κέρδος αἰσχερὲν*, *ἔστι* understood,
πρὸ μίλλον, *ἔστι* understood.
8. *γίγνεται*, results; from *γίνομαι* or *γίγνομαι*.
9. *ἔπει*, called; from *ἔπω*. B. p. 197.
11. *πολλὰ*, from *πολύς*.
12. *ἑκστα*, from *ἑκστῆς*, *οὐ*.

12. εἶναι, are; from εἶμι.

Τυραννίς, ἔστι understood.

πλοῦτος, χρεῖμά ἐστιν understood. See note above, p. 1. l. 12.

τυφλὸν, χρεῖμα understood; χρεῖμα is also understood after πιστὸν, &c.

15. ἔχει φόβον, brings or causes fear; a neuter plural with a verb in the singular.

ἔχει, 3. sing. pres. ind. of ἔχω.

16. κυρεῖ, from κυρεῖν · synonymous with ἑστί.

18. κρεῖττον, comparative of ἀγαθός.

μετ' for μετὰ.

19. πάντας, from πᾶς, ασα, αν.

20. μάχεσθαι, inf. pres. of μέχομαι.

ἀγαθοί, the valiant; κακοί, the cowardly.

δργῆς, than anger; the order ἰς, οὐδὲν (ἑστίν) ἀδικώτερον δργῆς.

After the comparative degree ἦ, than, is often omitted, and the genitive used instead of the nominative. See F. Rule XV. B. p. 269.

21. πόλεμος ἰνδοξος (ἑστὶ understood); the order is, πόλεμος ἰνδοξος αἰρετώτερος αἰσχυρῶς ἱερήνης.

22. ἔφθ, from φθμί.

δεῖν, ought; accusative with the infinitive.

23. παύομενον, part. pres. of παύω; literally, ceasing from; it may here be rendered, reliving from office.

24. γιγόνειν, perf. inf. mid. of γίνομαι.

σοφία, ἑστὶ understood.

26. νωτίον · the order is, οὐκ ἔξιστι νωτίον καταμαρτυρεῖν πρεσβυτίον.

1. οὐκ ἔξιστι, it is not permitted.

καταμαρτυρεῖν, inf. pres. of καταμαρτυρεῖν · with the genitive of the person against whom one bears witness.

ἑστὶ understood after δόξα.

4. πολλὰ ἑστὶ, and ὅσα ἔχει · neuters plural with a verb singular. See B. p. 261. F. p. 147.

ὅσα, all those which; from ὅσος, η, ον.

5. πλείους, contracted for πλείονας · comparative degree of πολὺς.

ἔχει, see note, line 4, above.

τὸ ποιεῖν, from ποίω · κελεῖσθαι from κελεύω. These infinitives are here used as substantives. See F. Rule XXX.

6. γλυκίον, comparative of γλυκύς.

9 7. οὐκ ἔστιν· οὐδὲν instead of τί after a negative; B. p. 307. F. Rule XV, p. 159. The order is οὐδὲν ἔστι τέκνοις ἥδιον μητρός, *than the mother*.

8. φθόνος, the order is, φθόνος κρείσσων (ἔστι) οἰκτιρμοῦ.

χρῆ, *it is necessary, it is proper*.

σιγαῖν, pres. inf. of σιγάω.

ἢ κρείσσονα λέγειν, *or say something which is better*. F. Rule XV, p. 159.

9. λείγειν, inf. pres. of λείγω.

ᾤσα, acc. pl. of ὄσς, ὠτός.

ἔχομεν, 1. pl. pres. ind. of ἔχω.

10. ἐν, from εἰς, μία, ἐν.

ἀκούωμεν, 1. pl. pres. subj. of ἀκούω.

ἥττονα, comp. of ἱλαχός. See F. p. 51.

11. λέγωμεν, 1. pl. pres. subj. of λέγω.

πλείον ἔστι, *is more abundant*.

12. συμφέροντος, *than what is useful*; part. pres. of συμφέρω.

ἄρχι, imperat. of ἄρχω, with the genit.

μηδὲν ἥττον, *not less*; see note, p. 9. l. 10.

13. στείργι, *love, be content with*; pres. pass. of στείρω.

τὰ παρόντα, *what thou hast, literally, things present*; part. pres. of παρίμι.

ζήτηι δὲ, *but seek*; imperat. pres. of ζητέω.

βελτίω, irregular comparison of ἀγαθός.

14. οἱ μετέχοντες, from μετέχω, with the genitive of the thing participated. The order is, οἱ μετέχοντες τῶν τελειτῶν ἔχουσιν τὰς ἐλπίδας ἡδίους περὶ τῆς τελειότητος τοῦ βίου· ‘*than the uninitiated,*’ understood.

ἡδίους, comp. of ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ.

15. ἔχουσιν, 3. pl. pres. ind. of ἔχω.

19. τῶν ὄντων, part. pres. of ὄν, *of beings*; the neuter adjectives in this sentence agree with χρεῖμα understood.

21. χωρεῖ, 3. sing. of χωρέω.

22. τρέχει, 3. sing. of τρέχω.

πρατῖ, 3. sing. pres. ind. of κρατέω, with the genitive.

23. ἀνυρίσκει, 3. sing. pres. ind. act. of ἀνυρίσκω.

24. γίγνεται, *becomes*; from γίγνομαι, or γίνομαι.

25. ὦν, τοῦ προκοδίου understood.

χηνίου, ὠοῦ understood, instead of ἡ ὦν χήνιον.

26. ἑπτὰ καὶ δικάπηχες, *seventeen eils long*.

27. βίος. The order is, ὁ βίος τῶν πλείστων παραπόλλυται 9
μειλησμή.

παραπόλλυται, is lost, 3. sing. pres. ind. pass. of παραπόλλυμι.

28. Ὁ, instead of τι.

ὕγιαίνειν, inf. pres. of ὑγιαίνω.

30. τυχεῖν, τυγχάνω, with the genitive. The construction is,
τυχεῖν τούτων, ὧν, to obtain that, which.

ἐρᾷ, 3. sing. pres. ind. act. of ἐράω, with the genitive.

F. Rule XVIII.

31. χειρίστοις, superl. of κακός · formed from χεῖρ.

1. βελτίστοις, superl. of ἀγαθός · formed from the verb βούλομαι. 10

ὑπερορᾷ, 3. sing. pres. ind. of ὑπεροράω.

2. θαυμάζει, 3. sing. pres. of θαυμάζω. It signifies here to venerate, and through veneration, to spare.

3. κίτται, 3. sing. pres. ind. of κίτμαι.

4. οἱ πλούσιοι. The order is, οἱ πλούσιοι πολλάκις οὐ συνίενται
τῆς εὐτυχίας ἡδονῆς διηنيκοῦς.

5. συνίενται, 3. pl. pres. of συνίημι, with the genit.

ἦν, υἱός understood, was the son.

6. ἐκ, through. The order is, πάντα δύναται γίγνεσθαι κρείττονα
ἐκ, &c.

8. δύναται, 3. sing. pres. of δύναμαι.

γίγνεσθαι, inf. pres. of γίγνομαι.

9. ἀποδίδωκε, has attributed.

10. περισύληψε, plundered.

11. ἔχον, part. pres. neuter gender, of ἔχω, agreeing with
ἄγαλμα.

παράκειμήνην, from παρακείμενος, η, ον, part. pres. of παρακίμαι.

12. ἀφιῖλιν, took away; 2. aor. of ἀφαιρέω.

ἰδὼν, 2. aor. part. of ἰδω · seeing.

14. φαίνεται, appear; from φαίνομαι.

15. Οὐ κρείττον, ἔστι understood.

16. ἀσπάσασθαι, to choose, to lead; inf. of ἀσπάζομαι.

17. ἀνδρός ἐστιν, it is the part or duty of a man. F. Rule XVII,

p. 162.

τὰ ληθῆ, instead of τὰ ἀληθῆ.

18. λίγειν, inf. pres. of λίγω.

19. εἶχιν, 3. sing. imperf. of ἔχω.

21. εἶναι, inf. pres. of εἶμι · acc. with the inf.

- 10 22. καὶ' instead of κατὰ.
 23. διακρίνουσιν, 3. pl. pres. ind. of διακρίνω.
 χίρους, comp. ; see κακός.
 24. ἄρχειν, to rule ; acc. with inf. from ἄρχω, with the genit.
- F. Rule XVIII, 11.
25. ἔλεγεν, 3. sing. imp. or 2. aor. of λέγω.
 κρείττον, εἶναι understood, it was better.
 27. ὦν, οὔσα, ὄν, part. pres. of εἰμί. ὦν is here to be rendered, which is.
- βαδίζει, 3. sing. pres. ind. from βαδίζω.
 28. χρεῖται, Attic for χρεῖται, it uses ; 3. sing. pres. ind. of χρεάμαι.
 πολέμῳ, waged war ; from πολεμῶ.
 30. ἔγραψε, wrote ; from γράφω.
 31. βιώσας, having lived ; from βίωω.
- 11 1. ἐπέρασε, passed over, carried over ; from περάω.
 4. ἱστοροῦσι, they say ; 3. pl. pres. ind. of ἱστορίω.
 ζῆν, to live ; Doric for ζῆν, from ζάω.
 5. βιοῦν, inf. pres. of βίωω.
 λόγος, ἵστι understood, it is the report ; equivalent to λέγουσι, they say.
 7. λέγεται, is said ; 3. sing. pres. ind. pass. of λέγω.
 βιώσας, to have lived ; inf. 1. aor. of βίωω.
 8. ἐτῶν, genit. of quality. F. Rule XI, p. 157.
 9. ἐτελεύτησε, 1. aor. ind. of τελευτάω.
 10. βιοῦς, part. pres. of βίωω, after he had lived.
 12. ἑνὸς διόντα ἕτη, thirty years less or wanting one ; ἑνὸς governed by διόντα. F. Rule XVIII, 6.
 βασιλεύσαντος, after he had reigned, literally, having reigned ; part. 1. aor. ind. act. of βασιλεύω.
 17. εἶπε, said ; imperf. of ἔπω.
 ἀπειλιῖς, 2. sing. pres. ind. of ἀπειλῶ.
 18. τὸν θάνατον, ἀπειλιῖ understood.
 19. ἐτελεύτησε, 1. aor. of τελευτάω.
 ἀπαντήσας, having met ; from ἀπαντάω.
 ζῶντι, the survivor ; part. pres. of ζάω.
 20. ἠρώτα, 3. sing. imperf. of ἠρωτάω.
 σὺ ἀτίθανες, is it you that died ? from ἀποθνήσκω.
 τοῦτ', instead of τοῦτε.
 21. ἀπολειποῦσα, leaving ; part. 2. aor. act. of ἀπολείπω.

21. θαμίξαις, 2. sing. pres. ind. of θαμίξω.

22. σωφρονεῖν, inf. pres. of σωφρονέω. The order is, τοῦτο οὐκ ἐστὶ σωφρονεῖν.

οὐχ οὕτω, not on this condition, these terms.

23. παρίδωκεν, has given; from παραδίδωμι.

24. ἀπορεῖν, being in want (of money); part. pres. of ἀπορίω.

ἐπίσπασκε, 3. sing. imperf. of ἐπισπάσκω.

25. γράφω, part. pres. ind. of γράφω.

ἔλεγε, 3. sing. imperf. of λέγω. γράφων ἔλεγε, wrote him in a letter.

Σύγχαίρει, rejoice with; imperat. pres. of συγχαίρω.

26. τρέφει, 3. sing. pres. ind. of τρέφω.

1. λήγονται εἶναι, are said to be.

2. παίουσιν, 3. pl. pres. ind. of παίω.

εἰς θάνατον, to death, mortally.

τοὺς ξίνους, παίουσιν understood.

3. ἀγαπᾶσι, 3. pl. pres. ind. of ἀγαπάω.

5. ἔρωτηθῆς, having been asked; part. 1. aor. pass. of ἐρωτάω.

6. ἔφη, 2. aor. of φημί.

7. ἔφυσεν, produced; from φύω.

8. κρατῶν, part. pres. of κρατέω. governing the genit.

9. Περσικὲς, ἐστὶ understood.

10. δύναμιν, ability. The order is, ἕκαστος κατὰ τὴν δύναμιν, each one according to his ability or power.

11. προσκομίζουσιν, 3. pl. pres. ind. of προσκομίζω.

πωλῶν, part. pres. of πωλίω.

12. εἰς δειγμα, as a sample.

περιίφθην, 3. sing. imperf. of περιφίρω.

ᾧ, if thou art; part. pres. of εἰμί.

ταῦτά, instead of τὰ αὐτά, the same; in the same way.

13. γίγνωσκει, know, decide; imperat. from γιγνώσκω.

ποιῶν, part. pres. of ποίω.

14. ἐπιμελοῦ, take care of; imperat. of ἐπιμελίσσμαι, with the genitive of the thing cared for. F. Rule XVIII, Obs. 2.

Βούλου, seek; imperat. of βούλομαι.

ἄρῃσκειν, inf. pres. of ἄρῃσκω.

15. Πάντων, of all. The order is, αἰσχύονου σουτὸν μάλιστα πάντων.

16. αἰσχύονου, respect, regard, reverence; pres. imperat. of αἰσχύνομαι.

- 12 17. Οἱ πονηροί. The order is, οἱ πονηροὶ ἀποβλέπουντες μόνον εἰς τὸ κέρδος.

ἀποβλέπουντες, look only to, &c., from ἀποβλέπω.

18, 19. κολάζεται, 3. sing. pres. ind. pass.

20. σώζεσθαι, inf. pres. of σώζω.

21. ἀνασπῶσι, from ἀνασπάω. The order is, ἀνασπῶσι (αὐτὸν) καὶ (even) ἐξ αὐτῶν βαρέθρων.

22. ὄφελος. The order is, οὐδὲν ὄφελος, ἰστὶν understood; there is no advantage.

23. ἔλθῃ, comes upon; from ἔρχομαι.

24. στρατεύετε, opt. pres. mid. of στρατεύομαι.

25. εἶσθαι μηδὲν διαφέρειν, that he thought himself to differ in nothing. The construction is, μηδὲν διαφέρειν τῶν ἱπποκόμων · τῶν ἱπποκόμων governed in the genitive by διαφέρειν. F. Rule XVIII, Obs. 14.

ἰρωτηθεὶς, being asked; from ἰρωτάω.

- 13 1. εὐδοκιμοῖν ἂν, might gain renown, be distinguished; εὐδοκιμοῖν, Attic dialect, instead of εὐδοκιμοῖ, from εὐδοκιμία.

4. καταφρονῶν, if he should despise; governing the genitive. F. Rule XVIII, Obs. 3.

5. ταριχύνοντες, αὐτοὺς understood; embalming them, literally, preserving, smoking, salting.

6. Ῥωμαῖοι δὲ, θάπτουσιν τοὺς νεκροὺς understood.

7. διώκουσιν, from διώκω.

8. τοὺς Ἀθηναίους, governed by εἴκαζι, together with τοῖς Ῥωμαῖς. F. Rule XXIV. p. 171.

ἔχουσιν, part. pres. of ἔχω, dat. pl.; which have, instead of having.

10. ἰατρικὴν, the healing art, τέχνην understood.

ἵππουδασι, 1. aor. act. of σπουδάζω.

11. ἴατο, 3. sing. pres. ind. of ἰάομαι.

ἴτιμνι, imp. ind. act. of τίμνω.

12. καὶ τὰ λοιπά, this is the Latin et cetera; ἱποίς is understood. ἱστασιαζέτην, from στασιάζω.

13. ἔτι παῖδες ὄντι, while yet children.

κατίλιπτι, 2. aor. act. of καταλείπω.

14. ἐξέπλισι, 1. aor. act. of ἐκπλίσω.

ἀπήγαγεν, 2. aor. of ἀπάγω.

16. τῆς Ἑλλάδος, genit. governed by ἰσχύονται. F. Rule XVIII, Obs. 12.

17. *χρόνον*, for a period. F. XLI, p. 183.

χρωμένη, with the dative. F. Rule XX, Obs. 7. *Serving or obeying*; so long as she served, obeyed, or used.

20. *σώσω*, future of *σώζω*.

21. *ὀνειδίσῃς*, from *ὀνειδίζω*.

22. *Κἄν*, instead of *καὶ ἴαν*.

ῆς, should be; 2. sing. pres. sub. of *εἰμί*.

22, 23. *μήτι ... μηδὲν*, instead of *τί*.

23. *ἐργάσῃ*, from *ἐργάζομαι*.

ἴσῃ, thou wilt be; 2. sing. fut. ind. of *εἰμί*. The order is, *ἴσῃ ἄξιός αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν*.

Αἰδοῦς, genit. connect. governed by *ἄξιός*. F. Rule XIII, p. 158.

24. *ἄρξῃς*, from *ἄρχω*.

αἰδιῦσθαι, from *αἰδέομαι*.

25. *Ἀδύνατον*, (*ἔστι*) understood.

γιογραφῆσαι, from *γιογραφία*.

26. *τὸ ποιεῖν*, infinitive used as a substantive. F. Rule VIII,

Obs. 5.

27. *μὴν ἡμέραν*, by day; *μὴν* instead of *μινά*.

ἄψας, 1. aor. part. of *ἄπτω*.

28. *τὴν*, agreeing with *σκληρότητα*,

29. *καταλύσαντες*, having laid aside, or, after they had laid aside; from *καταλύω*.

ἐξώκειλαν, from *ἐξοκέλλω*.

30. *συνοικίσας*, from *συνοικίζω*.

1. *τοὺς κατοικοῦντας*, the inhabitants; from *κατοικίω*.

2. *ἀπέφηνεν*, from *ἀποφαίνομαι*.

3. *ἀποθανεῖν*, 2. aor. inf. of *ἀποθνήσκω*.

4. *ἀπίνεμιν*, from *ἀπονέμω*. The construction is *ἡ φύσις ἀπίνεμι τοῖς ἀγαθοῖς ἴδιον* (as something peculiar) *τὸ καλῶς ἀποθανεῖν*.

ὑπείμεινα, from *ὑπομένω*.

5. *Ἐξ οὗ*, since; *χρόνου* understood.

ἐπινόησας, 2. sing. 1. aor. ind. thou thoughtest; from *ἐπινοίω*.

6. *σεμνὸς τις ἐγίνου*, thou hast become a pedant; *τις* in this passage cannot be translated.

ἐγίνου, from *γίνομαι*.

7. *ἐπῆρας*, from *ἐπαίρω*.

- 14 7. διακαθήραντι, 1. aor. part. of διακαθαίρω.
 8. ἐπίστη, 3. sing. 2. aor. of ἐφίστημι.
 ἱπῆνι, from ἱπαινίω.
 τὴν φιλιργίαν, ἑμοῦ understood.
 11. τούτων σπαρίντων, part. 2. aor. pass. of σπαίρω · *these being sown, or, when these were sown.* Genitive absolute. F. Rule XXXIII, p. 179.
 ἀνίτιλαν, from ἀνατίλλω.
 12. Ἀφροσύνης ἐστὶ, *it is a mark of folly.*
 13. περιστιῖλαι, from περιστίλλω.
 15. μαθὼν, 2. aor. part. of μαθάνω.
 16. ζῆ, from ζάω.
 ἀγοράσας, from ἀγοράζω.
 17. συγκάμνειν. The order is, ὁ Θεὸς φιλεῖ (*loves*) συγκάμνειν (*to assist*) τῷ κάμνοντι.
 18. μὴ καμῶν, instead of εἰ μὴ κάμνεις, from κάμνω.
 δύναις, 2. sing. pres. opt. of δύναμαι.
 19. ἔτιμιν, from τίμνω.
 Δημοσθένους ἐπόντος, *when Demosthenes said*, literally, *Demosthenes saying*; genit. absolute. See above, p. 14. l. 11.
 20. Ἀποκτινοῦσι, from ἀποκτείνω.
 21. μανώσι, 3. pl. 2. aor. subj. of μαίνομαι.
 24. καλῶς, λίγειν understood; a play of words; κακῶς λίγειν signifies *to speak incorrectly* and *to speak injuriously*, to both which significations καλῶς λίγειν is opposed.
 μεμάθηκας, from μαθάνω.
 25. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, *his own opinion.*
 ὑποτίταχι, from ὑποτάσσω.
 τῷ διοικοῦντι, *to him who governs*, from διοικῶ.
 26. ἀγαθοὶ πολῖται, ὑποτάσσουσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην understood.
 27. Τὸν εὐτυχοῦντα, *the happy man*; from εὐτυχίω.
 χρεῖ, *must*; with the accusative like the Latin *oportet*.
 F. Rule XXVIII, Obs. 1.
 πεφυκῆναι, equivalent to εἶναι · from φύω.
 28. κατ' ὄναρ δοκῶν, *having dreamed.*
 πιπατηκῆναι, from πατίω.
 29. περιδήσατο, from περιδίδω.
 μαθὼν, 2. aor. act. part. of μαθάνω.
 30. Διὰ τί γὰρ, *why then.*

14

15

30. ἰδὼν, 2. aor. act. part. of ἰδῶ, *to see*.

31. κυφύστα, from κύπτω.

1. συμβίβηκιν, perf. act. of συμβαίνω.

2. κισχρήντες, from χαίνω.

3. Εἰρήκασι, from εἰρίω. The order is, τὸν ἕλιον εἶναι λίθον · acc. with the inf.

5. πιφυγῶς, from φύγω.

6. ἐπιφύκει, from ἐπιφύω, used here for ἤν.

τοὺς πόδας, governed by κατὰ understood. B. p. 265.

7. ἐπιφρίκει, from ἐπιφρίσσω or ἐπιφρίττω, compounded of ἐπὶ and φρίσσω or φρίττω.

8. ἐξηθήκει, from ἐξανθίω.

9. κλίπτην, is connected with ἔφη.

10. ἦδης, pluperfect of ἰδῶ · perf. mid. οἶδα.

τιλευτῆς προαγγελθείσης, genit. absol. The death being announced.

11. Ἦδριν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας, *I knew that I begat them, mortal*. B. p. 296.

12. χρήσιμ', instead of χρήσιμα.

εἰδῶς, by syncope for εἰδηκῶς, part. perf. act. of εἰδῶ.

πόλλ' instead of πόλλα. B. p. 32.

14. The Middle Voice signifies what we do *to ourselves*, or *for ourselves*. Thus τρέπω, Active, *I turn*; τρέπομαι, Passive, *I am turned*; τρέπομαι, Middle, *I turn myself*. Λούω, Active, *I wash*; λούομαι, Passive, *I am washed*; λούομαι, Middle, *I wash myself*, or *I bathe*; Γεύω, Active, *I make another to taste*; γέυομαι, Passive, *I am made to taste by another*; γέυομαι, Middle, *I make myself taste*, or *I taste*.

Other languages do not always express the minute and unobvious signification of the middle voice; and hence some grammarians erroneously confound the middle with the active voice. [Later eminent Greek scholars have observed that the above doctrine respecting the middle voice is liable to very numerous exceptions. Buttmann remarks, "The true reflective meaning of the middle voice prevails in but *very few* verbs; principally those which express some familiar corporeal actions like *dress, crown, &c.*" See the preface to Buttmann's Greek Grammar, English translation.]

ἰρωτηθεῖς, part. 1. aor. pass. of ἰρωτάω.

17. αἰσχύνω, Ionic form for αἰσχύνου.

- 15 17. εἶ ποιεῖν. The order is, τὸ εἶ ποιεῖν οὐκ (ἐστὶν) ἄμισθον.
F. Rule III. Obs. 2.

καὶ, instead of καὶ εἶν, even if.

18. φαίνεται, from φαίνομαι or φαίνω.

20. ὄνιδες, ἐστὶ understood.

Τὸν ὀργιζόμενον διαφέρειν. The order is, Νόμιζι τὸν ὀργιζόμενον διαφέρειν τοῦ μαινομένου τῷ χρόνῳ.

22. ὑποχωρῶν, from ὑποχωρεῖω.

23. τὸ συμφέρον, advantage, profit.

24. Οἱ παλαιοί, ὄντις understood; that is, οἱ παλαιοί. The adverb, when it stands between the article and the substantive, acquires the force of an adjective.

ἡμπεύχοντο, from ἡμπεύχω. it has a double augment. See other instances. B. p. 101.

26. πῶς ἂν τις ἄρέσκοι, how one might please; without the particle ἂν, it would mean, how one pleases.

- 16 1. Γιγόναι and γενέσθαι, from γίνομαι or γίγνομαι.
ἔστι, used instead of ἔξεστι, it is possible, it is permitted.
2. ἔοικεν, from εἶκω.

Αἱ καμηλοπαρδάλεις. The order is, αἱ καμηλοπαρδάλεις ἔχουσι κατὰ τὴν ῥάχιν κύρτωμα περιμεφεῖς καμήλῳ. that is, περιμεφεῖς τῷ τῆς καμήλου κυρτώματι.

5. Διδόικασιν, from δίδω.

τοσοῦτον, so much; ὅσον, as.

6. ἀκήκας, from ἀκούω. (Attic reduplication formed by prefixing the two first letters of the verb to the temporal augment without changing the vowels.) F. p. 74, Obs.

7. ὄντις ἄνθρωποι τὸ παλαιόν, who were formerly men.

μετίβαλον, 2. aor. of μεταβάλλω.

8. ἐγρηγόρος, part. mid. of ἐγείρω, to awake.

10. ἐρωτηθεὶς, 1. aor. pass. part. of ἐρωτάω.

ἤρξατο, 1. aor. mid. of ἄρχω.

11. ἱμαντοῦ, governed by καταγιγνώσκω.

12. Μίμνησο, remember thou; 1. aor. imper. of μιμνήσκω.

15. ἤρξατο, from εὔχομαι.

16. φίλῳ ὄντι, who was his friend, or being his friend.

ἠχαρίσατο, from χαρίζομαι.

18. Διογίνης. The construction is, Διογίνης ἵπαι πρὸς τὸν ἐνεί-
σμενα: πρὸς τὸν, to a person.

21. *πρὶ*, toward.

οἷου, as; *ἂν εὖξαι*, from *εὖχομαι*, thou wouldst wish.

22. *ἡ Ἰνάχου*, *θυγάτῃς* understood.

23. *μεταμορφωθείσα*, 1. aor. part. pass. of *μεταμορφόω*.
νήξασθαι, from *νήχομαι*.

24. *δοῦναι*, 2. aor. inf. of *δίδωμι*.

25. *παρὰ μισρὸν*, almost.

ἰπνίγη, 2. aor. pass. of *πνίγω*.

26. *ἄμοσιν*, from *ἄμνυμι*.

ἄψασθαι, from *ἄπτομαι*, with the genitive of the thing touched.

ὕδατος, genit. governed by *ἄψασθαι*. F. Rule XVIII, p. 162.

μάθη, 2. aor. subj. act. of *μανθάνω*.

28. *φασι*, from *φημί*.

ἀρχμίνην, from *ἄρχω*.

29. *καθ' ἡμέραν*, every day, daily; *καθ'* instead of *κατά*.

λαβεῖν βοῦν φέρουσαν. (by little and little) *insensibly carried it when it became an ox*; *λανθάνειν* with a participle expresses, that the action denoted by the participle is insensibly or imperceptibly performed. B. p. 297, Rem. 5. F. p. 178, Obs. 2.

4. *κυμάτων*, genit. of the thing; governed by *ἐξείλοντο*.

5. *ἐξείλοντο*, from *ἐξαιρέω*.

τρέψομαι, from *τρέπω*.

βαδιοῦμαι, Attic for *βαδίσομαι*, from *βαδίζω*. B. p. 117.

F. p. 97.

6. *διατρέψων*, to live.

7. *Χάρεν, ἔστιν* understood; *it is well*.

8. *μαχοῦμεθα*, from *μάχομαι*. B. p. 117. F. p. 132.

9. *ᾔφαιτο*, from *ᾔπτομαι*, or *ᾔπτω*.

11. *αὐτὸ μόνον*, alone.

13. *παρόντων*, part. 2. aor. of *πάρειμι*.

14. *τὴν γνώμην διατετράραγμαi*, *I am disturbed in my mind*; *τὴν γνώμην*, the accusative joined to the passive confines the action to a part of the subject. B. 265, Rem. 2.

15. *ἴσκει*, from *ἴσκω*.

ἱππιλίσσεται, from *ἱππιλίσσεται*.

16. *περισκυσάμενην*, from *περασκυσάω*.

17. *λείψομεθα*, from *λείπω*, *if we are wanting*.

18. *δ'* instead of *δε*, yet; after *εἰ* it makes the *apodosis* plainer.

- 17 19. *ἥτις*. The order is, *ἥτις οὐκ ἔχει τοὺς παρῶς ποιήσοντας* · which does not have neighbours who will do injury.

20. *τιμῆσθαι*, from *τίμνω*.

21. *πιπορῆσθαι*, from *πορδίο*.

22. *γυγινῆσθαι*, from *γίγνομαι*.

23. *ἀνιστρέφθαι*, from *ἀναστρέφω*.

24. *ὦν*, that thou art.

μίμνησο, with the genit. from *μιμνήσκω*.

25. *τύχης*, genit. governed by *μίμνησο*. F. Rule XVIII, p. 162.

26. *τίθεται*, from *θάπτω*.

18

1. *ἐντετριμμένος*, from *ἐντρίβω*.

2. *διαπτελιγμένος*, from *διαπλίκω*.

χαίτην and *σῶμα* are governed by *κατὰ* understood. B. p. 265.

3. *κατορυγμένος*, from *κατορύσσω*.

5. *ἐνδεδίσθαι*, from *ἐνδέω*.

7. *μιμιγμένην*, from *μίγνυμι*.

10. *προσῆρτηται*, from *προσαρτάω*.

11. *προστίπλασται*, from *προσπλάττω*.

αἱ πολλαὶ. The order is, *αἱ πολλαὶ γυναῖκες Ῥωμαίων εἰςισμίναι εἰσὶν φορεῖν ὑποδήματα τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνδράσιν*.

12. *τὰ αὐτὰ*, the same ; The construction is, *τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνδράσιν*, the same sort of sandals as the men.

14. *ἔτι παῖς ὦν*, being yet a boy.

ἀλημιμένος, from *ἀλείφω*.

16. *ἀπηγχοισμίνας*, from *ἀπηγχορίζω*.

17. *ἤνιγκιν*, 1. aor. ind. of *φίρω* · formed from the defective verb *ἐνίγκω*. F. p. 137.

18. *δισπαρμένους*, from *διασπείρω*.

19. *Τὸ εἰμαρμένον*, that which is fated ; used here with *τὸ* like a substantive ; *εἰμαρμένον*, Attic for *μειμαρμένον*, from *μείρομαι*.

διαφυγεῖν, 2. aor. inf. of *διαφύγω*.

20. *ἱμαστίγου*, from *μαστιγόω*.

21. *τοῦ δὲ εἰπόντος*, but he saying ; genit. absolute.

Εἵμαρτο, plup. pass. of *μείρομαι*. Zeno taught that every thing took place by irresistible necessity. To this the slave referred.

δαρῆναι, (*εἵμαρτό σοι* understood) from *δίρω* or *δείρω*.

23. *ᾤριστο*, from *ορίζω*.

25. *ἡμμένας*, part. perf. pass. of *ᾄπτω*.

26. *ἀνέμασιν*, from *ἀνομάζω*.

28. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, *on the same day.* 18
 ὤφθη, 1. aor. pass. of ὄπτομαι.
30. ἡξιώθησαν, with the genit. 1 aor. pass. of αἰζίω.
31. ἡγίσθαι, from ἡγίομαι, *to have the chief command of the Grecian armies, and take precedence of the other states.* 19
1. ἤρξατο, from ἄρχω.
2. κατίβη, 2. aor. ind. act. of καταβαίνω.
 ἐφυλάχθη, from φυλάττω.
3. ἐθαυμάσθη, from θαυμάζω.
5. ἐσφάγη, from σφάττω.
 κατεπόθη, from κατακόπτω.
6. διφθάρη, from διαφθείρω.
7. μυθουσίην, from μυθούσκομαι.
9. βασκανῶσιν, from βασκαίνω.
11. Νίος ὢν, *in his youth, being a young man.*
12. ὀφθῆναι, from ὄπτομαι or ὄπτω.
13. ὑσθῆναι, from ὕω, *were rained upon.*
14. τοῦ Διὸς. The order is, τοῦ Διὸς ῥήξαντος νεφίλην χρυσὴν ἰπ' αὐτούς · ῥήξαντος, genit. absolute.
15. εὗρεθῆναι, from εὕρίσκω.
16. ἀπάγξασθαι, from ἀπάγχω.
 ἀπολειφθεῖσαν, from ἀπολείπω.
17. κομισθεῖσαν, from κομίζω.
18. γαμηθῆναι, from γαμίζω.
 τραφεῖς, from τρέφω.
20. ἐγίνετο, from γίνομαι.
21. καὶ ἑξοστρακισθεῖς, instead of καὶ ἑξοστρακισθεῖς.
25. μεταλλάχθεις, from μεταλλάσσω · (πόνου, genit. absol.)
26. Ὁ μέλλεις πράττειν, *what you are about to do, or what you intend to do.*
 ἀποτυχὼν, from ἀποτυγχάνω.
27. γελασθήσῃ, from γιλάω.
 σκοπί, *provide*; imperat. act. of σκοπῶ.
28. μὲν, *in nothing, in no respect, literally, in no point*; it is more expressive than μὴ alone.
 ἀδικηθήσονται, from ἀδικίω.
29. Αἰδοῦ, from αἰδέομαι.
30. ὥς, *as if.*
31. λήσων, from λανθάνω.

- 19 31. κρύψῃς, τοῦτο understood.
 32. ὀφθήσῃ, from ὀπτομαι.
- 20 1. ἀποσταλῆς, 2. aor. part. pass. of ἀποστέλλω.
 2. ἡρεπάγῃ, from ἡρετάζω.
 4. καταπιὼν, from καταπίνω.
 ἑρρίφῃ, from ῥίπτω.
 5. ἐγίνετο, from γίνομαι.
 6. συναντήσας, from συναντάω.
 ἐκρύβῃ, from κρύπτω.
 πυθομένου τινός, genit. absol.
 7. Καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, instead of χρόνον ἔχει ὅτι εὐκ ἡσβίνησα, it is a considerable time that I have not been sick.
 8. ἔλθῃν, from ἔρχομαι.
 Λίγεται, it is said. The order is, λίγεται τὸν Κινίαν εἰπεῖν τῷ Πύρρῳ ἐπὶ ... In the translation we use the words, as if it meant, ἐπὶ Κινίας τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησιν, αὐτὸν εἰπεῖν · φανίη, 2. aor. opt. of φαίνομαι.
 11. Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπιέων · genit. absol. resolved with the conjunction, ἢ.
 12. φανίη ἂν, would appear.
 μεγίστη, the greatest ; superl. degree of μίγας. F. p. 52.
 14. The order is, λυπῆται αὐτὸν ὡς ἐχθρόν.
 15. Θάρσος σὺν λόγῳ, courage united with wisdom.
 16. μετὰ ἀλογίᾳς ἔν, that which is united with folly. All the sentences in this paragraph are from Ionic writers, and for this reason do not exhibit the contraction usual in Attic writers.
 18. Νόει, instead of πράττει νοήσας πάρος.
 19. ἐρωτηθεῖσα, from ἐρωτάω · τῶν ἀλλῶν γυναικῶν understood.
 21. Ὁ οἶνος. The order is, ὁ οἶνος ποιεῖ τὸν ταπεινὸν μίγα φρονεῖν, wine makes the humble to be proud.
- 21 1. πλίσοντες, not contracted. B. p. 177, Rem. I. F. p. 103.
 2. πολεμοῦσιν, are in a state of war.
 3. ἔμφυτον ἔχοντες, having by nature.
 τὸ ἐπιβουλεύειν · the infinitive with the preceding article τὸ is used as a substantive. B. p. 257.
 6. εὔροις, from εὕρισκω, couldst thou find.
 11. ᾄδαν, singing, that is, by his song.
 12. γιγνησάμενος, from γιγνέσθαι.
 13. ἀνέρου, from ἀναιρίω.

13. τὸ παλαιὸν, *anciently*. B. 256.

14. ἄκου, from ἀκίω.

16. μηδὲν, μὴ is strengthened by the addition of δὲν · there is the same difference between μὴ and μηδὲν, as between *non* and *nihil*, in Latin.

διῖται, from δίομαι, with the genit.

16. Κυβερνήτου νοσοῦντος, genit. absol. resolved with the conj. *if*.

18. ναυαγῆν μίλλων, *being about to be — on the point of being — shipwrecked*, πινακίδας ἤτει, *demanded tablets*, ἵνα διαθήκας γράφῃ, *that he might write or make his will*.

ἤτει, from αἰτίω.

21. ἐλευθερῶ γὰρ ὑμᾶς, *for I am giving you your liberty*. As if the will itself, and those who were made free by it, would not perish with him. Masters in their wills often emancipated their slaves.

23. ἐποίησι, *represented, described*. See the Iliad, Book XVIII, 478, &c. The order is, Ὀμηρος ἐποίησι τὴν ἀσπίδα Ἀχιλλεύς φέρουσεν τὸν ὄλον οὐρανόν.

27. λίσσεται, *is said*.

28. κατακλίνεσθαι τινα, acc. with inf. *to recline*, according to the custom, which prevailed among the ancients, of reclining on couches at meals.

29. κινήσειεν, for this provincial form of the Optative, see B. p. 156, Rem. III. 3. F. p. 71.

1. τοῖς οὖσι, τὰ ὄντα from εἰμι, *those things or that which one hath*. 22

προστίθεις, from προστίθημι, *adding to*.

7. πόλλ', instead of πολλά. B. p. 32.

9. καὶ, instead of καὶ ἴαν. B. p. 31.

ἥ pres. subj. of εἶμι, *there should be*; governed by καὶ.

13. ἡρίστηκεν, from ἀριστάω.

15. εἰς ἄδου, *the place of the departed*; δῶμα understood. The phrases ἐν ἄδου, εἰς ἄδου, &c. are usually found without δῶμα, which is understood.

16. τὸν τρόπον τοῦτον, *in the following manner*.

17. κάθηται, from κάθημαι.

18. ἐκείνον, τῶν πιτρῶν understood.

19. δοκοῦσιν, *seem, appear*.

προσβύουσιν. B. p. 169.

22 20. ἀφυλάκτους ὄντας, *being unguarded, when they are not on their guard.*

25. ὀρθῆναι, from ὀπτω or ὀπτομαι, joined with the participle.

28. εἶων, from εἶαω, 3. pl. imperf. contracted from εἶαον, which takes ι after ε for the augment.

29. ὅν χρόνον, *so long as*; continuance of time is put in the acc.
B. p. 266. F. Rule XLI, p. 183.

οὐδὲν ἢ, *nothing except.*

30. ἀπείχεται, from ἀπέχω, with the genit.

31. πλὴν, *except.*

23 3. ὃν τρόπον, instead of τοῦτον τὸν τρόπον, equivalent to ὅπως, *as he chooses.* B. p. 265.

5. προαγορευθέντι, *surnamed.*

6. ἄρχοῦντο, from ἐρχίομαι.

9. παρητήσατο, from παραιτίομαι.

11. κτῶ, pres. imperat. of κτάομαι.

13. πειρῶ, from πειράομαι.

14. ὡς βιωσόμενος, *as if you were to live as long as well as a short time.* B. p. 266. F. Rule XLI, p. 183.

Ἡδύως ἔχει, *be pleasant.*

15. χρεῶ, from χρέομαι, *have intercourse with.*

16. ἐγὼ, ἐθιασάμην understood.

οὐκ ἂν ἐπαύσω, *you would not have ceased.* B. p. 285.

17. γελῶν, *to smile.* B. p. 295. F. Rule XXXII, p. 177.

Πάντων, *of all things.* B. p. 267.

21. Οἱ τῶν Λακεδαιμονίων, *those of the Lacedæmonians.* B. 267.

22. ἀνιδούντο, from ἀναδίδω.

24. ἦντλι, from ἀντλίω.

μεθ' ἡμέραν, *by day.*

24 2. προτοῦσι κρότον, *make a noise.* B. p. 266.

3. οὗ ἀκούουσαι, instead of καὶ ὅτι ἀκούουσιν ἐντοῦ· ἀκούα with the genit. B. p. 269. F. Rule XVIII, p. 164.

4. μιμνήσθαι, from μιμνήσκω, with the genit. τριῶν, *χρεμάτων* understood.

7. πηρώσας. The order is, ὁ πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν τεχνίτη, &c.

8. τὰς ὄψεις, governed by κατὰ understood. B. p. 265.

F. Rule XXVII, p. 174.

10. προῦλιγι, instead of προίλιγι.

11. Μιμαστίγωσο, for ἑμιμαστίγωσο· *thou wouldst be whipped;*

(without *ἐν*, it would be, *thou wert whipped*) ; the first augment is 24 dropped.

15. *εἰ μὴ*, *except*. B. p. 306.

βρωθεῖς, from *βιβρώσκω*.

16. *τί χαλιπώτατον*, *ιστί* understood.

17. *πολλά*. The order is, *γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἤκαστον προστιθέναι ἑαυτῷ πολλά μάτην*.

22. *λαβεῖ*, (also *λάβε*) from *λαμβάνω*. Accented on the *ι*, it is 2. aor. imperat. act. ; but if accented on *α*, it is the Ionic form of the 2. aor. ind. act. 3. sing.

ἀποθανοῦσιν, from *ἀποθνήσκω*.

23. *ῥᾶδιον*, used instead of the comparative ; *ἔστι* understood.

3. *εἰρεῖν*, from *εἰρίσκω*. B. p. 119. F. p. 129.

τοὺς τύπους, αὐτῶν understood ; *their forms*.

4. *πάντα*, in all things. B. p. 266.

9. *ἤμην*, Attic for *ἦν*. B. p. 199. F. p. 114.

ἰσίοιεν ἂν, *I would do*.

τὰ ἔργα understood ; *the things of the nightingale, or the things the nightingale does*. B. p. 255. F. p. 155.

12. *πολυκοιρανίη*, Ionic, instead of *πολυκοιρανία*.

14. *ἐπίωσι*, from *ἔπιμι*.

15. *ἀντιτιταγμίσις*, from *ἀντιτάσσω*.

εἰς ἔδου, δῶμα understood.

17. *ἴσμεν*, by syncope for *ἴσαμεν* · 1. pl. pres. ind. of *ἴσημι*. B. p. 202.

18. *ἴσσηκεν*, used intransitively, with the signification of the present. B. p. 192. F. p. 113.

19. *ἀνίστησαν*, agreeing with *ἄνθρωποι* understood.

20. *ἴδωκεν*, from *δίδωμι*.

τῷ · The order is, *τις δὲ ὑμῶν ἰδρύσατο βαμὸν τῷ εὐρόντι τὴν ἀλήθειαν*.

εὐρόντι, from *εὐρίσκω*.

21. *Ἀριστῶντι*, from *ἀριστάω*.

22. *περιστῶντες*, contracted for *περισστηκότις*.

24. *Οὐδὲ*, not even.

εἶων, from *εἶω*.

26. *λίγους*. The order is, *λίγους τὸν Κρόνον μεταστῆσαι τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμέρον*.

30. *Δίδου*, allow ; from *δίδωμι*.

- 25 31. *δακτυλήθρας ἔχων*, *having gloves*, instead of *with gloves*.
- 26 1. ἴν', for ἵνα · *ἀναδιδόη*, *he might give or put it*.
ὥς θερμίστατον, *as warm as possible*.
7. τὸν δέ, instead of τοῦτον δέ. B. p. 258. F. p. 155.
8. *συνῆκα*, *εἶναι γυναιῖα* understood.
9. *ληφθῆς*, 1. aor. part. pass. of *λαμβάνω*.
10. *πλαστικῇ, τέχνῃ* understood.
12. ἔφθ, instead of ἐστί.
 Οὐδέν. The order is, οὐδὲν (ἐστί) ἀπιστότερον θαλάσσης · for ἢ θαλάσσαι, *than the sea*.
14. καί τις, *and many a one*.
ἀναχθῆς, from *ἀνάγω*.
15. ἡ συγκατίδου, instead of ἡ κατίδου σὺν, &c.
16. ἀπισιώθη, from ἀποσάω.
18. εἴλι, from αἰρίω.
ἀπιδότο, from ἀποδίδωμι · in the middle it signifies *to buy or purchase*.
21. ἔσχειν, from ἔχω.
24. *τιθάναι*, contracted form for *τιθηκέναι*.
κακῆϊνος, instead of καὶ ἐκείνος.
27. λίοντα, *the Nemean lion*.
28. ἡμφίσαστο, from ἀμφιέννυμι. For the augment, see B. p. 100.
 F. p. 74.
κέρυδι, as a *helmet*.
- 27 2. *Θιμίλια*, as *the foundation*.
4. καὶ ἔν, instead of καὶ ἐν (ἐν with the subj.)
Θάνη, from *Θνήσκω*.
5. ἥς τῷ ὕδατι, *with the water of which*.
7. Οὐκ ἂν δύναιο, a milder form of negation for οὐ δύνηση.
μὴ καμῶν, *if you do not labor*.
11. τὸ μὴ. The order is, τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν, (ἐστί) μέγα κακόν.
13. τοὺς παριόντας, from *πάριμι*.
16. Ἐωράκαμιν, from ὀράω.
Θανάτῳ, *by the death*.
18. *τιχθίντα*, *when born, after birth*.
19. ἔλαβιν, from *λαμβάνω*.
20. τῶν φίλων, to be rendered as if the original stood as follows,
οἱ φίλοι Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ἰστιάωνται αὐτὸν, &c.

20. τὸ μίλλον παρατιθήσθαι, *what was to be set before him.* 27

22. γάμους ἑστιῶντος, *celebrating nuptials.*

23. εὐθὺς, literally signifies *immediately*; it here means, *at the beginning of the banquet.*

24. παρειμένον, *exhausted*, from *παρήμι*.

26. χλαμύδα. Aristippus knew how to conduct himself in every station of life: *χλαμύς* is here used as the garb of wealth, *ράκος* as the clothing of a beggar.

2. λείγουσι. The order is, *λείγουσι τὴν εὐρεσιν γραμμάτων δοῦναι* 28
ταῖς Μούσαις παρὰ Διός.

6. τῶν Τροϊκῶν θειῶν, sacred images, which Æneas saved from the conflagration of Troy, and brought to Rome, where they were preserved in the temple of Vesta.

7. Κρεῖττον, *ἑστὶ* understood.

ἔμπεισιν, from *ἐμπίπτω*.

10. Εἰπέντος τινός, *genit. absol.*

11. Ἐμπιπτόκαμιν, from *ἐμπίπτω*.

12. Τί μᾶλλον, ἡμῖς εἰς αὐτοὺς understood.

13. ἔγνημι, from *γαμῖω*.

14. ὃν παρελήφαμεν, *of whom we have heard.*

15. ὃν ἡμερῶν, *than he passed days*; instead of *τῶν ἡμερῶν* εἰς *διήγαγε*.

18. ὃς με εἵληχας (*λαγχάνω*), *to which I have fallen*, conceiving men to be assigned, as *by lot*, to the minister of fate.

20. Εἰς τοῦτο like the Latin *eo*, *to such a degree*; the construction is *Εἰς τοῦτο ἀνοίας*.

23. Ἐὰν μνημονεύῃς, *if you are mindful, or remember.*

25. εὐρὺν, from *εὐρίσκω*.

27. πυθομένῳ τινος, *genit. absol.*

1. σπουδάζειν, *that he was in a hurry.* 29

2. ἐπίδραμι, from *ἐπιτρέχω*.

ληλατοῦντες, the participle agrees with *οἱ στρατιῶται* understood, which is contained in the collective *στρατιά*.

3. διέβησαν, from *διαβαίνω*.

4. ἀποθανεῖν (*ἀποθῆσκω*), for *εἴ τις εὐτυχῶν ἀπίδανεν*.

6. τιθηκότες, from *θνήσκω*.

8. γεγενῆσθαι, from *γίνομαι*.

10. τυχῶν, from *εὐγυχάνω* with the genitive.

διαλλαγίς, from *διαλλάσσω*.

- 29 11. ἔγηναι, from γαμῖω.
 12. ἀνήλωσεν, from ἀναλίσκω.
 ἑμέραναι, from μαραίνειν. The aorist here expresses habitual action, contrary to the more general usage of the Greek. B. p. 236, at bottom.
 13. ἔπαθεν, from πάσχω.
 15. τεύξῃ, from τυγχάνω with the genitive.
 17. οἷσι, from φέρω.
 τῶν ἄλλων, governed in genit. by ῥᾶον.
 18. Θεῷ, ἔργον understood.
 21. κατίδραμον, from κατατρέχω.
 25. διῆλθιν, from διέρχομαι· εἰς τὴν Μιλησίαν (γῆν understood), the empire of Miletus.
 26. εἴλι, from αἰρέω.
 28. Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν, when Admetus was about to die.
 31. ὅποτε, so often as.
 ἀφίλοιτο, from ἀφαιρέομαι.
- 30 1. κατιβρώθη, from καταβιβρώσκω.
 4. πληγίς, from πλῆσσω.
 5. γεγενῆσθαι λέγεται, is said to have been.
 7. καθιῶρε, from καθιέρω.
 8. ἐξίπτη, from ἐξίπταμαι.
 10. ἐκλήθη, from καλῖω.
 μέλλει θεῖν, was about to sacrifice.
 11. ἀναβὰς, from ἀναβαίνω.
 12. ἀφίκετο, from ἀφίκεσθαι.
 14. μηδὲν αἰσχρὸν, instead of τί αἰσχρὸν.
 15. εἴ, instead of εἴαν.
 18. μάχην, νικᾷν τινα μάχην, to conquer one in battle.
 ἀπολώλαμεν, from ἀπόλλυμι.
 19. ἐκπεσὼν, from ἐκπίπτω.
 21. ἀπωλόμθα, we fall; with the particle εἰ it means, we should have fallen.
 22. πλὴν ὧσι, except those who.
 23. μετισχέκασσι, from μετίχω, with the genit.
 26. κοινωνοῦντα, as a partaker; used substantively.
 29. φυγὰν, from φύγω.
- 31 5. διὰ τοῦ ἡλίου, in the sun.
 10. ἑσπέρῃ, with the genitive. B. p. 268. F. p. 163.

10. δυναστεύων, with the genit. 31
15. ζυγκύκα, from ζυγκυκάω.
18. ἀντιτάττει, from ἀντιτάσσω.
19. ἀπίστυλι, from ἀποστίλλω.
21. ἀναλάσσοντας, from ἀναλίσκω. The participle future signifies design or intent.
22. καταπλαγίς, from καταπλήσσω.
26. εἰστίασι, from εἰστιάω.
27. ἡφάνισιν, from ἀφανίζω.
1. ὄσα, as. 32
4. ἐν τῇ Καδμείᾳ · the name of the citadel of Thebes.
6. ἔπλιυσι, from πλίοω.
9. *H, instead of ἔαν with the subjunctive.
10. καθήσω, from καθήμι.
14. μετιωριῶ. B. p. 117. F. p. 97.
16. τιθηήξεται, from θνήσκω.
ἀναπτᾶσα, from ἀνίπτωμαι.
19. ὡς ἀποθανούμενοι, as if they were to die.
21. ὑπίσχυιτο, from ὑπισχνόμαι.
23. λήψεται, from λαμβάνω.
24. ἐτισάτην, from τίω.
25. ἥ, because.
26. ἦσαν, were. The more common usage connects the verb singular with neuters plural.
27. ὧν τὰ μὲν, some of which ; τὰ δὲ, others.
28. ἐπηνίθη, from ἐπαινίω.
Μηδέποσι, with the 2. aor. subj.
ἐπὶ μηδενός, concerning any thing.
29. ὅτι, that.
30. ἀφηρίθη, from ἀφαιρίω.
31. τραφεῖς, from τρέφω.
1. κατιβρώθη, from καταβρώσκω. 33
5. διυλήφισαν, from διαλαμβάνω.
6. τὸν ὄροφον διάχρυσος, instead of ὁ αὐτῆς ὄροφος διάχρυσος ἦν.
ἐκπιτόνητο, instead of ἐξιπιτόνητο.
7. πρῶτοι, firstly.
9. ἐπ' αὐτοῖς, after these.
10. φλόγινα, ἐσθήματα understood.
11. Γνώθι, from γινώσκω.

- 33 11. *μὴ*, with the pres. imperat.
 13. τοῦ νοῦ, genit. governed by the preposition in composition.
 15. *μίμνησθαι*, with the genit.
 19. ἀπείχου, with the genit.
φειδου, with the genit.
 20. *χρῶ*, from *χράσμαι*, with the dative.
Λαβὼν, *having taken*.
 22. ἔχου, from ἔχομαι, *have intercourse with*.
 24. Μίνως, Minos, the judge of the lower regions, according to the Grecian mythology, pronounces sentence in the following passage on certain souls.
 27. τὸ ἥπαρ, governed by κατὰ understood. For the construction of the accusative ἥπαρ, see B. p. 265. F. p. 174.
 29. ἀνθ' ὧν, instead of ἀντὶ τούτου ὅτι, *for this, that*.
 31. ἵνα ἰσθίειν, *that they might eat*.
- 34 5. Εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις, *if those who were not injured were equally angry with those who were injured*.
 10. ὅα ποιοῦσι, *what they do, that is, what those who get drunk do*.
 16. διήνεγκεν, from διαφέρω.
ὁπότι, *whenever, so often as, with the optative*.
 19. εἴ τις, κ. τ. λ. *and if any other one should dare to commit an offence against them*.
 24. ἀκούσας, with the genit. *hearing his brother say*. B. p. 295. F. p. 177.
 25. Ἀπολοίμην, from ἀπόλλυμι.
 26. ἡμᾶς, instead of ἐμέ.
 30. ἀνακαύσεις ἄν, *thou canst stir up, kindle, like accenderis for accendes in Latin, with an idea of possibility*.
 31. ἀποσβίσεις, from ἀποσβέννυμι.
 33. τοῖς ἄλλοις πράττουσιν, *when others do them*.
- 35 5. λίγῃ διαφέρειν, *said that he differed*.
 6. Ἴν' ἰσθίωσιν, and ἵνα ζῇ· see the first sentence of the last section, where these same words occur, but in the optative mode.
 11. Τὸν οἶνον, instead of ὁ οἶνος ᾧν πίνει τις αὐτὸν μιστρίως, ὧνσι (from ὄνημι) τὸ σῶμα.
 15. μέλλῃ τελευτᾶν, (*moriturus esset*) *was about to die*.
 16. τῷ Θανάτῳ, the gen. governed by the preposition in composition.
 18. διαστάντων, genit. absol. resolved with the conjunction *when*.
 19. μὴ γιγνώσκων, *without knowing*.

26, 27. *μὴ πληγῶ, ποιῶ τοῦτο* understood.

35

30. *πτάρη*, from *πταίρω*. Sneezing was thought auspicious or ominous according to circumstances.

ἢν ἰπτη κακῶς, when any one utters an ill-omened word.

36

1. *Ἐδιδάχθη*, from *διδάσκω*.

5. *πληγῆς*, from *πλήσσω*,

ἀπίθανιν, from *ἀποθνήσκω*.

12. *κρατεῖν*, with the genit.

καπολογεῖν and *ἐτιγελᾶν*, with the dative.

16. *τὸν Ἀγήμερος, υἷὸν* understood.

17. *ἀποσταλῆναι*, from *ἀποστέλλω*.

18. *ἐντολὰς λαβόντα*, receiving commands.

20. *ἀνυρεῖν*, from *ἀνυρίσκω*.

22. *γῆμαι*, from *γαμῖω*

26. *ἐνάλασθαι*, from *ἐνάλλομαι*.

27. *ὅτι γιγόναι*, translated like the ind. act.

29. *ἰδίστο*, from *ἐρίζω*.

31, 32. *τὸ δὲ συμβουλιῦσαι*, but the advising, to advise; used like a substantive.

3. *ἀναδοθῆναι*, from *ἀναδίδωμι*.

6. *ἀναβιβλασσηκύναι*, from *ἀναβλαστάνω*.

7. *τρεφῆναι*, from *τρέφω*.

8. *γίγονέναι*, from *γίνομαι*.

10, 11. *πρὶν φανῆναι*, before he appeared.

12. *φανέντος τοῦ Θεοῦ*, when the god appeared.

ἀναδραμεῖν, from *ἀνατρέχω*.

14. *κρίθῆναι*, from *κρίνω*, with the genitive.

15. *ἀπολογησαμένου Περικλείου*, genit. absol.

19. *ἡδύνατο*, from *δύναμαι*. for use of the augment, see B. p. 96.

F. p. 73. *But he could not answer him*; he was too weak to answer him.

20. *κἀμὶ*, instead of *καὶ ἐμὶ*, that I also.

ἔλθόντι, if you come (to me understood.)

21. *τρεφῆναι*, from *τρέφω*.

24. *ἐπίθιτο*, from *πυθάνομαι*.

ἰζύχθαι, from *ζεύγνυμι*.

25. *διεσκάφθαι*, from *διασκάπτω*.

27. *ἀποστήσεισθαι*, from *ἀφίστημι*, with the genitive.

ἀσχημοσύνης, τῆς μίτης understood.

- 37 29. ὁ φαῦλος. The order is, ὁ φαῦλος κολάζεται καὶ ζῶν καὶ θανάων.
 30. ἰκίοντα, from ἵπιμι.
- 38 2. κχιισκάφθαι, from κατασκάπτω.
 ἡθύμουν, from ἄθυμιω.
 3. διαβεβηκότα, from διαβρίνω, *outstretched, separated*, as they are in walking.
 4. διατεταμέναι, from διατείνω.
 7. καθειμένας, from καθήμι.
 10. Βασκάνε ἰσχυρωπακότος, gen. absol. resolved with the conj. *when*.
 12. πρὸς τὸν, *to one*.
 15. πεφροντικότα, from φροντίζω with the genit.
 17. ἐγρηγορότα, from ἐγείρω, *waking, while awake*.
 ὑπνοῦντα, *while sleeping*.
 18. ἀμφοτέρω, ποιῶ understood, *they do both*.
 20. τοῦ δὲ φήσαντος, *and when he said*.
 21. Οὐκ ἔστιν, *it is not permitted*.
 23. εἰς ἀγῶνα, τῆς λαιδορίας understood.
 τοῦ νικῶντος, governed by κρίττων.
 25. τὸν βίον. The order is, τὸν βίον ἐν ᾧσιν εἶναι τριτονότερον τοῦ (βίου understood) ἐν ἀγροῖς.
 28. οἶον, (*quale sit*) that is, *how pleasant is it!*
 30. οἶον θέαμα, *what a pleasant sight!*
 32. μηδὲν πρὸς, *nothing in comparison*.
 σὴν ἀπ' ἐκείνων ἡδονῇ, *the pleasure arising from these things*.
- 39 2. κατὰ τὴν Αἴτην, instead of τῆς Αἴτης.
 3. ἐπιθεῖν, from ἐπιτεχομαι.
 8. κλαπίς, 2. aor. part. pass. of κλίστω.
 ἐκτιθεῖς, from ἐκτίθημι.
 10. τακέντες, from τέκω, τοῦ κηροῦ understood. Dædalus had made wings of wax for Icarus, in order that he might fly over the sea.
 11. περιρρέντων, from περιρρέω.

NOTES ON ÆSOP.

ÆSOP'S FABLES. Æsop is supposed to have flourished about the year of the world 3433, the first year of the 52d Olympiad, and 57 years before Christ. He was born a slave, at Cotyæum, a town in

Phrygia. His first master was Xanthus, a Lydian; but he finally came into the possession of Iadmon, a Samian, who gave him his freedom. On receiving his manumission he set out to visit foreign countries, and in his various travels he became so celebrated as a wit and philosopher, that Cræsus, king of Lydia, invited him to his court at Sardis. He remained at Sardis some time, until he was sent by Cræsus to Delphi with an offering to Apollo. Here a quarrel arising between him and the Delphians, they contrived against him an accusation of sacrilege, on which he was cruelly and unjustly put to death by being thrown from the Phædrion rock.

The popular account of the life of Æsop, written originally by Maximus Planudes, a Greek Monk, is to be regarded as a mere romance; and what is there said of the deformity of his person, though probably not without some foundation in truth, is rendered absurd by exaggeration. Many ancient writers mention him as the author of Fables; but whether those which bear his name at the present day are his genuine productions is a very doubtful question; nay, they have been rejected as altogether spurious by some of the most learned modern critics, and especially by the famous Dr. Richard Bentley. [See his celebrated "Dissertation on the Epistles of Phalaris, Themistocles, Socrates, Euripides, and others, and the Fables of Æsop," printed at London, A. D. 1697.] [See also a "Disertation on Babrius," by Thomas Tyrwhitt, London, 1776, p. 25.] In the larger collections of the Fables of Æsop, there is a great variety of style, which forbids the supposition that they are all the productions of the same pen. Many of them, however, are characterized by a wonderful simplicity, which savours of a very remote antiquity, and is eminently calculated to engage the attention of the young student. Of this description are the few selected for this volume. There have been numerous imitators of the Fables of Æsop, of whom the most distinguished amongst the ancients was Phædrus, the freedman of Augustus; and amongst the moderns, La Fontaine. They have expressed in poetic numbers what Æsop wrote in prose; often introducing, however, and generally with bad effect, their displays of wit in place of the simplicity of Æsop. For the benefit of such as are desirous of obtaining a complete collection of the Fables of Æsop, we mention the following editions. ΜΤΘΩΝ ΑΙΣΟΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. FABULARUM ÆSOPICARUM COLLECTIO, QUOTQUOT GRÆCÆ REPERIUNTUR. *Accedit Interpretatio Latina.* Oxon.

- 43 1718, in 8vo. 2. *FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ*, quæ *Maximo Planudi* tribuuntur. Ad veterum librorum fidem emendatas, cum Joachimi Camerarii interpretatione Latinâ, Joannis Hudsoni suisque annotationibus, et indice omnium verborum, edidit Jo. Michael Heusinger. Isenaci et Lipsiæ, 1741, 1755. Vel cum præfatione Klotzii, omissâ Camerarii interpretatione, 1770 et 1775. 3. *FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ*, cum variis lectionibus, et notis Joh. Christoph. Gottl. Ernesti. Lipsiæ, 1781, in 8vo. 4. *ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ*. [An edition, with a preface in modern Greek, by Coray. Paris, 1810.] 5. The most complete collection, is that entitled, *ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ*, or, *Fabulæ Æsopicæ*, a Francisco de Furiâ, with Critical Notes, and an Index by Car. Ern. Christoph. Schneider. 8vo. Lips., 1810.

2. ἤν, *there was*, ἂν ἤν, *there would be*. The particle ἂν gives to the imperfect of the indicative (ἤν) the force of the subjunctive mode; and the Greek idiom does not require the repetition of the particle with another imp. ind. in the same sentence.

4. ἐπὶ τὸ τίκτειν, *for bringing forth, because she brought forth*.
διὰ παντὸς, χρόνου understood, *in her whole life time*.
5. Ἐνα, σκύμονον understood, *one young*.
6. ἐκαθίσθη, from καθίζομαι.
8. ἤλθεις, from ἔρχομαι.
ἴγνων, 2. aor. ind. of γινώσκω.
10. εὐρών, 2. aor. act. part. of εὐρίσκω.
πιστηγόντα, from πηγνυμι.
11. Θερμανθεῖς, *being warmed, becoming warm*, from θερμαίνω.
14. κριμαίνουσ, from κριμάννυμι.
15. ἐπιτεῖατο, *was trying, kept trying, tried*, from επιτέομαι, ὤμαι.
Πολλὰ, *much*. It is taken adverbially; from πολὺς, *many*.
καμουῖσα, *having labored*, from κάμνω.
καὶ μὴ δυνήδεῖσα, *and not having been able*, from δύναμαι.

44

1. παραμυθουμένη, from παραμυθίζομαι, ὤμαι.
Ὅμφακεις, *sour grapes*, from ὄμφαξ.
3. ἰστώς, the same as ἰστηκώς from ἵστημι.
παρίοντα, from πάρτιμι.
9. Ἀλλὰ, in the beginning of a sentence, shows that one is willing to acquiesce in what another says.
σαβίντι, from σώζω, the dative governed by μέμφοι.
12. ἐπιστραφεῖς, from ἐπιστρέφω.
15. ὑπήνγκας, from ὑποφίγω.

17. λύκου, genit. absol.

20. διαφθαῖναι, from διαφθείρω.

21. ἰπινδυνίς, from ἰπινδύνω.

24. ἐπιδραμόντις, from ἐπιτρέχω. B. p. 228. F. p. 136, τρέχω.

3. τίξεται, from τίκτω.

5. ἡδύνατο, from δύναμαι.

6. βουλομένων, genit. absol.

ταῶς, the peacock. Attic S. Gen. ταῶ, D. ταῶ, A. ταῶν, V. ταῶς. Dual. N. A. ταῶ, G. D. ταῶν. Plur. N. ταῶ, G. ταῶν, D. ταῶς, A. ταῶς, V. ταῶς.

ἐαυτὸν ἡξίου χειροτονεῖν, deemed himself worthy to be chosen. The infinitive active in Greek is used in cases, where the passive supine in Latin would be employed. Καλὸς ἰδεῖν, pulcher videre, i. e. visu, beautiful to behold; so in French, beau à voir; and beau voir. Viger. Ch. 5. § 3. r. 4. In some English phrases either the infinitive active or passive is employed; thus, a house to let, or to be let. In Latin it would be, ædes locandæ. The primitive meaning of χειροτονίω is to stretch forth and raise the hand, or to vote by extending the hand; as was the custom of the ancients in their public assemblies for the purpose; from χεῖρ, the hand, and τείνω, to extend; ἡξίου, from ἀξίω.

12. Εἵμαρτο, from μίρομαι.

δαρῆναι, governed by εἵμαρτό σοι understood. The apology which slaves made for any fault committed by them, referred itself to the philosophy of their master, viz. "that all things depended on an immutable fate."

13. Πρὸς τό. The definite article is here used instead of the indefinite τις, τί. This is sometimes done in narratives, where a previous acquaintance with the subject is, as it were, thereby taken for granted.

16. συνιῤῥύηκεν, from συῤῥίω.

21. ἀπαγγείλωσι. The subjunctive is used after questions expressive of doubt.

2. Οὐ τὸν τρόπον. We here observe the similarity of sound between τρόπον and ἄνθρωπον. 46

3. ἴφασκεν, from φημί.

4. χρεῖσθαι, from χράομαι, with the dative.

6. εἶη, he was. In indirect or conditional speech we use the Opt. mood. B. p. 283. F. p. 61.

13. αὐτοῦ, that is, τοῦ ἀδολίσχου, the babler frequently saying; genit. absol.

- 46 13. Οὐ θαυμαστόν, τοῦτ' ἐστὶ understood.
 14. εἴ τις, instead of ὅτι τις. After expressions of wonder, the Attics use εἴ instead of ὅτι.
 17. καταφρονῶν. For the use of the participle for the inf., see B. p. 297. F. Rule XXXII.
 19. πιστάντος. This may be resolved into πρὸς τὸν πιστάντα Ξινοκράτη ἔφη.
 24. αὐτοῦς, here expresses *herself, her husband, and their children*. By αὐτοῦς, persons are opposed to things.
 κατασχουσῶν, from κατέχω.
- 47 4. εἰς πάντα, for every kind of occasion.
 5. ἐπηγείσατο, from ἐπιγίδω.
 7. Ἐπιστίλας, from ἐπιστέλλω.
 8. βραδύνοντος, ἐκείνου understood, the person requested by Diogenes to prepare him a hut.
 ἔσχιν, from ἔχω, *he occupied*.
 9. πατρῖδα, Sinōpe in Asia Minor on the Euxine Sea.
 11. ἀπιδρα, from ἀποδιδράσκω.
 17. κατίαξει, from κατάγνυμι · with respect to the augment of this word, see ἄγνυμι. B. p. 211. F. p. 125.
 19. ἀλοῦς, from ἀλίσκομαι.
 21. κήρυκα, the crier, who sold the slaves by auction. Captives and prisoners of war were usually sold as slaves.
 22. εἴη, see note above, p. 46, l. 6.
 24. αὐτῶ. The order is, γὰρ δεῖν πισθῆναι (καὶ ἰατρῶ ἢ κυβερνήτῃ), εἰ καὶ δούλος εἴη or καίπερ δούλοις οὔσι. For we ought to obey a physician or a pilot, even if or although they be slaves.
 26. εἰσὶτω, from εἴσιμι.
 27. ἄν, used with the optative, expresses condition.
 29. τῷ δὲ, πυνθόμενῃ understood.
 ὄχλος, λοῦσαι understood.
- 48 2. ἔχῃ, when you can, that is, when you can get it.
 ὀριταμίνου, when Plato defined; from ὀρίζω.
 3. εὐδοκιμοῦντος, and when he had gained applause for this definition.
 4. τίλας, from τίλλω · Diogenes understood.
 εἰσῆνυκιν, from εἰσφίω.
 11. γὰρ, here refers to some such phrase as "no wonder," understood.

13. *μιτάβειν*. Diogenes lived alternately at Athens and at Corinth. 48
14. *ταῖς*, agrees with *διατριβαῖς* at the end of the sentence.
βασιλείας. The king of Persia is here intended, often called by the Greek writers simply "the king."
ἱερῶς, the genitive of time.
18. *ἐργασμαι*, from *ἐργάζομαι*.
22. *ψηφίσασθαι, εἶναι* understood, *to vote the asses (to be) horses*.
23. *ἡγουμένων, Ἀθηναίων τοῦτο* understood.
24. *χειροτονήντες*. There were yearly chosen at Athens ten officers on whom devolved the affairs of war and sometimes also the state concerns.
25. *ἱμπτισῖν*, from *ἱμπίπτω*.
26. *ἀποθανόντες*, from *ἀποθνήσκω*.
1. *βιώσομεν*, that is, We, the philosophers; *ὁμοίως*, in like manner, 49
as if the laws existed.
2. *τίνι*, wherein, in what.
4. *εἶσθ*, from *εἶδω*.
τίνι, see note above, p. 49, l. 2.
5. *ᾧ, περ, διαφίρουσι* understood.
8. *τι*, in what, governed by *κατὰ* understood.
10. *καθεδήσεται*, from *καθίζομαι*.
λίθω. The seats in the theatres were of stone.
11. *ῥησει*, from *αἰτίω*.
12. *Τοσούτου*, for so much, for that price. The genitive of the price.
13. *Περίω*, pres. imperat. of *περίαιμι*.
ἔξις, 1. fut. of *ἔχω*. The present of this verb should be *ἔχω* but as the Greeks seldom suffer two aspirated syllables to come together, the first is changed into a soft. That reason ceases to operate in the future, which ends in *ξω*, and therefore resumes the aspirate in the first syllable. Such is the case with *τρέχω*, *τρέφω*, and *τύφω*.
δύο, ἀνδράποδα understood, viz. the purchased slave and the illiterate son.
21. *ταῦτα*, that is, the vegetables.
23. *ἔπλυνς*, from *πλύνω*.
24. *ταραχθῆναι*, from *ταράσσω*.
25. *διδόικαμιν*, from *διδώω*.
27. *ἑκαστοι*, each of us, that is, We the philosophers, and ye the unlearned.

- 49 28. ἐκλαυσιν, from κλαίω.
 30. τοῦτο. The order is, δι' αὐτὸ τοῦτο, *for this very reason*.
 31. διαίτη, dative governed by χρώμενος.
- 50 8. ἀδελφῶν, representing *Death* as the brother of *Sleep*.
 11. ἐφῆκεν, from ἐφίημι.
 τιμωρίας, governed by ἀμείνων. B. p. 269. F. Rule XV.
 12. τὸ δὲ, τὸ τιμωρεῖσθαι understood.
 15. ἔτισσι, from πίπτω.
 16. ἴστεμίνον, from στίφω.
 18. γυναικίως, ἀπίθανε understood.
 ἐπιβίσθαι, from ἐπιτίθημι.
 19. εἶπεν, said; from ἔπω.
 20. γιγεννηκώς, that *I* begat him.
 22. δυοῖν νυκτοῖν, *for two nights*, or *during two nights*.
- 51 1. ἀσιβείας. He was accused of having betrayed the Eleusinian Mysteries, in one of his tragedies.
 4. τῆς χειρός. B. p. 268. F. p. 163.
 ἀριστεύων ἔτυχεν, instead of ἡρίστυσε. B. p. 297. F. p. 178.
 6. ἔτυχεν, *he was the first who gained the prize for bravery*.
 7. τὸ πάθος, *the mutilation*.
 ὑπιμνήσθησαν, from ὑπομνήσκω.
 10. ἀνακληθεῖς, from ἀνακαλῖω. ἔπειτα is inserted to give the apodosis greater force.
 12. τινος, χρέονου understood.
 13. Ποῖ δὲ σύ; *whither art thou going?*
 15. ἀνίγνω, from ἀναγιγνώσκω. The *Œdipus Coloneus* is among the tragedies of Sophocles still extant.
 17. τὸν νοῦν, governed by κατὰ understood.
 ὑγιαίνειν, *he was sound*.
 21. αὐτῷ, that is, for Philemon.
 24. ἀκράτου, οἶνου understood. It was the practice to drink undiluted (ἄκρατον) wine after eating.
 26. τὸ σῶμα, governed by κατὰ understood.
 ἀνατραπῆναι, from ἀνατρέπω, infin. governed by ῥῆδις.
 27. μολίβδου, genitive of the material.
 φασὶ, *they say*, in Latin, *dicunt*, *narrant*.
 31. μιταδῶ, *to make one a partaker*, requires a genitive in Greek as well as in Latin and English. STROTH. Τίνας σε (εἴσι) τῶν ἰμῶν [πραγμάτων] μιταδῶ, *Of which of my possessions shall I make you*

a sharer? (καίτινος ἴφθι, Μιταδὸς τούτου τοῦ πράγματος) οὐ βούλει, 51
and he replied, Make me a sharer of whatever you please; from
μιταδίδωμι.

31. πᾶν ἱμῶν, πραγμάτων understood, of my possessions.

32. βούλει, thou wishest, 2. pers. of βούλομαι. The formation of
this person was originally in εσαι, thus τύπτ-ομαι, εσαι, ιται. The
Ionians, who delight in a concourse of vowels, dropped the σ, and
made it τύπτται. The Attics, who, on the contrary, love contractions,
shortened it into τύπτει, which the common language of Greece
changed into τύπτῃ. The Attic form is always used in βούλει, οἷι,
ἔψιι.

2. Ἐνα, μισθὸν αἰτέω understood.

4. ἀναγινύς, from ἀναγιγνώσκω.

8. οὐχ ἄταξ, that is, ἄρα πολλάκις, καὶ οὐχ ἄταξ μόνον.

οὐχ μίλλεις λέγειν, will you not recite it?

16. τρέφειν, that he supported, or nourished.

20. μακαρίζειν, he blessed, or he pronounced happy.

21. εἰ, used for ὅτι in cases like this. The Athenians chose ten
commanders annually, not only to lead in war, but occasionally in
civil affairs.

25. Τοὺς μίλλοντας, those that will betray me, that is, those who
have not yet. Philip referred to traitors among the nations with
which he was at war; and regarding all his partizans in those nations
as treacherous at heart, he made no distinction among them, but that
in the text.

7. τῇ ἐξῆς, ἡμέρᾳ understood.

8. ἐρριμμένον, perf. pass. part. of ῥίπτω. Neoptolemus supposed
this change of fortune to be a tragical event, and more remarkable
than any which the great tragedians, Æschylus, Sophocles, and
Euripides had ever introduced upon the stage.

10. νίκηειν · νικᾶν Ὀλύμπια, ἀγωνίσματα understood, to conquer
in the Olympic Games.

14. πίφκειν, is wont, is accustomed.

16. Ἐπαρθεὺς, from ἐπαίρω.

ᾤετο, from οἶμαι.

17. ὑπομνησκισθαι, to be reminded.

22. καταπλάγη, from καταπλήσσω.

23. αὐτοῦ, governed by μνημονύων.

24. ἤμην, instead of ἦν. The following ἤμην is the same as εἶναι ἤθιλον.

- 54 4. Λάγου, governed by *υἰὸν* understood.
 8. *τουτὶ* for *τούτω*, but with an expression of pointing to the thing; *this here*.
 11. ἀκούσης, with the genitive. B. p. 269. F. p. 164.
 The perfect *δίδωκα* has the signification of the present; hence it is followed by the subjunctive and not by the optative.
 15. ἀπὼν ᾤχιστο, *he departed*. For this construction of the participle, see F. p. 178.
 16. πολίτας, ‘without emotion,’ understood.
 22. μὴ ἐπιλάμποντος, that is, εἰ ὁ ἥλιος μὴ ἐπιλάμποι· μὴ is a conditional negative.
κίνδυνος, agrees with *ἔστι* understood, *there is danger, there would be danger*.
 25. ἀνύσχοιντο, a milder expression instead of ἀνίσχονται.
- 55 3. ἦν instead of ἔξην, *was possible*.
 12. Ἡδεῖ, from εἶδω. This word is the same as if it were written ἦδεῖ· the *ι*, instead of being subscribed, may be written at the side of the vowel, when this is a capital letter.
 16. ἱνδοξος, *renowned*.
 17. μήτ’ ἂν γινίσθαι, instead of ὅτι μήτε ἐκείνος γίνοιτο ποιητῆς ἀγαθός, εἰ ἔδει παρὰ μίλος. The ancient lyric poets chanted their own compositions, accompanying themselves on the lyre or harp.
 20. ὑποτρέχουσι, ἄνθρωποι understood.
 27. Ἐλεγε, *he advised*.
 28. ἀγορᾶς. All public and private business was transacted in the market place: See Acts of the Apostles, xvii. 17.
- 56 4. διαβληθίντος, from διαβάλλω.
 7. συντιτάχθαι, from συντάσσει.
 11. ἀνδρείοτατα, *in a manly manner*.
 14. Εἴτα, gives emphasis to the interrogation; we say in like manner, in English, ‘Wouldst thou not *then* wish.’
 15. ἀποθνῆσκων, the nominative of the participle used for the infinitive.
 18. Ὅσοι, *so many as*.
 19. τοὺς κακοὺς, *cowards*.
- 57 4. τσιούτην, πάλιν understood.
 7. λίγουσιν, ἀνθρώποις understood; the Lacedæmonians being trained up from youth to speak but little.
 10. Εὐρώτα, the Cephissus and Eurotas were rivers respectively in the neighbourhood of Athens and Sparta.

15. ἰωανῆς, B. p. 283. F. p. 188.

18. μὴ, *lest*, φανῶσί μοι αἰσχροὶ, that is, from the contrast with the beauty of the garment.

19. καταπιλτικὸν βέλος, a *catapulta*, or *weapon thrown by the catapulta*.

21. ἀρετὰ, for ἀρετῇ, according to the Doric dialect, which dialect the Spartans used.

23. μιμουμένῳ, governed by ἀκούσαι.

Αὐτῆς, the *nightingale herself*.

27. πατασκινάσαντος, of *having disposed*.

28. τιτρωμένον, from τιτρώσκει.

31. τὰ μὲν ἄλλα, as *for the rest*.

32. ἤδῃτο, instead of αἰδούμενος.

34. καὶ, is often thus used after the relative giving a kind of emphasis, not to be imitated in a literal version.

5. πρόπον, that is, with *Laconic brevity and point*.

7. Εἰλώτων. The *Helots* were slaves of the Spartans, and tilled the lands. The reference is here to the poem of *Hesiod* on husbandry, entitled *Works and Days*.

10. νιανίσκον, who had deprived *Lycurgus* of his eye.

11. τούτου, that is, τοῦ τιμωρήσασθαι.

12. Διάτρον, where the people used to assemble.

18. προδιδέναι, to *betray*.

20. συμβεβηκότων, from συμβαίνω · *hearing of these circumstances*.

21. Ἀθηναῖς. *Minerva*, under the epithet of χαλκίσις, had a temple of brass at *Sparta*, which enjoyed the privilege of *asylum*.

23. ἀντίλεον, from ἀναίρεω. A traitor could not be buried in his native land.

24. ὄρους, is distinguished from ὄρος, a *mountain*, by the breathing, as well as by the gender of the article joined with it.

26. δηχθεῖς, from δάκνω.

30. Πύλαις. *Thermopylae*, so called from its warm saline springs, where *Leonidas* and his band met the *Persians*.

34. βαρβάρων, the *Persians*. The Greeks called all foreign nations *barbarians*.

οὐδὲ ἴστιν, it is not possible.

3. ὡς, as *being to sup*. The participle often follows ὡς in this manner, in the accusative case, without agreeing in case with the noun to which it refers.

59

6. ἀφικόμεναι, *coming*, to the field of battle.
 7. καὶ τὰ ὀπισθιν, ὄντα understood.
 8. τὰ ἐναντία, *on the breast*, literally, *the opposite*.
 10. τραυμάτων, instead of εἰ δὲ τὰ αὐτῶν τραύματα ἰστίως ἴχιν.
 16. ὑπομνησθήσῃ, from ὑπομινθήσκω.
 19. ταύταν, ταύτα, Doric, instead of ταύτην and ταύτη. *Either bring this back, or come back slain upon it*.
 20. ὧς, instead of ὅτι, *because*.
 21. Μόνοι, *we alone*.
 24. τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως, *of the inhabitants of Amphipolis*, where Brasidas fell in the Peloponnesian war.
 27. Μὴ λίγιστε, τοῦτο understood.
 31. πέντε ὄντας, *of whom there were five*.

60

1. ἀποβήσοιτο, the optative mode, in *sermone obliquo*. B. p. 283.
 2. πυθομένης, αὐτῆς understood.
 4. Φήσαντος, αὐτοῦ understood.
 5. Ἀσμίνη, equivalent to ἀσμένως.
 δέχομαι, *I hear of*, literally, *I receive*.
 7. τραθεῖς, from τιτρώσκω.
 12. Ἴωνικῆς. The Ionians were remarkable for their effeminacy and love of show.
 17. αὐτὸν, that is, Cleomenes.
 18. βασιλεία, referring to Darius.
 19. ὅσῳ, that is, ὅσῳ πλείονα ἐκείνος ἀντίλεγει, τόσῳ.
 20. τάχιον, the comparative instead of the positive or the superlative ὧς τάχιστα.
 26. καὶ γὰρ, *for*, (*etiam*.)
 εἰς πολλὸν, χρόνον γράφω understood.
 ἑφοροί, Spartan magistrates, so called, charged with the preservation of the constitution and the censorship of manners.

61

3. τοῦ λοιποῦ, χρόνου understood, *for the future*.
 6. ληφθεῖς, from λαμβάνω.
 7. συσταθεῖς, from συνίστημι.
 8. συμνυνομένου, καὶ λέγοντος understood, these words in effect being included in συμνυνομένου.
 10. Ἀθηναίων, genitive governed by verbs of *commanding*.
 13. βασιλῆως. Pausanias was strictly a general, and guardian of the king, a minor.
 15. χλινασμοῦ. The construction is κελιύοντος μετὰ χλινασμοῦ.

24. ἀπεγνωσμέναις, from ἀπογινώσκω, in some desperate cures; 61
as is also said in English, instead of cures of desperate maladies.

ἐπιτελήθη, from ἐπιτελλίω.

27. ἀναγνοῦς, from ἀναγινώσκω. The infinitives χαίρειν and
ὀργαίνειν, are explained by the addition of εὔχομαι.

29. εἰς τοσοῦτον τύφου, to such a degree of conceit.

62

1. τὰ μὲν πρῶτα, at first.

2. κατὰ μικρὸν, by degrees.

3. καὶ ταῦτα, and that too, and besides.

7. τὸ ἄστυ, the city of Athens. B. p. 297. F. p. 178.

12. συνοικῶν, instead of ἔχων τὸ ἀρρώστημα, or οὕτως ἀρρώστῶν.
ἡναχθεῖς, from ἀνάγω.

14. ἐπαύσατο, ὁ Θεράσουλλος understood.

Ἐμμένητο, from μιμνήσκω with the genitive.

20. ἄλλους, παρελθεῖν καὶ ἐκκλίνειν understood.

21. αὖξ, you will cause.

22. ἅπασι τούτοις, to all these, who now surround and admire thee.

24. ἐπὶ τῷ εἶναι, for being.

29. ἰμοῦ. The order is, ὡς ἀκριβοῦν ταῦτα μᾶλλον ἰμοῦ.

63

3. προῦθηναι, that is, προῖθηναι.

περὶ ταλάντου, in which the prize was a talent.

NATURAL HISTORY.

5. πλάτος. B. p. 265. F. p. 174 and 184.

9. φασὶ, ἄνθρωποι understood.

τοὺς, ὄντας understood, which were in the army, with Pyrrhus,
king of Epirus.

14. ζώων, alone of all animals.

18. θαυμαστὸν ὄσον, to admiration.

19. διακοσίων. The comparative degree governs the genitive.

64

6. ἵστασθαι, κ. τ. λ. to go through complicated movements.

8. ἐκάστοτε, on every occasion.

9. νυκτὶς. B. p. 267. F. p. 183.

13. ἦν, it seemed, (videbatur.)

15. τηλικούτῳ, that is, for a child.

17. ἄλλα, ἄλλα τι.....καί, other wonderful things, and those which
concern, &c.

- 64 18. *ἑαυτὸν, τῷ ποταμῷ* understood.
 19. *ἀποθιωροῦσιν*, that is, *ἀπὸ τῆς γῆς θιωροῦσιν*, *from the bank*.
 21. *ἀσφαλείας*, a great abundance of security, that is, entire security. With respect to *ὡς*, thus used with the accusative of the participle, see B. p. 299. F. p. 180.
 22. *Ἀναβάντες, θηραταὶ* understood.
 24. *ἐκλύσασιν*, that is *τοὺς ἀγρίους* understood.
 27. *Ἐπιβεβηκότας*, from *ἐπιβαίνω*.
 28. *οἱ μὲν, πρᾶξις εἰσιν* understood.
 31. *συμβεβηκότας*, from *his peculiarity*.
- 65 6. *θηρίῳ*, viz. the elephant.
 12. *ἵππος, ποτάμιος* understood, *the river-horse*.
 15. *ᾧτα, ἔχου* understood. The datives *ἵππῳ* and afterwards *ἰλίφαντι* are used elliptically, the whole being placed for the particular parts in question; *ἰλίφαντι* instead of *τῷ κύτει τοῦ ἰλίφαντος*, and *ἵππῳ* for *τοῖς ὡς καὶ κίρκῳ καὶ φωνῇ ἵππου*.
- 66 2. *φωναῖς*. These words are inserted only to make an antithesis with *τοῖς μὲν σώμασιν*.
 8. *μίγιθος*, equivalent to *πάντα καὶ τὰ μέγιστα ἐσθῆ*.
κατατοθεῖν, *swallowed*, from *καταπίνω*.
 10. *παγίντα*, from *πήγνυμι*.
 12. *ὑπάγουσα, ἡ ἀλώπηξ* understood.
 13. *αἰσθηται*, from *αἰσθάνομαι*.
ὑποφειρομένου, for *τὸ ρεύμα ἰγγυεῖ ὑποφείρεσθαι*. After verbs signifying *to know, remark, experience, &c.* the participle often follows.
 14. *διὰ βάθους*, that is, *βαθεῖαν*.
 15. *κἄν ἔῃ τις*, *if any one permit her*, i. e. if no one hinder her.
 16. *ψοφεῖν*, that is, *εἰ δὲ ὁ ποταμὸς, τῷ μὴ ψοφεῖν, θάρσος ἔμπεισι αὐτῇ*, instead of *εἰ δὲ μὴ ψοφεῖ ὁ ποταμός*.
- 67 1. *ἀναλαμβάνει, τὰς ῥᾶγας* understood.
 3. *ταμιευομένοις*, that is, *καὶ ταμίσυθαι*, *dividing them with each other*.
 7. *ἄνθρωποι, εὗσαν ἐπὶ τὴν* understood.
 10. *ἐκείνην*, that he (the dog) remained for this the third day without food, &c.
 13. *πάρδοις*, a passing in review.
 15. *ἐξιδραμι*, from *ἐκτρέχω*.
 18. *γινίσθαι*. The construction is, *ὥστε τοὺς ἀνθρώπους μὴ μόνον ἰκτείνῃ (τῷ βασιλεῖ), ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι δι' ὑποψίας (ὑπὸ πόντου) γινίσθαι*.

23. ἐπὶ ῥήψι, τῇ πυρᾷ understood. 67
26. ἐκφιερόμενον, τοῦ νεκροῦ understood.
27. συγκατακαύσι, from συγκατακαίω.
31. φανερὸν εἶναι, it was manifest.
15. ὑπάρχον, ζῶον understood. 68
16. συνηγμένον, from συνάγω, gathered to a point.
1. χρῆμα, a periphrasis for κίτταν θαυμασίως πολύφανον. 69
6. ὡς περ εἴωθε, as was the custom. The funeral processions were accustomed to halt in the market-places.
12. ἦσαν. They believed that other barbers from jealousy had made the magpie dumb, by means of sorcery.
15. ἀφῆκιν, may be rendered as governing φωνήν understood; or also (and this is preferable) as governing the accusatives οὐδὲν and αὐὰ μέλη, in which case αὐὰ will be understood after φθιγγόμενη.
19. τίκτοντος. The construction is, τοῦ ζώου τίκτοντος ὡὰ παραπλήσια τοῖς χηνίοις, to which, in the apodosis, the words τοῦ δι' γινηθέντος αὐξομένου correspond.
23. μισῶν, in either jaw; the upper and the under jaw.
2. βοήθημα, assistance; κατὰ τῶν ἀνθρώπων, to the injury of man. 70
7. κατὰ λόγον, in proportion.
8. τὴν κάτω, the lower jaw; τὴν ἄνω, the upper jaw.
15. δυομίνω, governed by ἄμα, an adverb of accompanying.
18. τὰ, the practice.
20. ὑπὲρ τοῦ μὴ, in order not to be.
22. διδοίκοτες, from δίδω.
23. οἶον, as it were.
24. λάθωσι, they may be concealed.
26. θιγόντας, from θιγγάνω.
3. ἐκπίση, τοῦ ὕδατος understood. 71
4. τοῦ πάθους, the numbness.
5. τροπομένου, the water being changed in nature, and assuming the property of the animal. Plutarch, from whom this extract is taken, was ignorant of the simple conducting agency of the water in this phenomenon.
6. προσιπονθότος, part. perf. mid. of προπάσχω.
8. προκαθήμενος, keeps watch over the muscle, sitting before it.
ἀνωγμένην, from ἀνοίγω.
διακχιρνύειαν, from διαχαίνω.
15. ἐσχιθήσεται, from ἐνίχω.

- 71 17. παραγόμενον, i. e. καὶ παράγεται.
 19. διφθάρται, from διαφθείρω.
 20. ἐκίῃς δὲ, τὸ ζῶον, τὸν ἡγιμόνα.
 21. ἰνὸς, as the anchor, when weighed, is stowed in the vessel.
 22. ἀναπαυομένου, τοῦ ἡγιμόνος, understood.
 δὲ, αὐτοῦ understood.
 24. ἢ, or else.
 καὶ πολλὰ, κήτη understood.
 διφθάρται, from διαφθείρω.
 25. ἱξινιχθίντα, from ἱκφίρω.
 ἀκυβέρνητα, like vessels without a pilot.
- 72 7. ἐν τσσαύταις, ἡμέραις understood.
 10. ἄνθρωπος, as a man opens a treasure or deposit of gold.
 14. ταῦτόν, that is, τὸ αὐτό.
 16. ἤρεται, from ἄρτάω.
 19. καὶ, instead of καὶ ἰὰν with the subjunctive following.
 20. διαπίπτει, from διαπίπτω · αὐτὰ understood.

MYTHOLOGY.

21. τὰ ἔξω, as to the parts without, that is, externally; τὰ agrees with μίση understood, and is governed by κατὰ.

Ἵπριβάντι, to him who entereth, that is, on entering.

- 73 5. τέχνης, of every species of art.
 μετὰ δὲ, farther on.
 8. εὐωχοῦνται. The order is, Οἱ δὲ θεοὶ εὐωχοῦνται καθήμενοι παρὰ Ζηνί. These words are borrowed from Homer; hence the poetical form of Ζηνί for Διί.
 15. παρατίθεντι, from παρατίθημι.
 ἀμβροσίαν, for its government, see B. p. 272. F. p. 174.
 νίκταρος, governed by μιθύσκονται, see B. p. 268. F. p. 166.
 17. αὐτῇ κνίσση, for σὺν τῇ κνίσση.
 ἀνηνιγμένον, part. perf. pass. of ἀναφίρω.
 19. ἄλλοι ἄλλας, some, one sacrifice, and some, another.
 25. ἀνιζωσμίην, from ἀναζώννυμι · with respect to the accusative αἰγίδα, see B. p. 272. F. p. 174.
 28. διαβιβηκότα, part. perf. of διαβαίνω.
- 74 17. λαβύιν, μυθολογοῦσι understood.
 18. κακοπαθεῶν, that is, γυναικῶν.

25. τάξιν, an employment corresponding to her name. These 74 names are the same which are afterwards mentioned. *Ευνομία, Δίκη, Ειρήνη, Right, Justice, Peace.*

33. τῶν. B. p. 261.

2. ἀφ' ὧν, equivalent to καὶ ἀπὸ τούτων.

9. ὅσα, instead of ἀπάντων ᾧ.

16. γινομένην, in diseases which were regarded as the effects of the displeasure of the gods, and of course could only be cured by consulting them.

17. τυγχάνειν · συνέβαιναι τυγχάνειν is a paraphrastic expression ; the phrase is equivalent to οἱ ἀβήστούντες ἐτύχανον θρασείας.

19. τοξίαν. B. p. 256. F. p. 154.

28. τὰ τῶν ἄλλων, that is, τὰ ἀλλότρια.

30. λύραν, the lyre ; a musical instrument, supposed by poets to be the instrument, to the sound of which poetry was sung.

32. πολλοὺς τῶν καρπῶν, instead of πολλοὺς καρποὺς (τῆς ἐπόρας.)

4. σφίων, instead of αὐτῶν.

7. ὑπιλήφασι, from ὑπολαμβάνω.

9. κικλημένον, from καλῶ.

11. καί, even (fearful or terrible.)

12. τὰ τοιαῦτα, ἐνόματα understood.

13. μέγιστον, used absolutely, but what is the greatest (thing).

B. p. 266. F. p. 143.

14. ἔνι, that is ἔνιστι.

16. βασιλῆως, Πλούτωνος understood.

16. 17. τὴν φρουρὰν ἐπιτιτραμμένης, being entrusted with the guard ; as if it were, ᾧ ἡ φρουρὰ ἐπιτίτραπται · perf. pass. of ἐπιτρέπω.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

4. τὰ περὶ Θήραν, the chase, and whatever regards it.

8. χάσμα, the hole in the rock, over which the sacred tripod stood.

ἀνελών, i. e. ἀνῆλε καί. The following present tense παραλαμβάνει is used instead of παρέλαβι.

14. πατέρες. This word, being in the singular number, must be coupled with μητρός, which together are put absolutely with θιλόντων · the two substantives in the genit. sing. being constructed in the same manner as a substantive in the plural.

- 77 15. ὑπεραπίθανε, from ὑπεραποθνήσκω.
 16. ἡ Κόρη, that is, ἡ Περσεφόνη.
 19. ὑτίσχοντο, from ὑτισχνίομαι.
 20. τειχμῖν, future of τειχίζω. B. p. 117. F. p. 233.
- 78 1. προῦθηκε, instead of προΐθηκε.
 4. λήψεται, from λαμβάνω.
 6. βουλομένου, αὐτοῦ understood.
 10. κατόκει, from κατοικίω.
 12. ἐπὶ πλεον, exceedingly.
 13. παρρησίας, boldness, or liberty of speech.
 17. ἀσβεῖς, that is, the abode of the impious.
 19. τὰς ἴσας, the same number of daughters. Her spouse was Amphion the Theban.
 26. γινίσθαι, that she was.
 28. κακίῃ, that is καὶ ἐκεί.
 32. κυνηγός, instead of τὴν κυνηγετικήν. The English idiom conforms with this, was brought up a hunter.
 καταβρώθη, from καταβρώσκω or καταβιβρώσκω.
- 79 1. εἰς ἔλαφον, instead of εἰς ἐλάφου μορφήν.
 13. ἐπὶ πολὺν, very zealously.
 15. μὴ, lest.
 16. ἀλλήλοισι. He feared lest they might aid each other, instead of resorting to the gods.
 18. ἐμίλλησε ῥίπτειν, was about to precipitate him.
 19. ἐνιαυτὸν, yearly, every year.
 29. μεμηνώς, from μαίνω.
- 80 6. διαφθαρίεις, from διαφθείρω.
 10. εἰληφώς, from λαμβάνω.
 18. ἀπεμπωλήσουσιν, αὐτὸν understood. The future participle indicates design.
 20. οἱ δὲ, ναῦται understood.
 24. οἶνοποιῖαν, the making of wine
 28. νοήσαντες, τὸ πιπραγμένον understood.
 31. κακείνη, that is, καὶ ἐκείνη.
- 81 4. ποτὶ, τῶν βωῶν understood.
 7. ἐκκαθάρας, from ἐκκαθαίρω.
 9. ἀνέκρινεν, εἰ τοὺς βόας ἴδουσιν understood.
 10. εἰπὺν, they could not say; literally, they had it not to say.
 11. ἠλάσθησαν, from ἠλαύνω.

11. δύνασθαι. The construction is, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν ἔχους. 81

12. κικλοφότα, from κλίστω.

16. ἡνιῶτο, ἔχουν αὐτὰς understood.

17. λύρας. B. p. 269. F. p. 164.

18. βόας, that is, in recompense for the lyre.

19. πηξάμενος, from πήγνυμι.

21. ἐκίκστητο, from κτάομαι.

ἰδιδάξατο, from διδάσκω.

27. τούτου, under his reign.

1. ἱμελλον, *habiture essent*: ἱμελλον in the plural agrees with 82 ἱκαστος in the singular as a collective.

3. Θάλασσαν. What is here called a sea was properly a salt spring.

5. Πανδροσίῳ, a chapel in one of the temples of Minerva, in the Athenian Acropolis.

14. ὀφθαλμούς. B. p. 265. F. p. 174.

17. ἤθελον, οἱ θεοὶ understood.

20. ἀποκαταστήσαι, αὐτῷ understood.

22. ἀποῶς, τοῦ Τυρισίου understood.

23. ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν, as well as those who see. B. p. 270. and 299. F. p. 161 and 187.

27. ἐπὶ τοῖς, that is, ἐπὶ τούτοις τοῖς ἄθλοις.

3. ἤλασι, from ἐλαύνω.

83

6. Ἀἶδαο, for ἄδου by the ancient epic dialect.

7. ἤνεγκιν, 1. aor. act. of φέρω. F. p. 77.

23. ὄντα, from the circumstance that the arrows did not penetrate. With respect to this use of the participle, see B. p. 296. F. p. 177.

28. ἐτίταξιν, Εὐρυσθέης understood.

8. συνίβη γίγνισθαι, instead of ἐγίγιντο ἰσχυρότατοι, ὁπότι ψαύει 84 τῆς γῆς.

10. διεξῆι, from διέξιμι.

14. ἐπιστήμην, governed by κατὰ understood.

21. καθισθίντες, from καθίζω.

23. λίγοντες, i. e. κελύοντες.

25. ἐπίστησαν, instead of οἱ Ἀθηναῖοι εὐκ ἐξίδονσαν, ἀλλὰ πόλεμον ἐπίστησαν.

2. μητρυῆς, Ino. Ἀπὸ τῆς μητρυῆς instead of τῆς μητρυῆς, the 85 signification being strengthened by the preposition.

3. αὐτῶν, Phrixus and Helle.

- 85 5. ἀποσιεῖν, from ἀποσίπτω.
 6. ἥ, for καὶ ταύτην, instead of ἡ αὐτ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ὀνομασθῆναι λίγισται.
 7. κατινεχθῆναι, from καταφέρειω.
 12. ἀπινίγκωσι, from ἀποφέρειω.
 15. τολμήσαι. The learner will distinguish between τολμήσαι and τολμῆσαι.
 19. ἴγνω, from γιγνώσκω.
 26. τί ἂν ἐποίησεν, *what he would do.*
 ἔχων, instead of εἰ ἐξουσίαν ἔχοι. *In case he had the power therefor.*
 27. πρὸς πολιτῶν, *to be slain by one of his countrymen.*
 28. ἂν προσίτασθον, *I would command.*
- 86 4. Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, *at the suggestion of Minerva.*
 8. χρωμίνῃ, Ἰάσωνι understood.
 14. προὔλγει, instead of ἐρούλγει.
 16. μητρειᾷ, his second spouse, Idea, called here, in relation to his children of the first marriage, μητριᾷ.
 21. πρᾶσινίγκασθαι, from πρᾶσφέρειω.
 25. καταπτᾶσαι, from καθίπτωμαι.
 30. καταλάβωσι, τὸ διωκόμενον understood.
 34. Ἀπολλόνιος, author of a poem on the expedition of the Argonauts.
- 87 2. δούσας, from δίδωμι.
 12. ἀπολομένην, ἴδωσιν αὐτὴν understood.
 17. συλλαβομένης Ἥρας, *with the assistance of Juno.*
 ἄκρᾳ, instead of τῶν ἄκρων περικοσύντων.
 24. ἐπιταγίντα, from ἐπιτάττω or ἐπιτάσσω.
 25. ἐπίσχιτο, from ἐπισχίσμαμι.
 29. ζεύξαντι, *after he had yoked them.*
 31. ὦν, instead of τούτων οὗς.
- 88 3. ἰγχυρεῖν, from ἰγχυρίζω.
 6. μίλλοντα, (*jugum tauris impositurum*), for καὶ ἐκίλυσεν αὐτὸν μίλλοντα καταζευγνύει τοὺς ταύρους τούτῃ χρεῖσαι, &c.
 χρεῖσαι, *to annoint*, χρεῖσασθαι *to anoint one's self.*
 18. ἰώρεα, from ἰράω.
 19. ἀλλήλους. They fell into a dispute with each other about the stones, not knowing who cast them.
 23. νεκτῆς. B. p. 267. F. p. 183.

28. ἀπογυῖς, from ἀπογινώσκω. 88
1. ἡδικήθη, i. e. περὶ τῶν ἀδικημάτων, ἡ ἡδικήθη ὑπὸ τοῦ Πηλίου. 89
4. ὑποσχῆ, from ὑτίχω.
15. δηθείσης, from δάκνω.
16. ἄδου, δῶμα understood.
22. ἡλικίαν, κατὰ understood.
25. ἡνῶν, governed by κρατεῖν.
26. ἔξιγχθῆναι, from ἐκφίγω.
27. τὸ πρῶτον. B. p. 257. F. p. 146.
13. νάρθηκι, a reed with a porous pith, used as tinder. In 90
such a reed Prometheus was fabled to have concealed the fire from
heaven.
- ἥσθιτο, from αἰσθάνομαι.
16. ἀριμόν. B. p. 266. F. p. 183.
- διετίλισσι, from διατίλιω.
19. κλαπίπτος, from κλέπτω.
29. τὰ πλησίον, ὅντα understood.
31. ἴσας, as many, an equal number.
4. ὀνομάσθησαν, οἱ οὕτως γιγεννημένοι understood. 91
8. ἐξηραμμένας, from ξηραίνω.
20. αὐτοὶ is equivalent to in like manner.
34. ἴδωκεν. Danaus appointed games, in which his daughters
were assigned as prizes to the victors.
8. ποδῶν. B. p. 270. F. p. 166. 92
12. τὸ αὐτό. This might be imitated in English, *what one and the
same animal is?* &c.
17. προβληθεῖν, from προβάλλω.
21. μητίεα, i. e. Jocasta.
- τῇ λύσαντι, to whomever should solve the riddle.
26. ἰδιδόικει, δίδωκα has the power of the present; ἰδιδόικει of the
imperfect.
34. ἐγκρυβοῦσα, from ἐγκρύπτω.
1. πατρῶον, i. e. τὸ θυγῆτόν αὐτοῦ μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ πατρός. 93
8. διήνιχεν, from διαφίγω.
16. Ἑλλήνων, that is, in behalf of all the Greeks.
19. Κόρη, that is, τῇ Περσιφόνῃ.
22. ἀριστείων. The prize was Hesione, the daughter of Laomedon.
27. ἔσθῃναι. The construction is, καὶ φασὶ μόνου τούτου τῶν
προγιγεννημένων ὑμῖναιον ἔσθῃναι ὑπὸ τῶν θεῶν ἐν τοῖς γάμοις.

93 28. Οἱ, instead of οὗτοι stands like *qui* in the beginning of a clause, instead of the demonstrative pronoun.

33. ἑκατέρωθεν, *on each side*, i. e. on the part of the Greeks and of
94 the barbarians.

3. συνεξίλιν, from συνεξαίριον.

9. τὸ γένος, τῶν κινταύρων.

11. οὗ; ἰδὼν, instead of ὡς ἰδεῖ τούτους.

15. φύσιως, here signifies *monster, creature*.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

Lucian was a native of Samosāta, a city of Syria, from which he derived the name of Samosatian. He is said to have lived about A. D. 164, in the reign of the emperor Marcus Antoninus. Being born in humble circumstances, he applied himself at first to the trade of a sculptor. He was soon dissatisfied, however, with this employment, and devoted himself to liberal studies. For a considerable time he practised at the bar, at Antioch, and afterwards gained great reputation for eloquence, in journeys which he made through Gaul, Macedonia, Ionia, and Achaia. Disgusted at length with the legal profession, he gave himself wholly to philosophy and literature. The emperor M. Aurelius appointed him register or clerk to the Roman governor of Egypt. He was a man, "*nullius addictus jurare in verba magistri*," in respect to his opinions and sentiments he would acknowledge no master. He thought with freedom, and wrote what he thought. The boldness with which he exposed to ridicule the gods, as well as men, drew upon him the general censure of his contemporaries, and gained him the appellation of Atheist and Blasphemer. But however impious his sarcasms upon the heathen deities may have appeared to the good men of his time, they may be read with interest and delight by us, who attach no sacredness to the Pagan religion. Hence the best instructors have recommended portions of Lucian to the attention of the young, as being an engaging and useful subject of study.

For, as Erasmus remarks, such is the beauty of his diction, the felicity of his invention, the playfulness of his wit, the keenness of his sarcasms; so happy is his combination of the gay with the serious and the serious with the gay; there is so much truth in his pleasantry and so much pleasantry in his expression of truth; such is his power

of exhibiting, as with a pencil, the characters, passions, and dispositions of men; such his art in presenting things, not to be read merely, but to be seen by the eyes, that, whether you regard pleasure or profit, no comedy or satire will bear a comparison with these dialogues. His writings are numerous, but it is not necessary to enumerate them here. The reader is referred to the following editions. 1. *Luciani Samosatensis Opera, ex versione variorum, cum J. Bourdelotti, Theodori Manillii, et Gillb. Cognati notis.* Lutetiae Paris., 1615, in fol. 2. *Eadem Gr. et Lat. a Joanne Benedicto, 2 tom. Salmurii, 1619, in 8vo.* (Harles calls this a very excellent and correct edition.) 3. *Eadem Gr. et Lat. ex versione Johannis Benedicti cum notis variorum, et Isaaci Vossii scholiis ineditis.* 2 tom. Amst. 1687, in 8vo. [Harles calls this a very bad edition.] 4. *Eadem, cum novâ versione Tiberii Hemsterhusii et J. Matth. Gesneri, Græcis scholiis, ac notis variorum, ac præcipue Mosis Solani et J. M. Gesneri.* Curantibus Tib. Hemsterhusio et Joan. Friderico Reitzio. 3 tom. Amst. 1743, in 4to, (which has been republished at Deux Ponts [Biponti], 8vo.) A fourth volume has been added which contains an Index, by Car. Conr. Reitz. Utrecht, 1746, 4to. Various parts of Lucian's works are frequently found published separately. For example. 1. *Colloquia Selecta et Timon: Cebetis Thebani Tabula, &c. cum notis Tib. Hemsterhusii.* Amst. 1708, et Basil, 1771, in 12mo. 2. *Nonnulli e Luciani Dialogis selecti* — ab Edvardo Leedes. London, 1721, in 8vo. For more information respecting this author, see *Fab. Bib. Gr. Lib. IV. c. 16*, and *Harles Introd. ad Hist. Gr. Ling. p. 405.*

19. *ἴσθα*, by syncope for *οἶδασθα*, and this Æolic for *οἶδας*.

23. *τῷ τρόπῳ*, i. e. *ἐν τίνι τρόπῳ* · *τῷ* Attic for *τίνι*.

ἐνῆλλάγῃ, *was she changed?* from *ἐναλλάσσω*.

24. *μετίβαλεν*, *changed*; from *μεταβάλλω*.

1. *ἐπιμνηχάνηται τῇ κακοδαίμονι*, *she has contrived against the unhappy female*, viz. *Io*; from *ἐπιμνηχανόμαι*.

2. *τοῦνομα*, i. e. *κατὰ τὸ ὄνομα*, *by name*; *ἐπίστησεν*, *has placed over*; from *ἐφίστημι*.

5. *Καταπτάμινος*, *having flown down*; from *κατίπτειμι*.
που, *somewhere*.

8. *τοιοῦτόν*. The article in the neuter gender is used absolutely in the accusative case with all parts of speech excepting the conjunction. In most instances, however, *κατὰ* is understood, and the article is so united with the word to which it belongs, as to form with it appar-

95 ently but one word. Thus *τολοιπὸν* is the same as *κατὰ τὸ λοιπὸν*, *hereafter, in future, from this time*.

8. τοῖς ἐκεῖ, i. e. τοῖς ἀνθρώποις ἐκεῖ οὖσι, *to the men who are there*, i. e. *to the inhabitants of the place*.

καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω, *and let her raise the Nile*; that is, ἀναβαίνειν ποιέτω. The inundation of the Nile, on which the fertility of Egypt depended, was ascribed to Isis.

11. ἤκω, *I am come*.

12. εἰ καὶ. The phrase is elliptically expressed; and the following clause strictly requires ἄλλῃς ὅξυν ὄντα (instead of ὅξύτατον), *sharp enough, even if it were necessary*; εἰ καὶ, *even if*.

13. διατεμεῖν, from διατέμνω.

14. δῖελε, *divide*; from διαιρίω.

15. κατενεγκὼν, αὐτόν, viz. τὸν πέλεκυν, *bringing it down, fetching a stroke with it*; from καταφέρω.

16. Πειρᾷ μου, εἰ μέμνη, *are you trying if I be mad?* from *πειράομαι* and *μαίνομαι*.

Περίσταττε δ' ὅν τάληθες, *command in earnest*; τάληθες, for τὸ ἀληθές. The ὅν refers to a gesture or motion on the part of Jupiter, by way of negative to Vulcan's question.

22. ποιήσομεν. According to the received rule that μὴ, ὅπως, and ὅπως μὴ require the indicative future after them, we ought here to read ποιήσομεν. But the passages where the Aorist subjunctive follows these particles, are so numerous that the rule must be received with limitation.

23. οὔτε κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν μαιώσεται σε, *nor will deliver thee after the manner of Lucina*; from μαίομαι.

27. κατόισω, from καταφέρω.

96 7. κόρυς. Bluish green eyes like those of the lion. The text indicates that this color has something terrible, but in unison with the polished helm.

15. ἃ μὴ Θέμις ποιῶντα. He was struck with lightning because he restored Hippolytus to life. See Virgil, *Æn.* VII.

16. μετείληφας, from μεταλαμβάνω.

17. Ἐπιλίλῃσαι γὰρ καὶ σύ. Γὰρ refers to something understood. Why do you say so? *for have you forgotten*; ἐπιλίλῃσαι, 3. sing. ind. pass. in the middle sense, from λήθω, for which λανθάνω is used; λανθάνομαι, mid. *I forget*; ἐπιλίλῃσαι — καταφλιγίς, *have you forgotten that you were burnt?* The verb is here joined with the

participle, as is often the case ; ἐν τῇ Οἷτῃ on mount *Æta*, celebrated 96 for the death and sepulchre of Hercules.

19. Οὐκ οὐν ἴσα καὶ ὅμοια βιβίωται ἡμῖν, *we have by no means lived upon an equal footing and after the same fashion* ; οὐκ οὐν, with the acute accent, is a negative particle ; ἴσα καὶ ὅμοια, are used adverbially, and βιβίωται impersonally.

20. τοσαῦτα δὲ πιπόνηκα, *have performed so great labors.*

23. ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων · before τῶν, ἐκ or μέρος τι is understood.

24. ἐπιδιδυγμένος, from ἐπιδιδύκνυμι.

26. διαφθαρέμινος τὸ σῶμα, i. e. ἐν τῷ σώματι, *having your body wasted.*

27. τοῦ χιτῶνος τοῦ πυρός. These words agree in the genitive with ἀμφοῖν. Lucian here refers to the garment which Hercules received from Dejanira, infected with the poison of a hydra ; and to the pile which he raised and ascended, on mount *Ceta*.

28. οὔτε ἔξαινον ἱρία, *nor did I card wool* ; from ξάινω.

1. πορφυρίδα ἰνδιδυκῶς, *having put on a purple garment* ; from 97 ἰνδύω.

ὕπὸ τῆς Ὀμφάλης, *by Omphale*, the queen of Lydia, to whom Hercules was a slave three years.

2. οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα, *nor did I, in a fit of phrenzy, slay my children and my wife.* He here reproaches Hercules with the murder of his wife Megara, and the children which he had by her ; from μελαγχολίω and ἀποκτείνω.

4. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι, *unless you cease to reproach me.*

12. καὶ. This phrase is elliptical ; at length it would be αὐτὴ καλὴ οὔσα καὶ τέκνα καλὰ ἔτιεις · ironically spoken. The γὰρ refers to something understood, as εἰκότως ὑπερήφανος εἶ. The reply of Latona is still more ironical.

18. παῖδες. The nominative is often thus used before distributive clauses instead of the genitive, as here instead of τῶν δὲ σῶν παιδῶν, ἢ μὲν ἀρρενική.

19. τιλιυταῖον. B. p. 257. F. p. 155.

20. οἷα ἰσθίει, *quali (quam nefando) victu utatur.* Juno would say ἰσθίει κρία ἀνθρώπινα, but expresses it by a circumlocution, as if through horror.

24. ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, *oracle shops*, in derision.

27. πολλοί, εἰς understood.

1. τερατινόμενος, that is, οἱ συνιτάριοι οὐκ ἀγνοοῦσιν ὅτι τὰ πολλὰ 98 τερατιύται.

98

2. ἱερώμενον, that is, Hyacinthus.

4. καὶ ταῦτα, *quamvis, idque.*10. Ἐγίλασα, *I must needs laugh.*

13. ἄθλιος. The adjective is thus used for the adverb by a poetical idiom.

ἀλούς, that is, νικηθείς. the aorist ἔαλων and the perfect ἤλωκα have a passive signification.

15. ἔξαγορεύση, from ἔξαγορεύω.

16. κύνας. See the history of Actæon above, p. 78. § 6.

21. Ἐγὼ μὲν. we may understand this as opposed to the clause understood, σὺ δὲ εὐκ' αἰσχύνη.

23. κόμην. B. p. 272. F. p. 174.

τὰ πολλὰ, *for the most part.*

99

9. κλήμασιν, like Lyeurgus in Thrace.

10. μηστὸς, like Pentheus in Thebes.

12. οὐδεὶς φθόνος, *it must not be grudged him.*13. εἶος, *how brave.*15. Ἔστι γὰρ τις. γὰρ refers to something preceding in their conversation. Perhaps Mercury had asked, "*Do you not pity me,*" or something similar. *For is there any one, &c.*

18. Τί μὴ λίγω, i. e. διὰ τί, &c.

21. διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, *after having arranged the couch;* from διαστρώωνμι.23. καὶ ἱπανελθόντα ἔτι κικονιμένον, *and after I have returned, all over dust;* from ἱπανέρχομαι and κονίζω.24. Πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν, *and before this newly bought wine-bearer came,* i. e. Ganymede: "*rapti Ganymedis honores.*" Virgil, *Æn.* I.

100

3. ἀλλ' ἔτι νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμειρισμένον, *but I must moreover manage the affairs of the dead, distracted as I am;* from μερίζω.4. τὰ μὲν τῆς Αἰδέας τέκνα, Castor and Pollux. Castor having fallen in battle with the Athenians, Pollux shared his own immortality with him, and obtained from Jupiter permission for both to live alternately. LEEDES. See Virgil, *Æn.* VI. 121. and the note of the learned Ruxeus upon the passage.

5. ἐν ἄδου ἰσὶν, δῶμα understood.

6. Καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σιμίλης, i. e. Hercules and Bacchus. Hercules was the son of Jupiter and Alcmena; Bacchus, the son of Jupiter and Semele, the daughter of Cadmus. LEEDES.

8. Ἀτλαντίδος. Maia, the daughter of Atlas, one of the oldest 100 gods, is here proudly contrasted with common mortal women.

10. Ευγατρὺς, Europa.

πίπομφι, for πίμπι.

11. ὀψόμενον. The participle of the future expresses design.

15. περιῤῥᾶσθαι, from περιῤῥάσκω.

16. δουλείοντες. Allusion is made to a law at Athens, by which slaves who were treated with too great severity, could demand to be sold to another master.

22. ἀφ' οὗ, χρόνου understood.

24. τὴν πομπήν, instead of τίς ἐστὶν αὕτη ἡ πομπή, ἣν λείγεις; or περὶ τίνος πομπῆς λείγεις;

26. ἀπελείφθης. B. p. 267. F. p. 164.

28. γὰρ, here refers to some such phrase as Οὐκ ἰδυνάμην ἰδεῖν αὐτό.

1. παράλια, that is, τὰ παράλια μέρη τῆς Ἰνδικῆς χώρας.

101

7. γὰρ, refers to a phrase understood, like "Thou hast no need to tell me this."

15. δρομαῖος, equivalent to δρόμῳ.

17. ἐκπλαγίσσα, from ἐκπλήττω or ἐκπλήσσω.

18. κίρατος. B. p. 270. F. p. 182.

21. ἡδίω, instead of ἡδίονα.

25. ἡμίνας, from ἄπτω.

29. ἄλλο, instead of καὶ τὰ ἄλλα τῶν θαλασσίων ὅσα μὴ φοβιρὰ ἐστὶν. ἰδεῖν, (Latin *visu*) to be seen.

2. ἰφαίνετο, i. e. ἠφανίσθη.

4. θίας. B. p. 269.

102

γρύπας, fabulous animals supposed to exist in India and on the sea-shore.

6. πίπονθα, from πάσχω.

9. ἀπικάλει. Compare Homer's *Odyssey*, IX, 365.

18. ἀνέκαυσα, from ἀνακαίω.

23. φάρμακόν τι, wine, with which the Cyclops were till then unacquainted.

26. ἤμην, for ἦν.

27. μοχλὸν, the stake, the trunk.

1. ἐκείνου, χρόνου understood.

103

2. σοί. This use of σοί corresponds with the English idiom, *I am blind for you*.

103

3. βαθὺν, ὕπνον understood.

5. ἔδυνήθη. The construction is εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἔδυνήθη ἂν ἀποκινῆσαι.

10. κρείῳ. Compare Homer's *Odyssey*, IX, 447.

12. ἐκείνοις, that is, τοῖς προβάτοις. The construction is, ὅτι ἔλαθεν ὑπεξιλθὼν ὑπ' ἐκείνοις, that is, κεκρυμμένους.

15. ἤροντο, from ἔρημαι.

16. καὶ γὰρ, i. e. καὶ ἐγὼ.

17. οἰθίνετες, from οἶομαι.

19. με, ἵστι τοῦτο understood; *that which is that.*

23. πλεόντων, τὰ τῶν πλεόντων, *the fate of navigators.*

104

1. ἐν τοσούτῳ, χρίνω understood.

3. ἀπεληλύθεσαν, from ἀπέρχομαι.

10. κατεκλίνοντο, alluding to the custom of reclining at table.

11. Κάπιδῃ, i. e. καὶ ἐπιδῇ.

13. ἐκείνων, the goddesses above named.

ἐκάστη, as in English, *they each claimed it.*

18. ὅς, for οὗτος.

20. Διὰ, ἐποίησαν understood.

105

1. Δίξαι, from δίχομαι. Concerning this story, see Homer's *Iliad*, XXI.

πειποτότα, from πάτχω.

κατάσβισον, from κατασβίννυμι.

3. κατίκαυσιν, from κατακαίω.

4. ἀπηνθράκωμαι ἔλωι, *I am reduced quite to a cinder; from ἀσπνθρακίω.*

8. ὁ.... ἐπαύσατο, ἀπὸ understood. *Did not cease from his rage.*

ἐκίτιυσα. Compare Homer's *Iliad*, XXI, 214, and the following lines.

9. ἀπίφραττι,... ῥοῦν, *was damming up my current; from ἀποφράττω.*

10. θίλων, τὸν Ἀχιλλεῖα understood.

11. ἀπόσχεται, i. e. σχείτο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, *might hold himself from the men, i. e. might abstain from the men; which is the evident signification of the 2. aor. opt. From ἀπίχω.*

ἔτυχι γὰρ, *for he happened to be somewhere near; τυγχάνω* is often joined in this manner with a participle; thus *τυγχάνω ὦν, I happened to be; ἐτύχχανον ὦν, I happened to be; ἐτυγχάνομεν ὄντες, we happened to be, &c.*

12. Λημνῷ, Αἴτνῃ, Lemnos and Etna, the workshop of Vulcan. 105
 13. ἑσσοῖ ἀλλοθι, *every where else*.
 15. αὐτὸν δὲ ἱμὲ, i. e. ἱμαυτὸν δὲ . . . ὑπερκαχλάσαι ποιήσας, and *having made me boil over*.

16. μικροῦ διῦν, *he has almost made me quite dry*; μικροῦ διῦν and εἰλίγου διῦν, are put absolutely, signifying *almost*. Hoogveen upon Viger. cap. v. sec. 3.

19. Θολερὸς, supply *εἶ*.

ὥς εἰκός, *as it seems*.

τὸ αἶμα μὲν . . . ἡ Θέρμη δὲ, supply τοῦτο ἐποίησαν or some similar phrase.

21. ἐκάτως, οὕτω διάκεισαι understood.

ὧς. The relative pronoun thus used expresses the ground or reason.

οἰωνόν. The sea was the mother of Thetis.

22. ἦν, instead of οὐκ αἰδεσθίς αὐτὸν Νηρηΐδος υἱὸν ὄντα. 106

1. Τί ἄγχις, i. e. Διὰ τί, &c. *Why art thou strangling Helen, after having made an attack upon her? Why hast thou attacked Helen, as if thou wert going to strangle her? προσπίπτω*.

2. ἡμιτελῇ μὲν τὸν δόμον, see Homer's Iliad, II, 701.

4. γυναιῖκα, Laodaomia.

5. Αἰτιῶ, 2. sing. pres. imp. for αἰτιάου from αἰτιάομαι.

7. αἰτιατίον, ἐστὶ μοι understood, or ἐκείνός μοι αἰτιατίος.

8. Οὐκ ἱμὲ, i. e. οὐκ αἰτιατίν ἐστὶ σοι ἱμὲ, *you ought not to blame me*.

9. ξένου. Menelaus was the host of Paris, when he formed the design of carrying off Helen.

13. Ἀμεινον, ἐστὶ understood.

Δύσπαρι, *ill-starred Paris*, an epithet borrowed from Homer's Iliad, III, 39. and Dr. Clarke's note upon the passage.

14. ἀπὸ τῶν χειρῶν, supply *μου*.

15. Ἀδικα ποιῶν for ποιῆς: the participle must be conceived of in connexion with the preceding sentence, i. e. Εἰ οὐκ ἀφήσεις ποτ' ἱμὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν, ἔση ποιῶν ἄδικα, *If you will not release me from your hands, you will do injustice*.

καὶ ταῦτα ὁμοτεχον ὄντα τει· καὶ ταῦτα in the middle of a sentence followed by a participle, may be translated *although*, and also especially. Thus Plato, in Gorg. p. 508. Σὺ δὲ μοι δοκῆς οὐ προσ-
 ἔχουν τὸν νοῦν τούτοις, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ σοφὸς ὢν, *But you do not appear*

106 *to me to give your attention to these things, AND THIS being a wise man; i. e. although you are, &c.* The word *ποιεῖς* must be understood, to render the sentence complete, *and this you do, who are a wise man.* Hoogeveen upon Vig. cap. iv. reg. 16. *Καὶ ταῦτα, ὁμοτέχον ὄντα σοί.* This sentence may be thus supplied; *Καὶ ποιεῖς ταῦτα ἑκκινὸν ὄντα ὁμοτέχον σὺν σοί.* [Where, it may be observed, the verb, *ποιεῖν* has after it two accusatives.] *and you do this to one who is of the same trade with yourself:* or, it may be expressed elliptically in English, as in Greek, *and that too to one who is of the same trade with yourself.*

16. *καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι, I am bound to the same god; from κατέχω.*

17. *Οἶσθα δὲ, ὡς ἀκούσιν τι ἐστὶ.* Lucian here seems to allude to the conversation on love between Cyrus and Araspes, in the *Cyropædia*. See the history of Panthea, in *Coll. Græc Maj.* p. 65.

23. *Φήσιν γὰρ αὐτοὶ τοῦ ἔρᾶν γεγενῆσθαι αἵτιος.* This Greek idiom is generally rendered in English by *that* and the indicative of the verb. *For he will say that he was the cause of the love.*

25. *ἐκλαθόμενος, having forgotten, forgetful of; from ἐκλανθάνω.*

27. *προεπῆδησας τῶν ἄλλων, i. e. ἐπῆδησας πρὸ τῶν ἄλλων, you leaped before the others; from προσηδάω.*

δόξης ἐρασθεῖς, enamoured of glory.

107 2. *καὶ τὸ οὕτως ἐπικικλῶσθαι, and its being so ordained by fate; from ἐπικλώθω.*

4. *ὑμῶν, for ὑμέτερον.*

5. *οὔτε* naturally requires another *οὔτε* in the following clause; instead of which an affirmative clause follows here with *καὶ*, as also, in Latin, sometimes *neque* is followed by *et*.

8. *ἀτίκτειν, αὐτὸ* understood.

12. *μητροπάτορος, Acrisius.*

13. *αὐτοῦς, i. e. τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον.*

15. *ἰδῆν, to be seen, in appearance.*

19. *Ἐττάλη, from στίλλω.*

20. *βασιλιῦ. Polydectes, king of Seriphus, where he had been saved.*

22. *ἦσαν, αἱ Γοργόνες* understood.

26. *διητῶντο, dwell; from διατρέμας.*

108 1. *ἀρίσται εἰσὶν, i. e. οὐ θίμης αὐτὰς διαῖσθαι.*

5. *ἡ Ἀθηνᾶ δὲ, Minerva, I say.* A sentence, broken off by a parenthesis, is renewed by *δὲ* with a change of construction.

8. κόμης: B. p. 270. F. p. 164.

9. ἀνιγρίσθαι, from ἀναγίγνω.

13. καθεμίνην, from καθήμι. The participle is, by a particular idiom, made to agree, not with the thing, but the person; the phrase in the text is used for καθεμίνας τὰς κόμας ἔχουσιν.

17. καταπιόμενον, from καταπίνω · the future indicating design.

18, 19. τῇ μὲν τῇ δὲ, χιρὶ understood.

19. Γεργόνι, i. e. τὴν Μιδεύσης πεφαλτήν.

21. πολλὰ, μέρη understood.

24. Κηφίως, οἶκῳ understood.

25. τυχόντα · οὐ τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τὸν κάλλιστον καὶ δοκιμώτατον.

28. καλλίων, ἡμῶν understood.

29. θυγατρὶ, for her daughter becoming a prey to a sea monster.

31. εἴ τι, the indefinite pronoun instead of ἄτινα · so in Latin *si quid* instead of *quæ*.

GEOGRAPHY.

3. τοῖς, οὔσιν understood. Instead of ἀμαζικοῖς, Prof. Oertel 109 supposes ἀμαζοίκοις, *living in wagons*.

6. ἡμεροῦται. The construction is, ἀλλὰ καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ημεροῦται, λαβόντα (i. e. ὅτε ἔλαβε) ἐπιμελητὰς ἀγαθούς.

Καθάπερ, as for instance.

10. ἀγριωτέρους. The masculine here agrees with ἀνθρώπους, which is involved in ἔθνη.

11. πολιτικῶς ζῆν, to live in organized political society.

12. καὶ ταύτῃ, διότι, in this also, that . . .

16. εὐπορουμένοις, instead of ὧν εἴ τις σπανίζεται οὐδὲν χείρων αὐτῶ ὁ βίος ἐστίν, ἢ εἰ εὐπορεῖται.

‘Ως δ’ αὐτως, instead of ὡσαύτως δέ.

20. τὴν πολλήν, for the most part.

21. πρὸς τῇ τραχύτητι, in addition to the unevenness of the soil.

22. στηλῶν. The portion which lies on the Atlantic ocean. The ‘Pillars of Hercules’ are the modern straits of Gibraltar.

3. ῥιζοφαγῶντες · οὗτοι ριζοφαγῶντες. The masculine gender is 110 used, though referring to λαγυρίων which is neuter. This, strictly speaking, is ungrammatical, but very common in the case of animals

110 which are naturally masculine or feminine, though their names, in the diminutive form, are grammatically neuter.

6. οὐδαμοῦ τῆς γῆς, (*nusquam terrarum.*) The genitive serves to complete the idea expressed by the adverb.

29. κατακαῆναι, from κατακαίω. F. p. 79, 2.

111 2. χρωμένους, that is, ἐμπόρους ὄντας.

3. ἀντιδόσεως. As the value of this metal was unknown to these tribes, the Phœnicians purchased it for trifling articles of merchandise.

23. διὰ.... φύσει, *by their own nature*, that is, without artificial aid.

25. διαβαίνουσιν, τοὺς ποτάμους understood.

στρατοπέδων μυριάδες, instead of ὅλα στρατόπεδα μυρίων ἀνδρῶν.

32. Θάλασσαν, the Mediterranean sea.

112 3. ἔμπαλιν, that is, ἐκ τῆς ἴσω θαλάσσης εἰς τὸν Ὀκεανόν.

9. ἴσθ' ὅτι, i. e. ἔστιν ὅτι, *sometimes*.

11. καὶ αὐται, *which also in like manner*.

19. κρείττοντον ἱππικόν, *the most efficient portion of the cavalry*.

26. ἰδιότητα, τὸ ξανθὸν understood.

31. ἀπὸ τῆς κατεργασίας, *by this treatment*.

113 8. Ὅταν τὴν μάχην, *when any one accepts the challenge*.

13. ἡμαγμῖνα, from αἰμάσσω.

20. Ἑρκυνίαν δρυμῶν. *The Hercynian woods*, an indefinite name for an immense forest, north of the Alps. In the text, the woods and mountains of the north of Germany are referred to; and in this region the *Hartz* mountains are still supposed to derive their name from the old Hercynian forest.

27. παραδίδονται, i. e. λίγονται.

33. διαλλάττοντας. B. p. 267. F. p. 165.

114 6. ἀγωγάς. B. p. 265. F. p. 174.

9. ὄρεϊνὰ, μέρη understood.

17. γιωγικῶν. B. p. 268. F. p. 158.

Πολεῖς οἱ δρυμοὶ, instead of Τοῖς δρυμοῖς χρεῶνται ἀντὶ τῶν πόλειων.

31. θησαυρίζειν. They lay up no stores of any kind, but live on what the present moment supplies.

33. τοιοῦτον is used for τοιοῦτο, as ταῦτόν is often used for ταῦτό.

115 4. καταστέφασαι. The victims were crowned with a garland.

7. ἱκίστον, τῶν αἰχμαλώτων understood.

11. περιτιταμίνας, from περιτινῶ. The sides of the wagons were formed by skins strained over the wagon frame.

21. Αἰτωλίδες. Juno was an object of particular veneration in 115 Argos, and Diana in Ætolia. Diomed, through his father, was of Ætolian descent; but, by right of his spouse Ægialea, he reigned in Argos.

24. ἀνίχισθαι, *permitted*; from ἀνίχω.

25. διῦρα, that is, εἰς τοῦτο τὸ ἄλσος.

31. λατομοῦσι. The labor of cultivating consists rather in breaking and reducing the stones, than in tilling the soil.

34. τῇ συνεχείᾳ, πόνων understood; more distinctly, νικᾷσι τὴν φυσικὴν ιδιότητα τῆς χῶρας, τῇ συνεχείᾳ τῶν πόνων.

3. ἀνδράσιν. B. p. 270. F. p. 161.

116

8. Ἐμπορεῦμένοι, i. e. ἐμπορίας χάριν.

22. δαίνιγκαντες, from διαφέρω.

31. κεραυνοσκοπία. The interpretation of thunder and lightning, and various other phenomena, which were superstitiously believed by the ancients to regulate human affairs, constituted an important part of the science of augury, (τετρατοσκοπία.)

10. τινα, equivalent to ἄτινα.

117

22. Ὡς δ' αὕτως, instead of ὡσαύτως δέ.

24. τούτων, above the towns of Pompeii, Naples and Herculaneum.

31. ὕλης. The first eruption of Vesuvius, of which there is any account, took place A. D. 79. As this was in the reign of Titus, it was of course unknown to Strabo, from whom the extract in the text is taken and who lived under Augustus. Marks of older eruptions however were visible on the mountain and in the whole circumjacent region.

5. Σάγρα. The citizens of Crotona were defeated in a great 118 battle by the Locrians at the river Sagra.

16. τοσοῦτον μόνον, *his strength went so far only*.

17. ἀποληφθέντα, 1. aor. part. pass. of ἀπολαμβάνω.

21. Τοσοῦτον, for τοσοῦτο (as above τοιοῦτον for τοιοῦτο.)

22. τὸ παλαιόν, *formerly, anciently*.

28. ἰλόντις, οἱ Κροτωνιάταις understood.

29. ἐπήγαγον, τῇ πόλει understood. After κατέκλυσαν also, αὐτὴν must be supplied in thought.

33. ᾤσιν, from εἶμι, *to be*.

1. Τίμαιος. Timæus, the author of a history of Italy and Sicily, 119 which is not extant.

2. λαβεῖν, with the verb ἔφη. In Latin, *dirixit se accepisse*.

119

3. πρὸς δὲν, i. e. καὶ πρὸς τοῦτον.

7. μιστ' αὐτῶν, τῶν Λακεδαιμονίων included mentally in Λακιδάιμονα.

8. συνθανόμενος, while he knew it only by report.

10. ἂν ἐλίσθαι, would prefer, (*præoptaturum esse*.)

13. ἐκτρυφῆσαι, i. e. εἰς τρυφήν.

16. ῥηθῆναι. The infinitive ῥηθῆναι is governed by δοκεῖ above.

18. Ἐς τηλικούτον τρυφῆς, to that or to such a degree of luxury.

22. καὶ ἄμα, and as soon as.

24. ἔχοντες, that is, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀναβάταις.

34. παρειλήφασι, from παραλαμβάνω.

120

4. ταύτην, τὴν νῆσον understood.

5. Καὶ Κόρην, periphrastically for Καὶ τῆς ἀρπαγῆς Κόρης.

14. αἰσθῆσιν, instead of τῆς φυσικῆς αἰσθησίως ἐμποδιζομένης.

31. διείληπται, from διαλαμβάνω.

121

5. πολλὴν ἔχει, instead of τὰ πολλὰ ὀρενὴ ἐστίν.

9. δὲ πρὸς ἀλλήλους, instead of πρὸς ἀλλήλους δὲ, that is, as respects their conduct to each other.

14. καὶ, instead of καὶ ἰάν.

23. σχῆμα, as to its form. B. p. 265. F. p. 174.

30. καὶ αὐτῇ, also in like manner.

122

2. ἐκείνου ἐκλειφθέντος, when oracles ceased to be given here.

3. ἴσμεν, i. e. τὴν πολλὴν καὶ εὖγνωστον αὖξῃσιν, the well-known present repute.

8. τούτων, τῶν ἀναθημάτων understood.

10. χρυσοῦ. B. p. 268. F. p. 182.

11. οἱ, instead of αὐτῶν. The more common phraseology would be τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ.

17. τῷ Θεῷ, instead of τοῦ Θεοῦ.

18. καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα, and of flowers, the lily.

23. ῥαδίαν. B. p. 288. F. p. 175.

30. ἀνίψαν, from ἀνοίγω.

31. πολυτίλειαν, an undertaking, promoted by the luxury of the Romans, who attached a great value to the marble of Laconia.

123

13. Ἐφόρων, magistrates at Sparta, first created by Lycureus. They were five in number, and had power to check and restrain the kings, and even imprison them, if guilty of irregularities.

17. Κωρύκιον, a cave in Cilicia, with a grove which produced excellent saffron.

27. ἄμιστρα, θυσιασμάτα understood. The oracles began to answer in prose, from the time of their decline. 123

33. παμφωρωτάτη. This apparently refers to the multitude of fish, which are caught on the coast of Attica.

4. λίθος, marble; alluding to the white marble quarries of Pen- 124
telicus.

7. γῆ, i. e. μέρος τι τῆς χώρας.

8. πολλαπλασίους, that is, πολλῶ πλείονας.

15. ἀκροπόλει, the citadel of Athens, at the bottom of which was a temple of Minerva.

16. δῆμοις, τῆς Ἀττικῆς understood. Attica was divided into one hundred and seventy-four δήμους or districts; ἡ πόλις, that is, Ἑλευσίς.

19. προσειληφυῖα, from προσλαμβάνω.

31. πολλοῦ, χρόνου understood.

2. μιμηθῆκναι, from μιμνᾶσθαι.

3. φυτῶν, from φυτά.

13. διίζωκε, from διαζώννυμι.

16. Οἱ ποταμοί, the nominative absolute before distributive clauses, of which some cases have been already noticed.

18. ὡς, is often thus pleonastically used with prepositions expressing direction, as ἐπὶ and πρὸς.

2. λέγεται χιμαῖρροις, the same as οἱ χιμαῖρροι λέγονται χρυ- 126
σέν καταφέρειν.

4. κατατιτρίμναις, perf. pass. part. of κατατιτρίνω, commonly used by the Attics for κατατιτρίνω. We also find τιτρίω, a reduplicated form for τράω, from which are formed the fut. τρήσω, perf. τίτρηκα, and perf. pass. τίτρημαι.

5. ἀφ' οὗ δέρος. This clause would be more fully expressed thus, καὶ ἀπὸ τούτου ἀρχὴν λαβεῖσθαι τὸν μῦθον τὸν περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρος: the fable of the golden fleece derived its origin.

13. Τῆς τὰ μὲν, one portion of the region.

20. ταύτη δὲ καὶ, and for this reason also.

28. πρὸς τῷ βίῳ, in respect to the other parts of the economy of life.

30. ἀκριβὲς, instead of τῶν ἀκριβῶν.

33. διίληπται, from διαλαμβάνω.

10. ἀλλοιυμένοις, nominative absolute for the genitive; see above, 127
p. 125, line 16.

15. ἀδούλωτοι, ὅντις understood.

27. φύσις ἐνὸς, odorous substances.

- 128 1. ποιῶν, with ἄσπε instead of the indicative. B. p. 289. F. p. 175.

κοσμημάτων. The jewelers set precious stones in Arabian gold, in order to improve their beauty.

8. οἱ πηλάγῃσι, instead of οἱ πλείοντις.

πρὸς ποιοῦνται. To find the paths out of these deserts, it is necessary, as at sea, to observe the stars.

16. ἀρδιένοντες, οἱ ἐγχώριοι understood.

25. αἱ συστάσεισι, those which are shorter and more delicate in their forms.

- 129 1. κληῖται, that is, ἡ χώρα πρὸς τῶν ἐπιχωρίων Μεσοποταμίας καλεῖται. The accusative ὄνομα might be omitted, and the sense would be uninjured.

11. ἰνδιῶς, that is, ὅποτε (as often as) σφίσιν ὕδατος ἔνδεια γίγνεται.

23. ἄρκτων, from ἄρκτος, literally, a bear; the northern constellation called the Great Bear or Seven stars; it is here put for the north.

- 130 1. ἄπειροι, ἰσμὲν understood.

2. ἕρια, cotton.

6. εἴτα λαμβάνουσιν, i. e. εἴτα πρὸς τὸ κάτω νύοντα αὐξάνονται.

9. ἄλλην ποιοῦσιν, they form another layer, or shoot. The tree here described is the Rizophora or Banyan tree, each of which of itself, often forms a whole grove.

17. πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ, i. e. ἥς πολὺ μέρος ἐν τῇ παραλίᾳ κεῖται.

18. κόλπου, τοῦ Περσικοῦ understood.

26. τῶν, πόλεων understood.

- 131 5. καταξαμμένη, perf. pass. part. of καταξαίνω.

9. ταφάς. As there was no door-way into the tombs, the bodies of the deceased monarchs in their coffins, being raised up by machines on high (ἐξαιρόμενοι), were let down into the sepulchres prepared for them.

14. διέπρῃσαν. This happened in the second Persian war. Thaïs, out of revenge, prevailed upon Alexander, while intoxicated at a banquet, to burn the palaces of Persepolis, the ruins of which are to be seen at this day. The city of Persepolis stood several centuries after Alexander's death.

26. εἰκός, i. e. ἄλλων τοιούτων, ἃ δὲ γίγνεσθαι εἰκός ἐστίν, or ἄσπε εἰκός.

33. περὶ ἔχιν, instead of τοῖς ἀχαρίστοις Διὶν οὐ μίλιν.

- 132 6. πινῶν, for drinking.

9. *τούτου, χρόνου* understood. 132
17. *ἄξιόλογοι*. The smaller outlets were more numerous, the larger ones were reckoned nine.
23. *σὺν καμπαῖς*, i. e. *σὺν ταῖς καμπαῖς ἃς ποιῶται*.
24. *συστίλλεται ὄγκοις*, instead of *οἱ αὐτοῦ ὄγκοι συστήλλονταί*, i. e. *μειῦνται ὁ ποταμός*.
7. *τῷ θίρεος*, in summer. 133
21. *τὸ καὶ γινῶν*, i. e. *ὅτι καὶ νῦν ἔστι ἢ ἐν τῇ Θηβαΐδι χώρα μῦς γινῶν*.
26. *βάλου*, genit. absol. with *μινούσης*.
27. *πρσιλθόντι*, is connected with *ἔστιν* • *to one who goes farther, a mountain opposes*; instead of *if one goes farther*.
30. *ἑπτὰ θιάμασι*, the seven wonders of the world so called.
8. *αὐτῆς*, is used as if *πόλις* had preceded, which is included 134 virtually in *Θήβας*.
10. *Ἐν τῇ περαίᾳ*, on the other side of the Nile.
13. *τὰ . . . καθῶρας*, the part from the seat upward.
32. *αὐτοὺς*, for *μόνους*.
5. *καύσαντες*. The vein of rock containing the gold is made 135 brittle and softened, by kindling fires against it.
12. *μαρμαρίζουσιν*. The ore in those mines had a lustre like marble.
13. *οὐ . . . προσάγοντες*, i. e. *οὐ τίχνη τινὶ, ἀλλὰ βίᾳ μόνον χρώμενοι*.
24. *ὄντων*. The pounded ore was placed in a series of hand mills, and in them more finely reduced.
32. *τὸ . . . ἔχον*, that which contains gold.
10. *ἄλλων*, of the other substances thrown in as a flux, to promote 136 the fusion of the metal.
27. *ὦν, ὁ περιβόλος* understood.
λίμνης, the lake Mareotis.
6. *τῶν, πόλειον* understood. 137
17. *χρῶνται*, use for food.
2. *κύοντα*, inclining, literally, nodding. 138
17. *τῶν . . . ἄγριον*, i. e. *ἄγρια ἐπιστηδύματα*.
7. *θῖνας*. The whole region extending inward presents to the 139 eye a continued series of sand hills.
- ὅσον σπανίζει*, so great is the scarcity.
8. *τεσοῦτον πληθύει*, so great is the abundance.
13. *ἐπιγινώσκουσιν, αὐταῖς* understood.

- 139 15. περιγραφούσης, i. e. ἱχούσης.
 16. ἔχοντα τειχός, i. e. τετειχισμένον.
 24. ἀποικία στηλῶν, the colonies founded by the Phœnicians in Spain, not only on the Mediteranean, but on the Atlantic, without the pillars of Hercules.
 27. τήν οἰκίῃν, that part of Lybia which admitted any other than the wandering mode of life; οἶόν τ' ἦν, for ἔξῃν.
 30. αὐτοῦς, i. e. τοῦς Ῥωμαίους contained in Ῥώμη.
 31. αὐτῶν, τῶν Καρχηδονίων understood.
- 140 1. ἐν τῇ πόλει, in the capital.
 4. πολεμηθσόμενοι, in the hope of escaping a war.
 Κρηίντος..... ἀναπολεμῆν, an attempt was made to renew the war, viz. by the Carthaginians.
 8. τρίχα, on account of a want of hemp, the women gave their hair, in order to make of it the necessary ropes for the Catapulta.
 16. ἰάλω, from ἀλίσκω.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

Plutarch was born at Chæronea, in Bœotia, A. D. 50. He went to Rome, and there taught philosophy. Having received the office of consul from the emperor Trajan, he became prefect of Illyricum; and was afterwards appointed by Trajan governor of Greece. In his old age he was a priest of Pythian Apollo, and died in his native country about A. D. 130. He has left many monuments of his great learning and fertile genius; but in style he did not acquire the elegance of the great masters of antiquity. His writings, however, constitute a large and valuable treasure of learning, from which the old, the middle-aged, and the young may derive the greatest pleasure and profit. The works of Plutarch are commonly divided into two classes; the one comprehending his LIVES, a very excellent and useful work; the other his MORALS, &c. all of which are enumerated by the learned Fabricius in his Bibliotheca Græca. The following are some of the editions of his works. 1. PLUTARCHI CHÆRONENSIS opera quæ extant, Græcè, ex vetustis codicibus emendata per Henricum Stephanum, 6 tom. apud ipsum Steph. 1572, in 8vo. 2. Eadem, Gr. et Lat. ex versione Hermanni Crusærii et Gul. Xylandri, cum notis Xylandri et H. Stephani, &c. 2 tom. Francof. 1620, in fol. 3. Plutarchi

Chæronensis quæ supersunt omnia; Gr. et Lat. Principibus ex 140
Editionibus castigavit, virorumque doctorum suisque annotationibus
instruxit Jo. Jac. Reiske; 12 tom. Lipsiæ 1774 — 1782, in 8vo.
4. Plutarchi Vitæ Parallelæ, cum singulis aliquot, Gr. et Lat. — ex
recensione Augustini Bryani: 5 tom. Lond. 1723, 1724, et 1729.
in 4 to. 5. Plutarchi Apophthegmata, Gr. et Lat. Editore Mich.
Maittaire. Lond. 1741, in 4to. 6. Plutarchi Chæronensis Mora-
lia, &c. Græca emendavit, &c. Daniel Wytttenbach, &c. Oxon.
1795, &c. in 8vo. For further information respecting Plutarch,
consult Fab. Bib. Gr. Lib. IV. cap. XI. & Christoph. Theoph.
Harles Introd. in Hist. Gr. L. p. 331.

1. ἄστυ, the city of Athens, which is always understood by the 141
word ἄστυ in speaking of the concerns of Attica.

2. πολεμοῦντες ἐξέκαμον, a stronger expression than ἐξετίλισαν,
fought through.

3. γράψαι and εἶπιν express the one a *written proposal*, the
other a *verbal recommendation* of a law.

6. ἀρχῆς, equivalent to προφάσεως, *pretence, occasion*.

9. παρακινητικῶς ἔχουσιν, is equivalent to παρακινεῖν in its neuter
signification, *to be insane*.

10. ἀπὸ στόματος, *by heart*.

11. ἐξεπῆδησεν, as if he had just arrived from a journey; for on a
journey only, the Greeks wore caps.

12. κήρυκος λίθον, an elevation from which the heralds were wont
to address the people.

13. ἐν ᾧδῃ, equivalent to ᾄδων, *singing*.

14. ἦλθον, instead of ἐλήλυθα, as also in prose the aorist is often
used instead of the perfect.

15. ἰπείων, to be pronounced in scanning as two syllables — used
instead of ἔπη κοσμίως συντιθέντα.

ᾠδὴν θύμενος, instead of ᾄδων, as τίθεσθαι is used instead of
ποιεῖσθαι.

ἀντ' ἀγορεύς, i. e. ἀντὶ δημαγορίας, a song instead of an ha-
rangue; or, ἀντὶ τῶν πιζῶν λόγων οἷς οἱ δημηγοροῦντες ἐν ἀγορᾷ
χρῶνται.

17. πεποιημένων, rather than πεποιημένων.

21. προστησάμενοι, being in the middle voice, here indicates, *ap-
pointing as commander over themselves*.

- 142 1. Τὰ μὲν οὖν δημόδη τῶν λεγομένων for τὰ μὲν δημοσία λεγόμενα, and that equivalent to τὰ μὲν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγόμενα. The τὰ μὲν is opposed to ἄλλοι δὲ in the last sentence of this section.
2. καταλαβὼν, instead of εὐράν.
5. κειεύσονται, future participle, expressive of design.
7. τὴν ταχίστην, instead of ὡς τάχιστα. Vigerus. S. ii. note 15.
10. νωτέρων. The order is, προσέταξε τοὺς μηδίπω γινειῶντας τῶν νωτέρων παίζειν καὶ χορεύειν.
16. ὡς ἐπ', i. e. νομίζοντες ἐπὶ γυναῖκας ἐκπηδᾶν.
17. ὥς τε, i. e. ἐν ταύτῃ τῇ ἀμίλλῃ, ἐν τούτῳ τῷ θορύβῳ, τῶν νέων ὁρμησάντων ἐπ' αὐτούς. — τὴν νῆσον, i. e. Salamis. — ἔχουσιν, i. e. καταλαβὼν.
20. φυλῆς. The citizens of Attica were divided into ten tribes φυλαί, and these again geographically into 174 δήμους.
21. δῆμον. The name of the *Demos*, to which Aristides belonged, was *Alopeke*.
- 'Αλωπεκῆθιν, F. p. 183.
22. οἱ μὲν, instead of being followed by οἱ δὲ, a varied expression is introduced, πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον Δημήτριος, &c.
25. Φαληρεὺς. Demetrius Phalereus was a distinguished and opulent rhetorician and statesman, under Alexander's first successors, who doubtless would consider poverty a great evil.
- 143 4. χρημάτων. The genitives χρημάτων and δόξης add emphasis to πρεῖκα and ἀμισθί, and the whole phrase is equivalent to οὔτε χρημάτων οὔτε δόξης μισθὸν ἐκδιζόμενος. Adjectives and adverbs compounded with a privative frequently govern the genitive, when the idea of privation (ἀνυ) is predominant.
8. Οὐ γὰρ. These lines are from the play of Æschylus called *The Seven against Thebes*. They are a descriptoin of the genius and temper of Amphiarus.
9. Βαθίαν. The character of Amphiarus is here compared to a deeply ploughed and therefore fertile field; καρποῦμιμος, that is, ἔχων καρποφόρον βαθύαν ἄλσκα.
14. ισχυρότατος ἢ ἀντιβῆναι πρὸς, &c., that is, τῶν δικαίων ἐνικα, δυνατὸς ἢ καὶ ἔχθρας ἀμνημονεῖν, καὶ δι' εὐνοίαν μὴ χαρίζεσθαι.
16. μετὰ τὴν κατηγορίαν, after the accusations, or charges were made, or exposed.
- οὐ βουλομένων, on account of the great esteem which was entertained toward Aristides.

16. *κινδυνεύοντες*, the defendant; the plaintiff was called *διώκων*.

17. *Ψῆφον*. The most ancient way of giving sentence was, by black and white pebbles called *Ψῆφοι* : the black were used to condemn, and the white, to acquit.

18. *ὥπως ἀκουσθῇ*. The optative is placed after a conjunction, which expresses design, if preceded by a verb of the past time.

21. *λειυπηκῶς*. Sometimes that word which by its signification would be the principal verb, is made a participle, and depends on another verb.

25. *αἴσθησιν παρῖχε*, i. e. *οἱ πολλοὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ μάλιστα ησθάνοντο*.

26. *ὑπάρχειν*, used with the article *τὸ* as a neuter noun, and governed by *διὰ*.

26. *δημοτικὸς*, ὡς understood, — the mere private man and citizen, opposed to *βασιλικωτάτην*.

28. *Δίκαιον*, in apposition with *προσηγορίαν*; or as if it were, *ὅθιν αὐτὸν, ἄνδρα πίνητα καὶ δημοτικὸν ὄντα, προσηγόρευσαν τὸν Δίκαιον*. The amendment adopted by Reiske (*τοῦ Δικαίου*) is a more convenient, than correct reading.

28. *Ὁ*, (*id quod*), referring to the preceding clause.

29. *Πολιορκηταί*. Alluding to Demetrius Poliorcetes; Ptolemy Ceraunus, king of Macedonia; Seleucus Nicator of Syria; Pyrrhus the Eagle of Epirus; and Antiochus Hierax.

1. *νίκη*, the victory over the Persians.

4. *ὄνομα* *θίμειοι*. That is, giving the 'fear of tyranny' as a name to their envy of glory.

6. *κόλασις*, check or restraint.

7. *ὀστράκων*, the shells on which the voters wrote their decision.

9. *τυχόντων*, as to a casual bystander.

11. *μὴ* is often, as in this place, only an emphatic particle of interrogation.

14. *ἀποκρίνασθαι*, *λέγεται* understood.

19. *καὶ*, refers to other events related previously. — *Λακεδαιμονίων ἡγουμένων*, while the Lacedæmonians were at the head of the Grecian confederacy.

20. *ταχθῆναι*, to be assessed; *κατὰ πόλιν ἑκάστοις* for *ἑκάστη τῶν πόλειον*. — *τὸ μέτριον* their proportion.

23. *δύναμιν*. The construction is, *ὁρίσαι ἑκάτῃ* (for *ἑκάστη τῶν πόλειον*) *τὸ κατ' ἀξίαν καὶ δύναμιν*.

24. *τρέπον τινὰ*, in some sense.

144 32. καὶ *τριπλασιασθέντος*, and especially when, soon after, their tax was doubled, and again tripled, by other rulers; *φόρου* understood.

33. εἰς τὸ ἄρχειν, inasmuch as Aristides procured to Athens to take the lead, or possess the Hegemony, in Greece.

145 2. *δαδούχος*, torch-bearer, one of the greatest dignities at the Eleusinian mysteries.

4. *περὶ ὧν*, with respect to the things charged; *μισγέως κατηγόρησεν*, they accused him faintly.

5. *λόγον ἔξωθεν*, (opposed to *περὶ ὧν*) a point not included in the indictment.

9. *μυγούντα φανερῶς*, that shivering from cold in public, i. e. τὸν ὄντα φαῦλον τριβάνιον ἀμπεχόμενον.

17. *διδόντος* may be rendered *offering*. It is what the old grammarians called "conatum sine effectu."

18. ὥς. The construction is, ὥς αὐτῷ μᾶλλον προσήκει μίγα φρόνειν διὰ τὴν πινίαν, ἢ Καλλιᾷ διὰ τὸν πλοῦτον.

26. τοὺς βαρβάρους, i. e. τοὺς Πέρσας, the Persians.

27. σύννους ἐρεῖσθαι. The nominative is here used with the infinitive referring to Themistocles.

146 3. *ἰήη*, optative mode in *sermone obliquo*.

7. *ἡλειφεν*, anointed himself, that is, prepared himself, a figure borrowed from the palæstra.

9. *Λαυριωτικὴν*, so called from *Laurium*, a ridge in Attica abounding in silver mines.

11. *ταρελθών*, a word peculiar to Orators when mounting the rostrum.

15. Ἦ, see note above p. 55. l. 12.

17. καὶ δῖος *παρεῖχον*, instead of καὶ τὸ περὶ τῆς αὐτῶν ἀφίξεως δῖος ἀμφίβολον ἦν.

17. *ἐπισείων*, holding up before them, like a scarecrow, for example, a Gorgon on a shield.

22. τὴν πόλιν, equivalent to τοὺς πολίτας, with which *ἀξιωμαχους* in the next clause must be considered as agreeing.

23. ὥς, thus used with a participle expresses ground or reason.

27. 28. *δῶρυ, ὠσπίδα*, the implements of free citizens.

31. *καθαρόν*. The strictness and purity of republican government requiring that the citizens be exempted from all servile labor.

147 4. εἶναι. The construction is κατίλισιν Μαρδόνιον ἱμποδῶν εἶναι, he left Mardonius to obstruct the Greeks in the pursuit.

8. ἐκλιπόντας. The construction is, καὶ ἱππῖσιν (αὐτοῦς) ἐκλιπόντας 147 τὴν πόλιν.

ὡς Ἑλλάδος, with the superlative, as far as possible from Greece.

9. Προσχεόντων, τὸν νοῦν understood.

11. τῶν μὲν Ἑλλήνων, ἄλλων understood, the other Greeks.

13. ὁμοῦ τι, equivalent to σχεδὸν, nearly.

16. ὑπισχνόμενος. The construction is ὑπισχνόμενος παρίξιν τοῦς Ἑλληνας ἐκόντας πειθομένους αὐτοῖς.

ἄνδρες ἀγαθοί, gallant warriors.

22, 23. Αἱ μάχαι viz. the battles at Artemisium.

6. εἰπεῖν. The construction is, οὐ κακῶς εἰδὲν εἰπεῖν.

148

ᾧ, for οὔ, where : φαεινὰν Doric for φαεινὴν ῥηπίδα, base, foundation, a favorite trope with Pindar.

14. περιχομένων, being wholly occupied with the Peloponnesus : ἐντὸς Ἰσθμοῦ, within the Peloponnesus.

19. στρατοῦ, τῶν πολεμίων understood.

20. ἐμφοῦναι, to trust to.

21. ὡς ἐπιστάμενοι προΐμενων, nor did they acknowledge that as a preservation whereby men were obliged to desert the temples of the gods and the monuments of their fathers. Προΐμενων agrees with ἀνδρῶν understood, and that is governed by σωτηρίαν.

25. αὐτοῖς, in reference to the collective noun πλῆθος.

27. μισιούση, i. e. ἀρχούση.

τοὺς ἐν ἡλικίᾳ, those of age, i. e. able to bear arms.

33. πανταχόθεν. The construction is καὶ Ἱεῖναι (ἰψηφίσαντο) τοὺς παῖδας πανταχόθεν λαμβάνειν τῆς ὁπώρας.

1. τὸ θάμα. The construction is, τὸ θάμα τῆς τέλμης τοῖς μὲν 149 παρεῖχε οἶκτον, τοῖς δὲ θαῦμα.

2. προσπιπόντων, τῶν πολιτῶν understood, included in πόλεις.

4. καὶ τέκνων. These words have been conjectured to be interpolated. But Plutarch, in his description of the separation, could hardly forget the children ; it gives also to the sentence a roundness and finish. νῆσαν, that is, Salamis.

6. ἔλινον εἶχον, i. e. ἐκίνησαν. So, φόβον ἔχουσιν, to inspire fear.

7. γλυκυθυμία τις ἀπὸ τῶν ζώων ἦν, ἐπικλῶσα (τὸν θυμὸν), moving the feelings.

14. λίγουσι. The construction is, οὐ τάρβον εἶναι λίγουσι τὸ δυνάμειον, &c.

- 149 15. Ταῦτα, *the following*.
 17. αἶψιν, τὰς ἀγκύρας understood; *to weigh anchor*.
 21. τοὺς ῥαπίζουσι *they chastise those who start before the signal*.
 26. ἀνῆγεν ἐπὶ, instead of ἐπανῆγεν.
 27. ἄπολις, because Athens was deserted by its inhabitants and in the possession of the Persians.
 30. καταλελοίπαμεν, perf. mid. of καταλείπω.
 32. αἶ. The construction is, αἶ νῦν παρσεσῆσι βοηθοὶ ὑμῖν βουλομένοις σώζεσθαι δι' αὐτῶν.
 34. τις Ἑλλήνων, *every one of the Greeks*; more forcible than οἱ Ἕλληνες. Themistocles threatened a removal in the Athenian fleet, in order to settle in a new country.
- 150 3. δέος τῶν Ἀθηναίων instead of δέος μὴ οἱ Ἀθηναῖοι. The genitive shows the object of the fear.
 5, 7. μὲν δὲ, sometimes indicate that two circumstances are contemporaneous, in which case the first clause may be expressed by *while*.
 6. ἀπὸ τοῦ καταστρώματος, *from or upon the deck*.
 γλαῦκα, the owl, sacred to Minerva, the protectress of the Athenians.
 13. δυνάμειαν, τῆς πεζικῆς καὶ τῆς ναυτικῆς understood.
 ἐξερρύησαν Ἑλλήνων, *the words of Themistocles escaped from the minds of the Grecians*.
 18. εἰ, for ὅτι, by a frequent idiom.
 19. βοήθειαν, *advantage*.
 20. τὴν πραγματείαν. The article indicates that the circumstance was well known; *the notorious stratagem with Sicinnus*.
 25. τὰ βασιλείως, *the cause or interest of the king*.
 27. ἐν ᾧ, χρόνῳ understood.
 29. τέλος, is here equivalent to ἐντολὴ *command*.
 32. πόνρον, the strait between Salamis and the main land.
 διαζῶσαι, from διαζώννυμι.
- 151 2. Φανόδημος. Phanodemus wrote a history of Attica, which is lost: of Acestodorus nothing is known.
 3. ᾧ, dat. sing. of ὅς, ἡ, ὅ. It is also used adverbially for ᾧ ὅῳ, *in what manner*; and also for ὅπου, *where, in which place*.
 5. Κιράτων, two mountains, opposite Salamis and near the boundary between Megara and Attica.
 6. παρστησάμενος, *placing near himself*.
 10. Ξίεξ, governed by ἦν. F. p. 166.

11. ὑπέρκομποι, i. e. αἱ ταχυτῆτι ἔξοχοι οὔσαι.

12. λόγος, the computation.

13. τὸ πλῆθος, governed by κατὰ understood.

15. ὧν, of whom; governed by τίσσαις.

17. φυλάξας, instead of τηρέσας, watching, observing.

19. τὸ πνεῦμα λαμπρὸν, a fresh, strong wind; ὅραν κατὰγουσαν. At a certain hour in the morning, a wind from the sea always prevails in these regions.

23. προσπίπτον, this participle agrees with ὃ the relative pronoun at the beginning of the sentence.

24. πλαγίως. The winds and waves brought the Persians' ships round broadside to the Greeks and thus exposed them to the latter.

28. Θριάσιον. The Thriasian field of Eleusis was traversed by the procession of the initiated when they bore the image of the young Iacchus from Athens to Eleusis.

30. Ἰακχον, the name of Bacchus in the Attic Mysteries.

1. ἀπ' Αἰγίνης, coming from Ægina.

2. Αἰακίδας, i. e. Peleus and Telamon, who were worshipped in Ægina.

6. τὸ πλῆθος ἰξισούμενοι, equalling them in numbers, because, in the narrow strait, a part only of the Persian vessels could be brought into action.

10. ἐνάλιον ἔργον, i. e. ναυμαχία.

13. Πόλειον. Το πόλειον μὲν in the protasis, ἀνδρῶν δὲ in the apodosis ought to correspond. Instead of ἀνδρῶν δὲ, however, Θιμιστοκλῆϊ stands, which is equivalent.

16. τοῦ βωμοῦ. From the altar of Neptune the commanders received each two ballots (ψῆφοι) in order to vote, who was entitled to the first and who to the second prize.

17. δεύτερον, literally second; it here signifies next.

28. αὐτῷ, instead of ὑπ' αὐτοῦ.

1. λιπόμενος inferior to.

4. ἀμήχανον ὅσον, in Latin, immane quantum.

6. ἐπειθε, endeavoured to persuade, exhorted.

8. τὰ ὅπλα θίσθαι, to put themselves in battle array.

9. τῶν πολλῶν, (plerisque,) See Hermann. ad Viger. p. 723, 96.

10. Κεραμεικοῦ. The name of a street and ward in the western part of Athens.

11. χαλινόν. It was the custom to consecrate in a temple whatever one foreswore the use of, thenceforward: διὰ χειρῶν for ἐν χειρὶν.

- 153 21. Μαραθῶνος, i. e. τῶν ἐν Μαραθῶνι πραχθέντων.
 Ὁρμήσαντα πολιτείαν, *engaging with zeal in political life.*
 23. μιστὸς ὢν, i. e. κορεσθεὶς, *being satiated, weary of &c.*
 25. Οὐκ ἦκιστα, instead of μάλιστα.
 26. εὐφυῖαν ἐνορῶν τῷ ἦθει, for ὁρῶν τὴν εὐφυῖαν τὴν ἐν τῷ ἦθει.
 27. ὡς, *as if, (quasi),*
 ἀντίπαλον, a figure borrowed from the games, in which antagonists of equal strength were matched together.
 29. Μῆδων, instead of Περσῶν. The names are often interchanged.
- 154 1. ἀρχὴν, *the general command, ἡγεμονία.*
 8. ὑπολαμβάνων, i. e. Κίμων.
 9, 10. ἔλαθεν παρελόμενος. B. p. 297, Reni. 5.
 20. ὅθεν, *whence*; the antecedent of this relative adverb is Θερᾶκας, as *whence* in English may have for its antecedent either persons or things.
 22. τοὺς πελιορκουμένους, that is, the Persians shut up in Eïon.
 26. ὠφελήθη ὠφελῆσθαι τι is to *profit by a thing*; πλείστων agrees with χρημάτων.
 30. καλῶς, *honorably* gained in war.
 32. Τῶν ἀφείλιν, *he removed the fences from his fields.*
- 155 2. ἐφ' οἷ, that is δι' ἑπνον. Cimon provided a table at his house for the poor citizens, that they might live without working and be able to devote themselves exclusively to politics.
 5. Λακιάδων. According to Aristotle, Cimon provided these public suppers not for all the Athenians but for the members of his own tribe, the Lacian.
 9. τὰ ἱμάτια, *the outer garment*, which, being a simple cloak, was easily removed.
 11. κομψοῖς τῶν πινήτων, *the more respectable of the poor*: for κερματίων, see B. p. 267. F. p. 166.
 14 Οὐ Ἐλλησιν. *For he did not so much send him routed from Greece, but pursuing him closely, before the barbarians could rest and halt, he sacked and subverted, &c.*
 18. ἄχρι, *as far as.*
 20. Ἦρχε, and other verbs of the same kind govern the genitive; ἄρχω has the same force as ἄρχων εἰμι, *I am commander*, of an army, for instance. They are also sometimes followed by the dative, as, ἡγίωμας αὐτοῖς, i. e. εἰμι ἡγιστῶν αὐτοῖς, *I am a leader to them, I lead them.*

21. Ἐφορος, Καλλισθένης, Ephorus and Callisthenes, celebrated 155 historical writers, whose works are now lost.

25. πρεσπλιούσας, part. pres. of πρεσπλίω.

28. βιασθεῖν, instead of βιασθείησαν, 1. aor. opt. pass. of βιάζω.

30. ὡς δ' Ἐφορος, ιστορεῖ understood.

33. ἐξίπιπτον, they escaped.

34. παρατιταγμένον, drawn up, in battle.

1. Τῶν δὲ πεζῶν genit. absolute; the land forces, literally, foot 156 forces or infantry.

1, 2. μίγα ἔργον ἀπόβασιν, it seemed to Cimon an arduous undertaking to force a landing.

8. διξαμίνων, τοὺς Ἕλληνας understood.

9. συνίστη, from συνίστημι, ensued.

10. ἔπισον, 2. aor. act. of πίπτω.

12. χρημάτων, governed by γεμουσας, B. p. 268. F. p. 163.

15. παρεληλυθώς, equivalent to ὑπερβαλλόμενος · τρόπαιον, equivalent to νίκην.

ἐπηγωνίσαστο, from ἐπαγωνίζομαι, added another combat or victory; ἄλλον ἔτι ἀγῶνα μετὰ τὰς νίκας ἠγωνίσαστο.

17. Ὑδρῶ, Hydrus. As no place of this name is to be found, Lubinus thinks that we should read Σύδρη, (Sydra) a maritime town of Cilicia. Hydrus however may be only a corruption of Cyprus, as Cimon sailed to that island immediately after his victory.

διὰ τάχους, instead of ταχίας.

19. στρατηγῶν, τῶν νεῶν understood. The order is, τῶν στρατηγῶν εἰδότεων οὐδὲν βίβαιον.

μετεώρως ἰχόντων, being in anxious expectation.

22. ἔργον, i. e. μάχη.

23. εἰρήνην, this peace, if it was actually concluded, was not an immediate, but remote consequence of the victory of Cimon.

23, 24. ἴππου δρόμον, four hundred stadia, according to the computation of Plutarch at the end of the life of Cimon.

25. Κυανίαν. The Cyanean rocks were at the entrance of the black sea, and the Chelidonian, opposite the south coast of Lycia.

1. ἀνομοιότητας, inequalities. See Corn. Nep. Vit. Alcib. 1. 157 "Omnes admirarentur, in uno homine tantam inesse dissimilitudinem, tamque diversam naturam."

5. πιζόμενος, or according to some manuscripts, πιζούμενος, corresponding with the following πιζούντος.

157 6. τὰ ἄμματα, a technical term in wrestling, signifying the opponent's arms around the neck.

7. οἶος ἦν, See Viger, p. 121.

10. Ἐτι μικρὸς ὢν, *being yet small, or while he was yet a boy.*

13. τῇ παροδῷ τῆς ἀμάξης, *in the track or passage of the wagon; the way in which the wagon was going.*

Μὴ πιθομένου, τοῦ ἀνθρώπου or φορτηγοῦ understood.

15. κατὰβαλὼν, *ιαυτὸν* understood.

16. οὕτως, equivalent to αὐτοῦ οὕτως *κειμένου.*

23. σχῆμα, in reference to the appearance of the whole body, μορφή, to the countenance or face.

διαφθείρειν, ἔλεγε understood.

24. αὐλοὺς δέ. The construction is, αὐλοὺς δὲ φουσῶντος ἀνθρώπου τῇ στόματι τὸ πρόσωπον καὶ (even) τοὺς συνήδεις πάνυ μόλις ἂν διαγνῶναι.

26. λύραν.....συνᾶδειν, *that the lyre spoke and sang with him who used it.*

27. ἀποφράττειν, τὸν αὐλῆντα, understood, i. e. τὸ τοῦ αὐλῆντος τόμα.

158 2. διαλίεσθαι. The Bœotians were derided by the Athenians, as inferior in capacity.

5. αὐλητήν. Marsyas, who found the pipes which Minerva had cast away, and challenged Apollo to a trial of musical skill with him.

9. ἰξίπτει, a technical expression, used of players who were hissed from the stage. It is here synonymous with ἰξιβλήθη.

τῶν ἐλευθέρων διατριβῶν *liberal pursuits; (artium liberalium, ingenuarum.)*

13. καθ' ἑαυτόν. See Viger, p. 633.

15. Εἶτα, strengthens the expression of a question, and shows sometimes astonishment and sometimes indignation.

20. τραύματι περιπίσόντος, equivalent to *πρωβίντος.*

22. μετὰ τῶν ὀπλων, whereby he escaped the disgrace of losing his shield.

24. περιβῆναι, a tropital expression taken from the act of crowning.

26. ἐν τοῖς καλοῖς, *in what was honorable.*

27. πανοπλίαν, the *armour*, of which the prize of bravery consisted.

29. ἐπίδοσις, a voluntary contribution to the state.

33. ὄρυγος. Quails were, like cocks, trained to fight.

159 4. Αἱ ἵπποτροφίαι.....ἀρμάτων, *his zeal in the rearing of horses for the games was famous, especially (καὶ) in the number of cars, or spans.*

5. Ὀλυμπιάσιν, at Olympia, at the Olympic Games.
 7. ὡς Θουκυδίδης. See Thucyd. Lib. VI. 16.
 10. ἐν ᾄσματι, in a triumphal song, on the victories of Alcibiades.
 11. ἂ νίκα for ἡ νίκη and Ἑλλάνων, are Doric forms, used often by the Attic lyric poets. See B. Introd., last paragraph.
 δ' μὴδ' αἰετὶ, ἔλαχε understood.
 18. αὐξάνεσθαι, δόξῃ understood; to increase, in fame.
 19. τοῖς ἄλλοις, in reference to his abilities and splendid accomplishments.

περὶ τὸν λόγον, i. e. τῇ τοῦ λείγου δεινότητι.

20. ἀγῶνας, public contests, in the forum.
 21. Εὐπολῖς. Eupolis, a writer of old comedy.
 22. Λαλιῖν, governed by ἄριστος · F. p. 175. obs. 2.: λαλιῖν and λείγου are opposed to each other; as Pliny in like manner says, aliud esse eloquentiam, aliud loquentiam.

23. Περιθωίδης. Perithœdæ was one of the Attic δῆμοι.

25. αἰεὶ παρῖχν. Hyperbolus, constantly derided in the theatre, afforded sport to almost all the comedians.

26. καὶ ἀκούειν, (male audire.)

28. ἐπιθυμῶν, that is, ὅτι ἐπιθυμοίη.

29. τὸ ἴσπρακον, instead of τὸν ἴσπρακισμὸν.

31. παραμυθούμενοι, soothing, hence diminishing.

33. ἐνὶ τῶν τριῶν. Either Nicias, Phœax, or Alcibiades.

1. τὰς στάσεις, the parties.

9. ἀγνοίας. The sense of this sentence may be seen in the following paraphrase: ἀπολωλότων ἤδη τῶν πραγμάτων (τῆς πόλεως δουλοπείας) λογισμοῖς χρῆσάμενοι, οἷς πάλαι, ὅτι σώζεσθαι ἔτι ἰδύοντο, οὐκ ἐχρήσαντο, συνίσταν ἤδη τὰς αὐτῶν ἁμαρτίας.

10. ἐργήν. Alcibiades, after his first banishment, had been placed in command of the navy. He was deprived of the place, because he had failed to fulfill all the expectations of the people, and thereupon betook himself to Bisanthe in Thrace.

11. ὑπερέστη, Antiochus, who in the absence of Alcibiades, and against his order, engaged the Spartan fleet and suffered a defeat.

14. ἐκ τῶν παρόντων, i. e. τῶν πραγμάτων οὕτω κακῶς ἔχόντων.

ἀνίφρις, ἑαυτὴν understood; the same as ἀντίλλειτο, like a blazing light, alternately growing dim and renewing itself.

16. πρότερον φύγων, for ἐν τῇ πρότερον φυγῇ.

20. ἐπὶ, equivalent to εἰσῆλθαι.

- 160 23. *ὡς οὐκ*. The construction is, *ὡς οὐκ ἔσται* (*ἔξισται*) *Λακιδαιμονίῳ* *ἀσφαλῶς ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, Ἀθηναίων δημοκρατουμένων.*
- 161 1. *τῶν κατεστώτων*, the existing organization.
 2. *τελῶν*, magistrates.
 4. *κακίωνων*, i. e. *τῶν τελῶν*.
 5. Ἄγιδι, *Agis*, the personal enemy of Alcibiades and king of Sparta.
 6. *Φαρνάβαζον*, *Pharnabazus*, the Persian governor in Phrygia.
 15. *ἔξιπαισιν*, *issued out*; from *ἐκπίπτω* *ἔξιπαισιν*, *he fell or rushed out*, would be a more correct reading.
 16. *τὰ ἱμάτια*, which he had cast into the fire.
 21. *ἐκ τῶν παρόντων*, as well as circumstances permitted.
 22. *ἐκῆδυσεν*, 1. aor. act of *κηδεύω*. She buried him in a town called *Melissa*; and we learn from *Athenæus* that the monument was in existence in his time. The emperor *Adrian*, erected a marble statue, and ordered an annual sacrifice to be made at the place, in honor of his memory.
 25. Ἀχαρνὰς, a *δῆμος* of *Attica* near *Athens*, about fifteen hundred paces from the city.
- 162 1. *ὡς* *ἀνιχομένων*, that is, *νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἀναχομένους*, &c.
 5. *ὕπὲρ τῆς πόλεως*, to the danger of the city, if the battle should prove unsuccessful.
τοὺς δὲ, i. e. *Ἀθηναίους*.
 12. *τὰ ὄπλα*, *τῆς νῆος* understood; *the tackle of the ship*.
χρηταὶ τῇ τέχνῃ, i. e. *τὰ δίδοντα κατὰ τέχνην ποιεῖ*.
 13. *ἰάσας*, that is, *ἀμειλῆσας*.
 20. *τὰ πράγματα*, i. e. the public property.
 21. *Ἐπιφύετο*, (*adoriebatur*) that is, *κατηγόρει*. *Cleon* took advantage of the unpopularity of *Pericles* to gain an influence over the people himself; the same *Cleon* that *Aristophanes* satirized.
 26. *αἰκουρῶν*, an expression borrowed from the prudent care of the mother of a family.
 29. *ἀνελάμβανεν*, i. e. *ὠφίλει*.
κληροουχίας. It was the custom of the Greeks to divide the conquered lands by lot among the citizens.
- 163 2. *δρῶντες* i. e. *οἱ Πισπονήσιοι*.
 3. *οὐκ ἂν*, *προὔβησαν*, i. e. *τὸν πόλεμον οὐκ ἂν εἰς τοσοῦτον χρόνον μῆκος ἐξίτιναν*. The war lasted more than 26 years.
 8. *οἱ περιόντες*, i. e. *ἐκ τοῦ λοιμοῦ*, those who survived the plague.

10. ἀνιμειροῦντο, *recalled*.

18. Οὐδαίς, is connected with the genit. τῶν ὄντων Ἀθηναίων.

μίλαν ἱμάτιον, *the black garment worn in mourning and on occasion of a prosecution.*

22. εἰ, instead of ὅτι.

24. ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμειος, i. e. καίπερ τηλικαύτην ἔχων δύναμιν.

25. ἰχθρῶν, from ἰχθρα, not ἰχθρός · ἰχθρα ἀνήκιστος, *an irreconcilable enmity.*

1. Ἐκ τούτου, after the battle at Ægospotamos in which Ly- 164
sander, in the twenty-sixth year of the Peloponnesian war, wholly destroyed the fleet of the Athenians.

2. οἷς ἐπιτύχοι. The order is, οἷς Ἀθηναίων ἐπιτύχοι, τούτους πάντας ἐκίλειε · or πάντας Ἀθηναίων οἷς ἐπιτύχοι.

3. φείσισθαι, λίγων understood.

ὃν ἂν λάβῃ, (*quemcunqueprehendisset.*)

7. ἐν πόρει, that is, πάντα τὰ ἐπιτήδεια ἔχοντες.

τοὺς δῆμος, the democratical forms of government.

12. ἑαυτῷ, emphatically — *for himself, not for the Lacedæmonians.*

13. ἀριστίνδην, πλουτίνδην, (adverbial forms) i. e. οὕτε ἀρετῆς, οὕτε πλούτου λόγον ἔχων.

14. ἱταίρiais, the political associations which he had mustered together.

15. ξενίais, the associations or clubs alluded to above.

19. Ἀλλὰ καί, but rather, on the contrary.

21. γεύσαντες, like deceitful wine-sellers, who give good wine as a sample to taste, but measure out that which is bad and sour, (ὄξος).

Εὐθύς, i. e. ἄπ' ἄρχῃς.

22, 23. οὔτε καί, as we sometimes use *neque* *et*.

23. τῶν πραγμάτων, i. e. τῆς πολιτείας.

9. τοῖς φυγάσι, the oligarchists, who had been banished from Samos. 165

τὰς πόλεις, i. e. τὴν τῶν πόλεων διοίκησιν.

11. παριστήσατο, i. e. εἶλε.

14. Μουνυχίωνες, *Munychion*, corresponding to the month of April.

15. ἐν Σαλαμῖνι, near Salamis. See Viger, p. 605.

17. φερόντων, that is, τῶν Ἀθηναίων.

20. ἑτέραν γνώμην, another opinion.

προθέσειν, ἐν τῇ τῶν συμμάχων συνουσίᾳ understood; ἑτέραν

λιλυκότων, and that he should now propose a different counsel (γνώμην) or opinion in respect to them as unfaithful to their engagements.

- 165 22. ὥς, strengthens the meaning of the adverb.
 27. πάροδον, the name given to what was chanted by the chorus in entering the orchestra.
 28. ἤλυθον, instead of ἦλθον the original form of ἰλεύθω.
 29. Ποτὶ for πρὸς, σὰν for σὴν, αὐλὰν for αὐλὴν, are Doricisms.
 ἀγρότισσαν αὐλάν. According to Euripides, Electra was given in marriage by her mother to a needy peasant. This fortune of the princess and her royal house was compared by the hearers to the fate of Athens, once so renowned and now so fallen.
 30. φανῆναι, αὐτοῖς understood.
- 166 9, 10. συναράμενος, more correctly ἀράμενος or ὑπαράμενος.
 10. συνηγανάκτησεν, Καλλίξεια understood.
 16. ἱκτός. It was considered a point of modesty or decorum to carry the arms wrapped in the cloak.
 ὅτι τύχοι, because he seldom wore a cloak.
 17. Ἐπεὶ, (*siquidem*.)
 18. γυμνός, with under-clothing alone.
 18, 19. εἰ μὴ εἴη. The Optative sometimes expresses an action that may be repeated.
 22, 23. ἀπὸ τοῦ προσώπου, from the expression of his countenance.
 25. Χάρητι. Chares, a general in ill repute: ὄφρῳς, like the Latin *supercilium*, supposed to be the seat of haughty disdain.
 λέγοντι πρὸς, i. e. σκώπτουσι εἰς τὰς τοῦ Φωκίανος ὀφρῳς.
- 167 2. Σφήττιος, the Sphettian; Sphettos was an Athenian δῆμος; *Polyeuctus*, one of the orators of the day.
 3. ῥήτωρ, expresses rather rhetorical skill, εἰπεῖν δεινότητος persuasive power, as a speaker.
 6. ἡτρίμα, i. e. ἡσυχῇ.
 9. ἀντίρροπον, equal to ἴσων· πίστιν, i. e. δύναμιν εἰς τὸ πείθειν.
 11. ἐπέρου, such for instance as Chares. The rapacious conduct of the troops and their commanders was a subject of general complaint among the allies.
 14. εἰ δὲ, i. e. ὁπότι.
 ὡς αὐτούς· ὡς is used for πρὸς, with persons.
 16. κατηῆγον, 2. aor. act. of κατάγω.
 17. τῶν Ἀθηναίων, genit. absolute.
 ἱκπιτόλιμαμένων, i. e. εἰς πόλεμον καταστάντων.
 19. ἤρημίαν, perf. pass. part. of αἰρίω.
 κατίσλιυσιν, 1. aor. act. of καταπλίνω. F. p. 76. Exc. 2.

19. *πρῶτον μὲν* · these words refer to 'Ως δ' οὐκ below. 167
21. *ἰσχυρεῖς*, zealously ; *τὰς διαλύσεις*, the conditions of peace offered by Philip.
22. *ἀντικρούσαντος*, i. e. *ἀντιλεξάντος*, or *ἀντιπείναντος*.
ἰωθότων, part. perf. mid. of ἴθω.
24. 'Εγώ γε ἄρξεις · γε affirms the question, strengthening the assertion of the interrogator. *I dare*, replied Phocion, *even though I shall govern you, in case of war, and you me in case of peace.*
28. Ω τᾶν, see Gr. and Eng. Lex. under ὦ τᾶν.
29. Οὕτω γὰρ, ἔαν νικήσωμεν understood.
30. πᾶν δινόν, that is, πᾶς κίνδυνος. The justness of Phocion's fears was confirmed by the events, as the fatal battle of Cheronæa followed these transactions.
31. 'Αλεξάνδρῳ. Phocion was sent ambassador to Alexander after the accession of the latter to the throne.
2. εἰπών. The construction is, καὶ εἰπὼν πολλά εὐστόχως καὶ 168
πρὸς τὴν φύσιν καὶ βούλησιν 'Αλεξάνδρου.
3. τοῖς πράγμασιν, τῆς 'Ελλάδος understood.
4. ἔι τι αὐτὸν, a euphemism for εἴ τι πάθοι, as in English, if any thing should happen to him.
αὐτὸν, i. e. 'Αλέξανδρον.
11. Τὸ ἔστιν, what is admitted to be true with respect to the presents (*χρημάτων*), is, &c.
- 13, 14. τί δὴ τοῦτι, *cur tandem*.
19. ὁ δὲ. There is a slight irregularity in the construction here. After *τὴν μὲν γυναικα* should have followed *τὸν δὲ Φωκίωνα ἀνιμήσαντα*.
24. εὐφημεῖν, a strong expression of dissent ; in Latin, *bona verba*, *quæso* ; in English, *God forbid*.
25. Καὶ μὲν, and yet. Phocion would say, that to live contented with less was to be a better man.
26. Τὸ δ' ὅλον, instead of τὸ δ' ὅλον εἰπεῖν, in a word.
27. κακείνον, 'Αλεξάνδρον · διαβαλῶ πόλιν, I shall bring into suspicion with the city.

After the death of Antipater, his son Cassander, and Polysperchon 169
the guardian of the Macedonian king Aridæus, strove to acquire severally the possession of Greece. Phocion being accused by the people, at the instigation of Polysperchon, of treasonable attachment to Cassander, was deposed from the rank of commander, and delivered over to the people for trial by Polysperchon.

169 1. εἰς Ἀθήνας. They had been to the camp of Polysperchon to justify themselves.

5. τὸ Θέατρον. The public assemblies were often convoked in the theatre.

ἄτιμον. Those pronounced *infamous* for certain crimes, lost all civil privileges, among others, that of voting.

7. ἀλλὰ παρασχόντες, but throwing open (ἀναπιπταμένον παρασχόντες) the tribunal and theatre to all of either sex.

10. ἐκείνοις, i. e. Ἀθηναίοις. Polysperchon here cajoles or rather derides the Athenians, by calling them free and independent.

17. τῶν πολλῶν the mass, the mob.

22. μὴ ἀκούσαντες, that is, εἰ μὴ ἠκούσατε.

25. τούτους δ', his fellow prisoners.

170 1. Ἀγωνίδης. The person who had denounced Phocion to Polysperchon.

11. στρεβλώσομεν. The rack, usually applied only in the case of slaves, was sometimes also made to precede the death of citizens.

14. Ἐπικυρωθέντος ἀποδοθείσης. The decree being decided (that is, that it should be death without the torture) and the vote put.

16. στεφανωσάμενοι, as after a victory.

22. οἱ ἄλλοι, i. e. καταδικασθέντων.

24. τὸ δὲ Φωκίανος. The sentence would have been more accurately expressed thus, τὸ δὲ Φωκίανος πρόσωπον ἰφαίνετο οἷον ὅτε στρατηγῶν (as a commander) ἀπ' ἐκκλησίας προῦπίμπετο (escorted), ὁ βλέποντες, θαύμαζον, &c.

28. Ὅτι, in the beginning of a subject instead of τότε.

171 2. οὐκ ἔφη (negavit), he refused.

3. ὀλκὴν, a weight, and especially the weight of a drachm, which was the usual portion for those who were condemned.

5. δωρεὰν (gratis), for nothing.

6. τὸ περιμάτιον, i. e. τὰς δώδεκα δραχμὰς.

7. τῇ Διὶ, in honor of Jupiter.

9. τοὺς στεφάνους, as mourners.

13. μηδὲ ἱερτάζουσιν that the city celebrating a festival had not refrained that day and kept pure from a public execution.

15. Οὐ μὲν ἀλλ', on the contrary.

ἡγωνισμένοις. The order is, ἴδοξε τοῖς ἰχθεοῖς, ὥσπερ ἰνδιόστιρον ἡγωνισμένοις (as if they had inadequately pursued the race of passion and cruelty), καὶ τὸ σῶμα, &c.

22. *χῶμα κενόν*, a cenotaph.

24. *παρὰ τὴν ἱστίαν*, by the hearth.

32. *αὐτοί*, i. e. *οἱ Ἀθηναῖοι*.

3. *μικροῦ δίων*, almost, literally, wanting little.

4. *εἰς τοῦτο*, i. e. *τὸ λέγειν*, the art of speaking.

9. *Εἰπόντες*, *ῥῆσιν* *τινα* understood.

μεταλαβόντα, like *φάναι* above, is construed with *λέγεται* at the beginning of the sentence.

13. *πρόεστι*. The construction is, *πισθέντα δὲ ὅσον κόσμου καὶ χάριτος πρόεστι τῷ λόγῳ ἐκ τῆς ὑποκρίσεως*.

13. *μικρὸν καὶ τὸ μηδὲν*, little or nothing, a hyperbolical expression.

15. *Ἐκ τούτου*, *χρόνου* understood.

19. *συνάπτειν*, (*continuâsse*) to have passed in succession.

20. *ὑπὲρ* *αἰσχύνην*, so that it should not be possible for him through shame to go out, even though he much wished it.

21. *ᾠρησεν* *κοινὰ*, he engaged in public affairs.

Φωκικοῦ. The Phocian war was waged on account of the plundering of the temple at Delphi, between the Phocians on the one hand and the Bœotians, Locrians, and Thessalians on the other. Ol. cv. 4.

25. *περίβλεπτος ἦρθη*, a stronger expression for *περίβλεπτος ἰγίνετο*.

29. *ὅτι* *ἔστιν*, that they had to contend with an illustrious man.

1. *Ἡ* *φανερὰ*, instead of *φανερὸν ἦν ὅτι ἡ πολιτεία Δημοσθένους ἦν* 173
(it was plain that it was the political system of Demosthenes) *οὐδὲν ἔην*.

3. *ἐφ' ἑκάστῳ*, on every occasion.

6. *δέκατος*, i. e. *αὐτὸς μετ' ἐννέα ἄλλων*, he himself with nine others.

8. *Οὐ μὲν*, (*nec tamen*) nor indeed.

10. *τοὺς περὶ Αἰσχίνην*, not only signifies, those about Æschines, but Æschines and his company.

Φιλοκράτην, or, according to some copies, *Φιλοκράτη*.

13. *βασκαίνων*, i. e. *ὑπὸ βασκανίας*.

19. *ἐξώρμησε*, equivalent to *ἐκίνησε στόλον ἐκπέμπειν ὁ Δημοσθένης*.

24. *συνίστησε*, united them all in one confederation.

26. *πολιτικῶν δυνάμεων*, municipal troops.

27. *τοῖς ξίνοις*, mercenaries.

31. *ὁ μέγιστος*, i. e. *χαλιτάτατος*.

34. *εὐδοκίμουντας*. The Thebans at this time enjoyed great military reputation in consequence of the battles at Leuctra and Mantinea.

2. *τιτίθασσιν*. The Thebans had lately received great bene- 174
fits from Philip after the Phocian war.

174 5. διαφορῶν. The order is, καὶ μάλιστα τῶν πολεμικῶν διαφορῶν (the hostile feuds) ταῖς πόλεσιν πρὸς ἀλλήλας ἀναξαινομένων ἐκαστοῖς (being exasperated mutually) ταῖς ἀψιμαχίαις διὰ τὴν γειτνίασιν (by skirmishes arising from vicinity.)

9. ἐν μίσῳ, i. e. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

10. Θεβαίων ἔχισθαι, to adhere to the Thebans.

μεττωρίζας, i. e. ἐπαράας, (ad spem erigens) encouraging.

13. Τὸ συμφέρον, viz. the advantage of avoiding war and remaining at peace with the Macedonians; the Thebans having suffered severely in the Phocian war before their union with Philip.

20. καλὸν, opposed to συμφέρον.

22. ὀρθήν, in anxious expectation.

25. Βοιωτάρχας. The heads of the Bœotian deputies assembled in Thebes.

ἐκκλησίας. The order is, διοικεῖσθαι τι οὐδὲν ἥττον τὰς ἐκκλησίας τὰς Θεβαίων ἢ τὰς Ἀθηναίων.

30. ὁμολογούμενον, that is, ὅμοιον, corresponding.

31. ὄχρετο λιπῶν. See Viger, p. 349, F. p. 178.

175

1. καμάσας, marching insultingly.

2. ψηφισματος. These, the first words of the decree for the war proposed by Demosthenes, happen to form an Iambic tetrameter; hence πρὸς πόδα διαιρῶν (dividing by the measure) καὶ ὑποκρούων (and beating time with the foot.) — Παιανιδῆς, of Pæania, a demos of Attica.

8. κίνδυνον. The order is, ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἀναρρίψαι (to incur) τὸν κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος.

9. ἀτυχίας, the defeat at Chæronea.

12. τιμῶν διτίλει, continued to honor him. B. p. 297. F. p. 178. obs. 3.

14. ὁστίων, i. e. τῶν ἐν τῇ μάχῃ πιπτοκόντων.

15. ἔπαινον, the eulogy usually pronounced over those who had fallen in battle.

17. μεταμίλισθαι, though here used without, is commonly used with a preposition, as ἐπί.

19. Ἀντίπατρος καὶ Κρατερός, Antipater and Craterus, generals of Alexander, who succeeded him in the European part of his monarchy.

20. οἱ περὶ τὸν Δημοσθένη, Demosthenes and his friends.

22. γραψάντος, τὸ ψήφισμα understood.

24. Φυγαδοθήρας, the Hunter of the fugitives.

Θούριον, Thurium, a Grecian colony in Lower Italy.

31. ἔπειθιν, *endeavoured to persuade.*

175

32. ὥς, that is, λίγων, αὐτὸν οὐδὲν δυσχερὲς πείσισθαι.

ἑτυγχανεν ἰωρακῶς κατὰ τοὺς ὕπνους, *he had seen in his sleep.*

2. κατέχων τὸ θιάτρου, that is, τοὺς θιατὰς εὐφραίνων, so that he 176
maintained his place on the stage.

3. χορηγίας, the wardrobe and other articles necessary for the representation, which the Choregus was obliged to furnish.

4. ἀναελίψας, Δημοσθένους understood.

5. οὔτε ἔπεισας, *thou hast never persuaded me to think thee what thou appearedst in the play.*

8. τὰ ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ τρίποδος, *the truth as thou hast it from the Macedonian tripod*, the command of Antipater.

9. ἐπίσχης, instead of ἐπίσχιθι, from ἔπειχω.

12. δακύν. The pen contained poison.

17. ἀνακυκλῶν, *repeating.*

20. Οὐκ Κρίοντα, *Delay not now to play Creon in the tragedy*, who in the Antigone of Sophocles gives command to leave the body of Polynices unburied.

22. ἔτι ζῶν. Because the presence of a dead body rendered a temple impure.

23. τῷ Ἀντιπάτρει, i. e. ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου.

24. ὑπολείπεται, perf. ind. pass. of ὑπολείπω.

25. τῷ, dat. sing. of ὁ, ἡ, τὸ.

προεβλεῖν, used as a substantive with τῷ, governed by ἄμα.

F. p. 187. 1.

26. παραλλάξαι, equivalent to παραμείψαι.

LETTERS.

1 Ἑπανῆκε, from ἑπανῆκα.

177

καταλαβεῖν, here signifies to *find*.

3. παρὰ τισούτεν, *almost*.

ἀσπάση, from ἀσπάζω.

4. γνῆς, 2. aor. subj. of γινώσκω.

δύναται, *can do, or avails*.

177 8. ἀποθηριοῖ, *make fierce or savage*; the verb in the singular agrees with ταῦτα, neuter plural.

9. ἀποθηλύνει, *make effeminate*.

10. φαύλους, governed by ποιεῖ understood.

11. βούλι, Attic for βούλη.

13. φιλοσόφου, εἶπον understood.

ἵνα, *where*.

15. κακία, ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ understood.

Amnion and Philomoschus names of Peasants.

178 1. ἐμπισσοῦσα, from ἐμπίσπω.

3. οὐχ οἶον, *it is not possible*.

4. πέρυσιν, instead of πέρυσι, the ν being added because the next word begins with a vowel.

Δάνεισον, 1. aor. imperat. act. of δανείζω.

5. μεδίμνους, from μεδίμνος, a measure containing about five pecks.

ἔχοιμι, equivalent to δυνάμην.

7. λῶϊον, literally *better*, it here signifies *more*.

8. στινὸν τοῦ καιροῦ, equivalent to στινὸν καιρόν.

10. ἀπόλοιτο, a form of malediction, (as in Latin, *male pereat*,) *may he be destroyed*.

11. ἀναβοήσας, literally, *crying out*; it here signifies *crowing*.

13. βαθύπλουτος, ἄνθρωπος understood.

15. χειρὶ, governed by κατὰ understood.

18. παριστάναι, from παρίστημι.

19. θιάτρον, where the people frequently assembled to deliberate on public affairs.

προιλθόντες, agreeing with δῆμος, a collective noun.

20. Μισούσης τῆς χειροτονίας, *in the midst of the voting*, which was by the holding up of hands.

21. φάσμα, *the dream, or vision*.

23. ψευδίστατα. Dreams or visions seen during the Autumn months, in which the leaves were falling, were believed to forebode some evil.

Ampelion and Evergus names of Peasants.

179 1. Πολύς, *severe, rough*.

τῇτις, see Gr. and Eng. Lex.

4. ἐνιδος, ἴσσι understood.

7. ἔξον, from ἔξος, distinguished from the verb ἔξω by the accent and breathing.

8. ἴσον οὕτω, *immediately*. 179
9. κερύμαντο, from κερμάννυμι, or κερμάω.
πιτρῶν, see B. p. 270. F. p. 166.
10. ἰχόμεναι *being held or retained*.
εἰλημμέναι, *being caught*; from λαμβάνω.
11. ἀπίσταλκα, from ἀποστίλλω.
12. ἀγαθόν, *ιστὶ* understood.
φθονούντων, *instead of φθονίτωσαν*.
πονηροὶ τῶν γειτόνων, *wicked neighbours, literally, the wicked of neighbours*
Philocōm us and Thestylus, inhabitants of the country.
15. ποθῶ, contracted form of ποθέω.
16. τ' ἄλλα ὅσα, *other things in which*.
20. ἰσιτηῖδιος, μάλλον understood.
21. τὰ πολλὰ, *often*; εἴσω πυλῶν, i. e. ἐν τῇ ἄσσει.
Gamochæron and Phagocætes, names of parasites. 180
1. Ἐθείασω, 1. aor. mid. of θείαμαι.
ὅ, *who (lives)*, τὴν οἰκίαν ἔχων, understood.
4. κυμβαλισμόν. It seems that barbers attracted custom to their shops by all kinds of buffoonery.
7. περιθεῖς, *putting around me*.
9. ἐν αὐτῇ τούτῃ, *in this very thing*.
10. παρὰ μέρος, *partly, in part*.
11. πελλαχοῦ, *in some places*, πελλαχοῦ, *in other places*.
13. κατὰ τὸ εἰωθές, *according to custom, as usual*.
Πασίωνες, εἶπον understood.
16. τριχῶν, see B. p. 270. F. p. 166.
17. ἀπερρίζωσα, from ἀπερρίζω.
18. ἀλιτήριον, κουρία understood.
19. παίζουσι, i. e. παίζοντες ποιοῦσι.
ταῦτα, *the same*.
20. ἰτόλυησι, παίζειν understood.

POETICAL EXTRACTS.

Homer, (from whose writings the four following extracts have been 183 made) was, according to Plutarch, an Asiatic Greek, a native of

183 Smyrna, to whom his mother gave birth on the banks of the river Meles. The age in which he lived is not certainly known, though some suppose it to be about 168 years after the Trojan war, or according to others, 160 years before the foundation of Rome. A

The best editions of Homer now extant are those of Clarke and Wolfe; the text of the latter being received as the standard.

The parting of Andromache with Hector, who was going to a battle, in which he perished, has always been deemed one of the best, most tender, and pathetic of all the passages in Homer's Iliad.

1. φωνήσας. Hector had been conversing with Helen, in the house of his brother.

8. Εἰ δ', ἄγε. The precise signification of εἰ in this place is uncertain; the phrase is probably elliptical; εἰ δὲ βούλεισθε, *if you please*.

10. γαλόων, θαλάμους or δόμους understood.

11. Ἀθηναίης, ναόν understood.

18. πύργον, one of the towers in the wall, from which a view could be had of the field of battle.

20. ἀφικάνει, the present tense for the aorist.

21. Μαινομένη, is used of any excessive passion; here of grief and care.

22. Ἦ for ἴφη from ἡμί.

25. τῇ for ταύτῃ, *there, on that spot*: διεξίμειναι for διεξίεναι; B. p. 193.

184 28. Ἡετίων, the nominative case is not strictly grammatical. The connexion requires the genitive, but such a license is common.

ὑπὸ Πλάκῃ. Πλάκας (feminine), the name of a mountain in Asia Minor. The city Thebe at its foot was called ὑποπλακίη, to distinguish it from others of the same name.

30. ἔχιδ' (ἔχιδος) Ἐκτορι, equivalent to ἄλοχος ἦν Ἐκτορος.

35. Ἀστυάνακτ', honoring the father in the name of the son. This manner of giving proper names to children, derived from any place, accident, or quality belonging to them or their parents, is very ancient, and was customary among the Hebrews. The Trojans called the son of Hector Astyanax, because his father *defended the city*.

38. Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ, for ἐνίφῃ αὐτῇ, *she seized his hand*, as it were *growing to it*, for this is the literal meaning of ἐμφύομαι.

43. ἀφαμαρτούση, i. e. σοῦ στήθεσίῃ.

δύμιναι for δύναι.

44. ἰσίσης, aorist of ἰφίσω, see ἴπω, B. p. 217: ἰπισσῖν τὸν πότμον, *to follow, to hasten after death*; equal to θανῖν or ἰλίσθαι.

46. Ἀχιλλεύς. In the first year of the war against Troy, Achilles 184 laid waste the neighbouring regions.

51. ἐφύτιυσαν. It was the custom to plant about tombs only such trees as *elms, alders, &c.* that bear no fruit, as being most suitable to the dead. Trollope.

54. οἱ μὲν, instead of οὗτοι μὲν. The seven brothers whom I had at home, they all (οἱ μὲν πάντες) in one day (ἐν ἡματι) entered within the realm of Hades.

57. Μητέρα, i. e. with regard to my mother; accusative absolute.

58. Τὴν instead of αὐτήν.

διῦρ', instead of διῦρο, into the Grecian camp, which was stationed before Troy. Troll.

60. βάλ' Ἀρτεμις. The Greeks ascribed all sudden deaths of women to Diana. In the same manner, the sudden deaths of men are ascribed to Apollo. Troll.

62. θαλίρῳ παρακοίτης means properly *blooming spouse, (virens, florens.)*

63. πύργῳ. This tower was built upon a part of the battlements, where the ascent to the city was less steep, and the wall more open to the attacks of the enemy: Troy, with its citadel, Pergama, was situated upon one of the lower ridges of Mount Ida, and fortified by a wall, fabled to have been raised by Apollo and Neptune. From behind, the city was overhung by the lofty promontories, Gargarus and Lectum; on the former of which was the altar of Jupiter. In front lay an extensive plain, gently declining towards the Hellespont, and watered by the Simois and Scamander. At a short distance from the Scæan gate, in the direction of the ships, was a little hillock or watch tower; and near it the ἱγινεύς, or *fig tree*; v. 65. Troll.

64. Θείης, subjunctive for Θίης, and this for Θῆς.

66. Ἀμβρατος, accessible.

67. ἱπυρήσανθ', ἀναβαίνειν καὶ ἐπιδραμεῖν understood.

70. ἴνιστε, second aorist of the irregular verb ἴνιστω.

Θιοπροπίων εὔ εἰδώς, skilled in prophesying.

75. Ἀῖ κε, is equal to εἴ κε.

νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο, if I wander far from the war.

76. ἄνωγεν, ἀλυσκάζειν, understood.

ἱμῖναι, see line 25, in the note.

78. ἱμὸν αὐτοῦ· ἱμὸν supplies the place of a genitive (ἱμοῦ), with which αὐτοῦ is in apposition.

- 185 79. Εἰ γὰρ. The particle γὰρ is here elliptical, and may be translated *although*. Troll.
81. ἔνυμνίῳ, Gen. ἔνυμνίῳ, Ionic -εω, Contr. -ω.
84. οἱ κεν πέποιεν, (*qui forte occubuerunt.*) The optative here has a potential signification.
86. σῷ. F. p. 255. B. p. 83.
87. ἐλευθέρῳ ἡμῶν, that is, ἐλευθερίῳ · ἀπούρας, see Lexicon.
88. πρὸς ἄλλης, (*aliā jubente,*) at the command of another.
91. Καὶ ποτὶ τις εἴποιεν (εἴπη), the subjunctive often thus expresses probability; *then, haply, some one may say.* — καταχίουςαν δάκρυ.
92. ἀριστεύει, B. p. 155. F. p. 240.
- 186 95. δούλιον ἡμῶν for δουλείᾳ. The construction is, ἀνδρὸς τοιοῦτο (capable) ἀμύνει, &c.
98. ὀρίξατο. This form of the middle voice is not unusual, in which the direct action is done on the agent himself, but in reference to another person. Troll.
106. πῆλξ. We must understand τὸν δὲ υἱὸν ἔλαβεν · πῆλξ from πάλλω.
108. δὴ. This is often used with the imperative to strengthen its force. The construction here is, δότε καὶ τόνδε παῖδα ἱμὸν γίνεσθαι ἀριπρεπία, ὡς περ καὶ ἐγὼ (ἀριπρεπὲς εἰμί.)
110. ἀνάσσειν, governed by δότε.
111. Καὶ ποτε, &c. See v. 91.
112. ἀνόντα, governed by εἴποιεν.
113. χαρίην, opt. aor. pass.
119. ὑπὲρ αἵσαν, *contrary to fate.*
121. ἐπὶ τὰ πρῶτα γίνεται. The idea was very generally imbibed, in early times, that the period of a man's life was fixed at the time of his birth. It may be proper here to observe, that the true Homeric notion of *Fate*, is that of an original purpose of the almighty power of Jupiter. Troll.
124. ἐπείχεσθαι, literally, *to approach, or to attack, hence to undertake or be busy about a thing.*
125. ἰγγιγάσιν, the poetical form for ἰγγιγόνασι.
- 187 128. Ἐντροπαλιζομένη, *repeatedly looking back.*
131. γόνον in this verse is, according to some grammarians, a syn-copated form of ἰγόασον, ἰγόων: and according to others a 2d. aorist, ἰγόνον, with omission of the augment.

134. *μιν*, though short, is made long by being in the *arsis* of the foot. 187

II. 3. *Οὐλύμπωις*, the summit of a chain of mountains in Thessaly which the ancient Greeks made the abode of the Gods.

4. *σφ'*, that is *σφι*, for *αὐτοῖς*.

Θεοὶ δ' ὑπήκουον πάντες, a tmesis for *ὑπήκουον*, *they obeyed* (his summons.)

8. *διακίρσαι*, ancient form of the aorist from *διακίρω* (like *ῥω* from *ῥω*, *κίλω* from *κίλλω*.) *To cut off* (*διακίρσαι*) a command (*ἔπος*) is to disobey it. Jupiter does not immediately announce his decree, but implies it in the punishment denounced. In the tenth verse, however, he proceeds *ὅν δ' ἄν ἰγώ*, as if he had previously said *μή τις θεῶν ἀρηγίστω*, &c.

9. *Αἰνῶτ'*, *acquiesce*.

10. *ἰθίλοντα*, must be construed with *ἐλθόντα*, in the next line; *voluntarily coming*.

14. *βέρεθρον*, an *abyss*; it was also written *βάραθρον*, whence the Latin *barathrum*.

15. *πύλαι*, the gates which separate *Tartarus* from *Hades*.

17. *ἴπιθ'* instead of *τότι*.

18. *Εἰ δ', ἄγε*. See above, p. 183.v. 8. : *ἴδῃτε* is here put by poetical license for *ἴδῃτε* in the subjunctive mode.

19. *Σιερὴν*. There are many different opinions respecting this chain 186 of Jupiter. The more general belief of the ancients was, that it meant the sun. It seems more probable, and certainly more consistent with the natural simplicity which pervades his writings, that Homer meant no more than the plain signification which his words convey. Troll.

21. *ἰξ οὐρανόνθιν*, a common pleonasm of the preposition.

23. *ὅτε δὴ καὶ ἰγώ*, but when I, in my turn (*καί*).

24. *ἐρύσαιμ'*, *σιερὴν* understood. The preposition *σὺν* is often thus omitted before *αὐτοῖς*.

25. *περὶ ρίον Οὐλύμπωιο*. Olympus is here represented as detached from the earth, a separate celestial region.

28. *ἄκην ἰγίνοντο σιωπῇ*, equivalent to *ἡσυχίαν ἡγαγον σιωπήσαντες*. The expression *ἄκην ἰγίνοντο* is of uncertain construction, and was obscure even to the ancient grammarians.

29. *κρατερῶς*, *angrily*, in a threatening manner.

III. 6. *σὺν τείχεσι*, that is, *armed as we are*.

11. *ἄκλαυτος*, that is, not yet honored with the solemn lamentation over the dead.

188 13. *μετίω*, for *μετά*, from *μέτιμι*.

189 14. *καταλήθοντ'*, that is, *οἱ ἄλλοι*.

Εἰ ... κῆθι, *Although others of the dead (τῶν θανόντων) are forgotten in Hades, yet will I even there, &c.*

16. *παιήονα*, a hymn of victory.

20. *μήδετο*. *Μήδεσθαι*, like *ποιῶν*, *λέγειν* &c. governs two accusatives, one of the person and the other of the thing.

24. *τεύχε'*, the arms of Hector.

25. *τῶ*, the horses.

26. *Τοῦ κενίσσαλος*, equivalent to, *ἦν (ἐκινεῖτο) κόνις, τοῦ ("Εκτορος) ἐλκακίνου*.

27. *πίλναντε*, i. e. (*προσιπιλάζοντο*) *ταῖς κόνιας*.

30. *Ὡς* &c. Hecuba, Hector, and many others had, from the walls of Troy, witnessed the battle between Achilles and Hector.

35. *Τῷ δὲ..... ἄκρης*, it was most like that (which would have arisen), if all Ilium had, from its summit, been wrapped in flames.

39. *κατὰ κόπρον*, i. e. simply in the dust.

41. *Σχίσθε*, hold off, forbear.

190 43. *Δίσσωμ'*, *ἵνα* understood, as in v. 75.

48. *τηλεθάοντας*, (*virentes*,) properly applied to plants, as in E. P. v. 55.

52. *Τῷ*, instead of *οὕτως γάρ*.

55. *ἐξῆρχε*. Here the lamentations of the mother of Hector begin. *γόοις*, lamentation, Ionic genit. of *γόος*.

56. *τί-νυ βείομαι*, why do I live? *βείομαι* from *βίομαι*, which is equivalent to *βαίνω*, go, that is, live. Some grammarians however explain it as derived from *βιόσσομαι*.

57. *ὃ μοι*, for *ὅς μοι*.

58. *πελίσκω*, for *ἐπίλω*, wert.

60. *Διδίχατ'*, from *δίχομαι*, with strengthened reduplication; regarded, honored. The verb *τίειν* is often used in a similar sense.

61. *Ζωὸς ἔων*, hadst thou lived, *ἔησθα (ἦς) καὶ (ἄν)*, thou hadst been. *κιχάνει*, not now pursues, but, having pursued, possesses, siezes, oppresses you.

69. *λοιτρά*. Warm baths were much used by the ancients, and were considered particularly refreshing after any exertion or fatigue.

70. *ὃ μιν*, instead of *ὅτι μιν*.

77. *Στήθισι*, is added, as a farther explanation of *ἡμοὶ αὐτῇ*.

79. *Αἶ γὰρ ἱπός*, far from my ear be the tale.

81. *πιδίονδι*, to the battle-field. 190
82. *ἀγνηορίας*, that is, *τοῦ μέινους*. Andromache calls Hector's 191
courage *ἀλγεινὴν*, on account of its leading to his destruction.
83. "Ἡ μιν ἔχισκε", which possessed him.
84. *τὸ δὲ μένος*, that is *τῇ ἑαυτοῦ μένῃ*.
85. *μαινάδι ἴση*. Compare v. 21. p. 183.
92. *ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν*, (*animam efflavit*), literally, poured
out his soul or life.
93. *Τῇλει*. In the violence of her fall, the ornaments worn on the
head by Andromache were thrown to a distance.
94. "Ἀμπυκά", used to tie back the hair that grew on the fore part
of the head; *κεκρύφαλον*, a veil of net-work, which covered the hair
when it was so tied; *ἀναδίσμην*, an ornament to tie back the hair that
grew on the temples. *Κρηδεμνον*, a fillet, perhaps embroidered with
gold, which bound the whole, and completed the dress. Troll.
95. *χρυσίη*, the standing epithet of Venus, which may be rendered
brilliant.
99. *ἀτυζομένην*, (*percussam, mente alienatam,*) i. e. οὕτως ἀτυζο-
μένην ὥστε ἀπολίσθαι.
100. *ἄμπνυτο*, from *ἀναπνίω*.
101. "Ἀμβλήδην", with deep sighs,
105. *τυτθὸν*, for *τυτθὴν*, by a poetical neglect of the gender.
106. *ᾠφειλλε*, for *ᾠφειλε*.
114. *ἀπουρέσουσιν*, from *οἶρος* (Ionic for *ὄρος*) instead of *ἀφορέσουσι*.
115. *παναφήλικα*, deserted by all his equals.
116. *ὑπεμνήμυκε*, hangs down his head, is sad. 192
119. *τυτθὸν*, is used adverbially with *ἐπίσχευ*. These aorists *ἐπί-
σχευ* and *ἰδίνεν*, indicate an oft repeated action.
121. *ἀμφιβαλὴς*, literally, *omni ex parte florens*; hence it generally
signifies one whose parents are both living; (*patrimus, matrimus.*) Troll.
123. "Ἐρρ' οὕτως, go thus beaten.
125. "Ἀστυάναξ. Andromache here applies her observations more
immediately to herself. Troll.
126. *ἴδισκε*, from *ἴδω*, as *εὔδισκε*, in the next line but one, from *εὔδω*.
127. *νηπιαχιύων*, playing in the manner of boys.
129. *θαλίων*, delicacies.
135. *κίονται*, for *κινῶνται*.
137. *κηλίω*, to be read as a dissyllable.
138. *σοίγ'*. Costly garments burned with the dead body rendered

192 the obsequies more honorable. Hector, who has fallen into the enemy's hands cannot thus be honored; but the burning of his garments before the Trojans (παρὸς, ἔμπροσθεν) will do honor to his name.

193 IV. 2. Τῇ instead of ᾗ, *where* : ἐν for ἐν αὐτῇ, or absolutely for ἴδον.

3. καθείατο, instead of καθεῖντο, and this for the more common form καθήντο.

12. ἀφνειοῦ, δῶμα understood.

16. Μνησθαι πατρός σεῖο. This speech of Priam to Achilles has been admired in all ages for its affecting simplicity and pathos, and its natural representation of the sorrows of the afflicted father. Troll.

194 31. αἰδέομαι θεούς. The person of a suppliant was looked upon as sacred, and under the protection of the gods. Troll.

35. πατρὸς, genitive of the cause.

39. ἄλλοτε. It would have been more agreeable to usage, if ἄλλοτε had preceded πατέρ', as well as Πάτροκλον. See v. 57.

41. τιτάρπιτο, *was satiated*. This verb was originally used of pleasant things.

42. χεῖρς, taking him *by the hand*, like λαβεῖν χειρὸς.

45. ἄνσχιο, for ἄνσχου.

47. πολίας, for πολλούς. See B. Anomalous and defective adjectives. Rem.

47. ὅς τοι ἐξανάριζα. A transition from the third person to the first.

48. σιδήρειον ἦτορ, *an obdurate heart*, which is moved by no fear.

50. κατακλιῖσθαι, *to remain (quiescere)*.

51. περὶ, *avail or profit*.

53. ἀχνομίνοις, signifies rather *subject and liable to sorrow*; and not, *exposed to continual misery*.

54. κατακρίεται, for κατακρίνται · οὔδαι, from οὔδας.

55. κακῶν, ἴτερος μὲν understood.

ἰάων, that is, ἀγαθῶν, derived by some grammarians from ἰῶς, ἱῆος, by others from ἰός, ἰή, ἰόν · it here agrees with δόσεων.

56. ἀμμίξας, that is, ἀναμίξας τὰ κακὰ τοῖς ἐσθλοῖς.

58. λαβητὸν, i. e. ἄνθ' ὅτι μίξας τῶν ἀγαθῶν.

ἴθην, that is, τοῦτον.

59. βούβρωστις, properly, *excessive hunger, famine, hence consuming care*.

195 62. ἐπ' ἀνθρώπους, for ἐν ἀνθρώποις.

67. παναώριον, *to perish by a premature death*.

71. "Οσσον, ἀνδρῶν understood.

Μάκαρος, genit. of Μάκαρ, who founded Lesbos, which bounded the realm of Troy on the south, ἄνω, as Phrygia did on the east, and the Hellespont on the north.

73. Τῶν. "Οσσον is not grammatically in correspondence with τῶν in this verse though they refer to each other: *of as many* as the bounds of Troy enclose (ἔιργει,) *of them* (τῶν), &c.

76. Ἀνσχισ, for ἀνσχου, imperat. 2. aor.

78. πρὶν, rather.

80. Μή μί πω, for μήτω με.

86. Μηκίσι μ' ἐρείθιζι, that is, by repeatedly urging thy request.

νοίω, *I purpore*. Considerable surprise has been expressed by some of the commentators, at the sudden burst of irritability in Achilles upon this occasion. The most probable cause of his excitement seems to have been the impatience and importunity of Priam, who refuses his proffered hospitality, with an apparent distrust of his generous intention to give up the body. Troll.

94. Τῷ, *on which account*, viz. thy coming by divine guidance. 196

ἐν ἄλλοισι, ὅντα understood.

95. Μή σε ἰάσω, *lest I spare not even thee*.

96. ἀλίτωμαι ἐφιστῶς, *eis* understood.

98. ἄλτο, a syncopated aorist, ἡλάμην, from ἄλλομαι.

99. τῷγε, governed by ἅμα, an adverb of accompanying.

102. ζυγώφιν, for ζυγού.

104. Καὶ εἶπαν κατὰ before δ is often thus, by epic license, changed into καὶδ.

ἐπὶ δίφρου, simply, *on a seat*.

105. Ἐκτροείης κεφαλῆς, for Ἐκτρος alone.

107. πυκάσας, *having shrouded*. The verb πυκάζω signifies *to cover thickly* or *closely*, from the adverb πύκκ. Troll.

115. Αὐτὸς αἵρας, *Achilles, raising the body* (from the ground) *placed it on the bier*, and his companions, &c.

118. σκυδμαινέμεν, the infinitive for the imperative.

121. τῶνδ'. Achilles promises to Patroclus a share of the ransom of Hector's body, intending to consecrate it at the sepulchre of Patroclus.

124. Τοίχου τοῦ ἱτέρου, κατὰ understood.

τοῦ ἱτέρου, that is, τοῦ ἐναντίου.

126. ἄμα δ' ἡοῖ φανομένηφιν, *at the appearing of the dawn*.

127. Ὀψιαί, see F. p. 236. II. Syncope of σ in 2. pres. sing. of verbs.

197 129. δώδεκα. Euripides mentions *seven* only, as the number of Niobe's children : Phœn. 161.

130. "Εξ, is distinguished from the preposition by the accent and breathing.

131. πέρφιν ἀπ' ἀργυρείοιο βιοῖο : ἀπὸ indicates *proceeding from*, and in this case alludes to the fatal arrows shot from the bow.

134. Φῆ, that is ἔφη γὰρ ἡ Νιόβη τὴν Λητὰν δυὸ μόνον τεκῆν, αὐτὴν δὲ πολλούς.

136. κίατ', for ἔκκιντο.

οὐδέ κατθάψαι, *there was no one present to bury them.*

137. λίθους. The farther particulars here given by Homer differ from the common mythology, and are therefore imperfectly known.

141. εὐνὰς νυμφάων, *the habitations of the Nymphs.*

ἐρράσαντο, *danced* ; from ῥώομαι.

143. Θεῶν ἐκ, that is, Θεῶν οὕτως Θελόντων.

145. κιν κλαίηςθα, that is, κλαίης ἄν, *thou mayest lament.*

154. ἐξ ἔρον ἔντο · ἐξίντο, from ἐξίημι, *to dismiss*, i. e. *to satisfy.*

156. ἄντα, that is, ἄντιος ὦν, *being opposite.*

161. Λίξον, that is, κοίμισον.

198 164. 'Εξ οὗ, χρόνου understood.

166. κατὰ κόπρον, *in the dirt or mire.*

174. ἱγχοίευσαι. The verb ἱγχοιῖν, *to serve diligently*, occurs only in this place, and in the same line repeated in Od. H. 340. Ψ. 291. Troll.

175. ἐπικερτομέων, *with jesting tone.*

176. λίξο, for λίλιξο, imperat. 2. pers. sing., as δίξο for διδιξο, Il. T. 10.

177. οὔτε μοι αἰεὶ. The poet here shows the importance of Achilles in the army. Though Agamemnon be the general, yet all the commanders apply to him for advice ; and thus he promises Priam a cessation from arms for several days, purely by his own authority. The method that Achilles took to confirm the truth of the cessation, agrees with the custom which we use at this day ; *he gave him his hand upon it.* Troll.

181. ἀνάβλησις, *a delay or impediment.*

183. Ποσσῆμαρ, for πόσας ἡμέρας.

κτιριζίμιν, Doric for κτιριῖζιν.

186. τιλίσαι. This verb is properly applied to the performance of the last rites to the dead. Troll.

187. *Θαῖς*, that is, *ταῖσαις*.

188. *ἔλμεθα* from *ἔλλω*.

τηλόθι δ' ὕλη ἀξίμεν, the wood is at a distance to fetch. The verb depends upon the adverb *τηλόθι*, with *ᾧςτε* understood.

189. *δεδίασιν*, perf. mid. of *δεῖδω*.

191. *δαίνυτο*, by Syncope for *δαίνοιτο*. The imperfect *δαίνυτο* has the penultima short.

197. *ἐπὶ καρπῷ*, by the wrist.

199. *προδόμῳ*, the front hall or vestibule.

NOTES ON ANACREON.

ANACREON, a celebrated lyric poet, was a native of Teos in Ionia; 200 whence he is often called the Teian. He is said to have flourished about 232 years before Christ. On account of his brilliant talents and agreeable manners he was invited by Polycrates, king of Samos, to repair to his court, and was received by him with distinguished favor. He afterwards went to Athens, on the invitation of Hipparchus, the son of Pisistratus, by whom he was very much beloved. After the death of Hipparchus he returned to his native country, where he died in the 85th year of his age, being choked, as is said, by a grape-stone. He was of a lascivious and intemperate disposition. But the uncommon sweetness and elegance of his poetry have been the admiration of every age and country, and have gained him the reputation of being first in the lighter kind of lyric poetry. Only a few of his works have come down to us; viz. about fifty-six odes and some fragments. The principal editions are the following. 1. Anacreon Græcè seorsim; ab Henrico Stephano, &c. Lutetiæ, 1554, in 4to. [N. B. Several Editions of Anacreon were published by R. & H. Stephens.] 2. Anacreon, &c. Græcè, adjectis exadversum partim Stephani, partim Andreae metricis interpretationibus, et Tanaquilli Fabri notis. Salmuri, 1660, in 12mo. [Also in 1690.] 3. Anacreontis et Sapphûs Poëmata Græcè; cum Gallicâ interpretatione Annæ Daceriæ, ejusque ac Tan. Fabri notis, &c. Parisiis, 1662, in 12mo. item Amstel. 1699, 1716, &c. 4. Anacreontis et Sapphûs Opera; Græcè; cum Longopetræi [Longuepierre] metricâ versione Gallicâ et notis. Parisiis, 1682, 12mo. 5. Anacreontis Teii Carmina. Plurimis mendis purgavit, turbata metra restituit, notasque cum novâ interpre-

200 tatione adjecit Willielmus Baxter. Editio altera, &c. Londini 1710, in 8vo. 6. Anacreon Teius, Poëta Lyricus, &c. Operâ et Studio Jostæ Barnes, S. T. B. — Editio tertia, Londini, 1734, in 8vo. 7. Anacreontis Opera Græcè; cum Latinâ Versione, Notis, et Indice. Londini excudebat Gul. Bowyer, 1725, in 4to. 8. Anacreontis editio altera, cum novis versionibus, scholiis, et notis. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1740, in 4to. [N. B. These two are the very splendid editions of Michael Maittaire, of which only a hundred copies were printed.] 9. Anacreontis Odæ et Fragmenta, Gr. et Lat. cum notis Joan. Corn. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1732, in 4to. [Concerning this edition consult D'Orville's Vannus Critica. Amstel. 1737, in 8vo.] 10. Anacreontis Teii Carmina; cum notis perpetuis; et versione Latinâ, numeris elegiacis paraphrasticè expressâ. Lond. 1742. in 8vo. 11. Bis edidit Anacreontem Joh. Frid. Fischerus. Lipsiæ. 1754, 1776, in 8vo. [The second edition is much more full than the first.] 12. Anacreontis Carmina e MSS. Codd. et doctorum virorum conjecturis emendata. Argentor. 1778, in 12mo: Anacreontis Carmina. Accedunt Selecta quædam è Lyricorum Reliquiis. Editio secunda emendatior. Argentor. 1786, in 12mo. [These are the editions of Brunck, who had formerly published Anacreon in his *Analecta Vet. Poet. Græc.* 3 vols. 8vo.] For further information respecting Anacreon, consult these editions, also Fabricius' *Biblioth. Græc. Lib. II. cap. 15.* and Harles' *Introd. in Hist. Ling. Gr.* p. 73.

1. 3. 4. 'Α βάρβιτος δι χορδαῖς "Ἐρωτα μόνον ἤχῃ, but my Lyre with its strings, sounds only love; or, but the strings of my Lyre sound Love alone. & βάρβιτος, my Lyre. "This instrument, according to an ancient commentator upon Horace, was 'an ivory lyre, having seven strings;' 'Lyra septichordis eburnea.' "


BAXTER.

5. Ημισία, &c. It is to be remarked that the ancients used to change the strings of their instruments, when they changed the subject of the song. *Id.* From ἀμίσβω.

7. Καὶ γὰρ μὲν ἤδον ἄθλους, and I began to sing — and I fell a-singing the labors, &c. The poets often omit the article where it would be used by prose writers; thus ἄθλους for τοὺς ἄθλους, and ver.

1. Ἀτρεΐδας for τοὺς Ἀτρεΐδας, and ver. 8. λύρη for ἡ λύρη.

10. Χαίρειται λοιπὸν ἡμῖν, Farewell henceforth for me; λοιπὸν is used adverbially, like many other adjectives in the neuter gender, in the singular or plural number, with or without the article.

 The verse in, which this ode is written, is called Iambic Dimeter 200 Catalectic, of which the first foot may be an Iambus, or Spondee, the second must be an Iambus, the third an Iambus, one syllable closing the verse.

II. 1. 2. Τὸ ῥόδον μίξωμεν, *Let us mingle with wine the Rose of the loves.* Διόνυσος, *Bacchus*, is here used for wine; as *Ceres* for corn, &c.

4. Κροτάφουσιν, Ionic for κροτάφους.


5. ἄερά, is used adverbially.

6. 7. Ῥόδον, ὦ φίριστον ἄνθος, *O Rose! exquisite flower,* Ῥόδον 201 ἱάρος μέλημα, *Rose; thou favorite of the spring.* Εἵαρος for ἱάρος.

10. Στίφεται καλοῖς ἰούλοις. Στίφομαι τοὺς ἰούλους ῥόδοις, and στίφομαι τοῖς ἰούλοις ῥόδα, may be used. BARNES.

11. Χαρίτισσι, for Χαρίσι, is governed by σὺν in composition.

15. Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις πιτυκασμένοις, *adorned thick with rosy chaplets; ῥοδίνοισι*, Ionic.

 This ode contains several kinds of verse, concerning which instruction must be given by the teacher.

III. The ancients, when they wished to send a message home speedily, used to take doves with them on their journeys, and to let them loose, when there was occasion to send home, with a letter, or something else, attached to their neck or feet. The doves, on account of their love of their young and their home, would return swiftly, and convey the desired intelligence respecting the safety of the traveller. The knowledge of this custom illustrates this ode; which seems to be the production, not of man, but of the combined efforts of the Muses and Graces. TAN. FABER.

2. πόθεν πίταται, *whence art thou flying?* “Barnes without necessity adopts πίτασαι. Other editors read πίταται. But the true reading is πιτάσαι. For it is not formed from πίταμαι, πίτασαι, of which the two first syllables are always short, but from πιτάομαι, πιτάσαι, πιτάται, πιτάται. BRUNCK.

3. 4. 5. Πόθεν μύρων, &c. The order is, Πόθεν, ἐπ’ ἥρος Δίονσα, πνίμις τε καὶ ψεκάζεις [ἀπὸ] τοσούτων μύρων; *Whence, as thou movest in the air, dost thou waft and diffuse odors from such a profusion of ointment?* For, as the learned Madam Dacier has remarked, the ancients used to perfume their doves as the moderns do their lapdogs.

6. Τίς εἶς; — τί σοι μέλει δέ; *who art thou? — and what is thy business? thy errand? thy commission?* I agree with Brunck in preferring this reading. H. Stephens has, Τίς ἐστι, σοὶ μέλει δέ. But he has proposed in a note, Τί ὁ ἐστὶ σοι μέλημα; Barnes has it, Τίς ἐστὶ

201 σοι, Μίλει δὲ, and Baxter Τίς ἐστι, σοὶ μιληδών; and others differently.

9. 10. Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων, *who now commands and reigns over the affections of all — who is now the universal favorite.*

11. Πίπρακί. What could more clearly evince the poet's excellence than that he should obtain from Venus one of the doves, of which she was so fond, as the price of a single song. TAN. FABER.

14. Διακονῶ τοσαῦτα, i. e. Διακονῶ τοσαῦτα πράγματα ὅσα νῦν διακονῶ, *I execute such (important) commissions as the present.*

15. Καί, νῦν, ὄρεξ'. This ingenious emendation of Stephens appears preferable to the common reading οἷας. HARLES.

19. κῆν, for καὶ ἐάν.

202 22. "Ὀρη τι καὶ κατ' ἀγροῦς, i. e. κατ' ὄρη καὶ ἀγροῦς.

23. καθίζειν, *to perch upon, ἐμαυτὸν, understood,*

26. Ἀφαρπάσασα χειρῶν, i. e. ἀρπάσασα ἀπὸ χειρῶν.

31. 32. Καὶ διστότην, &c. H. Stephens has it, καὶ διστότην Ἀνακρίοντα πτεροῖσι συγκαλύψω. But the learned suppose Ἀνακρίοντα to be a gloss, which has taken the place of the true reading; ἐμοῖσι is also proposed by Stephens, and perhaps nothing better can be found; for ἄδοντα, which has recently been proposed is inconsistent with the measure. All the verses of this exquisite ode have an Iambic for the third foot; nor is ποιήσιν an exception, the first syllable of it being shortened by the poets. "Instead of συγκαλύψω, one manuscript has συσκιάσω, not συσκιάζειν, as Barnes erroneously asserts. The measure requires this to be changed for συσκιάζω, as Salmasius correctly observes; and thus we have the passage as it now stands. The particle ἄν should be rendered by *soleo, I am wont*, in which sense it may be joined with the pres. ind. BRUNCK. R. Porson, however, denies that the particle ἄν is ever used with the present indicative. See Coll. Græc. Maj. vol. ii. p. 131.

33. Κοιμωμένη, *going to rest.*

IV. 5. "Ἡ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μίμφιν, i. e. ἢ ἐπὶ Νεῖλον ἢ ἐπὶ Μίμφιν.

8. 9. δὲ ὁ μὲν Πόθος πτεροῦται, and one *Loveling is just fledging*, ὁ δὲ ἀκμήν ἐστιν ὠόν, and another is now an egg, ὁ δὲ ἤδη ἡμιλειπτός, and a third is just half hatched.

203 17. Τί μῆχος, &c. What remedy is there? Not, as Dacier renders it, *What end shall there be?* ANON.

19. Ἐρωτας ἐκσοῆσαι. "Commonly ἔρωτας ἐκσοῆσαι; a very corrupt reading, which it is useless to attempt to defend; and no one has amended it happily before me." BRUNCK.

V. 6. *οἰεῖν*. The verb *οἰεῖν* signifies either *to come*, or, *to go* away. And here it seems to denote not only a return, or migration, but also a mode of flying peculiar to the crane. ANON.

7. Ἀφελῶς δ' ἱλαμψε Τῖτάν, and *Titan shines constantly bright*. See Coll. Græc. Maj. Vol. I. p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. and 4.

10. 11. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει. I regard this line as spurious. BRUNCK. So also Tan. Faber. Καρπὸς ἱλαίας προκύπτει, *the fruit of the olive bends forth*.

12. Βρομίου στίφεται νᾶμα. What the meaning of this verse is, I cannot tell; nor perhaps could the author, if he left it as it now stands. BRUNCK. The poet without doubt alludes to the wine, or cup, which used to be crowned with flowers at a feast; a circumstance which is often mentioned. In spring likewise *the liquor of Bacchus* was more pleasant; and the cup then begins to be crowned with flowers, because the flowers then begin to flourish. ANON. It is to be rendered, then, *the liquor of Bacchus now begins to be crowned with flowers*, viz. in the cup. The same sagacious critic, with Barnes, reads τὸ νᾶμα, supposing the measure to require it.

14. Καθελὼν ἤνθησε. Baxter renders καθελὼν, *drawing itself down* i. e. *hanging*; Barnes, *spreading itself*; Dacier, *putting itself forth*. I confess I am not satisfied that καθαιρέω will admit of any one of these significations. ANON. If we suppose ἄνθη to be understood after καθελὼν, a meaning sufficiently clear will arise; *beside the leaves and along the boughs, the fruit, having destroyed the blossoms, abounds, or the fruit flourishes upon the ruin of the blossoms*. For the fruit does not appear upon trees until the blossoms are dead. "In my opinion, καθαιρέω means *to draw*, or *bend down*, rather than *to destroy*. Thus Aristoph. Nub. V. 748. καθίλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. I would render the passage thus; *Along the leaves, along the branches, the fruit bending them down, flourishes*." DUNBAR.

VI. 3. ἄλλ' ἱερώθη, but was stung.

4. 5. Τὸν δακτυλον, &c. The common interpretation of these lines is as follows; *δαχθεὶς δὲ [κατὰ] τὸν δάκτυλον τᾶς χειρὸς, ὠλόλυξε*, and *being bitten in the finger of his hand, he cried out*. But the learned Brunck, perceiving in these words a pleonasm unworthy of Anacreon, amended the passage thus; [in both Strasburg editions, 1778, and 1786,]

— ἄλλ' ἱερώθη

τὸν δάκτυλον. πατάξας

τὰς χεῖρας, ὠλόλυξε.

— sed vulneratus est

digitum. Collisus

manibus, ejulavit.

204 13. 'Α δ' ἰππιν. 'Α Dor. for ἡ.

16. ὄσους σὺ βάλλεις, i. e. τοσοῦτοι ὄσους, &c.

VII. 1. For an account of this tuneful insect, its habits, and the wonderful apparatus by which its music is produced, see Shaw's "General Zoölogy," Vol. VI. p. 149: Kirby and Spence's "Entomology," Vol. II. Letter 24, *On the Noises of Insects*: and especially "The Library of Entertaining Knowledge," *Insect Architecture*, pp. 147 - 152; *Insect Miscellanies*, pp. 83 - 87, 150.

The τίττιξ *cicāda* being scarcely ever found in England, Pope and all preceding English translators of the Greek and Latin poets mistook its nature, and wrongly translated it "grasshopper," an insect of an entirely different order, and unlike it as well in external form as internal economy. The more recent translators have wisely naturalized the name *cicāda*; though Elton, in the title to his version of this Ode, styles it also "the Tree Locust." From Dr. Harris, a distinguished American entomologist, we learn (*Encyclopædia Americana*, Vol. VIII. art. *Locust*) that, in some parts of the United States, it is called "the Harvest Fly," and also simply, but very erroneously, "the Locust." Mr. Rennie ("Library of Entertaining Knowledge," as above cited,) has attempted to save it from being ranked among grasshoppers by imposing on it the unpoetical name of "Tree-hopper"; since it is commonly observed on trees in an open, sunny situation.

In the *Iliad* (III. 151.) where the eloquence of Priam and his aged counsellors is compared to the song of the τίττιξ, Cowper translates it by the general name *fly*; and not inappropriately, if we regard the form of its body, its wings and legs, and the sucker (instead of mouth) by which it lives entirely on liquids, as dew and the juices of plants.

"All indefatigable as the fly,
Which, perched among the boughs, sends forth at noon
Through all the grove its slender ditty sweet:"

The same passage is translated by Sotheby thus:

"They seemed like shrill cicadæ that prolong
In summer bowers their sweet and slender song."

Virgil says: "Et cantu querulæ rumpent arbusta cicadæ:"

"And shrill cicadæ all the woodland tire:" (*Sotheby*)

and various modern poets and travellers speak of their music as an annoyance rather than a pleasure. But the song of the cicada, like the chirping of crickets and the piping of frogs, gives delight by being associated with the season; — Δίετος γλυκὺς προφήτης, "prophet sweet of summer hours."

3. Ὀλίγην δρόσον πιπνῶς, *having sipped a little dew.* So 204 Virgil, Eclog. V. 77. *Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ.* Compare Hom. Il. Γ. 151.

7. X' ὅποσα, for καὶ ὅποσα, the diphthong αῖ suffering an elision; α is changed into χ before an aspirated vowel. In the same line I have with Brunck adopted the reading ὕλαι, instead of the common ἔλαι, *the seasons.*

15. Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τίρει, *old age does not emaciate thee.* There is here an allusion to Tithonus, who, having obtained from Aurora the gift of immortality, soon became old and infirm, so that life was a burden to him. He was then changed into a cicada; because it lays aside its skin in old age, and renews its youth. *Lucret. IV. 56. Cum veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* BARNES.

16. Σοφὲ γηγινής. The cicada is called σοφός, on account of its skill in singing. Γηγινής, *earthborn*, as the Giants, Cyclops, Titans, Saturn, and others are said to be sons of the earth, &c. Moreover the cicada is born in the fields. There is besides an allusion to the Athenians, who boasted that they were αὐτόχθονες, *sprung from the soil of Attica.* ID.

17. ἀναιμόσαρκε, See Hom. Iliad. E. 342.

VIII. 2. Φιλῶ νέον χορευτάν. Barnes, through mere partiality to 205 the Ionic, reads χορευτήν. BAXTER.

4. 5. Τρίχας, i. e. κατὰ τρίχας, and φρίνας, i. e. κατὰ φρίνας.

NOTES ON BION.

Bion was a native of Smyrna, a celebrated city in Asia Minor, 206 whence he is often called the Smyrnæan. He is said to have flourished about A. M. 3807, or 177 years before Christ. Moschus of Syracuse was his friend and disciple, whose pieces, which are chiefly Bucolics, are usually published with those of Bion. Both wrote in the Doric dialect. They deserve the praise of elegance and purity, though they did not attain the natural simplicity and variety of Theocritus. The principal editions are, 1. That of Henry Stephens, published in the Græci Poetæ Principes, fol. Paris, 1566. 2. That of Fulvius Ursinus at the end of Carmina Novem Illustrium Fœminarum. Antwerp, 1568. 8vo. 3. That of Ralph Winterton, in the Poetæ

- 206 Græci Minores. Camb. 1652. 8vo. 4. Bionis et Moschi Idyllia, ex recensione Nic. Schwebelii, cum ejusdem animadversionibus, et notis variorum, &c. Venet. 1746, in 8vo. 5. Bionis Smyrnæi et Moschi Syracusani, quæ supersunt. Notis Johannis Heskin, ex Æde Christi. Oxon. 1748. 6. An edition, cum notis variorum, edited by M. Jo. Adam Schier. Leipsic, 1752. 8vo. 7. Bion and Moschus are also inserted by Brunck in his *Analecta Veterum Poetarum Græcorum*. Strasburg, 1773. 3 vols. 8vo. 8. Theocriti, Bionis, et Moschi Carmina Bucolica. Gr. et Lat. &c. edidit L. C. Valckenaer. Lugd. Bat. 1781, in 8vo. See Fab. Biblioth. Gr. lib. III. cap. 17.

I. 1. ΑΙΑΖΩ τὸν Ἀδωνιν. This elegy consists of 98 verses, of which only 47 are given here. Adonis is said to have been the son of Cinýras, king of Assyria, and to have possessed such beauty, that Venus fell in love with him. Hence her grief; and hence the festival so celebrated in ancient times, called Ἀδώνια, from his name. See Theocr. Idyl. XV, inscribed Συρακούσαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι, and Potter's Antiquities, B. II. ch. 20.

2. 3. Μηρὸν ὀδόντι, &c. The order is, τυπείς [κατὰ] λευκὸν μηρὸν ὀδόντι, λευκῷ ὀδόντι, having his white thigh wounded with a tusk — a white tusk. Instead of λευκῷ Heskin proposes λυγρῷ, to avoid the play upon words, which he thinks unworthy of Bion. But Valckenaer condemns the alteration.

6. Καὶ τὸ ῥόδον φύγει. The order is, καὶ τὸ ῥόδον τῷ χεῖλεσι φύγει.

9. ὅ μιν · ὅ by apocope for ὅτι.

13. Πάχχας ἀμπιτάσσα κινύρετο, extending her arms she cried with a mournful voice: ἀμπιτάσσα for ἀναπιτάσσα.

16. καὶ ἔρχεται, See Moor's Elements, &c. p. 121.

17. Καὶ στυγνὴν βασιλῆα, i. e. Pluto.

20. τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ, every fine thing devolves to thee. See Theocr. Idyl. I. 5.

21. πόθος δέ μοι · πόσις δέ μοι, ὡς ὄναρ, ἔπτη, has long appeared to me to be the true reading. VALCK.

22. Σοὶ δ' ἄμα κιστός. Concerning the cestus of Venus, see Hom. Iliad. Ξ. 214.

τί γὰρ, τολμηρὴ, κυνάγης; Καλὸς, &c.: τί γὰρ, τολμηρὴ κυνάγῃ, Καλὸς τοσσοῦτο μίμνης; Θεοῖ παλαίην, is a conjecture of Valck.

207 28. Αἶμα ῥόδον τίπτει, See Ovid. Met. Lib. X. Fab. 12.

31. Ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς, See Theocr. Idyl. XV. α Dor. for η, as ἀγαθὰ for ἀγαθή.

36. *χῶ μὲν οἷσ' τὰς*, for *καὶ ὁ μὲν οἷσ' τοὺς*.
 39. *φορέουσιν*, for *φορέει*.
 40. *πτερόγυσσιν*, Poetic for *πτερόει* · the dative plural poetic being formed from the nom. plur. by adding *σι*.
 43. *ἔξιπτάσσι*, for *ἔξιπτάσει*, that the penultima may be long.
 45. *κλαίωντι*, Dor. for *κλαίουσι* · *τῷ Κινύραο* for *τοῦ Κινύρου*.
 47. *κόρα*, viz. Proserpine; whence her festivals were called *κόρια*. *ἰθὺλῶ* sometimes signifies *to be able*.

II. 3. *πύξιοι*, Ion. Gen. 2. declen. from *πύξος*.

5. *Τῷ καλὰ μῶς ἀλλάλοισι*, for *τοὺς καλὰ μῶς ἀλλήλοις*.

6. *Τῷ καὶ τῷ*, for *τῇ καὶ τῇ*, ... *ἀμφιδόκευιν*, *he watched Cupid who was leaping, hither and thither*.

7. *ἔνεχ' οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη*, *because there was no end of this*. 208
ἔνεχ' before an aspirated vowel for *ἐνεκα*. *ἀπάντη* for *ἀπάνται*

12. *Φεῖδῳ τῷς Θήρας*, i. e. *φεῖδου τῆς Θήρας*. *τῶντιον ἔρχεν*, i. e. *τὸ ὄρεον ἔρχεν*.

III. 2. *ἔρχεαι*, See Moor's Element. L. Gr. 121.

8. *ἐπίτραπειν*, *permits*, as the Aor. often signifies. See Coll. Gr. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

18. *ἀές*, for *ἡώς* *the morning*, which is here used for *the day*.

* NOTES ON MOSCHUS.

I. A BEAUTIFUL Idyl, replete with elegance and grace; to 209
 which Spenser alludes, *Fairy Queen*, B. 3. Ch. 6. St. 11. HESKIN.

1. 2. 'A Κύπρις. The order is 'A Κύπρις μακρὸν ἐξώστει τὸν νῆα "Ερωτα — εἴ τις εἶδεν "Ερωτα — πλανώμενον ἐπὶ τριόδοισι, *Venus proclaimed aloud her son Cupid — if any one has seen Cupid — wandering near the public ways*.

6. *ἐν ἑκοσι πᾶσι μάθοις νιν*, *you will know him among a whole score*. See Sam. Clarke, *Iliad*. Σ. 470.

13. *Μικκύλα* · *μικκύλος*, dimin. from *μίκκος*, which see. — *τήνω*, Gen. Dor. for *ἐκείνου*.

22. *Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα*, &c. Valckenaer seems to prefer a different reading, viz. *Ταῦτα μὲν ἄγρια πάντα*, &c.

23. *ἄλιον* for *ἡλιον*.

II. 9. *Πλουτῆϊ*, from *Πλούτις*.

210 14. Ἀχὼ δ' ἐν δονάκισσι, αἰδᾶς, *Echo among the reeds feeds upon thy songs.*

18. Τοῦτο, Μέλη, Meles, a river in Ionia which flowed near the walls of Smyrna. Some of the ancients supposed that Homer was born on its banks; whence he was called Melesigines, before he became blind. After this calamity he was called Homer. LONGPIERRE. See the beginning of the Idyl of Bion.

211 36. Κηϊὼν ἄστυ. Simonides rendered the Ceian city famous. VALCK.

42. ζῶντι, φύντι, Dor. for ζώουσι and φύουσι.

INDEX OF PROPER NAMES.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ

- Ἀγαθοκλῆς, ἴους, ὁ, *Agathōcles*, an ignoble youth, son of a potter.
- Ἀγάθων, ὤης, ὁ, *Agāthō*, a Pythagorean philosopher.
- Ἀγαμέμνων, ὄης, ὁ, *Agamemnon*, king of Mycēnæ and Argos, and brother to Menelāus.
- Ἀγαύη, ης, ἡ, *Agāve*, daughter of Cadmus and Harmonia.
- Ἀγάνωρ, ὄρης, ὁ, *Agēnor*, king of Phœnicia, and father of Cadmus.
- Ἀγησίλαος, ου, ὁ, *Agesilāus*, died 362 B. C. after a reign of 36 years.
- Ἀγησίπολις, ἰς, ὁ, *Agesipōlis*, son of Cleombrōtus, and 1st king of Lacedæmon.
- Ἀγίς, ἰδης, ὁ, *Agis*, king of Sparta.
- Ἀγνωνίδης, ου, ὁ, *Agnonīdes*, the person who accused Phocion.
- Ἀδμητος, ου, ὁ, *Admētus*, son of Pheres and Clymēne.
- Ἀδωνίς, ἰδης, ὁ, *Adōnis*, the favorite of Venus; he died of a bite from a wild boar which he had wounded in hunting.
- Ἀθάμας, αντος, ὁ, *Athāmas* king of Bœotia, married Nephēle and by her had Phrixus and Helle.
- Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ, *Minerva*, the protectress of Athens; she had a temple at Sunium, a promontory of Attica.
- Ἀθῆναίς, adv. to *Athens*.
- Ἀθῆναι, ὤν, αἱ, *Athens*, the capital of Attica.
- Ἀθηναίη, ης, ἡ, *Minerva*, see Ἀθηνᾶ.
- Ἀθηναῖος, α, ου, *Athenian*, of or belonging to Athens.
- Ἄθως, ω, ὁ, *Athos*, a mountain in Macedonia, the inhabitants of which were said to be very long

ΑΙΤΩΛΙΣ

- lived.
- Αἰακίδης, ου, ὁ, son of *Æacus*; there were two, Peleus and Telamon.
- Αἰακὴς, οῦ, ὁ, *Æacus*, one of the judges of Hell, with Minos and Rhadamanthus.
- Ἄας, αντος, ὁ, *Ajax*. There were two of this name, Ajax Telamon and Ajax Oilēus.
- Αἰγιεύς, ἰως, ὁ, *Ægeus*, king of Athens, and son of Pandion.
- Ἀἴγινα, ης, ἡ, *Ægina*, an island in the Ægæan Sea.
- Αἰγινήτης, ου, ὁ, an *Æginian*, an inhabitant of Ægina.
- Αἰγύπτιος, ου, ὁ, an *Egyptian*, an inhabitant of Egypt.
- Ἀἴγυπτος, ου, ἡ, *Egypt*, an extensive country of Africa.
- Αἰήτης, ου, ὁ, *Æetes*, king of Colchis, and father of Medæa.
- Αἰθιοπία, ας, ἡ, *Æthiopia*, an extensive country of Africa, south of Egypt.
- Ἀἰθιοψ, οπος, ὁ, an *Æthiopian*, of or belonging to *Æthiopia*.
- Αἰνείας, ου, ὁ, *Enēas*, a Trojan prince, son of Anchises and Venus.
- Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æschīnes* a celebrated Athenian orator.
- Αἰσχύλος, ου, ὁ, *Æschylus*, a celebrated poet of Athens, who is said to have drunk to excess, and never to have composed, unless while intoxicated.
- Ἄσση, ης, ἡ, *Ætna*, a volcanic mountain of Sicily.
- Αἰτωλία, ας, ἡ, *Ætolia*, a country near the middle of Greece.
- Αἰτωλὴς, ἰδης, ἡ, an *Ætolian*, a woman

AKAPNAN

of Ætolia.

**Ἀκαρνάν, ἄνος, ὁ, ἡ, an Acarnanian,*
an inhabitant of Acarnania, in
Greece.

**Ἀκαστος, ου, ὁ, Acastus,* son of Pelias.

**Ἀκείνης, { ου, ὁ, Acesinus,* a river of
**Ἀκείνης, { Persia falling into the*
Indus.

**Ἀκιστόδωρος, ου, ὁ, Acestorus,* a
Greek historian.

**Ἀκρᾶγαντινός, ου, ὁ, an inhabitant of*
Agrigentum, in Sicily.

**Ἀκρίσιος, ου, ὁ, Acrisius,* son of Abas,
King of Argos.

**Ἀκταίων, ὤνος, ὁ, Actæon,* a famous
hunter, who was devoured by
his own dogs.

**Ἀκτὴ, ἡς, ἡ, Attica,* literally *the*
shore, Attica being near the sea.

**Ἀλβανία, ας, ἡ, Albania,* a country
between the Caspian sea and Iberia.

**Ἀλβανοί, ὦν, οἱ, Albanians,* inhab-
itants of Albania.

**Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria,* a
city west of the Delta, founded by
Alexander.

**Ἀλεξανδρεὺς, ἑως, ὁ, an Alexandrian,*
of or belonging to Alexandria.

**Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander,* sur-
named the GREAT, son of Philip,
celebrated for his extensive con-
quests.

**Ἀλκηστis, ἰδος, ἡ, Alceste,* who de-
livered herself up to death, in be-
half of Admētus.

**Ἀλκιβιάδης, ου, ὁ, Alcibiādes,* an
Athenian general, whose life will
be found in the text.

**Ἀλκμήνη, ης, ἡ, Alcmenē,* daughter of
Electryōn, and mother of Hercūles.

**Ἀλπεις, ἱων, αἱ, the Alps,* mountains
of Italy, considered the highest
ground in Europe.

**Ἀλπια (ὄρη), ὠν, τὰ, the Alps,*
mountains of Italy.

**Ἀλπιος, α, ὠν, Alpine,* of or belong-
ing to the Alps.

**Ἀλωὺς, ἰως, ὁ, Aloeus,* a giant, whose

ANAXAPΣΙΣ

two sons made war against the
Gods.

**Ἀλωπεκῆθεν, adv. from Alopeke,* the
δημος of Aristides.

**Ἀμαζόνis, ἰδος, ἡ, an Amazon,* one
of a nation of famous women who
lived near the river Thermōdon in
Cappadocia.

**Ἀμινίας, ου, ὁ, Aminias,* a famous
pirate, whom Antigōnus employed
against Apollodōrus, tyrant of
Cassandria.

**Ἀμισώδωρας, ου, ὁ, Amisodōras,* by
whom the Chimæra, a monster
sprung from Typhon and Echidne,
is said to have been nourished.

**Ἀμφιάραος, ου, ὁ, Amphiarāus,* son of
Oiclēus, or, according to others, of
Apollo, was one who accompanied
the Argonauts.

**Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidāmas,* a
son of Busiris, killed by Hercūles.

**Ἀμφίπολις, ἑως, ἡ, Amphipōlis,* a
town between Macedonia and
Thrace, where Brasidas fell in the
Peloponnesian war.

**Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrīte,* daugh-
ter of Oceānus and Tethys; it is
often put for the sea itself.

**Ἀμφιτρυών, ὤνος, ὁ, Amphitryōn,* a
Theban prince, son of Alcæus
and Hipponōme.

**Ἀμφίων, ὄνος, ὁ, Amphion,* son of
Antiōpe.

**Ἀνακρεών, αντος, ὁ, Anacreon,* a fa-
mous Grecian lyric poet, see
Notes, page 200.

**Ἀναξαγόρας, ου, ὁ, Anaxagōras,* a
Clazomenian philosopher, precep-
tor of Socrates and Euripides.

**Ἀνάχαρχος, ου, ὁ, Anaxarchus,* a phi-
losopher of Abdēra, one of the
followers of Democritus, and
friend of Alexander.

**Ἀναυρος, ου, ὁ, Anaurus,* a river of
Thessaly, near mount Pelion, where
Jupiter lost one of his sandals.

**Ἀνάχαρσις, ἰως, ὁ, Anacharsis,* a

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Scythian philosopher; who, on account of his wisdom and integrity, has been called one of the seven wise men.

Ἀνδρομάχη, *νς, ἡ*, *Andromäche*, the wife of Hector.

Ἀνδρόμηδα, *νς, ἡ*, *Andromēda*, the daughter of Cepheus; she was exposed to a sea monster, in order to appease the resentment of Neptune.

Ἀννίβας, *α, ὁ*, *Hannibal*, a celebrated Carthaginian general, son of Hamilcar.

Ἀννων, *ωνος, ὁ*, *Anno* or *Hanno*, a celebrated Carthaginian general.

Ἀνουβις, *ις, ὁ*, *Anūbis*, an Egyptian deity, represented with the form of a man and the head of a dog.

Ἀνταῖος, *ου, ὁ*, *Antæus*, a giant of Lybia, son of Terra and Neptune.

Ἀνταλκίδας, *α, ὁ*, *Antalcidas*, of Sparta, was sent to Persia, where he made a peace with Artaxerxes, by which the Greek cities of Asia became tributary to Persia.

Ἀντίγονος, *ου, ὁ*, *Antigonus*, one of Alexander's generals; he died in the 80th year of his age, 301 B. C.

Ἀντιόπη, *νς, ἡ*, *Antiope*, daughter of Nyctēus, king of Thebes, and mother of Amphion.

Ἀντιόχης, *ιδος, ὁ*, *Antiochis*, the name of a tribe of Athens.

Ἀντίοχος, *ου, ὁ*, *Antiochus*, surnamed the GREAT, was king of Syria and Asia, and reigned 36 years.

Ἀντίπατρος, *ου, ὁ*, *Antipater*, one of Alexander's generals.

Ἀντισθένης, *ου, ὁ*, *Antisthēnes*, an Athenian philosopher.

Ἀπεννίνα, *ων, τὰ*, the *Apennines*, a ridge of mountains, which run through Italy, and join the Alps.

Ἀπίσιος, *ου, ὁ*, *Apicius*, a famous glutton of Rome. There were three of this name; the second (here referred to) lived in the time of Tiberius.

ΑΠΙΑΔΝΗ

Ἀπόλλων, *ωνος, ὁ*, *Apollo*, son of Jupiter and Latōna; he killed the serpent Python, sent by Juno to torment Latōna.

Ἀπολλώνιος, *ου, ὁ*, *Apollonius*, a poet of Nauerātis in Egypt. Of all his works nothing remains except his poem on the expedition of the Argonauts.

Ἀραβία, *ας, ἡ*, *Arabia*, a large country of Asia, between the Arabian and Persian gulfs.

Ἀραβίος, *{ ἡ, ὁν, Arabian, of or be-
longing to Arabia. (Κόλ-
πος) the Red Sea.*

Ἀργανθώνιος, *ου, οἱ*, *Arganthonius*, king of Tartessus, who is said to have lived 150 years.

Ἀργία, *ας, ἡ*, *Argolis*, and *Argia*, a country of the Peloponnēsus, between Arcadia and the Ægēan Sea.

Ἀργῖος, *α, ου, Argive, Grecian.*

Ἀργιλεωνίς, *ιδος, ἡ*, *Argileōnis*, the mother of Brasidas.

Ἀργοναῦται, *ων, οἱ*, the *Argonauts*, the name of the heroes who went on the Argonautic expedition, 1263 B. C.

Ἀργος, *ους, τὸ*, *Argos*, the capital of Argolis, in the Peloponnēsus.

Ἄργος, *ου, ὁ*, *Argus*, son of Arestor. He is said to have had an hundred eyes; also *Argus*, a son of Phryxus.

Ἀργὼ, *οῦς, ἡ*, *Argo*, the name of the ship which carried Jason and his 51 companions on the expedition for the recovery of the golden fleece.

Ἀρία, *ας, ἡ*, *Aria*, where Cadmus destroyed the dragon that guarded the neighbouring waters.

Ἄρης, *ιος, ὁ*, *Mars*, the god of war among the ancients, was the son of Jupiter and Juno.

Ἀριάδνη, *νς, ἡ*, *Ariadne*, daughter of Minos, 2d king of Crete; she married Theseus, by whom she was forsaken in the island Naxos.

APIOMANΔΗΣ

- Ἀριομάνδης, ου, ὁ, Ariomandes*, son of Gobryās, was general of Athens against the Persians.
- Ἀρισταγόρας, ου, ὁ, Aristagōras*, tyrant of Milētus, incited the Athenians against the Persians, and fell in a battle against the Persians, 499 B. C.
- Ἀρισταῖος, ου, ὁ, Aristæus*, son of Apollo, and father of Actæon.
- Ἀριστιδῆς, ου, ὁ, Aristīdes*, a celebrated Athenian, son of Lysimachus; his great temperance and virtue procured him the surname of Just.
- Ἀριστίππος, ου, ὁ, Aristippus*, a philosopher of Cyrēne, and a disciple of Socrātes.
- Ἀριστοτίλης, ιος, ὁ, Aristotle*, a famous Grecian philosopher.
- Ἀριστοφάνης, ιος, ὁ, Aristophānes*, a celebrated comic poet of Athens, son of Philip of Rhodes.
- Ἀρκαδία, ας, ἡ, Arcadia*, a country of the Peloponnēsus; in it was situated the celebrated lake Stymphālīs.
- Ἀρμενιστὶ, adv. according to the Armenians, or after the fashion of the Armenians.*
- Ἀρμονία, ας, ἡ, Harmonia*, daughter of Mars and Venus, whom Jupiter gave in marriage to Cadmus.
- Ἄρπυια, ας, ἡ, a Harpy*, one of the winged monsters sent to plunder the tables of Phineus.
- Ἀρσινόη, ης, ἡ, Arsinoë*, a town of Egypt near lake Mœris, where the inhabitants paid the greatest veneration to the Crocodile.
- Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, Artaxerxes*, son of Xerxes, succeeded to the kingdom of Persia.
- Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, Diana*, the goddess of hunting. Her festivals called Artemisia, were celebrated in all Greece, especially at Delphi.
- Ἀρτεμισιον, ου, τὸ, Artemisium*, a promontory on the island of Eubœa.

ΑΤΤΗΣ

- Ἀρχίλαος, ου, ὁ, Archelāus*, king of Macedonia, who was killed by one of his favorites, after a reign of 23 years.
- Ἀρχίας, ου, ὁ, Archias*, a poet of Antioch.
- Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, Archidāmus*, son of Agesilāus, of the family of the Proclidæ.
- Ἀσδρούβας, α, ὁ, Asdrūbal*, a Carthaginian, son-in-law of Hamilcar. He founded New Carthage, and succeeded Barcas.
- Ἀσία, ας, ἡ, Asia*, the largest of the three parts of the ancient world.
- Ἀσκανία (λίμνη), ἡ, the Ascanian (lake) in Asia Minor.*
- Ἀσκάνιος, ου, ὁ, Ascanius*, son of Ænēas, after whose death he inherited the kingdom.
- Ἀσκληπιεῖον, ου, τὸ, the temple of Æsculapius.*
- Ἀσκληπίος, ου, ὁ, Æsculapius*, son of Apollo and Corōnis, was the god of Medicine.
- Ἀστὺς, οὔ, ὁ, Astus*, the name of a dog.
- Ἀστυάναξ, ακτος, ὁ, Astyānax*, son of Hector and Andromāche.
- Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta*, daughter of Schœneus, king of Scyros, was celebrated as being almost invincible in running.
- Ἀτλαντὶς, ιδος, ἡ, daughter of Atlas*, one of the oldest gods, and father of seven daughters, called the *Atlantides*.
- Ἀτρεΐδης, ου, ὁ, son of Atreus*; there were two of this name, used by Homer for Agamemnon and Menelāus.
- Ἀττικὰ, ἡς, ἡ, Attica*, a country of Achaia, south of Bœotia, and north of the Saronicus Sinus.
- Ἀττικὸς, ἡ, ὁ, Attic*, of or belonging to Attica.
- Ἄτυς, ους, ὁ, Atys*, an ancient king of Lydia.

ΑΥΓΕΙΑΣ

Αὐγείας, ου, ὁ, *Augēas*, son of Eleus, the cleansing of his stables was proposed as the 7th labor of Her-
cūles.

Αὔσονες, ων, οἱ, *Ausonians*, the name of the native race who inhabited Italy.

Αὐτόλυκος, ου, ὁ, *Autolŷcus*, one of the Argonauts; he instructed Hercūles in the art of wrestling.

Αὐτομήδων, οντος, ὁ, *Automēdon*, a son of Dioreus, who went to the Tro-
jan war with ten ships.

Αὐτονόη, ης, ἡ, *Autonōē*, daughter of Cadmus and Harmonia.

Αὐχῖσαι, ὧν, αἱ, the *Auchisæ*, a tribe of Africa.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, *Venus*, the goddess of beauty, the mother of love, the queen of laughter, and the mistress of the graces and of pleasures.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, *Achaia*, called also *Hellas*, a country of the Pelopon-
nēsus, north of Elis.

Ἀχαιοὶ, ὧν, οἱ, *Achaians*, inhabitants of Achaia.

Ἀχαρνᾶι, ὧν, αἱ, *Acharnæ*, a δῆμος of Attica, near Athens.

Ἀχελώϊος, η, ου, *Achelwian*, of or be-
longing to *Achelōus*.

Ἀχερούσιος, α, ου, *Acherusian*; (λί-
μνη), a lake of Egypt, near Mem-
phis.

Ἀχιλλεύς, ἑως, ὁ, *Achilles*, the bravest of all the Greeks in the Trojan war.

Ἀψυρτός, ου, ὁ, *Apsyrētus*, brother of Medæa.

B.

Βαβυλὼν, ὧνος, ὁ, *Babylon*, a cele-
brated city, cap-
ital of the As-
syrian empire,
on the banks of
the Euphrātes.

Βαβυλώνιος, α, ου, *Babylonian*, of or
belonging to *Babylon*.

Βαιτικῆ, ἧς, ἡ, *Bætica*, the name of

ΒΡΑΣΙΔΑΣ

a part of Spain.

Βαῖτις, ιος, ἡ, *Bætis*, now the *Guadal-
quiver*, a river of Spain, from which
part of the country was called *Bæ-
tica*.

Βακτριανή (χώρα), ἡ, *Bactriāna*, a
country of Asia, fruitful as well as
extensive.

Βάκτριος, α, ου, *Bactrian*, of or be-
longing to *Bactriāna*.

Βάκχαι, ὧν, αἱ, *Bacchæ*, priestesses
of *Bacchus*.

Βάκχος, ου, ὁ, *Bacchus*, the god of
wine, son of Jupiter and Semele.

Βαλλιαρεῖς (νῆσοι), οἱ, *Baleāres*,
three islands in the Mediterranean,
now called *Majorca*, *Minorca*, and
Yvica; the inhabitants were ex-
pert archers, whence the islands
had their name.

Βάρκας, α, ὁ, *Barcas*, a Carthagin-
ian, the father of Hannibal.

Βελήριον, ου, τὸ, *Belerium*, a promon-
tory in Britain.

Βῆλος, ου, ὁ, *Belus*, king of Egypt.

Βίων, ωνος, ὁ, *Bion*, a philosopher
and sophist of Borysthēnes in
Scythia, died 241 B. C.

Βοιωτάρχης, ου, ὁ, a *Bœotarch*, the
chief magistrate of Bœotia.

Βοιωτῆς, οὔ, ὁ, a *Bœotian*, an inhabi-
tant of Bœotia.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia*, a country of
Greece, north of Attica.

Βορυσθίνης, ους, ὁ, *Borysthēnes*, a large
river of Scythia, falling into the
Euxine, now called the Dnieper.

Βόσπορος, ου, ὁ, *Bosphorus*, or *Bosphō-
rus*; there were two straits of this
name, the Cimmerian and Thra-
cian Bosphorus, situated at the
confines of Europe and Asia.

Βούτης, ου, ὁ, *Butes*, a general of
Xerxes.

Βούσιρις, ιδος, ὁ, *Busiris*, king of
Egypt, son of Neptune.

Βρασίδας, α, ὁ, *Brasidas*, a famous
general of Lacedæmon.

BPETTANIA

Βρεττανία, ας, ἡ, *Britain*, see Βρεττανική (νῆσος).

Βρεττανικός, ἡ, ὁν, *British*, of or belonging to Britain.

Βρεττανική (νῆσος), *Britain*, an island in the Northern ocean, the largest in Europe.

Βυζάντιος, ου, ὁ, a *Byzantian*, an inhabitant of Byzantium, a town on the Thracian Bosphorus.

Βύρσα, ας, ἡ, *Byrsa*, a citadel in the middle of Carthage, where was a temple of Æsculapius.

Γ.

Γάγγης, ου, ὁ, *Ganges*, a large river of India.

Γαλάται, ὦν, οἱ, *Galatians*, inhabitants of Galatia.

Γαλατία, ας, ἡ, *Galatia*, a country of Asia Minor.

Γαλήνη, ης, ἡ, *Galēne*, the name of one of the Nereïds.

Γαλλία, ας, ἡ, *Gaul*, the ancient name of France.

Γανυμήδης, υ, ὁ, *Ganymede*, a youth of Phrygia, the cup-bearer of the Gods.

Γερμανία, ας, ἡ, *Germania*, a country east of Gaul.

Γερμανοί, ὦν, οἱ, *Germans*, inhabitants of Germania.

Γερώνης, ου, ὁ, *Gerjōn*, a celebrated monster, destroyed by Hercules.

Γλαῦκος, ου, ὁ, *Glaucus*, son of Minos 2d and Pasiphæë; he was smothered in a tub of honey.

Γνίφων, ανος, ὁ, *Gniphon*, a proper name, used for a miser.

Γοργίας, α, ὁ, *Gorgias* (surnamed Leontinus), a celebrated sophist and orator.

Γοργώ, οὔς, ἡ, *Gorgo*, the wife of Leonidas.

Γοργών, ἑνος, ἡ, *Gorgon*; there were three, whose names were Stheno, Euryale, and Medusa.

Γόρτυνα, ας, } ἡ, *Gortyna*, an inland town of Crete.

Γόρτυν, υνος, }

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ

Γρύλλος, ου, ὁ, *Gryllus*, son of Xenophon, slain at Mantinēa 363 B. C.

Γυμνήσαι (νῆσοι), αἱ, *Gymnēsai*, two islands near the Ibērus in the Mediterranean, called *Baleāres* by the Greeks.

Γωβρύας, ου, ὁ, *Gobryās*, a Persian nobleman.

Δ.

Δαίδαλος, ου, ὁ, *Dædālus*, an Athenian, the most ingenious artist of his age, who made a famous labyrinth at Crete.

Δανάη, ης, ἡ, *Danǎë*, daughter of Acrisius, king of Argos.

Δαναῖς, οὔ, ὁ, *Danāus*, son of Belus and Anchinöë; also a Trojan.

Δαρδανῖς, ὦν, οἱ, *Trojans*, inhabitants of Troy.

Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanīdes*, a descendant of Dardānus.

Δαρδάνιος, α, ον, *Trojan*, of or belonging to Troy.

Δαρδανιάων, instead of Δαρδανιῶν, from Δαρδάνιος.

Δαρείης, ου, ὁ, *Darius*, a noble satrap of Persia, son of Hystaspes.

Δάφνης, ἰδος, ὁ, *Daphnis*, a Sicilian shepherd, son of Mercury by a Sicilian nymph.

Δέλτα, *Della*, a part of Egypt, so called from its resemblance to the fourth letter of the Greek alphabet.

Δελφοί, ὦν, οἱ, *Delphi*, a town of Phocis, where the serpent Python was killed.

Δευκαλίων, ανος, ὁ, *Deucalion*, son of Prometheus, married Pyrrha.

Δῆλος, ου, ἡ, *Delos*, one of the Cyclādes, north of Naxos; so called from its suddenly appearing in the sea by the power of Neptune.

Δημάδης, ου, ὁ, *Demādes*, an Athenian, taken prisoner by Philip at the battle of Chæronēa.

Δημάρατος, ου, ὁ, *Demarātus*, son and

ΔΗΜΗΤΗΡ

successor to Ariston on the throne of Sparta 526 B. C.

Δημήτηρ, *τις*, } *ή, Ceres, daughter*
Δήμητρα, ας. } *of Saturn and Ves-*
ta, and mother of
Proserpine.

Δημήτριος, *ου, ό*, *Demetrius, (sur-*
named Poliorcetes), son of Antig-
onus and Stratonice.

Δημοσθίνης, *ους, ό*, *Demosthenes, a*
celebrated Athenian orator.

Δημόφιλος, *ου, ό*, *Demophilus, an*
Athenian archon.

Δημόναξ, *ακτος, ό*, *Derionax, a*
celebrated philosopher of Crete,
in the reign of Adrian.

Διδυμα, *ων, τὰ*, *Didyma, an oracle*
of Apollo in Argolis.

Διδώ, *εύς, ή*, *Dido, queen of Carthage.*

Δίκταιος, *α, ον*, *Dicæan, of or belong-*
ing to Dicte, a mountain in
Crete.

Διογίνης, *ιος, ό*, *Diogenes, a cele-*
brated Cynic philosopher of Sinope.

Δίοθεν, *adv. instead of από Διός.*

Διομήδης, *ιος, ό*, *Diomed, son of Ty-*
deus and Deiphyle, was one of the
bravest chiefs in the Trojan war.

Διονύσιος, *ου, ό*, *Dionysius, tyrant of*
Syracuse.

Διόνυσος, *ου, ό*, *Bacchus, the god of*
wine.

Διόσκουροι, *ων, οι*, *sons of Jupiter*
(Dioscūri) a name given to Castor
and Pollux.

Δούρις, *ιδος, ό*, *Duris, an historian of*
Samos.

Δράκων, *οντος, ό*, *Draco, a celebrated*
lawgiver of Athens.

Δρύας, *αντος, ό*, *Dryas, son of Hip-*
polochus, and father of Lycurgus.

Δύσπαρις, *ιδος, ό*, *Ill-starred Paris,*
an epithet of Paris,

Δωδωνίς, *ιδος, ή*, *Dodona, a town in*
Epirus, from the forest of which
the ship Argo was built.

Δωριεύς, *ίως, ό*, *a Dorian, an inhabi-*
tant of Doris.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ

Δωρίς, *ιδος, ή*, *Doris, wife of Nereus,*
and mother of 50 daughters, called
Nereids; also, a country of Greece.

E.

Ειλίθνια, *ας, ή*, *Lucina, a goddess*
who presided over the birth of
children.

Ειλώτης, *ου, ό*, *Helot, a slave of*
the Spartans.

Εκάβη, *ης, ή*, *Hecuba, the wife of*
Priam.

Εκτορίδης, *ου, ό*, *the son of Hector.*

Εκτωρ, *ορος, ό*, *Hector, son of Priam*
and Hecuba, was the bravest of all
the Trojan chiefs.

Ελάτεια, *ας, ή*, *Elatæa, the largest*
town of Phocis, near the Cephissus.

Ελένη, *ης, ή*, *Helen, the most beauti-*
ful woman of her age, and the
cause of the Trojan war.

Ελευσίνιος, *α, ον*, *Eleusinian, of or*
belonging to Eleusis.

Ελευσινόθεν, *adv. from Eleusis.*

Ελευσίς, *ίτος, ό*, *Eleusis, a town of*
Attica, equally distant from Me-
gæra and the Piræus.

Ελικών, *ωνος, ό*, *Helicon, a moun-*
tain of Bœotia, on the borders of
Phocis.

Ελλάς, *άδος, ή*, *Hellas, an ancient*
name of Thessaly, sometimes ap-
plied to all Greece.

Ελλη, *ης, ή*, *Helle, daughter of Ath-*
amas and Nephële; from her the
Hellespont derived its name.

Ελλην, *ηνος, ό*, *a Grecian, an inhabi-*
tant of Hellas, or Greece.

Ελληνικός, *ή, εν*, *Grecian, of or be-*
longing to Hellas or Greece.

Ελληνίς, *ιδος, ή*, *a Grecian woman,*
an inhabitant of Hellas or Greece.

Ελλάςποντος, *ου, ό*, *Hellespont*
(Dardanelles), a narrow strait be-
tween Asia and Europe.

Εμπεδοκλής, *ίος, ό*, *Empedocles, a*
philosopher, poet, and historian of

'ENETOI

- Agrigentum in Sicily; he flourished 444 B. C.
- 'Ενίται, *ων, οί, Henēti*, a people near Paphlagonia.
- 'Εννα, *ης, ἡ, Enna*, a town in the middle of Sicily, where Proserpine was carried away by Pluto.
- 'Επαμινώνδας, *ου, ὁ, Epaminondas*, a famous Theban, descended from the ancient kings of Bœotia.
- 'Επίκουρος, *ου, ὁ, Epicūrus*, a celebrated philosopher, born in Attica.
- 'Επιμηθεύς, *ίως, ὁ, Epimetheus*, father of Pyrrha, married Pandōra.
- 'Ερασίστρατος, *ου, ὁ, Erasistrātus*, a celebrated physician, grandson of the philosopher Aristotle.
- 'Εράτω, *ους, ἡ, Erāto*, one of the Muses.
- 'Εργάνη, *ης, ἡ, Ergāne*, an epithet of Minerva.
- 'Ερεχθίδης, *ίδος, ἡ, Erecthēan*, of or belonging to Erectheus.
- 'Εριχθόνιος, *ου, ὁ, Erichthonius*, fourth king of Athens, fabled to have sprung from the ground.
- 'Ερύνιος (δρυμοί), *οί, Hercynian* (woods), a celebrated forest of Germany.
- 'Ερμῆς, *ὦ, ὁ, Mercury*, a celebrated god of antiquity, called *Hermes* by the Greeks; he was the messenger of the Gods.
- 'Ερυθρίη, *ης, ἡ, Erythēa*, an island between Gades and Spain, where Geryon reigned.
- 'Ερυμάνθης, *ου, ὁ, Erymanthian*, of or belonging to Erymanthus, a mountain or town of Arcadia, where Hercules killed a prodigious boar.
- 'Ερύξ, *κος, Eryx*, a mountain of Sicily, where was a temple of Venus.
- 'Ετρούσκοι, *ων, οί, Etrurians*, inhabitants of Etruria, a country of Italy, west of the Tiber.
- Εὐαγόρας, *ου, ὁ, Evagōras*, king of Cyprus, distinguished by his virtues.

EXION

- Εὐβοεύς, *ίως, ὁ, a Eubœan*, an inhabitant of Eubœa.
- Εὐβοῖα, *ας, ἡ, Eubœa*, a large island, east of Greece, in the Ægean Sea.
- Εὐχέτης, *ιος, ὁ, Evētes*, the father of Tiresias.
- Εὐκλείδης, *ου, ὁ, Euclīdes*, a native of Megāra, and disciple of Socrātes.
- Εὐξείνιος (πόντος), *ὁ, Euxine* (sea), between Asia and Europe.
- Εὐπόλις, *ιος, ὁ, Eupōlis*, a comic poet of Athens, flourished 435 B. C.
- Εὐρυδίκη, *ης, ἡ, Eurydīce*, the wife of the poet Orpheus.
- Εὐριπίδης, *ου, ὁ, Euripīdes*, a celebrated tragic poet, born at Salāmis.
- Εὐρίπος, *ου, ὁ, Eurīpus*, a narrow strait which separates the island of Eubœa from Bœotia.
- Εὐρυβιάδης, *ου, ὁ, Eurybiādes*, a Spartan general at the battles of Artemisium and Salāmis against Xerxes.
- Εὐρυμέδων, *οντος, ὁ, Eurymēdon*, a river of Pamphylia.
- Εὐρυσθεύς, *ίως, ἡ, Eurystheus*, king of Argos and Mycenæ.
- Εὐρύτης, *ου, ὁ, Eurȳtus*, king of Cœchalia, who instructed Hercules in shooting with the bow.
- Εὐρώπη, *ης, ἡ, Europe*, one of the three grand divisions of the earth.
- Εὐρώτας, *α, ὁ, Eurōtas*, a river of Laconia, flowing by Sparta.
- Εὐτέρπη, *ης, ἡ, Euterpe*, one of the Muses.
- Εὐφράτης, *ὦν, ὁ, Euphrātes*, a celebrated river of Mesopotamia.
- Ἐχίδνη, *ης, ἡ, Echidna*, from whom, by Typhon, the Chimæra sprung.
- Ἐχινάδες, *ων, αί, Echinādes*, or *Echinæ*, five small islands near Acarnania, at the mouth of the river Achelōus.
- Ἐχίων, *ονος, ὁ, Echion*, one of those who sprung from the dragon's teeth sown by Cadmus.

ZETZIS

Z.

- Ζεύς, ἰδός, ὁ, *Zeuxis*, a celebrated painter, born at Heraclea.
 Ζεύς, γεν. Διὸς and Ζηνὸς, ὁ, *Jupiter*, the most powerful of all the gods of the ancients.
 Ζεφύρος, ου, ὁ, *Zephyrus*, one of the winds, generally the west wind.
 Ζήνων, ωνος, ὁ, *Zeno*, a philosopher, founder of the sect of the *Stoics*; he was born at Citium, in the island of Cyprus.
 Ζήτης, ου, ὁ, *Zetes*, the son of Bo-reas.

H.

- Ἥβη, ης, ἡ, *Hēbe*, daughter of Jupiter and Juno, was married to Her-cules.
 Ἡγήμων, ονος, ὁ, *Hegēmon*, a Thra-cian poet, in the age of Alcibiādes.
 Ἡγησίλαος, ου, ὁ, *Hegesilāus*, a Spartan.
 Ἡδωνοὶ, ὦν, οἱ, *Hedōni*, or *Hedōnes*, a people of Thrace, near the river Strymon.
 Ἡετίων, ωνος, ὁ, *Eetion*, the father of Andromāche, was killed by Achilles.
 Ἡλῖα, ας, ἡ, *Elis*, a province of Peloponnēsus.
 Ἡλιῶν, ων, οἱ, *Elians*, inhabitants of Elis, in Peloponnēsus.
 Ἡλκτρα, ας, ἡ, *Electra*, daughter of Agamemnon, king of Argos.
 Ἡλύσιον (πιδίον), τὸ, *Elysian* (plain), a place in the infernal regions, the abode of the blessed.
 Ἡπιερώτης, ου, ὁ, an inhabitant of Epirus.
 Ἥρα, ας, ἡ, *Juno*, a once celebrated deity among the ancients, daughter of Saturn and Ops.
 Ἡρακλῆς, ἰους, ὁ, *Hercules*.
 Ἡρακλῆους (πόλις), ἡ, *Heracliopolis*,

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

a city of Egypt.

- Ἡρακλειωτικὸς, ἡ, ἐν, *Heraciotic*, of or belonging to *Heraciotis*.
 Ἡράκλειτος, ου, ὁ, *Heracitus*, a celebrated Greek philosopher of Eph-ēsus.
 Ἡριγόνη, ης, ἡ, *Erigōne*, daughter of Icarus, hung herself on account of the death of her father.
 Ἡριδάνης, οὔ, ὁ, *Eridānus*, called also *Padus*, a river of Italy.
 Ἡρόδοτος, ου, ὁ, *Herodōtus*, a celebrated historian of Halicarnassus.
 Ἡσίοδος, ου, ὁ, *Hesiod*, a celebrated Grecian poet.
 Ἡσιόνη, ης, ἡ, *Hesiōne*, rescued by Hercules from a monster, sent to destroy her, while exposed upon a rock.
 Ἡφαιστος, ου, ὁ, *Vulcan*, a god of the ancients, who presided over fires.

Θ.

- Θάλια, ας, ἡ, *Thalia*, one of the Muses.
 Θαλῆς, οὔ, ὁ, *Thales*, one of the seven wise men of Greece; he was the founder of the *Ionian* sect of philosophers.
 Θάμυρις, ἰδός, ὁ, *Thamyris*, a celebrated musician of Thrace.
 Θεανώ, οὔς, ἡ, *Theāno*, the wife of Pythagōras.
 Θεοδόμας, αντος, ὁ, *Theodāmas*, king of Mysia, and father of Hylas.
 Θεμιστοκλῆς, ἰους, ὁ, *Themistōcles*, a celebrated general, born at Athens.
 Θεόκριτος, ου, ὁ, *Theocrītus*, a Greek poet who flourished at Syracuse in Sicily.
 Θεοπόμπος, ου, ὁ, *Theopompus*, king of Sparta.
 Θερμῶδων, οντος, ὁ, *Thermōdon*, a famous river of Cappadocia.
 Θεσσαλία, { ας, ἡ, *Thessaly*, a coun-
 Θισσαλία, { try of Greece.

ΘΕΤΙΣ

ΙΣΙΣ

- Θείτις, ἰδος, ἡ, *Thetis*, daughter of Nereus and Doris, married Peleus.
- Θήβαι, ὤν, αἱ, *Thebes*, a city of Bœotia.
- Θεβαῖκος, ἡ, ὄν, *Theban*, of or belonging to *Thebes*.
- Θεβαῖος, οὐ, ὁ, a *Theban*, an inhabitant of *Thebes*.
- Θεραμίνης, οὐ, ὁ, *Theramēnes*, one of the thirty tyrants of Athens.
- Θησεύς, ἰως, ὁ, *Theseus*, king of Athens, who abandoned Ariadne on the island of Naxos.
- Θυδῖππος, οὐ, ὁ, *Thudippus*, a friend of Phocion.
- Θουκυδίδης, οὐ, ὁ, *Thucydides*, a celebrated Greek historian.
- Θούρις, ὠν, οἱ, *Thurians*, inhabitants of Thurium, a town of Lucania, in Italy.
- Θράκη, ης, ἡ, *Thrace*, a country of Europe, west of Macedonia.
- Θράξ, κός, ὁ, *Thracian*, an inhabitant of *Thrace*.
- Θράσυλλος, οὐ, ὁ, *Thrasyllus*, a man of Attica, so disordered in his mind, that he thought all the ships which entered the Piræus, his own.
- Θράττη, ης, ἡ, a *Thracian woman*, an inhabitant of *Thrace*.
- Θρήκη, ης, ἡ, see *Θράκη*.
- Θριάσιον (πεδῖον), τὸ, *Thriasian* (field), a region in Attica.

I.

- Ἰακχος, οὐ, ὁ, *Iacchus*, a surname of Bacchus.
- Ἰαπετός, οὐ, ὁ, *Japetus*, son of Coelus or Titan by Terra, and father of Prometheus.
- Ἰάσων, υγιος, ὁ, *Jason*, son of Æson and Alcimède, and leader of the Argonautic expedition.
- Ἰβηρις, ὠν, οἱ, *Iberians*, the ancient inhabitants of Spain, who derived their name from the river Ibērus.

- Ἰβηρία, σς, ἡ, *Iberia*, a country of Asia, between Colchis and Albania.
- Ἰδῆ, ης, ἡ, *Ida*, a celebrated mountain of Troas.
- Ἰδομένης, υγιος, ὁ, *Idomeneus*, son of Deucalion.
- Ἰδυια, ας, ἡ, *Idyia*, wife of Æetes, king of Colchis, and mother of Medæa.
- Ἰθακήσιος, α, ὄν, *Ithacan*, of or belonging to *Ithaca*, a famous island in the Ionian sea.
- Ἰκαρία, ας, ἡ, *Icaria*, a small island in the Ægæan sea.
- Ἰκάριον (πίλαγος), τὸ, the *Icarian* (sea), a part of the Ægean sea.
- Ἰκάριος, οὐ, ὁ, *Icarius*, an Athenian, father of Erigōne.
- Ἰκαρος, οὐ, ὁ, *Icārus*, son of Dædalus, who with his father escaped on wings from Crete.
- Ἰκτίνος, οὐ, ὁ, *Ictinus*, a celebrated architect, 430 B. C.
- Ἰλιον, οὐ, τὸ, *Ilium*, *Troy*.
- Ἰλιος, οὐ, ἡ, see Ἰλιον.
- Ἰναχος, οὐ, ὁ, *Inachus*, son of Oceanus and Tethys.
- Ἰνδικῆ, ῆς, ἡ, *India*, a country of Asia, near the Indus.
- Ἰνδικός, ἡ, ὄν, *Indian*, of or belonging to *India*.
- Ἰνδός, οὐ, ὁ, *Indus*, a large river of Asia.
- Ἰνώ, οὐς, ἡ, *Ino*, daughter of Cadmus and Harmonia, and mother of Learchus and Melicertes.
- Ἰξίων, υγιος, ὁ, *Ixion*, king of Thessaly, and son of Phlegias.
- Ἰσφῶν, ὤντος, ὁ, *Iōphon*, son of Sophocles.
- Ἰπτόλυτος, οὐ, ὁ, *Hippolytus*, son of Theseus and Hippolyte, was famous for his virtues and his misfortunes.
- Ἰρις, ἰδος, ἡ, *Iris*, one of the Oceanides.
- Ἰσις, ἰδος, ἡ, *Isis*, a celebrated deity of the Egyptians, supposed by

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

some to be the same as Io.

Ἰσοκράτης, ιος, ὁ, *Isocrātes*, a celebrated Grecian orator.

Ἰταλίη, ης, ἡ, *Italy*, a country of Europe.

Ἰταλικός, ἡ, ὁ, *Italian*, of or belonging to *Italy*.

Ἰφιανάσσα, ης, ἡ, *Iphianassa*, one of the Nereids.

Ἰφικράτης, ιος, ὁ, *Iphicrātes*, a celebrated general at Athens.

Ἰώ, οὔς, ἡ, *Io*, daughter of Ināchus, was said to have been changed by Jupiter into a heifer.

Ἰωλχός, οὔ, ὁ, *Iolchos*, a town of Magnesia, where Jason was born.

Ἴωνες, οἱ, *Ionians*, inhabitants of *Ion*ia.

Ἴωνία, αἰ, ἡ, *Ion*ia, a country of Asia Minor, bounded north by Æolia, west by the Ægean sea, south by Caria, and east by Lydia.

Ἴωνικός, ἡ, ὁ, *Ionian*, of or belonging to *Ion*ia.

K.

Κάδμεια, αἰ, ἡ, *Cadmea*, the name of the Citadel at Thebes.

Κάδμος, ου, ὁ, *Cadmus*, son of Agēnor, king of Phœnicia; he slew the dragon at the fountain of Aria.

Καίκουβον, ου, τὸ, *Cæcūbum*, a place on the borders of Latium and Campania.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *Cæsar* (Caius Julius), first emperor of Rome, died on the 15th of March, 44 B. C. in the 56th year of his age.

Κάλαις, ἰδος, ἡ, *Calāis*, the son of Boreas.

Καλαυρία, αἰ, ἡ, *Calauria*, an island near Trœzēne.

Κάληνος (οῖνος), ὁ, *Calenian* (wine), of Cale or Calēnum, a town of Campania.

Καλλίας, οὔ, ὁ, *Callias*, an Athenian, a torch-bearer at the Eleusinian

ΚΕΙΟΣ

mysteries.

Καλλιέλιος, ου, ὁ, *Callibius*, a general in the war between Mantinea and Sparta.

Καλλιμέδων, οντος, ὁ, *Callimædon*, a partisan of Phocion at Athens.

Καλλιόπη, ης, ἡ, *Calliope*, one of the Muses.

Καλλισθένης, ους, ὁ, *Callisthēnes*, a Greek historian.

Καλυψώ, οὔς, ἡ, *Calypso*, one of the Oceanides, who kindly received Ulysses, when shipwrecked on her coast.

Καμβύτης, ου, ὁ, *Cambyses*, king of Persia, conquered Egypt, and plundered their temples.

Καμπανία, αἰ, ἡ, *Campania*, a country of Italy, of which Capua was the capital.

Κανωβικός, ἡ, ὁ, *Canopian*, of or belonging to *Canopus*; *Canopicum ostium*, one of the mouths of the Nile.

Κάρνος, ου, ὁ, *Caranus*, one of the Heraclidæ; he first laid the foundation of the Macedonian empire, 814 B. C.

Καρία, αἰ, ἡ, *Caria*, a country of Asia Minor.

Καρμανία, αἰ, ἡ, *Carmania*, a country of Asia, between Persia and India.

Καρχηδών, ένος, ἡ, *Carthage* (New), a town of Spain, built by Hasdrūbal.

Κασπία, αἰ, ἡ, *Caspian* or *Hyrca*nian (sea), situated between the Caspian and Hyrcanian mountains.

Κάστωρ, ορος, ὁ, *Castor*, son of Jupiter and Leda; he instructed Hercules in fighting.

Κάτων, ωνος, ὁ, *Cato*, a celebrated Roman general.

Καύκασος, ου, ὁ, *Caucasus*, a celebrated mountain between the Euxine and Caspian seas.

Καυσιανοί, ὦν, οἱ, *Causianians*, an unknown tribe.

Κεῖος, ου, ὁ, *Cean*, of or belonging to

ΚΕΚΡΟΠΙΑ.

- Ceos, Cos, or Co*, an island in the Ægean sea, one of the Cyclādes.
- Κεκροπία**, ας, ἡ, *Cecropia*, the original name of Athens, in honor of Cecrops, its first founder.
- Κεκροψ**, οπος, ὁ, *Cecrops*, king of Attica, described as having a mixed nature of a man and a dragon.
- Κελτικὸς**, ἡ, ὁν, *Celtic*, of or belonging to the *Celtæ*.
- Κελτοὶ**, ὧν, οἱ, *Celtæ*, the name of a part of the inhabitants of Gaul.
- Κεραμεικὸς**, οὔ, ὁ, *Ceramīcus*, a public walk, and place of burial, at Athens.
- Κερβίρος**, ου, ὁ, *Cerberus*, a three-headed dog, the guard of the infernal regions.
- Κερκυραῖος**, α, ον, *Corcyrian*, of or belonging to *Corcȳra*, an island in the Ionian sea.
- Κηφεύς**, ἰως, ὁ, *Cepheus*, king of Æthiopia, and father of Andromēda.
- Κηφισσὸς**, οὔ, ὁ, *Cephīsus*, or *Cephissus*, a celebrated river of Greece.
- Κίθαιρων**, ὠνός, ὁ, *Cithæron*, a mountain of Bœotia.
- Κικέρων**, ωνός, ὁ, *Cicero* (Marcus Tullius), a very celebrated Roman orator.
- Κίλικις**, ων, οἱ, *Cilicians*, inhabitants of Cilicia.
- Κιλικία**, ας, ἡ, *Cilicia*, a country on the sea-coast of Asia Minor.
- Κίμβριοι**, ων, οἱ, *Cimbri*, a people of Germany.
- Κιμμέριος**, α, ον, *Cimmerian*, of or belonging to *Cimmerium*.
- Κίμων**, ωνός, ὁ, *Cimon*, an Athenian general, son of Miltiādes.
- Κινίας**, ου, ὁ, *Cinēas*, friend of Pyrrhus, king of Epirus.
- Κίρκη**, ης, ἡ, *Circe*, a powerful sorceress, one of the Oceanīdes.
- Κλαζομένιος**, ου, ὁ, a *Clazomenian*, an inhabitant of Clazomēne, or Clazomēna, a city of Ionia.
- Κλάρις**, ου, ὁ, *Clarus*, or *Claros*, a town of Ionia, famous for an ora-

ΚΟΡΩΝΙΣ.

- cle of Apollo.
- Κλειάνθης**, ου, ὁ, *Cleanthes*, a Stoic philosopher of Assos, and successor of Zeno.
- Κλειτος**, ου, ὁ, *Clitus*, a friend of Alexander.
- Κλειώ**, οὔς, ἡ, *Clio*, one of the Muses.
- Κλεομβρότος**, ου, ὁ, *Cleombrōtus*, son of Pausanias, and brother of Agesipōlis 1st.
- Κλεομένης**, ους, ὁ, *Cleomēnes*, king of Sparta.
- Κλεοπάτρα**, ας, ἡ, *Cleopātra*, betrothed to Philip of Macedonia.
- Κλέων**, οντος, ὁ, *Cleon*, an Athenian general.
- Κλινίας**, ου, ὁ, *Clinias*, son of Alcibiādes.
- Κνίδος**, ου, ὁ, *Cnidus*, a town of Caria.
- Κνωσσός**, οὔ, ὁ, *Enossus*, a celebrated city of Crete, the residence of Minos.
- Καῖος**, ου, ὁ, *Cæus*, son of Cœlus and Terra, and father of Latōna.
- Κολυτταῖος**, ἰως, ὁ, a *Colyttee*, an inhabitant of Colyttus, a parish of Attica.
- Κολχικὴ**, ᾗς, ἡ, *Coichian* land, on the Euxine.
- Κολχίς**, ἰδος, ἡ, *Colchis*, a country of Asia, famous for the expedition of the Argonauts, and as the birth-place of Medēa.
- Κόλχοι**, ων, οἱ, *Colchians*, inhabitants of Colchis.
- Κολῶνός**, ου, ὁ, *Colōnos*, an eminence near Athens; see *Class. Dict.*
- Κόνων**, ωνός, ὁ, *Conon*, a famous general of Athens, son of Timotheus.
- Κόρινθος**, ου, ἡ, *Corinth*, an ancient city of Greece, on the isthmus of Corinth.
- Κορινθιακός**, { η, ον, *Corinthian*, of or
Κορινθίος, } belonging to Corinth.
- Κόρσικα**, ας, ἡ, *Corsica*; see *Κύρνος*.
- Κορωνίς**, ἰδος, ἡ, *Corōnis*, a daughter of Phlegias, loved by Apollo; she was the mother of Æsculapius.

ΚΡΑΘΙΣ

Κράθις, ἰδός, ἡ, *Crathis*, a river of Achaia, falling into the bay of Corinth.

Κρατιστὸς, οὗ, ὁ, *Cratærus*, one of Alexander's generals.

Κράτης, ητος, ὁ, *Crates*, a philosopher of Bœotia.

Κρεῖων, οντος, ὁ, *Creon*, the father of Jocasta; he was killed by Theseus.

Κρης, ητὸς, ὁ, a *Cretan*, an inhabitant of Crete.

Κρήτη, ης, ἡ, *Crete*, one of the largest islands in the Mediterranean sea.

Κρητικός, ἡ, ὁν, *Cretan*, of or belonging to Crete.

Κριτίας, ου, ὁ, *Critias*, one of the 30 tyrants of Athens.

Κρείσας, ου, ὁ, *Cræsus*, king of Lydia.

Κρόνος, ου, ὁ, *Saturn*, son of Cœlus or Urānus by Terra.

Κρότων, ωνος, ἡ, *Crotōna*, a town of Italy, still known by the same name, in the bay of Tarentum.

Κροτωνιάτης, ου, ὁ, a *Crotonian*, an inhabitant of Crotōna.

Κτησίβιος, ου, ὁ, *Ctesibius*, a mathematician of Alexandria, and inventor of the Clepsýdra and other hydraulic instruments.

Κυδωνία, ας, ἡ, *Cydonia*, a town of Crete.

Κυζικηνοί, ὧν, οἱ, the *Cyziceni*ans, inhabitants of Cyzicum.

Κύκλωψ, οπις, ὁ, *Cyclops*, one of a gigantic race of men.

Κύκνος, ου, ὁ, *Cycnus*, son of Neptune, killed by Achilles.

Κυλλήνη, ης, ἡ, *Cyllēne*, a small town of Arcadia, where Mercury was born; hence his epithet *Cyllenius*.

Κυνόπολις, ιως, ἡ, *Cynopolis*, a city of Egypt.

Κυνοπολίτης (νομός), ὁ, *Cynopolitan* (district), a district in Egypt.

Κύπριος, α, ου, *Cyprian*, of or belonging to Cyprus.

Κύπρος, ου, ἡ, *Cyprus*, a large island in the Mediterranean sea, south of

ΛΑΟΜΕΔΩΝ

Cilicia.

Κυρηναϊκή, ἥς, ἡ, the *Cyrenaic kingdom*.

Κυρήνη, ης, ἡ, *Cyrēne*, a celebrated city of Libýa.

Κύρνος, ου, ἡ, *Cyrnus*, an island on the coast of Liguria, the same as Corsica.

Κῦρος, ου, ὁ, *Cyrus*, king of Persia, son of Cambýses.

Κύψιλος, ου, ὁ, *Cypsēlus*, a man of Corinth, son of Eëtion, and father of Periander.

Κώθων, ωνος, ὁ, *Cothon*, a small island near the citadel of Carthage, with a bay, which served as a dock-yard.

Κωλίας, αδος, ἡ, *Colias*, a promontory of Attica.

Κῶς, ου, ὁ, *Coan*, of or belonging to Cos, an island, one of the Cyclādes.

Κωρύκειον (ἄντρον), τὸ, *Corycian*, (cave), in mount Parnassus, sacred to the Muses.

Λ

Λάγος, ου, ὁ, *Lagus*, a Macedonian of mean extraction.

Λάκαινα, ης, ἡ, a *Lacedæmonian woman*, a female of Lacedæmon.

Λακιδαίμωνιος, ου, ὁ, a *Lacedæmonian*, an inhabitant of Lacedæmon or Sparta.

Λακιδαίμων, ωνος, ἡ, *Lacedæmon* or *Sparta*, the capital of Laconia, in the Peloponnēsus.

Λακιάδης, ου, ὁ, a *Lacian*, a person of the Lacian tribe.

Λάκων, ωνος, ὁ, a *Lacedæmonian*, an inhabitant of Lacedæmon.

Λακωνική, ἥς, ἡ, *Laconia*, a country in the Peloponnēsus.

Λάμαχος, ου, ὁ, *Lamachus*, son of Xenophānes, sent into Sicily with Nicias.

Λαομίδων, οντος, ὁ, *Laomēdon*, son of Ilus, king of Troy; whom Admētus served in Phrygia.

ΛΑΠΗΘΑΙ

- Λάπιθαι, ὧν, οἱ, *Lapithæ*, a people of Thessaly.
- Λατίνη, ης, ἡ, *Latium*, a country of Italy, near the Tiber.
- Λατῖνοι, ων, οἱ, *Latīni*, inhabitants of Latium.
- Λάτμος, ου, ὁ, *Latmos*, a mountain of Caria, near Milētus.
- Λαυριωτικός, ἡ, ὃν, *Lauriotian*, of or belonging to *Laurium* in Attica.
- Λίαρχος, ου, ὁ, *Learchus*, son of Athāmas and Ino.
- Λιοντῖνος, ου, ὁ, *Leontine*, an inhabitant of *Leontium*, a town of Sicily.
- Λερναῖος, ου, ὁ, *Lernæan*, of or belonging to *Lerne*.
- Λίρνη, ης, ἡ, *Lerna*, a country of Argolis, where Hercules killed the famous hydra.
- Λευκάδιος, ου, ὁ, a *Leucadian*, an inhabitant of the island *Leucas*, or *Leucadia*.
- Λευκοθία, ας, ἡ, *Leucothōē* or *Leucothea*, the wife of Athāmas.
- Λεύκουλλος, υ, ὁ, *Lucullus*, a Roman, who gained some celebrated victories over *Mithridātes* and *Tigrānes*.
- Λεωνίδας, { ου, ὁ, *Leonidas*, a celebrated Lacedæmonian king.
- Λεωνίδης, } ted
- Λήδα, ης, ἡ, *Leda*, the wife of *Tyndarus*, king of *Sparta*.
- Λήμνος, ου, ἡ, *Lemnos*, an island in the *Ægean* sea, sacred to *Vulcan*.
- Ληναιός, ου, ὁ, *Lencæus*, an epithet of *Bacchus*.
- Λητώ, οὔς, ἡ, *Latona*, daughter of *Cæus*, and mother of *Apollo*.
- Λίβυς, ων, οἱ, *Lybians*, inhabitants of *Lybia*.
- Λιβύη, ης, ἡ, *Libya*, a name given to Africa, but more properly only a part of Africa west of Egypt.
- Λιβυκός, ἡ, ὃν, *Lybian*, of or belonging to *Lybia*.
- Λίγυς, ων, οἱ, *Ligurians*, inhabitants of *Liguria*.
- Λιγουστική, ης, ἡ, *Liguria*, a country west of Italy.

ΜΑΚΑΙ

- Λῖνος, ου, ὁ, *Linus*, son of *Mercury* and *Urania*.
- Λοκροί (Ὀζόλαι), οἱ, the *Locri* (*Ozōlæ*), a tribe of *Magna Græcia*, in Italy, near *Rhegium*.
- Λουσιτανοί, ὧν, οἱ, *Lusitanians*, inhabitants of *Lusitania*.
- Λυγκεύς, ἐς, ὁ, *Lynceus*, married *Hypermnestra*, the daughter of *Danæus*.
- Λυδία, ας, ἡ, *Lydia*, a celebrated kingdom of *Asia Minor*.
- Λυδοί, ὧν, οἱ, *Lydians*, inhabitants of *Lydia*.
- Λυκομήδης, ου, ὁ, *Lycomēdes*, an Athenian, the first who took one of the enemy's ships at the battle of *Salāmis*.
- Λυκούργος, ου, ὁ, *Lycurgus*, a celebrated lawgiver of *Sparta*.
- Λύσανδρος, ου, ὁ, *Lysander*, a celebrated general of *Sparta*.
- Λυσίας, ου, ὁ, *Lysias*, a celebrated orator, son of *Cephālus*, a native of *Syracuse*.
- Λυσίμαχος, ου, ὁ, *Lysimachus*, son of *Agathōcles*, and one of the generals of *Alexander*.
- Λύσιππος, ου, ὁ, *Lysippus*, a famous statuary of *Sicyon*.
- Λουσιτανοί, ὧν, *Lusitanians*, inhabitants of *Lusitania*.
- Λουσιτανία, ας, ἡ, *Lusitania*, the name of a part of Spain.

M.

- Μάγαιος, ου, ὁ, *Magæus*, the brother of *Pharnabāzus*.
- Μαῖα, ας, ἡ, *Maia*, wife of *Jupiter*, and mother of *Mercury*.
- Μαινάδης, ων, αἱ, *Furiæ*, the ministers of vengeance of the Gods.
- Μαιῶτις, ἰδός, ἡ, *Mæotis* (*palus*), a large lake, or part of the sea between *Europe* and *Asia*, north of the *Euxine*.
- Μάκαι, ὧν, οἱ, *Macæ*, a people of

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- Africa, near the larger Syrtis.
Μακεδονία, ας, ἡ, *Macedonia*, a country situated between Thrace, Epīrus, and Greece.
Μακεδονικὸς, ἡ, ὁ, *Macedonian*, of or belonging to Macedonia.
Μακεδὼν, ὄνος, ὁ, *Macedonia*, a celebrated country between Thrace, Epīrus, and Greece.
Μάνης, ιος, ους, ὁ, *Manes*, a servant of Diogenēs.
Μαντινεία, ας, ἡ, *Mantinēa*, a town of Arcadia in the Peloponnēsus.
Μαραθῶν, ὠνος, ὁ, *Marāthōn*, a village of Attica, 10 miles from Athens, celebrated for the victory of Miltiādes over the Persians.
Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius*, a general of Xerxes.
Μάριος, ου, ὁ, *Marius*, a celebrated Roman.
Μαρμαρίδαι, ων, οἱ, *Marmarīdæ*, the inhabitants of the part of Lybia between Cyrēne and Egypt.
Μαρσύας, ου, ὁ, *Marsyas*, a celebrated piper of Cyllēne, said to have invented the flute.
Μίγαρα, ων, τὰ, *Megāra*, a city of Achaia, on the Sinus Saronicus.
Μιγαριεύς, ἑως, ὁ, a *Megarian*, an inhabitant of Megāra.
Μιγαρίς, ἰδος, ἡ, *Megāris*, a small country of Achaia.
Μιγαρικὸς, ἡ, ὁ, *Megarian*, of or belonging to Megāra.
Μίδουσα, ης, ἡ, *Medūsa*, the chief of the three Gorgons.
Μελικέρτης, ου, ὁ, *Melicertes*, son of Athāmas and Ino.
Μελισπομένη, ης, ἡ, *Melpomēne*, one of the Muses.
Μεμνόνιον, ου, τὸ, *Memnonium*, a statue of Memnon, which uttered melodious sounds when struck by the rays of the sun.
Μίμφις, ἰδος, ἡ, *Memphis*, a celebrated town of Egypt, on the western bank of the Nile.

ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ

- Μινικράτης**, ιος, ὁ, *Menecrātes*, a physician of Syracuse, famous for his vanity and arrogance.
Μινίλαος, ου, ὁ, *Menelāus*, king of Sparta, and brother of Agamemnon.
Μισσοποταμία, ας, ἡ, *Mesopotamia*, a country of Asia, which receives its name from its situation between two rivers, the Tigris and Euphrātes.
Μισσηῖς, ἰδος, ἡ, *Messēis*, a fountain of Thessaly.
Μισσηνή, ας, ἡ, *Messēne*, a city of Peloponnēsus, capital of Messenia.
Μισσηνία, ας, ἡ, *Messenia*, a province of Peloponnēsus.
Μισσηνιακὴ, ῆς, ἡ, *Messene*. See *Μισσηνή*.
Μισσηνιοί, ων, οἱ, *Messenians*, inhabitants of Messenia.
Μεταπόντον, ου, τὸ, *Metapontum*, a town of Lucania in Italy.
Μήδεια, ας, ἡ, *Medēa*, daughter of Æētes, king of Colchis, and wife of Jason.
Μηδία, ας, ἡ, *Media*, a celebrated country of Asia Minor, east of Armenia.
Μηδίσι, adv. *after the manner of the Medes*.
Μήδης, ου, ὁ, a *Mede*, an inhabitant of Media.
Μηλιεύς, ἑως, ὁ, a *Meliensian*, living on the Malian gulf, in Thessaly.
Μιθριδάτης, ου, ὁ, *Mithridātes*, (surnamed *Eupātor*, and the *Great*) succeeded his father at the age of 11 years.
Μίλητος, ου, ἡ, *Milētus*, the capital of Ionia, in Asia Minor.
Μιλτιάδης, ου, ὁ, *Miltiādes*, an Athenian general.
Μίλων, ωνος, ὁ, *Milo*, a celebrated athlete of Crotōna.
Μίνως, ως and ω, ὁ, *Minos*, king of Crete.
Μινώταυρος, ου, ὁ, *Minotaur*, a celebrated monster, half man, and half bull.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ

- Μνημοσύνη, *νη, ἡ*, *Mnemosyne*, daughter of Cœlus and Terra, and mother of the nine Muses.
- Μνήμων, *ωνος, ὁ*, *Mnemon*, a surname given to Artaxerxes, on account of his retentive memory.
- Μουνυχία, *ας, ἡ*, *Munychia*, a port of Attica, between the Piræus, and the promontory of Sunium.
- Μουνυχίων, *ωνος, ὁ*, *Munychion*, corresponding to the month of April.
- Μοῦσαι, *ων, αἱ*, *Muses*, daughters of Jupiter and Mnemosyne, nine in number; Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polyhymnia, Calliope, and Urania.
- Μυκῆναι, *ων, αἱ*, *Mycenæ*, a town of Argolis in Peloponnēsus.
- Μυρμιδόνες, *ων, οἱ*, *Myrmidones*, a people of Thessaly, who were said to have been originally ants.
- Μυσία, *ας, ἡ*, *Mysia*, a country of Asia Minor.
- Μύσκελλος, *ου, ὁ*, *Myscellus*, a native of Achaia; he founded Crotona in Italy.

N.

- Ναβαταῖοι, *ων, οἱ*, *Nabathæans*, inhabitants of Nabathæa, a country of Arabia.
- Νάξιοι, *ων, οἱ*, *Naxians*, inhabitants of Naxos.
- Νάξος, *ου, ἡ*, *Naxos*, the largest of the Cyclādes, about 105 miles in circumference, and 30 in breadth.
- Νασαμῶνες, *ων, οἱ*, *Nasamōnes*, a savage people of Libya, near the Syrtes.
- Ναυκλίδης, *ου, ὁ*, *Naucrides*, son of Polybiādes.
- Νεῖλος, *ου, ὁ*, *the Nile*, anciently called Ægyptus, a river which flows through the middle of Egypt.
- Νεμία, *ας, ἡ*, *Nemæa*, a town of Argolis, where Hercules killed the Nemean lion.

ΞΑΝΘΟΣ

- Νεμῖος, *α, ον*, *Nemean*, of or belonging to Nemæa.
- Νεκκλῆς, *εους, ὁ*, *Neccles*, the father of Themistocles.
- Νεοπτόλεμος, *ου, ὁ*, *Neoptolēmus*, son of Achilles and Deidamia, called Pyrrhus from the yellowness of his hair.
- Νέρων, *ωνος, ὁ*, *Nero*, a celebrated Roman emperor.
- Νέστωρ, *ορος, ὁ*, *Nestor*, son of Neleus and Chloris, and king of Pylos.
- Νεφέλη, *νης, ἡ*, *Nephēle*, mother of Phryxus and Helle.
- Νηρεὺς, *εως, ὁ*, *Nereus*, father of Thetis, married Doris.
- Νηρηΐς, *ίδος, ἡ*, *a Nereid*, one of the nymphs of the sea, daughters of Nereus and Doris.
- Νικῆρατος, *ου, ὁ*, *Nicerātus*, the father of Nicias.
- Νικίας, *ου, ὁ*, *Nicias*, an Athenian general, son of Nicerātus.
- Νικοκλῆς, *εος, ὁ*, *Nicocles*, a friend of Phocion.
- Νικοκρέων, *ευτος, ὁ*, *Nicocreon*, a tyrant of Salāmis, in the age of Alexander the Great.
- Νίνος, *ου, ὁ*, *Ninus*, a son of Belus, married Semirāmis, queen of Assyria.
- Νιόβη, *νης, ἡ*, *Niōbe*, daughter of Tantalus, king of Phrygia.
- Νῖσος, *ου, ὁ*, *Nisus*, king of Megāra, and son of Pandion.
- Νομάδες, *ων, οἱ*, *Nomādes*, the name of any wandering nation.
- Νουμᾶς, *ᾶ, ὁ*, *Numa*, second king of Rome.

Ξ.

- Ξανθίππη, *νης, ἡ*, *Xanthippe*, wife of Socrātes, remarkable for her ill humor.
- Ξάντιππος, *ου, ὁ*, *Xanthippus*, or *Xantippus*, the father of Pericles.
- Ξάνθος, *ου, ὁ*, *Xanthus*, a river of

ΞΕΝΙΑΔΗΣ

- Troas, the same as the Scamander.
 Ξενιάδης, ου, ὁ, *Xeniādes*, a Corinthian, who went to buy Diogenēs the Cynic, when sold as a slave.
 Ξενοκράτης, ου, ὁ, *Xenocrātes*, an ancient philosopher, educated in the school of Plato.
 Ξενοφών, ὦντος, ὁ, *Xenōphon*, an Athenian, celebrated as an historian and a philosopher.
 Ξέρξης, ου, ὁ, *Xerxes*, son of Darius, who succeeded his father on the throne of Persia.

O.

- Ὀδυσσεύς, ἰως, ὁ, *Ulysses*, king of Ithāca, son of Anticlea and Laërtes.
 Οἶαγρος, ου, ὁ, *Æāgrus* or *Æāger*, father of Orpheus by Calliōpe.
 Οἰδίπους, ὀδος, ὁ, *Ædīpus*, son of Laius and Jocaste.
 Οἶτη, ης, ἡ, *Æta*, a celebrated mountain between Thessaly and Macedonia, upon which Hercūles burnt himself.
 Ὀλυμπία, ας, ἡ, *Olympiā*, a town of Elis in the Peloponnēsus, where was a temple of Jupiter with a celebrated statue 50 cubits high, reckoned one of the seven wonders of the world.
 Ὀλυμπιάς, ἄδος, ἡ, *Olympiad*, a space of four years; also the Olympic games.
 Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, a victor at the Olympic games.
 Ὀλύμπιος, α, εν, *Olympian*, of or belonging to Olympiā.
 Ὀλυμπος, ου, ὁ, *Olympus*, a mountain of Thessaly and Macedonia.
 Ὀλυνθος, ου, ἡ, *Olynthus*, a celebrated town of Macedonia.
 Ὀμβρικὴ, ῆς, ἡ, *Umbria*, a country of Ita'y, separated from Etruria by the Tiber.
 Ὀμηρος, ου, ὁ, *Homer*, a celebrated poet of Greece. See Notes.

ΠΑΝΟΠΗ

- Ὀμφάλη, ης, ἡ, *Omphāle*, queen of Lydia, daughter of Jardānus.
 Ὀρθία, ας, ἡ, *Orthia*, an epithet of Diana.
 Ὀρφεύς, ἰως, ὁ, *Orpheus*, a celebrated poet of antiquity; he was torn in pieces by the Thracian women.
 Ὀσχοί, ὧν, οἱ, *Osci*, a people between Campania, and the country of the Volsci.
 Ὄσσα, ης, ἡ, *Ossa*, a mountain of Thessaly, near mount Olympus.
 Οὐέναφρον, ου, τὸ, *Venāfrum*, a town of Campania.
 Οὐισσοῦϊν (ὄρος), τὸ, *Vesuvius*, a mountain of Campania, about 6 miles east of Naples.
 Οὐρανία, ας, ἡ, *Urania*, one of the Muses, presided over astronomy.

Π.

- Παγγαῖον, ου, τὸ, *Pangæus*, a mountain of Thrace, where Lycurgus was torn in pieces.
 Πάδος, ου, ὁ, *Padus*, (*Po*), also called Eridānus, a river of Italy.
 Παιανιεύς, ἰως, ὁ, a *Pæanian*, an inhabitant of Pæania, a demos of Attica.
 Παιήων, ονος, ὁ, *Pæon*, a celebrated physician, who cured the wounds which the gods received during the Trojan war.
 Παλαίμων, ονος, ὁ, *Palæmon*, son of Athāmas and Ino; his original name was Melicertes.
 Παμφυλία, ας, ἡ, *Pamphylia*, a province of Asia Minor.
 Πάν, ανῆς, ὁ, *Pan*, the god of shepherds, huntsmen, and of all the inhabitants of the country.
 Πανδίων, ονος, ὁ, *Pandion*, king of Athens.
 Πάνδωρα, ας, ἡ, *Pandōra*, a celebrated woman; according to Hesiod, the first that ever lived.
 Πανόπη, ης, ἡ, *Pandōpe*, a sea nymph,

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

- one of the Nereïds.
- Παρθενών, ὤνος, ὁ, *the Parthēnon*, a temple of Athens, sacred to Minerva.
- Πάρις, ἰδός, ὁ, *Paris*, son of Priam, and Hecūba.
- Παρμενίων, ὠνος, ὁ, *Parmenio*, a celebrated general in the armies of Alexander.
- Παρνασσός, οὔ, ὁ, *Parnassus*, a mountain of Phocis, and the seat of the Muses.
- Πάτροκλος, ου, ὁ, *Patroclus*, one of the Grecian chiefs in the Trojan war.
- Παυσανίας, ου, ὁ, *Pausanias*, a Spartan general.
- Παφλαγονία, ας, ἡ, *Paphlagonia*, a country of Asia Minor.
- Πειραιεύς, ἰως, ὁ, *Piræus*, a celebrated harbour at Athens, about 3 miles distant from the city.
- Πιρίθοος, ου, ὁ, *Pirithōus*, son of Ixion.
- Πεισιστράτης, ου, ὁ, *Pisistratus*, an Athenian, early distinguished by his valor in the field.
- Πηλίας, ου, ὁ, *Pelias*, son of Neptune and Tyro.
- Πελοπίδας, ου, ὁ, *Pelopidas*, a celebrated general of Thebes.
- Πελοποννησιακός, ἡ, ὁν, *Peloponnesian*, of or belonging to Peloponnesus.
- Πελοποννήσιοι, ων, οἱ, *Peloponnesians*, inhabitants of the Peloponnesus.
- Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponnēsus*, a peninsula, which comprehended the southern part of Greece.
- Πύλοψ, οπος, *Pelops*, son of Tantalus, king of Phrygia.
- Πενθεύς, ἰως, ὁ, *Pentheus*, son of Echion and Agāve, was torn in pieces by the *Furies*.

Πέργαμον, ου, τὸ, } *Pergāmus*, the
 Πέργαμα, ων, τὰ, } name of the citadel of the city
 Troy.

ΠΙΕΡΙΑ

- Περικλῆς, ἰως, ὁ, *Pericles*, an Athenian, son of Xanthippus and Agariste.
- Περικλῆς, ου, ὁ, *a Perithædian*, an inhabitant of Perithædæ, a demos of Athens.
- Περικλῆς, ἰως, ὁ, *Pericles*, an Athenian, son of Xanthippus and Agariste.
- Περὶνθιος, ου, ὁ, *a Perinthian*, an inhabitant of Perinthus, a town of Thrace.
- Περσέπολις, ἰως, ἡ, *Persepolis*, a celebrated city, the capital of the Persian empire.
- Περσεύς, ἰως, ὁ, *Perseus*, son of Jupiter and Danæ; he was exposed by his father in a chest with Danæ, and thrown into the sea.
- Περσεφόνη, ης, ἡ, } *Proserpine*, wife
 Περσεφάττα, ης, ἡ, } of Pluto, and
 queen of the infernal regions.
- Πέρσης, ου, ὁ, *a Persian*, an inhabitant of Persia.
- Περσίς, ἰδός, ἡ, *Persis*, a province of Persia, between Carmania and the Persian Gulf.
- Περσικός, ἡ, ὁν, *Persian*, of or belonging to Persia.
- Πήγασος, ου, ὁ, *Pegæsus*, a winged horse, sprung from the blood of Medusa.
- Πηλεΐδης, ου, ὁ, *Pelides*, a patronymic of Achilles and Pyrrhus, as sons of Peleus.
- Πηλεὺς, ἰως, ὁ, *Peleus*, king of Thesaly, married Thetis, one of the Nereïds.
- Πηλουσιακός, ἡ, ὁν, *Pelusian*, the name of one of the mouths of the Nile.
- Πύλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, son of Tantalus, king of Phrygia.
- Πιρία, ας, ἡ, *Pieria*, a small country in Thessaly or Macedonia, whence the name *Pierian*, was applied to

ΠΙΝΔΑΡΟΣ

the Muses.

Πίνδαρος, ου, ὁ, *Pindar*, a celebrated lyric poet of Thebes.

Πίστις, ιως, ἡ, *Fides*, a Roman deity, first worshipped by Numa.

Πισσακός, ου, ὁ, *Pittacus*, a native of Mitylēne in Lesbos.

Πλαταιαί, ὦν, αἱ, *Plataeæ*, (also found in the sing.), a town of Bœotia, near mount Cithæron.

Πλάτων, ωνος, ὁ, *Plato*, a philosopher at Athens; he died in the 81st year of his age, 348 B. C.

Πλειστονάξ, άκτος, ὁ, *Pleistōnax*, or *Plistōnax*, son of Pausanias, and general of the Lacedæmonian armies in the Peloponnesian war.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *Pluto* son of Saturn and Ops, and god of the Infernal regions.

Πολυβιάδης, ου, ὁ, *Polybiādes*, a Spartan, father of Naucleides.

Πολύευκτος, ου, ὁ, *Polyeuctos*, an ancient orator.

Πολυκράτης, ιος, ὁ, *Polycrātes*, the tyrant of Samos, at whose court Anacreon lived.

Πολύμνια, ας, ἡ, *Polyhymnia*, one of the Muses.

Πολυξίνη, ης, ἡ, *Polyxēna*, daughter of Priam and Hecūba.

Πολυσπέρχων, οντος, ὁ, *Polysperchon*, king of Macedonia, one of the generals of Alexander.

Πομπήιος, ου, ὁ, *Pompey*, a celebrated Roman general.

Ποντικὸν (πέλαγος), τὸ, *Ponticum mare*, the sea of Pontus, generally called the Euxine.

Ποσειδών, ὦνος, ὁ, *Neptune*, son of Saturn and Ops, and father of Pelias.

Ποτίδαια, ας, ἡ, *Potidæa*, a town of Macedonia, situated in the peninsula of Pallene.

Πρίαμος, ου, ὁ, *Priam*, king of Troy.

Πρόκη, ης, ἡ, *Procne*, daughter of Pandion, king of Athens; she was

ΠΥΡΙΦΛΕΓΕΘΩΝ

changed into a nightingale.

Πρόμαχος, ου, ὁ, *Promachus*, a son of Æson, killed by Pelias.

Προμηθεύς, ιώς, ὁ, *Prometheus*, son of Japetus by Clymène; he stole fire from heaven, and brought it to the earth in a hollow reed.

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, *Prytanēum*, a large hall, where the Prytānes (magistrates of Athens) used to assemble.

Πρωσιτίλαος, ου, ὁ, *Protesilæus*, king of Thessaly.

Πτολεμαῖος, ου, ὁ, *Ptolemy*, (surnamed Philopātor), died 204 B. C.

Πυγμαῖοι, ὦν, οἱ, *Pygmæi*, a nation of dwarfs in India; they made war against certain birds, supposed to be cranes.

Πυθαγόρας, α, ὁ, *Pythagōras*, a celebrated philosopher, born at Samos; he was the founder of the sect called "the Italian."

Πυθαγόρειος, { ου, ὁ, a Pythagorean,
Πυθαγόρεικος, { a follower of Pythagōras.

Πύθαρχος, ου, ὁ, *Pytharchus*, an inhabitant of the island of Cyzicum in the Propontis.

Πύθιας, ου, ὁ, *Pytheas*, an archon at Athens.

Πυθία, ας, ἡ, *Pythia*, the priestess of Apollo at Delphi.

Πυθόκλης, ιος, ὁ, *Pythocles*, a man put to death with Phocion.

Πύθων, ωνος, ὁ, *Python*, the celebrated serpent, sent by Juno to persecute Latōna.

Πύλαι, ὦν, αἱ, *Pylæ*, which signifies gates, was applied to any straits; it here refers to those of Thermopylæ.

Πύλος, ου, ὁ, *Pylos*, a town of Messenia, on the western coast of the Peloponnesus.

Πυρηνία, ων, τὰ, *Pyrenæi*, a ridge of mountains between Gaul and Spain.

Πυριφλεγέων, οντος, ὁ, *Pyriphlegon*.

ΠΥΡΡΑ

thon, a river in the infernal regions.

Πύρρα, ας, ἡ, *Pyrrha*, wife of Deucalion.

Πύρρος, οὔ, ὁ, *Pyrrhus*, king of Epirus.

Πῶλος, ου, ὁ, *Polus*, a celebrated Grecian actor.

P.

Ῥαδάμανθς, υος, ὁ, *Rhadamanthus*, a judge of the infernal regions.

Ῥία, ας, ἡ, *Rhea*, wife of Saturn, and mother of Jupiter.

Ῥῆνος, ου, ὁ, *Rhine*, one of the largest rivers of Europe, which divides Germany from Gaul.

Ῥοδανός, οὔ, ὁ, *Rhodanus*, a river of Gallia Narbonensis, one of the largest in Europe.

Ῥόδιος, ου, ὁ, a *Rhodian*, an inhabitant of Rhodes.

Ῥόδος, ου, ἡ, *Rhodes*, a celebrated island, in the Carpathian sea.

Ῥωμαῖος, οὔ, ὁ, a *Roman*, an inhabitant of Rome.

Σ.

Σαβίνη, ης, ἡ, *Sabina*, the region of the Sabines in Italy.

Σαβῖνοι, ων, οἱ, *Sabini*, a people of Italy, east of Etruria.

Σάγρα, ας, ἡ, *Sagra*, a small river of Italy, in the country of the Brutii.

Σαλαμῖνιος, ου, ὁ, *Salaminian*, an inhabitant of Salamis.

Σαλαμῖς, ἴνος, ἡ, *Salāmis*, an island in the Sinus Saronicus, on the southern coast of Attica.

Σαλμυδεσσός, οὔ, ὁ, *Salmydessus*, a bay on the Euxine sea.

Σαλμωνίδς, ἰως, ὁ, *Salmoneus*, king of Elis; he wished to be called a god and to receive divine honors from his subjects.

Σάμιος, ου, ὁ, a *Samian*, an inhabi-

ΣΙΚΑΝΟΙ

tant of Samos.

Σάμος, ου, ἡ, *Samos*, an island on the coast of Asia Minor, where Juno was held in great veneration.

Σαρδανάπαλλος, ου, ὁ, *Sardanapālus*, the 40th and last king of Assyria, celebrated for his luxury and voluptuousness.

Σαρδανία, ας, ἡ, *Sardinia*, the largest island in the Mediterranean except Sicily.

Σάρδεις, των, αἱ, *Sardes*, the capital of Lydia in Asia Minor.

Σαρδῶνοι, ων, οἱ, *Sardinians*, inhabitants of Sardinia.

Σαρδῶν (πέλαγος), τὸ, the *Sardinian* (sea).

Σαρμάται, ων, οἱ, *Sarmatians*, inhabitants of Sarmatia.

Σαρματία, ας, ἡ, *Sarmatia*, a country at the north of Europe and Asia.

Σατύρος, ου, ὁ, a *Satyr*, a fabulous monster, half man and half goat.

Σαυνίται, ων, οἱ, *Samnites*, a people of Italy.

Σαυνιτικός, ἡ, ὁν, *Samnitian*, of or belonging to the Samnites.

Σειλεύκης, ου, ὁ, *Seleucus*, king of Syria.

Σεμέλη, ης, ἡ, *Semèle*, daughter of Cadmus and Hermiōne.

Σεμίραμις, ἰδος, ἡ, *Semirāmis*, queen of Assyria, wife of Ninus.

Σερίφιος, ου, ὁ, a *Seriphian*, an inhabitant of Seriphus.

Σερίφος, ου, ἡ, *Seriphus*, an island in the Ægean sea.

Σῆρς, ων, οἱ, *Seres*, a nation of Asia, between the Ganges and the eastern ocean, in the modern Thibet.

Σιδὼν, ὤνος, ἡ, *Sidon*, an ancient city of Phœnicia.

Σιδώνιος, ου, ὁ, *Sidonian*, of or belonging to *Sidon*.

Σικονία, ας, ἡ, *Sicania*, an ancient name of Sicily.

Σικανοί, ὧν, οἱ, *Sicanians*, inhabi-

ΣΙΚΕΛΙΑ

- tants of Sicania.
- Σικελία, ας, ἡ, *Sicily*, the largest and most celebrated island in the Mediterranean sea.
- Σικελιωῖται, ᾧν, οἱ, *Sicilians*, inhabitants of Sicily.
- Σικελικός, ἡ, ὄν, { *Sicilian*, of or be-
Σικελός, ἡ, ὄν, { *longing to Sicily*.
- Σίκιννος, ου, ὁ, *Sicinnus*, a man sent by Themistocles to deceive Xerxes.
- Σικυών, ὠνος, ἡ, *Sicyon*, the capital of Sicyonia.
- Σικυωνία, ας, ἡ, *Sicyonia*, a province of Peloponnēsus.
- Σιλύσιος, ου, ὁ, *Silvius*, from whom all the kings of Alba were called Silvii.
- Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides*, a celebrated poet of Cos, who flourished 538 B. C.
- Σινύσσα, ης, ἡ, *Sinuessa*, a maritime town of Campania, originally called Sinōpe.
- Σινωπιεύς, ἰως, ὁ, *Sinopian*, an inhabitant of Sinōpe, a town of Pontus in Asia Minor.
- Σίπυλος, ου, ὁ, ἡ *Sipylus*, or *Sipylum*, a town of Lydia.
- Σίσυφος, ου, ὁ, *Sisiphus*, brother of Athāmas and Salmoneus.
- Σκαιαί, ὧν, (πύλαι) αἱ, *the Scæan gates* of Troy.
- Σκαμάνδριος, ου, ὁ, *Scamandrius*, a name of the son of Hector, also called *Astyānax*.
- Σκηπίων, ὠνος, ὁ, *Scipio* (surnamed *Africanus the younger*), gained many celebrated victories in Africa.
- Σκύθης, ου, ὁ, ἡ *a Scythian*, an inhabitant of Scythia.
- Σκυθία, ας, ἡ, *Scythia*, a large country, situate in the most northern parts of Europe and Asia.
- Σκυθικός, ἡ, ὄν, *Scythian*, of or belonging to Scythia.
- Σκύλλα, ας, ἡ, *Scylla*, the daughter of Nisus, king of Megāra.
- Σόανες, ὧν, οἱ, *Soānes*, a people of

ΣΥΜΠΛΗΓΑΔΕΣ

- Colchis, near Caucāsus.
- Σόλων, ὠνος, ὁ, *Solon*, one of the Seven Wise Men of Greece.
- Σουνιάς, ἄδος, ἡ, *Sunias*, an epithet of Minerva.
- Σούνιον, ου, τὸ, *Sunium*, a promontory of Attica, where was a beautiful temple of Minerva.
- Σούσα, ὠν, τὰ, *Susa*, a celebrated city of Asia Minor, and capital of the Persian empire.
- Σοφοκλῆς, ἰος, ὁ, *Sophocles*, a celebrated tragic poet of Athens, who was educated in the school of Æschylus.
- Σπάρτη, ης, ἡ, *Sparta*, a celebrated city of the Peloponnēsus, capital of Laconia.
- Σπαρτιάτης, ου, ὁ, ἡ *a Spartan*, an inhabitant of Sparta.
- Σπίνθαρος, ου, ὁ, *Spintharus*, a Corinthian architect, who built Apollo's temple at Delphi.
- Στρατονίκη, ης, ἡ, *Stratonice*, daughter of Demetrius Poliorcētes, married Seleucus, king of Syria.
- Στροφάδες, ὧν, (νῆσοι) αἱ, *Strophades*, two islands in the Ionian sea, which took their name from the word στρέφω (*verto*), because the sons of Boreas turned back there, after they had pursued the Harpies.
- Στρυμών, ὄνος, ὁ, *Strymon*, a river which separates Thrace from Macedonia, and falls into the Ægean sea.
- Στύμφαλος, ου, ὁ, *Stymphalus*, a lake of Arcadia, infested with birds, called *Stymphalides*, and which were killed by Hercules.
- Στύξ, γός, ἡ, *Styx*, a river of the Infernal Regions.
- Σύβαρις, ἰδος, and ἰος, ἡ, *Sybāris*, a town of Italy, on the bay of Tarentum; also a river of the same name.
- Συβαρίτης, ου, ὁ, *Sybarite*, an inhabitant of Sybāris.
- Συμπληγάδες, ὧν, αἱ, *Symplegades*, two rocks at the entrance of the

ΣΥΡΙΑ

Euxine sea.

Συρία, ας, ἡ, *Syria*, a large country of Asia, near mount Taurus, west of the Euphrates.

Σύρτες, ων, αἱ, *Syrtes*, two large sand banks, in the Mediterranean, on the coast of Africa.

Σφίγξ, γγός, ἡ, *Sphinx*, a fabulous monster of antiquity.

Σωκράτης, εις, ὁ, *Socrates*, the most celebrated philosopher of all antiquity, and a native of Athens.

Σώστρατος, υς, ὁ, *Sostratus*, a musician.

T.

Ταίναρος, ου, ὁ, *Tænærus*, a promontory of Laconia.

Τάναϊς, ιδος, ὁ, *Tanais*, now the *Don*, a river which divides Europe from Asia.

Τάνταλος, ου, ὁ, *Tantalus*, king of Lydia, represented by the poets, as punished in hell, by being placed up to his chin in the water, which flows away whenever he attempts to touch it.

Ταραντῖνοι, ων, οἱ, *Tarentines*, inhabitants of Tarentum.

Τάρταρος, ου, ὁ, *Tartarus*, one of the regions of hell, where the most impious of mankind were punished.

Ταρτήσσιος, ου, ὁ, a *Tartessian*, an inhabitant of Tartessus, a city of Spain.

Ταΰγςτος, ου, ὁ, *Taijētus*, a mountain of Laconia in Peloponnēsus.

Τειρεσίας, ου, ὁ, *Tiresias*, a celebrated prophet of Thebes, son of Evēres and Chariclo.

Τελαμῶν, ὦνος, ὁ, *Telāmōn*, brother of Peleus, and king of Salāmis.

Τεμπια, ὦν, τὰ, *Tempe*, a valley in Thessaly, between mount Olympus and Ossa.

Τέρμων, ονος, ὁ, *Terminus*, a Roman divinity.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, *Terpsichōre*, one

ΤΡΟΙΖΗΝ

of the Muses.

Τειῦκρος, ου, ὁ, *Teucer*, son of Telāmon and Hesiōne.

Τηθύς, ὕος, ἡ, *Tethys*, the greatest of the sea deities, wife of Oceānus, and daughter of Urania and Terra.

Τήνος, ου, ὁ, *Tēnos*, an island in the Ægean sea, celebrated for its fountains.

Τηρέυς, ἰως, ὁ, *Tereus*, married Procne, daughter of Pandion; he was changed into a hoopoe.

Τιβέριος, ου, ὁ, *Tiberius*, a Roman emperor, descended from the family of the Claudii.

Τίβερις, ἰδος, ὁ, *Tiber*, a river of Italy, on whose banks the city of Rome was built.

Τιγράνης, ου, ὁ, *Tigrānes*, king of Armenia, son-in-law of Mithridātes.

Τίγρης, πτος, ὁ, *Tigris*, a river of Asia, forming the eastern boundary of Mesopotamia.

Τιθράυστης, ου, ὁ, *Tithraustes*, a Persian satrap 395, B. C.

Τίμαιος, ου, ὁ, *Timæus*, an historian of Sicily, who flourished 262 B. C.

Τιμάνδρα, ας, ἡ, *Timandra*, the mistress of Alcibiādes.

Τιμόθεος, ου, ὁ, *Timotheus*, an Athenian general, son of Conon.

Τίμων, ὠνος, ὁ, *Timon*, a native of Athens, called the *Misanthrope*.

Τμῶλος, ου, ὁ, *Tmolus*, a river of Lydia.

Τουρδιτανοί, ὦν, οἱ, *Turdetāni*, or *Turdūti*, a people of Spain, inhabiting both sides of the Bætis.

Τούσκοι, ων, οἱ, *Tusci*, the inhabitants of Etruria.

Τρινακρία, ας, ἡ, *Trinacria*, an ancient name of Sicily.

Τριπτόλιμος, ου, ὁ, *Triptolēmus*, son of Oceānus and Terra.

Τρίτων, ὠνος, ὁ, *Triton*, a sea deity, son of Neptune.

Τροιζήν, ἥνος, ἡ, *Troxēne*, a town of

ΤΡΟΙΖΗΝΙΟΣ

Argos, in the Peloponnēsus.

Τροϊζήνιος, ου, ὁ, a Træzenian, an inhabitant of Træzēne.

Τρωάς, ἡ, the Troad; also a Trojan dame.

Τρωες, ων, οἱ, Trojans, inhabitants of Troy.

Τρωαὶ, ὧν, αἱ, Trojan women.

Τρωϊκός, ὁ, ἐν, Trojan, of or belonging to Troy.

Τρωϊκά, ὧν, τὰ, the period of the Trojan war.

Τυνδάριος, ιω, ὁ, Tyndārus, king of Sparta, married Leda.

Τυνδαρίδαι, ὧν, οἱ, Tyndarīdæ, the children of Tyndārus, viz. Castor and Pollux.

Τύρος, ου, ἡ, Tyrus, or Tyre, a very ancient city of Phœnicia.

Τυρρήνια, ας, ἡ, Tyrrhenia, or Etruria. See Ἑτροῦσκοι.

Τυρρῆνοί, ὧν, οἱ, Tyrrhēni, inhabitants of Etruria.

Τυρρηνικός, ὁ, ἐν, Tyrrhenian, of or belonging to Etruria.

Τυρῶ, εὔς, ἡ, Tyro, a beautiful nymph who had two sons by Neptune, Pelias and Neleus.

Τυφὼν, ὄνος, ὁ, Typhon, a giant, born of the Earth; he was said to have had the mixed natures of a man and a wild beast.

Υ.

Ἵδάσπης, ου, ὁ, Hydaspes, a river of Asia.

Ἵδραῶτης, ου, ὁ, Hydraotes, a river of India, crossed by Alexander.

Ἵδρος, ου, ὁ, Hydrus. See Notes.

Ἵλας, α, ὁ, Hylas, son of Theiodamas, king of Mysia.

Ἵπανις, ἰδος, ὁ, Hypānis, a river of Scythia.

Ἵπέρβολος, ου, ὁ, Hyperbōlus.

Ἵπείνη, ης, ἡ, Hyperia, a fountain of Thessaly.

Ἵπερμνήστρα, ας, ἡ, Hypermnēstra,

ΦΘΙΑ

one of the fifty daughters of Danaüs, married Lynceus.

Ἵγκανία, ας, ἡ, Hyrcania, a large country of Asia, west of Media.

Ἵγκανός, ὁ, ἐν, Hyrcanian, of or belonging to Hyrcania.

Ἵφασις, ιως, ὁ, Hyphāsīs, a river of India.

Φ.

Φαίθων, οντος, ὁ, Phaëthon, son of Phœbus or the Sun, and Clymēne.

Φαίαξ, ακος, ὁ, Phæax, an Athenian, who opposed Alcibiādes in his administration.

Φάλερνος (οῖνος), ὁ, Falernian, (wine) of Falernus, in Campania, famous for its wines.

Φαληρὸν, οὔ, τὸ, Phalēron, or Phalērum, an ancient harbour of Athens

Φαληρικὸς, ὁ, ἐν, Phalerian, of or belonging to Phalērum.

Φανόδημος, ου, ὁ, Phanodēmus, an historian who wrote on the antiquities of Attica.

Φαρνάβαζος, ου, ὁ, Pharnabāzus, a satrap of Persia.

Φάρος, ου, ὁ, Pharos, an island opposite Alexandria.

Φᾶσις, ἰδος, ὁ, Phasis, a river of Colchis, which the Argonauts entered after a long and perilous voyage.

Φιδίας, ου, ὁ, Phidias, a celebrated statuary of Athens, who died 432 B. C.

Φεῖδων, ὄνος, ὁ, Phidon, a Grecian, who had the chief power at Argos.

Φερὰι, ὧν, αἱ, Pheræ, a town of Thessaly, where Alexander reigned.

Φεραῖοι, ων, οἱ, Pheræans, inhabitants of Pheræ.

Φερεινδάτης, ου, ὁ, Pherendātes, a Persian set over Egypt by Artaxerxes.

Φέρης, ου, ὁ, Pheres, king of Pheræ, and father of Admētus.

Φθία, ας, ἡ, Phthia, a town in Thes-

ΦΙΛΗΜΩΝ

saly where Achilles was born.

Φιλήμων, *ωνος, ὁ, Philēmon*, a Greek comic poet, contemporary with Menander.

Φιλήτας, *ου, ὁ, Philētas*, a poet of Cos, in the reign of Philip.

Φιλιππίδης, *ου, ὁ, Philippiδēs*, a comic poet in Alexander's age.

Φίλιππος, *ου, ὁ, Philip*, king of Macedonia.

Φιλοκράτης, *ου, ὁ, Philocrātes*, an Athenian, famous for his treachery.

Φιλομήλα, *ας, ἡ, Philomēla*, daughter of Pandion, king of Athens; she was changed into a swallow.

Φιλόξενος, *ου, ὁ, Philoxēnus*, a poet of Cythēra; also a philosopher, who prayed to have the neck of a crane, that he might enjoy his ailments.

Φινεύς, *ίως, ὁ, Phineus*, a prophet, son of Agēnor.

Φοινίκης, *ων, οἱ, Phœnicians*, a people of Asia.

Φοινίκη, *ης, ἡ, Phœnicia*, a country of Asia, at the east end of the Mediterranean.

Φόρκης, *ου, ὁ, Phorcus* or *Phorcys*, a sea deity, son of Pontus and Terra.

Φρίξος, *ου, ὁ, Phrixus*, son of Athamas king of Thebes.

Φρυγία, *ας, ἡ, Phrygia*, a country of Asia Minor.

Φρύξ, *υγός, ὁ, a Phrygian*, an inhabitant of Phrygia.

Φωκίς, *ίδος, ἡ, Phocis*, a country of Greece, west of Bœotia.

Φωκίς, *ίως, ὁ, a Phocian*, an inhabitant of Phocis.

Φωκικός, *ἡ, ὁν, Phocian*, of or belonging to Phocis.

Φωκίων, *ωνος, ὁ, Phocion*, an Athenian, celebrated for his virtues, public as well as private.

Φῶκος, *ου, ὁ, Phocus*, the son of Phocion.

ΩΚΕΑΝΟΣ

X.

Χαιρωνεία, *ας, ἡ, Chæronēa*, a city of Bœotia, celebrated by a famous victory of Philip over the Athenians.

Χαλδαῖοι, *ων, οἱ, Chaldæans*, the inhabitants of Chaldæa, a country of Asia, between the Euphrātes and Tigris.

Χάρης, *ητος, ὁ, Chares*, an Athenian general.

Χαρίκλῆς, *ίους, ὁ, Charicles*, one of the 30 tyrants of Athens.

Χαρίκλῶ, *οὔς, ἡ, Chariclo*, the mother of Tiresias.

Χαρίλαος, *ου, ὁ, Charilæus*, or *Charillus*, son of Polydectes, king of Sparta, educated and protected by his uncle, Lycurgus.

Χάριτες, *ων, αἱ, Gratiæ (Graces)* three in number, Aglaia, Thalia, and Euphrosyne.

Χαρμίδης, *ου, ὁ, Charmides*, a Greek of an uncommon memory.

Χείλων, *ωνος, ὁ, Chilon*.

Χείρων, *ωνος, ὁ, Chiron*, the centaur, half man, and half horse, son of Philŷra and Saturn.

Χίλων, *ωνος, ὁ, Chilo*, a Spartan philosopher, one of the Seven Wise Men.

Χίμαιρα, *ας, ἡ, Chimæra*, the name of a fabulous monster, sprung from Echidne and Typhon.

Ω.

Ωκεανός, *οὔ, ὁ, Oceānus*, a powerful deity, son of Cælus and Terra.

Ὦστια, *ίων, τὰ, Ostia*, a town at the mouth of the Tiber, about 16 miles from Rome.















**RETURN TO: CIRCULATION DEPARTMENT
198 Main Stacks**

LOAN PERIOD	1	2	3
Home Use			
	4	5	6

ALL BOOKS MAY BE RECALLED AFTER 7 DAYS.

Renewals and Recharges may be made 4 days prior to the due date. Books may be renewed by calling 642-3405.

DUE AS STAMPED BELOW.

MAY 13 2007

YB 00282

M185614

743

J17

Eb

1833

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

